

శ్రీకృష్ణాయనమః.

ప్రపదనపారిజాతము.

శ్రీకృష్ణగారిజాతము.

అను

దివ్యప్రబంధము

• ఇది

శ్రీబాబ్బిలి సంస్థాన పురోహితులగు

కొటికెలపూడి - కోదండరామయ్య గారిచే

రచియింపబడి

మహారాజరాజశ్రీ

మహారాజా సర్ వేంకటేశ్వతాచలపతి రంగారావు బహదరు

కే. సి. ఐ. ఇ. వారివలన

చెన్నపురి

శారదాంబావిలాస ముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రింపించి ప్రకటింపబడియె.

1906

ఉ పో ధ్వా త ము .

ప్రపదనపారిజాతమను నీ గ్రంథ మస్తద్భాషాన పురోహితులగు శ్రీ॥ కొటికెలపూడి కోదండరామయ్యగారిచే రచియింపఁబడి షితామహులగు రాజా శ్రీ శ్వేతాచలపతి రంగారావు బహదరు రి కంకితము చేయఁబడినది.

ఈ గ్రంథము విశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతమునకుఁ బ్రధానములగు మమస్త్ర తిరుమంత్రములను భక్తిప్రపత్తుల స్వరూపమును నింక వశ్యకములగు మతవిషయములను మఱి కొన్నిటిని బోధించునది గుటవలనను, దైవభక్తిని బ్రహ్మదున కీడని పొగడ్తగన్న మాపి మహుల కంకితము చేయఁబడినదియగుటవలనను, దీనిని ముద్రింపించి కటించుట యావశ్యకమగుటంజేసి యస్తద్భాషాన విద్వాంసులచేఁ పరిశీలించి ముద్రితము చేయింపఁబడియె.

పూర్వ మీ గ్రంథమున వ్రాయఁబడిన వంశపురుషచరిత్రము తక్కిన థములతోఁ బాటుగ సరిగ నుండమిచే నిటీవల మాచేఁ బ్రకటింపఁ న బొబ్బలిసంస్థాన చరిత్రము ననుసరించి సంస్కరింపించి వ్రాయింపఁ యె.

బొబ్బలి.
వింసంవత్సరము. }

వేం . శ్వే . రం.

శ్రీ రఘు.

ప్రపదనపారిజాతము.

ప్రథమాశ్వాసము.

శ్రీరాజజ్ఞనకాత్మజాహృదయ రాజీవాబ్జమిత్రుండు నీ
తారామాఖ్యపురీనివాసుఁ డగునీ ధారామదేవుండు తా
వీరాగ్రేసరు రావువంశతిలకుఁ ధీశ్వేతాచలాధీశరం
గాఢాయక్ష్మీతినాథచంద్రముని మాంఁగశ్యాన్వితుం జేయుతఁ,

సీ॥ రాజీవములరీతిఁ రాజీవములరీతిఁ, దనరారుచున్న నేత్రముల
తోడఁ | ఘనకుంభములభాతిఁ ఘనకుంభములభాతి, నలరారువత్సరుఁహ
ములతోడఁ | దారావళులపోల్కిఁ, దారావళులపోల్కిఁ, గనుపట్టుచున్న న
ఖములతోడఁ | విషధరమ్ములమాడ్కిఁ విషధరమ్ములమాడ్కి, డంబై న
గొప్పకఁ చంబుతోడ॥ తే॥ గీ॥ రామచంద్రునివామ పార్శ్వంబునను ప
సించిభక్తుల నెల్ల రక్షించునీతిఁ | లలితగుణజాత శ్వేతాచలపతిరంగఁ | రా
యవిభుఁ బోచుఁ గాత నిరంతరంబు॥ శా॥ శ్రీరమ్యం బగుబాబ్బిలీపురిని
లంక్ష్మీరుక్మిణీసత్యభా | మాగత్నంబులు గొల్వ హేమగృహసీమన్నిచ్చి
భక్తుల్ తనుం | జేరం బోచెడిగోపబాలుఁ డెలమిఁ ధీశ్వేతాచలాధీ
శరం | గారాయాగ్రణి కిచ్చుఁ గాత ఘనమాంఁగశ్యాయురభ్యున్నతుల్॥
చ॥ అనుపమసత్యశౌచకరు ధీశ్యాన్వితులై తనరారుచున్న స | జ్ఞసులకుఁ
గల్పవల్లి ఘనసద్గుణపాలికిఁ బాలవెల్లి భ | క్తిని బతిఁ గొల్చుచున్న
సుదఃప్రీతతిలోన మత్తులైయైనక్రొ | న్ననవిలుకానితల్లి కృతిఁ నాయకునింట
వసించుఁ గావుతన్॥ మ॥ ఘనకారుణ్య రసాతిరేక మెనఁగఁగన్పట్టు
గోపాలమే | ఘునిపార్శ్వమ్ములఁ జంచలాద్వితయ మత్కుద్రాకృతి నిల్చు
నో | జను నెమ్మేనులు భాసిలం దనరుశ్రీసా త్రాజితీరుక్మిణీ | వనజాతా
స్యల భక్తి వేడెదఁ గృతిఁ స్వామిఁ దగ్గఁ బోవఁగన్॥ శా॥ దారా

ధూలయమాతృబంధుజనకః త్యాగంబు గావించి కాం । తారక్షోణికి
 వెంట నేగి గతనిఁద్రాహ్మణుడై భక్తితో । సీరేఁడబ్దము లచ్యుతాం
 ఘ్రియుగళంఁ బేకాకృతిం గొల్చి న । తాగంబొందినలక్ష్మణుండు కృతి
 భర్తృవేడ్కతోఁబోచుతఁ ॥ సీ॥ ఆజానుదీర్ఘబాహుశంబులతోడఁ,
 గమలసంకాశనేత్రములతోడ । శరదందుకుందసఁ చ్ఛాయగాత్రము
 తోడఁ, రమణీయనీలాంబరంబుతోడ । హలముసలాదిదివ్యాయుధంబుల
 తోడఁ, జారువిశాలవక్షంబుతోడ । మందస్తితోపేతమధురాననము
 తోడఁ, బింబనిభాధరోష్ఠంబుతోడ ॥ తే॥ గీ॥ హారకోటీరముఖభూషఁ కాళి
 తోడఁ, దివ్యగంధంబుతోడ దేదీప్యమానుఁడై నబలరామవిభుఁడు శ్వేతఁ
 తాచలపతిజనపతి కభీష్టసిద్ధులొసగు గాత॥చ॥ సమరజయాలవాలము
 విశంకటవాలము దైత్యమర్దన । క్రమము సమగ్రవిక్రమ మకల్మష
 బింబము సూర్యబింబ మా । గమనుతరామనామసుముఖంబు ముఖం
 బయి మించువానర । ప్రముఖుఁడొసంగు గాతఁ గృతిభర్త కభీష్ట
 సుఖంబు లిమ్ముగన్ ॥ సీ॥ మధ్యందినసహస్రఁ మార్తాండమండలో, ద్దండ
 తేజంబు సుదర్శనంబు । పటుతరాత్మధావనఁ బధిరీకృతామర్త్య, పరి
 పంథికర్ణకోటరము దరము । నిర్హతసంఘాతనిష్ఠురన్వనిపాత, హత
 శత్రుచయము గదాయుధంబుప్రావృట్నమారంభఁ భాస్వత్తటితోటె, టి,
 నవతాళతశ్యంబునందకంబు ॥ తే॥ గీ॥ శక్రచాపోపమానంబుఁ శార్ఙ్గధను
 పుయాచకాధారుడైనశ్వేతఁ తాచలపతి । రంగరాయావనీశసర్వజ్ఞున
 కును । సంగరమ్ముల జయము లొసంగు గాత॥చ॥ వెలిగొడుగుల్ ఘణా
 గ్రములుఁ వెల్లనిపానుపు మేను దీపికా । వఖులు వతంసదీధితులుఁ వాలము
 యామికుండై చెలంగ శ్రీ । జలరుహపత్రనేత్రుని నిశాసమయరంబుల
 భక్తిఁ గొల్చుకుం । డలివరుఁ డిచ్చుగాతఁ గృతిసాధున కుజ్జ్వలభోగ
 భాగ్యముల్ ॥ మ॥ పురుహూతస్థలికిఁ సుధావహృతికై పోవంగఁ ద్రోవ
 గరు । న్నరుదుర్ధూతమహాగిరుల్ చరణసీమం జేరి సైన్యంబు । వైఖరి
 దోడ్తొజను దేరగాఁ దనరుశ్రీకంజాక్షువాహంబు సం । గరభూమిక

విజయంబొసగుతను రంః గారాయభూభర్తకున్॥ ఉ॥ సూత్రవతీకశ
త్రుడు విశుద్ధచరిత్రుడు మందరోజ్జ్వల । నాత్రుడు పాణిపద్మసము
దంచిత వేత్రుడు చక్రినత్కృపాపాత్రుడు విష్ణుసైన్యవనపాలనవైత్రు
డు సారసస్ఫుర । నేత్రుడు రంగరాయధరఃఃపతి కిచ్చు నభీష్టసంప
దీల్॥ చ॥ హరిపదసక్తులున్నతతః రాధ్యులు వర్జితదోషు లాగమా ।
భరణులు భేచరస్తవనపాత్రులు భూరితమోహరుల్ మహా । పురుష
సమర్చితుల్ ప్రథమఃపూజ్యులు కారణజన్తులై నప । న్నిరువురు సాము
లిమ్ముగఁ గృతీశున కిత్తురు సర్వసాఖ్యముల్॥ శా॥ గర్వాహంకృతికామ
భోభమదరాఁగ ద్వేషసంశూన్యుల౯ । సర్వాధికరశబ్దతర్కముఖశాః
స్త్రజ్ఞానధౌరేయుల౯ । యర్వారస్సుట వాక్ప్రపంచుల జగత్సైన్య
ప్రభావాధ్యుల౯ । గీర్వాణాంధ్రమహా కవిప్రనరులంః గీర్తించెడవే
డుకన్॥ తే॥గీ॥ జగతి విపరీతమతు తాటఁసత్కవింద్రాకావ్యముల నింక
సేయుమర్ఁగాక కుకవు । తెఱిగి నిందించిరే వారిఁనేల దూఱ । వారి
బుట్టించువిధి ననఁవలెను గాక॥ చ॥ అనఘరుచిం జెలంగుమణులం దన
భిజ్ఞనకు౯ బల౯మహా । జనవినుతంబులై తనరుఁ సత్కృతికల్పనలందు
దోషముల్ । గనఁబడుఁ గాకపింద్రులకుఁ గా వవి దోషము లొచుఁ
డెల్పిన౯ । విన రటు గాన మానమె విఁ వేకి వహించి సహించు టింప
గున్॥ వ॥ ఇట్లు భగవద్భాగవతప్రార్థనంబు గావించి సుకవుల మన్నించి
కుకవులపైఁ గరుణించి ప్రవదనపారిజాతం బనునొక్కటివ్యప్రబంధంబు
రచియింపం బూనియున్న సమయంబున॥ సీ॥ తనదివ్యభక్తిసుంఁదరికి
వైకుంఠండు, పెరటఁబెట్టినకల్పతరువుగాఁగఁ దనకీర్తిశారదాంఁగన క
జాండావళుల్, గూర్చి కట్టుకడానిఁగుల్మగాఁగఁదనశౌర్యదవహతాశ
నునకు మధ్యాహ్న, కమలాపుం డంగారఁకణముగాఁగఁ దనదానవారి
హాఃహినికిఁగల్గోలిసీ, రమణుండు పటుశీకఁరంబుగాఁగఁ తే॥గీ॥దనదుజయ
భేరికాధణంధణనినాద । దభితవేధోండభాండబంఁ ధనసమర్థ । లలితగుణ
శాలి క్షేతాచలపతి రంగ । రాయ నృపమాళి రిపుతమోవ్రాత హేళి॥

సీ॥ పద్మరాగోపలఁ ప్రాకారరుచులచే, సాంధ్యరాగభ్రాంతిఁ జవ్వనులకుఁ
 శక్రపలోజ్జ్వలఁ చ్ఛాదనచ్ఛవులచే, బహుళాభ్రవిభ్రాంతిఁ జర్విణులకుఁ
 వలభిసంఘటితోరుఁ వజ్రదీధితులచే, జాహ్నువీభ్రాంతి సఁజ్జనములకునుఁ
 మహితకుట్టిమబద్ధఁ మాక్తిక ప్రభలచే, మల్లికావిభ్రాంతిఁ మధుపములకు॥
 తే.గీ॥ మాటిమాటికిఁ జేయుచుఁ మరుడుకేలఁ జాయకత్తులు జళిపించుఁ
 చందమున నఁ టించు వెలయాండ్రగానప్రపంచమున నఁ మంచితం బైన
 యాస్థానఁ మండపమున॥ సీ॥ వేదశాస్త్రపురాణఁ విద్యలం దధికులై, బ్రహ్మ
 వాదము సేయుఁ బ్రాప్తాణులును । మండితాన్వీక్షకీ ఁ దండనీతిత్రయీ,
 వార్తాధ్యులగుసచిఁ చవ్రజంబు । షణ్ముఖినీలవిఁ ష్వక్తేనముఖ్యుల, హసి
 యింపఁ జాలుపైఁ న్యాధిపతులు । గార్వ్యపసిష్ఠవాఁ క్షత్రిశుక్రముఖులకు,
 జతనేయఁ దగుపురోహితగణములు॥ తే. గీ॥ బంధుమిత్రభటాదులు ఁ
 బలసి కొలువ । నమరగణములతోడి జంభారిరీతిఁ । దగ జయంతునిఁ
 బోలుపు ఁ త్త్రీకుండుఁ దాను । నిండుకొలువుండి కన్నులఁ పండువుగను॥
 మ॥ నను గోపాలపదాబ్జభక్తియుతు నా ఁ నావేదవేదాంతబో । ధనిధిం
 గొట్టులపూడిసత్కులజుఁ గోదండ్రామయాభ్యాన్వితుఁ । ఘనకారాంతి
 కసంఘసన్నతుఁ గృతఁ గ్రంథవ్రజుఁ సత్యవా । కృనిరూఢుఁ స్వపురో
 హితోత్తముని వేడ్కం బిచ్చి తా నిట్లనె॥ సీ॥ మందారిహిమధామఁ
 మల్లికాకర్పూర, సమకాంతి గలజన్నిఁదములవాఁడు । సాంధ్యరాగప్రభాఁ
 సముదాయముల నీను, కమనీయశాటీయుఁ గంబువాఁడు । మహితత్రి
 దండకఁ మండలూద్యహములై, తనరారుచున్నహ ఁ స్తములవాఁడు ।
 కంఠిలగ్నా నేకఁ కంజాక్షమాలికర్, విపులవక్షంబునఁ వ్రేలువాఁడు॥ తే.గీ॥
 ప్రకటితద్వాదశోర్ధ్వపుండ్రిములవాఁడు । నియతిమై యతివేషంబుఁ నెగ
 డువాఁడు । తాను రామానుజుడ నంచుఁ బూనువాఁడు । స్వప్నమున
 రాత్రి మాకు సాక్షాత్కరించె॥ తే.గీ॥ ఇట్లు రామానుజుడు దోషఁ నేము
 వాని । యడుగుఁదామరలకునుదాఁ సోహమనుచుఁ । గడిమితో మ్రొక్కి
 ముకుళితఁ కరులమైనఁ మమ్ముఁ గనుఁగొని పల్కెనఁ మాన్దనినరుడు॥ క॥ శ్రుతి

వాక్యసుప్రసిద్ధము । ప్రతివాదిభయంకరంబు ప్రపదనరూపం । బలిశ
యయుత మగువైష్ణవ । మత మే జేసితిని దొల్లి • మానులు మెచ్చు ॥
క॥ దానిం బూర్వ మొసంగితి । మానవులకుఁ దెలిసినట్టి • మహనీయులు
లక్ష్మీనాథుపదముఁజూడఁ గా నేగిరి సకలయోగి • గణములు వొగడఁ ॥
తే.గీ॥ మందమతులై నతక్కిన • మానవులకుఁ గలఁత యగుటను మతమె
ల్ల • గాసిచేసి పాపములె కృత్యములుగాఁగఁ • బడసిపడిరి । నిరయముననందు
చేమాకు • నింద వచ్చె ॥ క॥ ఈమత మంతయు సాంతము । గా మదిలోఁ
దెలిసినట్టి • ఘనుఁడొకఁ డైనన్ । లేమిఁ బ్రపదనము సెడుటకు । మామ
కహ్మదయము విచార • మగ్న మగుతఱి ॥ క॥ వీరాగ్రేసరుఁ డమలవి
చారుం డినుగంటివంశి • చంద్రుఁడు భగవ । త్కారుణ్యనమేతుఁడు నీ । తా
రామప్రభువరుండు • ధరణిజనించె ॥ నీ॥ అభ్యసింపక వచ్చె • నతనికిషట్పా
స్త్ర, సకలవేదాంతవిజ్ఞాన సరణి । తలఁపకున్నను వాని • నిలయంబునకుఁ
జేరె, బలనై రినుతయెన • భాగ్యలక్ష్మీ । నిగ్రహింపక మున్నె • నిఖిలారిభూ
పతుల్, వానికిఁ జేసిరి • వందనములు । కోరకున్నను గల్గె • నారదాదులు
మెచ్చు, నారాయణునికరు •ణాగనంబు ॥ తే. గీ॥ సకలనైదిక లొకికా • చా
ర్యుఁ డతఁడు । నిఖిలసుగుణంబులకుజన్మ • నిలయ మతఁడు । మనుజుమా
త్రుం డెదేవాంశ • మయుఁడుగాని । కానినో నింత యోగ్యత • గలుగుటెల్లు ॥
తే.గీ॥ వంచకాచార్యపురుషదు • ర్విర్తనమునఁ బాడుపడియున్న ప్రపద
న • పథ మతండు । బుద్ధిచేతను మావలె • నుద్ధరించి నీకు సాకల్యముగఁ జెప్పె •
లోకు లెన్న ॥ క॥ ఆతం డుపదేశించిన । రీతిఁ బ్రపన్నుండవై చ • రించెడి
నీకు ॥ భాతి శితవత్సరమ్ములతీతము లగుపిదప ముక్తి • దేవుఁ డొసంగు ॥
ఉ॥ మానవనాథ యీప్రకృతి • మండలమందు జనింప వింక నీ । చే నగు
క్లార్య మొక్కటి వ • చించెద దాని నొనర్చి తేనియు ॥ మానవలోక
మంతయును • మాధవలోకము త్రోవ నేగ సో । పానచయంబుగట్టినప్ర •
పన్నవరుం డనుకీర్తి నీ కగు ॥ క॥ కరుణయు హరికైంకర్యము । విరతి
ప్రపన్నులకు సూక్తి • విధులెల్లటల । గరుణాకార్యముఁ జేసిన । నరుమధ్యమ

నిష్ఠచెడు సన్వతశ మగునే॥ క॥ నీకుం బిత్తుభగినీపతివీరకం జెప్పినప్ర
 పత్తి విధ మెల్లభువి॥ వ్యాకోచం బగుటకు నుత్తేకముతో నాంధ్ర
 కృతి రచింపింపవలె॥ తే॥ గీ॥ అక్రమము మేము చేసిననదియె ధర్మ
 మనుచు శిష్యులు గావించునెడిభీతి । నిష్ఠఁ బాయక వర్తించునేన
 గృతు లా నేకముగఁ గొంటిఁ జేసితిన్నై కకృతులు ॥ క॥ నేను మఱి
 వాసుల! తో నానతి యిచ్చినట్లుతోలుతం గృతినం । తానం బానరి
 చినచో నానందించెదను జగముల నందించు॥ తే॥ గీ॥ అవనిఁ బ్రపద
 నపారిజాతాఖ్య గలిగితనరుదివ్యప్రబంధంబుతగ నొనర్చిమీకు సంకి
 మ్మెనురింపఁమేటి గలఁడు తావకపురోహి తావనీదేవులందు॥ క॥ వార్షి
 గంభీరధ్వని తో గామానుజగురుండు తోరంబుగ నీ । తీరున వచించి
 నియెను సీరజహితకాంతు లంతనింగిని బర్వె॥ తే॥ గీ॥ మేలుకొని లేచి
 కల యెల్లమీకుఁ దెల్పి । నారమారీతిగ్రంథంబుమీ రొనర్చి । కృత
 యొసంగుఁడు మాకు సమిద్ధసుగుణ । ధామ సుకవిలలామ కోదండ
 రామ ॥ సీ॥ అభ్యసించితివి బాల్యంబాది మానోడ, సకలవేదా
 తార్థశాస్త్రచయము । శంకరాచార్యశిష్యత్వ మున్నను నీకు, రామా
 నుజాలమీఁదఁ రక్తి గలదు । అన్యథావై పరీ త్యజ్ఞానములు లేవు, సర్వ
 మతంబుల సముడపీవు । జన్మాంతరాభ్యాస సాంగత్యమునఁ జేసి, వెల
 లేనిహరిభక్తిగలిగెనీకు॥ తే॥ గీ॥ జడచిదీశ్వరతత్వవిశేషములును బ్రప
 దసక్రమ మాచారపద్ధతులును । మాకు మించను మీవలెమఱి యె
 టుంగు! వాఁ డొకండును గానఁగాఁరాఁడు మహిని ॥ వ॥ ఇట్లుబహు
 మాన పూర్వకంబుగా వచియించిన కృతిపతిమంగళావతారం బైనవం
 శావతారం బెట్టి దనిన ॥ తే॥ గీ॥ వంశపురుషులవరుస యీపయినిసరిగ
 నుండకుండుటచే గడుయుక్త మగువిచారణముతోడఁ గ్రొత్తగఁసరిగ
 మార్చిప్రాయఁబడియెనునీక్రిందవరుసగానుసీసమాలిక॥ ఈగ్రంథమున
 నెగాకీవిధంబున మిత్ర, విందాపరిణయంబునందునుహరి భక్తిదెల్పిడి
 హరి భక్తినుధోదయం, బువఁగూర మాహాత్మ్యముననుదెలుగు ।

భాషలోనికిమార్పఁబడినసంకల్పనూ, రోగ్యదయమ్ముననుసంయోజరంగ।
 నాయకపాత్రుఁడాంక్షేయభాషనులిఖించినబొబ్బిలిచరిత్రమునవిశాఖ।
 పురమండలచరిత్రముననువంశపురుష, నిర్ణయం బరయననేకవిధము।
 యగ నుంటఁజేసి పొందుగను దత్తద్రింధ, ములఁగూర్చి వానిలోపలను
 గట్లు । వానిశోధించి యేకోనవింశతిశత, తమమైనక్రైస్తవబంబునం
 దుఁ । దత్కలమునను సంస్థానమ్ము నేలుచు, వెలయు శ్రీవేంకటశ్వే
 తశైల । పతిరంగరాయ భూపతివర్యుఁ డింగ్లీషు, భాషయం దేర్పడ
 వ్రాసినట్టి । బొబ్బిలిచారిత్రమునవ్రాయఁబడియున్న, వంశీయపురుషుల
 పురుషబట్టితక్కినయట్టిగ్రంథములను నీగ్రంథమును ముద్రితమ్ముగ
 నొనరుచుతఱి॥ తే.గీ॥ వంశపురుష క్రమమ్ము తత్ప్రభునిదేశ । మునఁదదా
 స్థానకవియయితనరు మండ । వేములకులసీతారామ భూమిసురుఁడు ।
 మాఱుపునొనర్చి వ్రాసె నీ తీరుగాఁగ ॥ వ॥ తత్క్రమం బెట్లనిన ॥
 నీ॥ అనపోతవిభుఁడు మ హాపరాక్రమశాలి, గావునఁ దనశౌర్య
 కలనఁ జేసి । యాజీరంగమునను రాజుల నోడించి, కృష్ణా నదివఱకు
 గెలిచి దేశ । మును దనకు నధీనముగఁ జేసికొనియెనిం, కొకపరిపాసఁ
 గినయుద్ధమునను । దనమీఁద వచ్చినఘను లగుదొరలను, నూటిపై
 నొక్కనిగీటడంచె॥ తే.గీ॥ యేకవీరుం డటంచును నెన్నికఁ గనెవేంక
 టగిరికుటుంబపుఁబృథివిపతుల । లోన నాఱవపురుషుఁడామానఘనుఁ
 డు । వెలమలకు నెల్లఁ గలిగించెవిమలకీర్తి॥ నీ॥ సర్వజ్ఞసింగయజనపతి
 యెల్లవి, ద్యులనేర్చి తనవేరుసార్థకముగఁ । బండితకోటిచేబలుకవీం
 ద్రులచేతఁ, బరివేష్టితుండయిప్రాధిమెఱయ । విద్యానివోద్యైవెలసెను
 సింగభూ, పాలీయమను పేరఁబరఁగుగ్రంథమురచించెసంస్కృతమునఁ
 బండితుం డని, కవివరుండనియునుగాంచెగీర్తి॥ తే.గీ॥ సతఁడు వేంకటగిరి
 శంకమందు నుదయ । మందిన వసుంధరావరులందు దశమ । పూగు
 ఘండయి జను లెన్నఁబేరు వడసె । దగడె యాతని వర్ణింప జగతి
 యందు॥ క॥ అలవేంకటగిరి పురరా । జలలోఁ బదునేనవపురు ఁ ఘం

డగుచు మహింబాలిచెఁ బెద్దరాయఁ డాతఁడెవెలసెను నిర్వాణరాయఁ
 విభుఁడనుపేరక॥సీ॥ మొగలాయిప్రభులకైఁపూనిషేర్తహమదు, భానుం
 డనెడుపేరుఁగలిగినట్టిసరదారుఁడు మనదేశమును జయింపఁగ, వచ్చెనా
 తనితోడఁవచ్చినట్టియిరువురుప్రభులలోఁనితఁడొక్కరుండయి, యుండె
 దత్కాలపుఁయుద్ధములనుబలుసాగు మొనరించిపాదుపావలన రాజు
 మనునట్టిసంస్థానముఁబ్రతి॥ తే॥ గీ॥ఫలముగను నొందె రెండవఁప్రభువు
 విజయ । నగరరాజ్యము మొదటివాఁడుగ గణింపఁ । బడినమాధవ
 వర్తయన్ఁపుడమితేడు । వీరిలోఁబెద్దరాయపుఁధ్వవరునకు॥ సీ॥ సంస్థాన
 మునొసంగుఁసమయంబునందె వం, శక్రమంబుగనురాజు బహదరు !
 మొదలై నబిరుదులుఁముఖ్యమాతెల్లజెం, ధానపుబత్తునుఁధక్కు యాది
 గలిగినరాచచిఁ న్నెలొసంగఁబడెనుత్త, రపుసరకారులంఁదపుడు పోరి ।
 సందడియడఁగనాజనపతికూడవ, చ్చినయట్టిలింగపుఁయనుసుతునకుం॥
 తే॥గీ॥దనకుసమకొన్నయారాజ్యమునునొసంగితండ్రితాతలనాటిదైఁ
 తనరువేంక । టగిరిరాజ్యమునకును దిరుగఁ జనియెను । పెద్దరాయవ
 సుంధరాఁవిభువరుండు॥ చ॥ జనకుఁడు సమ్మదమ్మున నొసంగినరాజ్యము
 నొంది లింగపా । వనివిభుఁ డుండఁ బర్వతపుఁబ్రాంతములందుఁ బితూరి
 జేయుదు । రజులను గండడంచుటకుఁసాయము గమ్మని యప్పు దేశమే ।
 లినప్రభు లప్పుడప్పు డలలింగమహితలనాథుఁ గోరఁగన్॥ ఉ॥ అమ్మను
 జేశ్వరుండు దనఁకావసథమ్ముగ నీడ నొక్కచు । రమ్మును దానిచెంతనే
 పురంబును దా రచియించి వానికిఁసమ్మతి షేర్తహమ్మ దనుఁసాపాబు
 ప్రాపకుఁ డౌట వాని నా । మమ్మొనరించె భూజనులుఁమానుగ బెబ్బలి
 యంచుఁ బిల్వఁగక॥ తే॥గీ॥ షే రనఁ చురుమ్మభాషనుఁజెలఁగునుబులి
 పెద్దపులి యను పద మయ్యెఁబెబ్బలి యన । బెబ్బలియె నాఁడునా
 టికిఁబొబ్బిలి యనఁ । బాలిచె నక్షరములు మార్పుఁబొంద నిపుడు
 క॥ ఆలింగపరాయమహీ । పాలుఁడు బస్తరు మొదలగుఁ ప్రాంతముల
 బితురీలవలనియలజడి నిర్మూలించెఁగడిందిశ్రమముఁపూనిచలమునక॥

తే.గీ॥ షేరుమహామదుఖానుఁ డాతీరునను సి॥ కాకుళంపునర్లమ్మరుఁ
కార్యభార । మును వహించుచు నుండ నాతఁనినుతుండు । వేఁటకయి
యొక్క యడవికిఁ వెడలె నవుడు॥ ఉ॥ గంజము మండలంబుననుఁగ్రాలు
పశాసనమీప భూమిలో । నం జెలువారునొక్కగహానంబున నుండును
రంగవాఁక యం । చుం జనులాడుచో టచటఁజొప్పడియున్న పితూరి
కాడులోఁ । గంజక యత్తురుమ్మవిభుకూరిమి పుత్తుని బట్టెనుద్ధతి॥
ఉ॥ దిట్టముగా వెదుర్పొడలుఁతీరిచికట్టినయట్టు లొప్పచుం జాట్టునెనంగు
చున్నయలఁచోటు తురుష్కుల దై నగుట్టుపుంధట్టిక లోనఁజొచ్చుటకుఁ
తావు నొసంగక యుంట నయ్యెడన్ । బుట్టినవంత నయ్యవనభూపతి
యేమియుఁ దోఁప కయ్యెడన్॥ ఉ॥ సాయము గ మ్మటంచునలఁసాహెబు
వేడఁగ లింగపక్షమా । నాయకుఁ డెంతయున్ బలముఁనన్ గడి దేఱిన
యూత్తు సేనతో । నాయటవీప్రదేశమునఁనవ్విధి నొప్పెడురంగవాఁకకుం
బోయి విరోధు లున్నయెడఁముట్టడి చేసి కలంచి యుద్ధతి॥ ఉ॥ ఒక్క
దినంబు యుద్ధమునఁ నుక్కట వానిని బట్టి వానిచేఁ । జక్కి నలంగినట్టి
యలఁషేరు మహామదుఖాను సూనునిన్ । గ్రక్కున వీడఁ జేసి యలఁ
రాజవరేణ్యుడు చింతచేఁ గడున్ । స్రుక్కిన యానవాబునకుఁసూనుని
యప్పన చేసెఁ జేసినన్॥ చ॥ క్షీతిపతి యీగతిం దనకుఁజేసిన యప్రతి
మోపకారమున్ । మతిఁ దలపోసి యయ్యది జఁనంబుల కెల్లను మే
లటంచుఁ దాఁ । బ్రతిభ దలిర్ప నంతయును ఁ వ్రాసెను సమ్మతి బాదు
పాకు నా । చతురుండు రాజవర్యునకుఁజాల సిఫారసుగాఁగ నత్తటిన్॥
సీ॥ ఇటు వ్రాయఁ బాదుపాఁయెంతయు ముద మంది, లింగప నరపాలఁ
పుంగవుండు । తనజమీదారిలోఁదనరుచుండినయెన్ని, గ్రామంబులకు
నొకఁరాత్రియందుఁ దోరణమ్ములు సొంపుమీఱఁ గట్టించునో, శాశ్వతం
బగు మొఖాసాగ వాని । ననుభవించుటకునై యాజ్ఞ నొసంగె నా, గతిఁ
దోరణమ్ములుఁగట్టబడిన॥ తే.గీ॥ గ్రామముల్ పదిరెండయిఁగణన కెక్కి
నవియె పోటు గ్రామము లనుసార్థకంపుఁ । బేరఁ బిలువంగఁబడి జమీఁ

బారిలోన నొప్పుమీఱుచునున్నవియుప్పటికిని॥ ఉ॥ అప్పుడె పాదుషా
 వలననందె గుటుంబతరంపరాక్రమం । బొప్పగ రంగరా వనదు
 నుజ్జ్వలమాచిరు దాతఁ డద్దియే । యప్పటినుండి యీకులమునందు జనిం
 చినయట్టి పూరుషుల్ । తప్పక వారినామముతుండన్ గదియింతురుము
 ఖిచిహ్నతన్ ॥ తే. గీ॥ రంగవాఁకవిభుడు రణరంగ మందు । గెలుపుకో
 డనునర్థముల్ దెలుపురంగ । రాయచిరు దిది యేలెడ్డురాజులకునె । కాక
 మగపేరులకు నెల్లంగలదు తుదను॥ క॥ అలింగపరంగమహీ । పాలుండె
 హిరమండలంబు బాలించెడుభూ । పాలుని రణమున మరియొక । వేళను
 వధియించె ననుచు విసంబడుచుండున్ ॥ క॥ ఆత్మజులు లేమి గొనియెను
 సతఁడువేంక । టగిరిరాజుల జ్ఞాత్యైతగ్రసిద్ధుం । డై నమాధవ
 రాయని సూనులందు । దత్తునిగను వెంగలరాయ ధరణివరుని ॥
 సీ ॥ వెంగలరంగరా డ్విభునిబాల్యమునందె, లింగపనరపతి యుంగ
 వుండు । కాలధర్మము నొందఁగా గన్నతండ్రిమా, ధవరావు
 గొన్ని నాళ్ళ వలం బెద్ద । యన్న పద్మరావు గొన్ని నాళ్ళను జన్న,
 యన్న నారపరావు గొన్ని నాళ్ళు । సంస్థానకార్యముల్ నవరించిపట్టుట,
 యుక్తవయస్సున నొప్పగింప॥ తే. గీ॥ నేరుపున రాజ్యతంత్రమునిర్వ
 హించి । బ్రాహ్మణులకును సగ్రహంబు లొసఁగి చెఱువులను లోతు
 విరివియు మెఱయువాని । ద్రవ్వ జేసెను వెంగలరంగవిభుడు॥ తే. గీ॥
 అవియెయలరాజయొక్కయు నతని గన్న । పెంచినట్టితండ్రిలయును
 బేర నొప్పు । బద్ధరావునారపరావు వ్యవహరించు । తఱిసి దమపేర
 శ్రవించిరిరుచెఱువులు॥ ఉ॥ వెంగలరంగరాయవిభు వెన్న సుతుండు
 మతాభిమాన మొ । ప్పంగడు ధర్మశీలు డనవానికి నెక్కి నమేటి
 సొంపు మీ । అంగను నేలె రంగపతిరంగన రేండు డతండు గాంచె
 శ్రీ । రంగము లోనుగా గలపురాతనమై తగుత్త్రజాతము॥
 క॥ ఆయవనీశునితమ్ముం డై యలరినయట్టి పెడజ నార్దవరంగా । రాయ
 యామణి కూర్చె బ్రజ బళి । రాయన లకవరపుకోట రాజ్యము

గూడఁగ్గఁ క॥ ఆరంగపతిసరేంద్రుని । నారాములేనూజుఁ డగుచుఁ ఘనత
 కహించెన్ । శ్రీరాయఁడప్పరంగ । త్తైరమణుం డతనిబాల్యఁకాలము
 నందున్ ॥ తే॥ గీ॥ రంగపతిరంగనరపతిఁపుంగవుడు । కాలధర్మము నొండఁ
 దఁక్కాలమందుఁ ॥ బెదజనార్దనరంగరాఁడ్విభునిజ్యేష్ఠ । సుతుఁడనక్క
 వరపుకోటఁపతియు నగుచు ॥ క॥ తనరినవేంకటసతిరం । గనరేంద్రుడు
 గొన్నినాళ్ళుఁగడపట నారా । యనిసుతుఁడు జనార్దనరా । వును దీర్చిరి
 రాజకార్యఁపుందంత్రములన్ ॥ తే॥ గీ॥ అంతటను యుక్తమైనవయస్సు
 నందిరాయఁడపరంగరాయధరావరుండు । నేరుపు సమర్థతయు సొంపుఁ
 మీఱుచుండె । బాలనము చేసె మహి బహుఁపత్నరములు ॥ క॥ ఆ
 పుణ్యుఁ డిట్లు రాజ్య । వ్యాపారము దీర్చి పుత్రఁపంతుఁ డె గామిన్ ।
 గోపాలకృష్ణరంగ । త్తైపాలకు దత్తపుత్రుఁగాఁ గావించెన్ ॥ తే॥ గీ॥ అట్టి
 గోపాలకృష్ణరంగావసీంద్రుఁ । డలరుగోపాలరాయునియాత్మజుఁ డయి ।
 యమ్మహిపతి కనుజన్ముఁడై చెలంగె । రమ్యగుణపాళి వెంగళరాయ
 మాళి ॥ నీ॥ శ్రీరావుగోపాలకృష్ణరంగారాయ, విభుఁడు రాజ్యము నేలుఁ
 వేశయందు । విజయనగరరాజ్యవిభుఁడైన పెద్దవి, జయరామరా జనుఁ
 జనవిభుండు । పదునేడునూలులపయి నేబదింటిమీఁ, దను నేడేపది
 యయి ఁ తనరుక్తైస్స । వాబ్దంబునను బుస్సెయను ఫ్రేంచిసరదారుఁ,
 దనకుఁదోడ్పటుగాఁనొనరిచికొని ॥ తే॥ గీ॥ బొబ్బిలిపురంబుకోటనుఁముట్ట
 డించె । నప్పు డభిమానరక్షై యమ్మహిశ । వరుండు ప్రాణంబుపయి
 నానసరకుగొనక । చూపె సానసదైర్యముల్ చోద్యముగను ॥ క॥
 పదియాలునూటిపయి డె । బృదిపై నెన్నిదవశాలిఁవాహనశకమై । పొద
 లిన ధాత్రబంబునఁ । గదనముబొబ్బిలిని నడిచెఁగడు నబ్బరమై ॥ తే॥ గీ॥
 ఘోరతర మైనయట్టి యాఁపోరివలన । రావువారికి వా రేలుఁరాజ్య
 మునకు । వారికులమునఁ బుట్టినవారి కెల్లఁ । గలిగె బూర్వాధికం
 బగుఁఖ్యాతి జగతి ॥ క॥ నాటియలయుద్ధపుంగథ । పాటలుఁ బద్యములు
 నగుచుఁబటవిధముల నే । చోటులఁ బ్రసిద్ధి గనె నది । యేటికి నేలు

గను భాటఁగీసమయమునన్ || తే.గీ॥ వసుధ నిటు భ్యాతి గన్నగోపా
కృష్ణ | రంగరాయమహీపతిఁపుంగవునకు | నాత్మసంభవుఁ డగుచు నీ
యవనిభ్యాతి | నెనసె వేంకటరంగమహీవిభుండు || నీ॥ తనతండ్రి యే
యుద్ధఁమునఁ జంపఁబడియెనో, కడు ఘోరతరముగఁనడిచినట్టి | బొబ్బి
యుద్ధమ్ముఁపొనఁగునప్పుడు కుటుంబమువారి కెల్లనుఁబ్రాప్తమైన
గతినుండి తనతండ్రిఁగారియభిప్రాయ, మునకును వ్యతిరేకఁముగన
నొక్క | వృద్ధునిచే బహువిధములఁ గాపాడఁబడి ప్రాగరక్షనుఁబడఁ
బ్రతికి | తే.గీ॥ నట్టి వేంకటరంగరాఁయావసింద్రుఁ డెసఁగె గోపాలకృష్ణ
మహీకళత్ర | వర్షునికుటుంబమునను జివరకు నిలిచి | యున్నపూరువ
వరుడయియుప్పూజు || క॥ అలవేంకటరంగమహీ | తలపతి రాజా
మునందుఁదనశాల్యమునన్ | నిలిచి కపటంపుఁ దలఁపునఁ బిలిపింపఁగ
జేర నరిగెవిజయనగరమున్ || తే.గీ॥ అరిగి యట వారు నిర్బంధఁపఱు
నిలిచి | వారికపటప్రయత్నముల్ నేరుపుమెయి | నెఱిగి వేంకటరంగ
మహీవిభుండు | హైదరాబాదునకు నేగెననువు మీఱ || నీ॥ హైదరా
బాదునక క్లేగి వేంకట, రంగమహీపాలఁపుంగవుండు | నైజామువారి
దైవయనుగ్రహమునకుఁ, బాత్రత నొందునప్పటికి దేశ | మాండ్ల
యులయధీనమయ్యె నప్పటివారి, యధికారి యాయనధికగౌర |
వమ్మునఁబిలిపించిసమ్మతిఁబితృపితా, మహులక్రమమ్మున మహితమైన ||
తే.గీ॥ రాజ్యమునొసంగెమరలనాఁరాజమణికిరాజచిహ్నములన్నియుఁ
బూజితముగ | నిచ్చియాభూమినాయకుఁడేలె నాఱు | నొక్కనడవత్స
రము రాజ్యఁమున్నతముగ || నీ॥ హైదరాబాదునఁనటులుండి నైజాము,
వారియనుజ్ఞనుఁబడసి దేశ | మున కేగుదెంచున ప్పడు పొడదను
గన్న, గుఱ్ఱంబు డంకానుఁ గొమరుమిగుల | వేంకటరంగభూవిభున
కానైజాము, వా నొసంగిరి దయఁ బహుమతిగను | నతఁడె యీపుర
మునందనుఁ దుర్గమ్మును, నిర్మించె నెంతయునేర్పు మీఱ || తే.గీ॥ నది
యెసంగును గోశాలఁ లశ్వశాల | లమరుధాన్యపుశాలలుఁ నభివిశాల

మృతాధంబులును విచిత్రగృహములును గలిగి నై భవసంపత్తిఁ దెలుపు
 మండి || సీ॥ అతివిశాలంబయి యతిసమున్నతమయి, తనరారు నెయ్యదిఁ
 ఘనత మీఱి దారుమయంబులై తనరుకంబరబుల, వరుసచే నెయ్యదిఁ
 వన్నెమీఱు | నుద్యోగులును రాష్ట్రీ యులును బల్ దెఱుగులఁ బ్రజ
 లెప్పి డెచ్చటఁ బలసి యుండు | సంస్థానకార్యముల్ సరవి దీర్చుచు
 బ్రథా, నోద్యోగు లెచ్చట నొప్పుచుండు || తే. గీ॥ మైదరాబాదునందు
 నొప్పుగుడివాను | ఖానలను బోలునట్టి దివానుఖాన | నల్బురంబుగ
 నిర్మించెఁబొబ్బిలీపు | రంపుగోటను వేంకటఁ రంగవిభుడు || తే. గీ॥
 జొబ్బిలిని మున్ను జరిగినపోదవలన | నెంతయును శిథిలత్వంబు నెనయు
 వెలమ | చారిమొదలింటి వై నయాచారములను | నిలిపె నెప్పటిరీతి
 నాన్యపవరుండు || సీ॥ తనక రాగ్రస్ఫురఁ త్కొఱేయక ప్రభల్, పరిపంథి
 నృపులదర్పం బడంపఁ | దనవితరణ సముద్భవహేమవర్షంబు, యాచక
 తృమంబు నడచుచుండఁ | దనదండ సీతినం జనితభానుచ్ఛవు, లన్యా
 యతిమిరసం హతి నడంపఁ | దనసమున్నతవసుఁ ధాపాలనస్ఫూర్తి,
 వర్ణాశ్రమోపద్రవము నడంపఁ || తే. గీ॥ గవులు ఓప్పక నొప్పించి
 కరము గొనక | తగనిదండం బొనర్చక ధర్మమార్గ | మించుకేనియు
 విడువక యేలె రాజ్య | మంగజాకృతి వేంకటరంగనృపతి || సీ॥ వేంక
 టరంగరాఁ డ్వీభునిరాజ్యపుఁ గాల, మాఱింటిపై నొక యబ్బ మైన
 నంతలోన నె యాతఁ డగ్రహారము ల, నేకములొనఁగెమఁ హీనురు
 లకు | ఫలప్రక్షము లనేకఁ యులు గల్గి విలసిల్లు, తోటలువేయించె
 సూటి మీఱి | గొద లేక యేవేళ నుదకపూరితము లా, చెఱువులు
 చేయించె విరివి మెఱయ || తే. గీ॥ మరియు నీరీతి బెక్కు ధర్మము
 లొనర్చె | నిలిపె నెప్పటియట్లు బా బిల్లిపురంపు రాజ్యమును బెక్కు
 దెఱుగుల శ్రమము నొంది | రాజమాత్రుండె వేంకట రంగవిభుడు ||
 తే. గీ॥ పుత్ర వంతుడు గామి నాభూవరుండు బొబ్బిలికుటుంబశాఖయై
 పొలుచుపాల | తేరుకాపుర మగురావుఁ వారియింట | జననమొందిన

ఘను డత్తతనయుఁ జేసె । రాయఁడపరంగ నరపాలుఁరమ్యశీలు
 సీ॥ శ్రీరాయఁడప్పరంగ గారాయనరపతి, పదియేడునూతులఁ పయి
 పొంభదనహూణశకవర్షముందు జనన మంది, పదుమూడువర్షముల్
 ప్రాయము దనఁ కగుడు వేంకటరంగజగతీపతికి దత్తతనయుం డగుచు
 బడుఁ నెనిమిదిశత॥ ములపైఁ దృతీయాబ్దమునఁ బదియవసంవత్సరమున
 యొకటవఁవరదినమున॥ తే॥ గీ॥ శాశ్వతపుఁగఁలఁగొనియెసంగఁ స్థానమునకు
 నిండియాదేశ మెల్లనఁఖండమహిమ । నేలుచు బ్రభుత్వమునఁ జాలఁ
 నెనఁగుబ్రిటిషు । దొరతనమువారిసలననుంగరిమ మెఱయ॥ ఉ॥ అప్పుడు
 జేశ్వరుండు వసుధామరకోటికిఁ బెక్కులగ్రహం । రమ్మ చొనర్చి బాబ్బిలి
 పుంరమ్మన రాజమునంగు నన్నన । త్రమ్మల నాల్గుజాతుల కుదారమన
 స్కృత నిల్పి ధర్మకా । ర్యమ్మ అనేకముల్ సలిపిఁఖ్యాతి యెసంగఁగనేతె
 రాజ్యమున్ ॥ మ॥ ఘనుఁ డాభూపనరుండు భక్తి యెసంగఁగఁ గావేణ
 గోపాలదే । వున కీబాబ్బిలిపట్టనంబునఁ గడుం బొల్పారుదివ్యాలయం ।
 బును నిర్లింపఁగఁ బూని తద్రచన సంపూర్ణత్వముం బొందులో । ననె
 యిలోకము వాసి కైకొనియెశ్రీనారాయణస్థానమున్ ॥ క॥ జననుతుఁ
 డాజనపతి కొని । యెనుగ్రయమునకుం గరాడయెట్టేటును నం । బన
 వలన యనెడి పేరక॥ ఘనతరమయి వన్నె గన్నగ్రామముఁగూడక॥
 ఆ॥ వె॥ కాశియాత్రఁ జేసిఁగంగకావడిఁ దెచ్చి । నట్టివాని కెల్ల సమ్మ
 హీశుఁడొసఁగుచుండె భక్తి నొక్కొకరూప్యమునిప్పటికిని నట్టివీయఁ
 జడును॥ చ॥ అవయవలోపముల్ గదిరి యందునఁ జేసి స్వతంత్రజీవన
 మ్మువడయఁ జాలనట్టి జనముల్ దగవీటికి రాఁగలుప్తమా । నవయవ
 మొక్కొక్కటికినాదట నొక్కొక రూప్యమిచ్చునఁ య్యవనివిభుండు
 తత్కృమ మొకంతయుఁ దప్పదు నేటి కయ్యెడక॥ క॥ శ్రీరాయఁడప్ప
 రంగ । క్షౌరమణుండు నిత్య మొక్కసాలగ్రామం । బారంగ దాన
 మొసంగు ను । దారత వేదవిదుఁ డై నఁధరణి సురునకుక॥ క॥ ఏకా
 దశీవ్రతం బా । భూకాంతుండు నియమపూర్వముగ సలుపుచు డా ।

లాభీశ, రంగరాయస్వపాలపుంగవుండు । జనకునియు ద్వేషమును
 వేర్చుట తనకునువిధియైనపని యగుటను । రాయడప్పావనిరమణుం
 గట్టింప, మును ప్రీతితోడనుమొదలు చేసి । నట్టియాలయము న
 మగ్రముగాఁగ ని, ద్రించి మించినభక్తిమెఱయ నండు । శ్రీవే
 గోపాలకృష్ణదేవుని రుక్తి, ణీసత్యభామలతో సమేతతే. గీ॥ ముగఁ
 బచునెనిమిదిశతములకు మీఁద । ముప్పదేడవశకవర్షమునఁ బ్రతిష్ఠ
 నలిపి పదివేలరూప్యములొసరిగ వత్స । రమ్మనకు వచ్చుభూము లొర
 ణము చేసె॥ శా॥ శ్వేతాద్రీశ్వరరంగరాయనసుధాసీమంత్రినీనా యకుం
 డేతద్రాజ్యములోనఁ జేరినదియైయేపారుచున్నట్టిశ్రీ । సీతారామపురి
 బ్రతిష్ఠఁ గని సుశ్రీ మీఱుచున్నట్టిశ్రీ । సీతారాములకు సమర్
 ణముఁ జేసె భూము లీతీరున॥ సీ॥ అమ్మహీవరుండు రాజ్యము
 నేలేడు వేళఁ, బదునెనిమిదినూర్లపయిని మూఁడు పదులపై రెండవ
 వత్సరమ్మనను గం, జముమండలమున విశాఖనగర । మండలమ్మన
 జాలమండుకొన్నపితూరి, దారులచే గల్లునారటంబు వారింతుటకు
 నయిప్రత్యేకముగఁ గమి,షనరుగ నేర్పాటుఁగనినయట్టితే.గీ॥ రసలు
 దొరవారు గోర గౌరవము మెఱయఁ । డగిన సేనను బంపి యిద్దాని
 చేఁబి । తూరిదారులఁ బట్టించిదొరతనంబువారి మెప్పును గాంచెనా
 ప్రభువరుండు॥ సీ॥ శ్రీమంతుడై యొప్పుశ్వేతాచలపతిరం,గారాయన్మ
 పతిశేఖరుండుమాడు గులుజమీదారునివలన దండి సురవ, రము జగ
 న్నాథపురమ్మవీని । స్త్రాంతంబు లైనయప్పలరాజపురమును, వంతర్ల
 పాలెముఁపప్పుసెట్టి । నేరియుఁ గొనియెనుజీడికాడయు జగ, న్నాథ
 పురమ్మ నొనంగ నొప్పు॥ తే.గీ॥ చుండు నెట్టేటు గొనియెనుమండపాక
 కులజుడైన జగన్నాయకునివలనను । ననుగుణంబైనయట్టి క్రయమ్ము
 నిచ్చి । రాజ్య మభివృద్ధి నెనఁగంగఁబూజ్యగతిని॥ తే. గీ॥ కలబరిగివంశ
 జుడగు భాస్కరస్థసింహ । రావుపంతులవలన నారాజవరుండు । గొని
 యె గింతలి మంతెనయ నెడుచేర్లఁ । బరగుహుండాల సోదరీపతికి

నొసంగ॥ సీ॥ వేలంబులోపల విజయరాఘవపద్మ, నాభరా జను జంపె
నకులజునిమొ॥ ఖానయై విజయనగరరాజ్యమంచున, వెలయునన్న
మరాజుపేటకొత్త వలన నాఁ దగుగ్రామములు దంతులూరివా, రి
మొఖాన యైనగ్రామమును దుమ్మ॥ పాలను బెద్దింటివారివలన జమ్ము,
గుజ్జంగివలన యాపజ్జ నంబ॥ తే॥ గీ॥ టివలనయు మరి దువ్వామునవల
జింత॥ పల్లి పేట సేరీపేటబదియును నెని॥ మిదిశతంబులపై నలు
పదిట మూడ॥ పదియైన యేట గొనియె నాప్రభువరుండు॥ మ॥
తనకు భావుకుడై దివా నయినసీతారామయభ్యాతుతో॥ ల్లన
యుండై తగురామరాయమణికిదాఁ గింతలిక మంజెనక॥ జనకుం
డిచ్చినయుంగరాడను మన స్సంశుద్ధితో నిచ్చి చే॥ సెను బొప్పైట
రు గాఁగ నవ్విభుఁడు హర్షింపం గడుం బాంధవు॥ తే॥ గీ॥ మరియు
నొకభావుకుండయి పరగుచున్న॥ రాజగోపాలరాయని కాజనపతి॥
చీడికాడయెట్టెను జత్త మరలనొసంగి ప్రొప్పైటరుగఁ జేసెబాసంగ
నతని॥ శా॥ దాతృత్వంబు దయారసంబు భగవత్కైంకర్య నిష్ఠాప్తి
యై॥ భూతవ్రాతహితప్రవృత్తియు సహోద్భూతంబులై యొప్పు
నా॥ శ్వేతాద్రీశ్వరరంగరాడ్విభుఁడు చేసె భూమిదేవాళికి॥ ఖ్యాత
ప్రక్రియ నగ్రహారము లనేకంబుల మనః ప్రీతితో॥ క॥ తను నమ్మి
కొలుచునేవక॥ జనులకు నవ్వారిగాఁగ న్వర్ణము గృహముల్॥ ధన
ములు భూములు గ్రామములనేకము లొసంగె నలజనాధిపుఁడుతగ॥
సీ॥ హరిభక్తియందు బ్రహ్మాదునిఁ దలఁపించు, నమ్మహి శుఁడు ప్రత్య
హమ్ము దెల్ల॥ వాఱుజామున నె గోపాలదేవునియాల, యమునకు నేగి
భక్త్యశిష్యమున॥ భగవంతు సేవించి భవనమ్మునకు వచ్చి, స్నా
నాదికృత్యముల్ సలిపిపిదప భోజనమ్మునకును బూర్వము దేవుని, దర్శించి
సురలసంభాసనమయము॥ నందును దేవుని సందర్శనము జేయు, నిది
నిత్యకృత్యమై యెసగునతని॥ తే॥ గీ॥ కిట్టి విహపరముల నించు కేనిలోప
మెనయఁ కుండగఁ బొల్చె నా జనవరుండు॥ తోడిరాజులు పొగడంగఁ

బాడి గలిగి । తగడె యాతని వర్ణింపఁజగతి మనకు ॥ క॥ ఆపదల
మునుఁగ కుండఁగఁ । గాపాడె బుణంబు లిచ్చి కరుణాపరుడై । భూ
పాలుర నెందఱనో । యాపుణ్యుం డధికసుకృతఁమందుట యరుదే ॥
చ॥ పురమున నల్లడఁ నికటఁభూములఁ దీయనినీరు గల్లుపు । మ్మర
ణుల తాప్త్రముం దతివిఁ శాలములై జలపూరితంబు లౌ । చెఱువులఁ
బెక్కుతోటలనుఁజెల్వుగ నిల్పి మహీవరుండు నో । దరజనకాదినామ
ములు ఁ దైవము పేరులె యుంచె వానికిఁ ॥ ఉత్సాహ॥ చాల ధనము
వ్యయము చేసిసత్యశీలుఁ డమ్మహీ । పాలవర్షుఁ డిప్పురంబుఁపజ్జనిల్పె
వేణుగో । పాలవల్లభం బనంగఁబరఁగుచుండునట్టిమేల్ । పూలతోట
నొక్కదానిఁబుష్కరిణికిఁ జెంగటఁ ॥ తే॥ గీ॥ అట్టి శ్వేతాచలపతిరంఁ
గావనీంద్రు । పేరఁ గోదండరామాఖ్యఁవిబుధుఁడంకి । తమ్ముగ నొనర్చె
నీప్రబంధమ్ము నెలమి । దాని సందర్భ మీక్రిందఁగానఁబడును॥

క॥ ఏవంవిధగుణవితతికిభావభవాకృతికి హృదయఁపద్మనిహితనీతా
వల్లభాంఘ్రియుగరా । జీవదళితదురితతతికి ఁ క్షీతిధరధృతికిన్ ॥ క॥ వీరు
నకు సకలసుగుణా । ధారున కరిభయదఖడ్గ ఁ ధారునకుఁ గుభృద్ధీరు
నకు మహోదారున । కారాధితవైష్ణవాగ ఁ మాచారునకున్ ॥ రేచ
ర్లగోత్రునకు విహి । తాచరణపవిత్రునకు వ ఁ రాంగీనుతన । ధీచీనగా
త్రునకుఁబటు । యాచకవనచైత్రునకు హ ఁ తామిత్రునకున్ ॥ మార
జయంతసమానా । కారునకుం జల్లమాంబి ఁ కారాయఁడప । త్కైరమ
ఁశుమారునకున్ । భూరితరభుజాగ్రనిహిత ఁ భూభారునకున్ ॥ రంగద
భంగశతాంగతు । రంగమతంగజపదాతి ఁ రాజద్ధ్వజినీ । సంగతభూ
భరఖన్నభు । జంగమవరకమర కరటి ఁ వైలేంద్రునకున్ ॥ చటులతర
పటహజనితో । త్కుటభారికృతిదళితపద్మఁగర్భాండున । కుద్భటభటపటి
ష్టహేతి । స్ఫుటహేతిశ్రుతితశుచినఁభోమణిఘృణికిన్ ॥ వ॥ అభ్యుదయప
రంపరాభివృద్ధిగా నాయొనర్పంబూనిన ప్రపదనపారిజాతరీ బనుదివ్యప్ర
టంధంబునకుం గథాక్రమం బెట్టిదనిన॥ నీ॥ సకలాగమంబుల ఁ సకలా

గమంబుల, దీపించుచున్నన ♦ ద్విజచయంబు । సుమనోగణంబుల ♦
 సుమనోగణంబుల, గని సంతసిలుమాధు ♦ కరకులంబు । రామపాద
 ములందు ♦ రామపాదములందు, రసమొందుకన్యకా ♦ ప్రకరములును
 బద్ధాసనమ్ముల ♦ బద్ధాసనమ్ముల, సతతమ్ము దనరుహం ♦ సప్రజంబు॥
 తే.గీ॥ గల్గి శ్రీమన్ముకుందాంఘ్రి) ♦ కమలయుగళ । సంతతధ్యానయో
 గని ♦ స్థాగరిష్ఠ । కోవిదావాసయోగ్యని ♦ కుంజపుంజ । రంజితం బగునై
 మిశా ♦ రణ్యమందు॥ చ॥ మునివరు లాచరించుమఖ ♦ ముల్ గన
 వచ్చునిలిపకోటి కొ । య్యస షకరందపూరముల ♦ సర్వము పాద్య
 మొసంగి షట్పద । ధ్వనులను బల్కరించి సుమతల్పములందు వసింప
 జేసి పం । డినఫలముల్ భుజింపగ ఘటించురు తద్వనవల్లికాంగనల్॥
 మ॥ పులులం జేరి చరించు గోవులు మృగం ♦ బుల్ చిట్టిడుల్ గూడి
 వ । ర్తిలు సింగంబులు గున్న టేనుగుల నర్థించెంచు మార్జాలి రా । చిలు
 కం జేరికనేయు సైరిభములం ♦ జేపట్టు నశ్వంబు లు । జ్వలమాసీంద్రత
 పఃప్రభావయుతమై ♦ వర్ధిల్లునక్కానలోన్॥ క॥ మునిహోమధూమ మం
 బర । మున కేగెడివేళి యాగ ♦ ములభాగంబుల్ । గొన వేల్పుల
 బిలుచుట్టకై । యనిమిషలోకమున కరుగు ♦ నట్లు తగు వనిన్॥ సీ॥
 శ్రీచూర్ణచిహ్న ల ♦ క్షీతధవళోర్ధ్వపుం, ద్రములు ఫాలంబులం ♦
 దమరువారు । నారాయణముకుండ ♦ సరహరిగోవింద, యంచు శ్రీహ
 రిని గీ ♦ ర్తించువారు । జలజాక్షమాలికల్ ♦ తులసిపూసలపేరు, తెల
 మి వక్షముల జె ♦ న్నలరువారు । జలజనాభునియందు ♦ సంసక్తవృ
 దయులై, మాటిమాటి కొడళ్ళు ముఱచువారు॥ తే.గీ॥ సాత్త్వికపురాణ
 ములు దెచ్చి ♦ చదువువారు । గంధపుష్పఫలాదుల ♦ గమలనాభుల
 బాంచరాత్రోక్తసరణి బూ ♦ జించువారు । తద్వనంబున దనరారు ♦
 తపసు లెల్ల॥ వ॥ మరియు రసాలతాలహింతాలతక్కోలతమాలపనసా
 మ్రకపిత్థామలక బిల్వపిచుమందవటాశ్వత్థజంబూకదంబనింబ ఖడ్గూరనారి
 కేళివకుళచంపక మల్లికామాగధి మందారకరవీరకోవిదారకదళీపు

ప్నాగతిండుకప్రముఖ సకలవిటపిమతల్లి కాభిరామంబును లాలిత్యతిర
 స్కృత వైత్రరథనందనారామంబును సింహశరభశార్దూల సైరిభసామ
 జవృకజంబుకశశచమరీ కృష్ణమృ గభల్లూక ప్లవగగోలాంగూల కడంగరీ
 యుసైంధవ ఖడ్గవరాహప్రముఖాన్యోన్య జాతివిరోధ విరహితవివిధమృ
 గసమేతంబును దరుచ్చాయాతిశీతంబును గీరశారి కాషట్పదబకశకురీ
 తకారండవ చక్రచకోరక్రౌంచచటకకోకిలా హంసర్షిమయూరగరుడ
 గండభేరుండ వాయసాదివిశంగ మోత్తుంగనినాదముఖరితంబును ఫల
 పుష్పసమిచ్ఛదభరితంబును విమల కమల కల్హారసుధామాధురీ ధురంధ
 రబంధురకబంధకలితకాసార కల్లోలమాలికావగాహనాలసాలస సమీ
 రకిశోరవారా పహృతపథికజన శ్రమంబును వర్ధితశ్రమంబును గగనమం
 డలావధిక విరాజమాన మణిగోపురమండప ప్రాకారద్వీర్ణికాంచితకును
 మవనసమేత ప్రాసాదమధ్యంగత శ్రీమన్నారాయణ చరణకమలసేవార్థ
 యాతాయాతభాగవత సుందరీ సుందరతర కచబంధ కూటజలధరపట
 లసందర్శన నటన్తయూరపింఛాలంకృతంబును బరిపాలితసుకృతంబునగు
 చు మహాభారతంబునుం బోలె భీమార్జునాతిశయసంకులంబై శ్రీభాగ
 వతంబునుంబోలె హరిప్రభావబంధురంబై స్వర్గలోకంబునుంబోలె సుధ
 త్కాశ్రయంబై నందనవనంబునుంబోలె మందారసంతానసహితంబై
 బ్రహ్మలోకంబునుంబోలె బుణ్యతరాగమాంతగంధభరితంబై వారవ
 ధూ సౌందర్యంబునుంబోలె బల్లవాతనుసుఖప్రదంబై ధనికగృహం
 బునుంబోలె పమంచితకాంచనంబై హిమవన్నగంబునుంబోలె బున్నా
 గభరితంబై తనరారి బహుమహీజాన్వితంబై యమితసుకృతిజనకంబై
 మిథిలాపురింబునుం గ్రేణీసేయుచు బహుళగజరిపుసంకులంబై పర్వతను
 తానీకాశ్రియంబై కైలాసంబును ధిక్కరించుచు ననంతధర్తాభిరామంబై
 మనుసమాజాశ్రియంబై భానుసంతానంబును దిరస్కరించుచుం దపః
 ప్రభావభరితంబయ్యును బుండరీకాశ్రయంబై హరిబలాక్రాంతం బయ్యు
 ను బలాశిపరిపూర్ణంబై బ్రహ్మవిద్యాభరితం బయ్యును బహువిటపాశ్ర

యబై ఋగ్వజ్సామాధర్వణ వేద ఘోషసంకులంబును హరికైంక
 ర్యపరాయణానేక భాగవతాశ్రయంబును విశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతబద్ధం
 బును బ్రహ్మజన శరణ్యంబును సంపాదితపుణ్యంబును యతివరమతా
 నుగుణ్యంబును సకలాశ్రయహిరణ్యంబును మోక్షరమాపణ్యంబును
 నైసేనైమిశారణ్యంబునందు॥ శా॥ సూతున్ మాధవపాదపద్మయుగళః
 స్యూతాతి శుద్ధాశయా । స్వీతున్ శ్రీపతిసచ్చరిత్రకథనా ధీతున్
 ముకుందాంఘ్రిసం । జాతున్ గాఢతమకిప్రభాతుః గరుణానత్యక్షమా
 శాంతివి । ఖ్యాతుః సంతతహృష్టసర్వమునిసం ధూతుః బ్రశంసించు
 చున్॥ తే॥ గీ॥ బ్రహ్మవిదు లై నశౌనకః ప్రముఖమునులు! నిత్యహరిసేవనా
 దులుఁ నెఱపిక్మష్ట! పాదపంకజయుగళసంఁ బంధ మొప్ప! కథలువినఁగోరి
 యాతని ధీకడుఁ జేరి॥ క॥ సూతునిచే సంపూజితులై! తాపనప
 రులు నిజని ధీజాననముల సం । ప్రీతి నుపవిష్టులై స్తని! తాతిశయా
 ర్భటి వచించి ధీరానితోడన్॥ సీ॥ పాతికనాతజీ ధీమూతసం
 తతికిఁ బ్ర, భంజనంబులు వృత్ర ధంజనములు । రాగమోహమ
 దాదినాగంబులకు మృగ, నల్లభంబులు పక్షివల్లభములు! యోగీంద్ర
 నివహమ ధీహోత్పలంబుల కర్క, మండలములు చంద్ర మండలము
 లు! జననజరామృత్యు ధీసంతమస్తటికిఁ బ్ర, భాకరములు ప్రతి భాకర
 మ్ము॥ ఆ॥ గీ॥లనృతదంభలోభవనరాసులకుఁ గుంభ! సంభవంబులరణి! సంభ
 వంబు! లహహవిష్ణునత్కథామృతంబులువాని! వినుటకంటెదొడ్డతనము
 లేదు॥ చ॥ కలుషలతాలవిత్రములు ఖండితకామమదాదిగోత్రముల్ ।
 పులలితయోగిపాత్రములు శోభనగాత్రము లార్యజైత్రముల్ । ఖిలజన
 వేత్రముల్ సుకృత కర్తవసీఘసచైత్రముల్ సము । జ్వలతరమోక్ష
 ఘాత్రములు సారసనాభుచరిత్రముల్ మహిన్॥ సీ॥ హరికృష్ణగోవిం
 ధ గరుడకేతన యంచు, నిరతంబు వచియుంచు నీదుజిహ్వా! కంటఁగ
 న్నిసరీతిఁ గంజాక్షురూపంబు, గనుపట్టుచుండు నీ మనమునందు! హరి
 సేవనంబు దా స్యం బర్చనంబును, గావించుచుండు నీ కరము లెపు

డు! అర్చావతారుడై హరి వసించినచోటి, కరుగుచుండును నీదు ధ
 రణయుగము॥ తే. గీ॥భాగవతధర్మవేదివిపరమపురుష! భక్తులం దగ్రహి
 విదివ్యభవ్యనవ్య! సుగుణరాశివి వ్యాసశిష్యుడవు నిను ను! తింపగా
 జాలుదుమె సూతధీసమేత॥ ఆ. గీ॥మున్న ద్వాపరాంతమునఁబురాణ
 ము లెల్లఁదెలిపి తీవు మేముతెలియ వింటి! మందు హరిప్రపత్తియ
 రణిగతాగ్నిశి ఖాళిరీతి గూఢమగుచు నుండె॥ఆ.గీ॥భువినిగర్భయోగ
 మును జ్ఞానయోగంబు! భక్తియోగమును బ్రపత్తియనెడి! సాధన
 ములలోనఁజక్రి మెచ్చిన యుపాయంబు ప్రపదనంబటండ్రు బు
 ధులు॥ తే. గీ॥శ్రీవిభునియాజ్ఞచేతను శేషుడవని యందు రామాను
 జాఖ్యతో నవతరించి శిష్యులకుఁ బ్రపదనమెల్లఁజెప్పె ననుచు! సంగ
 రాశనువలన విసంగఁ బడియె॥ మ॥ ఏటికిఁ జక్రి శేషుని మహీష్ఠ
 లికిం జను మంచు జెప్పె నే! వీట నతండు పుట్టెఁ బృథివీస్థలి నెట్లు చ
 రించె శిష్యుల! వాటముగాఁగ నెట్లు కొనె వారల కెట్లుప్రపత్తిఁ జె
 ప్పె నీ! నోట వినంగఁ గోరితి మనూనగతి వినరించి తెప్పుమి॥
 క॥ పారాశర్యమునీంద్రుని కారుణ్యరసంబునం ద్రికాలజ్ఞతఁ జె! న్నా
 రెడి నీవెఱుంగనిశ్రీ! నారాయణుకథలు జగము నక లేవుగదా॥
 క॥ అనిశౌనకుండు వలికిన! విని సూతుండు విష్ణుభక్తి వివశుండై
 కాం! చనచేలుని ఘనశీలుని! మునిలోలుని మదిఁదలంచి మ్రొక్కియ
 తనితోన్॥ క॥ సురనరకిన్నరవిద్యా! ధరగరుడోరగనిశాట తాపను
 లం దె! వ్వరికైన సకృత్యముగా! శరణాగతి తెలియ దిది ని జము
 మానీంద్రా॥ క॥ హరిమూర్తి యైనమామక! గురునికటాక్షంబుచే న
 కుంతిత మగు నీ! శరణాగతిమార్గమునే! నెఱిగితి నీక దీని మీకు ని
 పు డేర్పఱతు॥మ॥ హరివాల్మభ్యముచే సుధారసము దుఃఖాంభోధిలో
 దోచు నై! ఖరి రామానుజమానివర్యకృపచే! గన్పట్టువేదాంబుధిం
 బరమం బైన ప్రపత్తిమార్గరస మేపాపై నఁ ద్రావ నరుల్! మరి జ
 న్నింపరు ముక్తి కేగెదరు సామర్థ్యం బవంధ్యంబుగన్॥ క॥ అరుణంబు

నిగమాంతా । భరణము లగువిష్ణుపాదఁ పంకజములకున్ । శరణము
చొచ్చినమనుజుఁడుహరిపురమున కేగి సంతఁ తానందుఁ డగున్॥తే.
గీ॥ ఇంచుకంతైనఁ గర్మత్వఁ మెపుడు గొనక । పరమపురుషునిపై నిజ
భార ముంచి హరిని బూజించుచును సుకృతఘరహిత । పద్ధతిఁ
జరించుచుండుఁ బ్ర॥ పన్నుఁ డెపుడు॥ సీ॥ తరువులలోఁ గల్పఁ తరువు
చందమున ధేనువులందుఁ గామధేనువువిధమున । గిరులలోపల మేరు
ధరణీధరంబట్ల, నదులలో జాహ్నవీ । నదితెఱఁగున । మౌనులలో
వ్యాసఁ మానీంద్రుమాడ్కి సుం, దరులందు జానకీఁ తరుణిపోల్కిఁ ।
దారలలో సుధాఁ ధామునిపద్ధతి, గ్రహములలోనభాస్కరునిరీతి॥తే.
గీ॥విద్యలందును వేదాంతఁ విద్యజాడ । వేల్పులందును నల్లనివేల్పుపగి
దిఁ । బద్ధనాభునిపైఁ జేయుఁ ప్రపదనంబు । మోక్షసాధనములలోన
ముఖ్యతమము॥ క॥ అతిసులభం బతిగూఢం । బతిగూఢం బఖిలజననఁ
మారాధ్యము సం । చితకర్తనాశకర మా । శ్రితకల్పకమీప్రపత్తిఁ సె
ప్పం దరమే॥ తే॥గీ॥ అంధునకుఁ జూపు పంగునఁకర్షగతియు । మూకున
కు వేసపతనంబుఁ ముష్కరునకు । సత్యవాక్యముఁబోలె న సాధ్యమ
గును । బ్రపదనము లేనివానికిఁ బరమపదము॥ క॥ హరికరుణాసంపూ
ర్ణుడు । పరమోపాయంబు తనకుఁ బ్రపదన మనుచున్ । శరణాగతుఁ
డై పొందును । బరమపదము యోగిజనులు ప్రస్తుతి సేయన్॥ మ॥
మును రామానుజమాని శిష్యులకు స మ్మోదంబుతోఁ జెప్పె నం । చు
చు సూతుండు వచింప శౌనకమునీ శుం డాతనిం గాంచి యా । ఘన
వృత్తాంత మెఱుంగ మాకు మదిలోఁ గౌతుహలం బయ్యె మ । న్నన
తోఁ జెప్పె మటన్న సూతుఁడును సన్మానంబుతో నిట్లనె॥ సీ॥ మణి
మయప్రాకారఁ మండపంబులతోడ, రమణీయతరగోవు యరములతో
డ । మహానీయతరహేమ యందిరంబులతోడ, విమలతరోద్యాన య
సమితితోడ । ఘనసుధాసంపూర్ణ యకాసారములతోడ, గర మొప్పుచు
న్నయ యచ్చరలతోడ । దక్షకశ్యపముఖ్య యతాపసావళితోడ, సకలలో

కాధికోఽజ్వలతతోడ॥ తే.గీ॥ రూపవంతమ్ములై నత్రఽయీపురాణశాస్త్ర
పుణ్యనదీనద ధ సవనధర్మ యోగసాంఖ్యాదికములతో ధ నొప్పు మిగి
లి కనకగిరిమీఁద బ్రహ్మలో ధ కంబు దనరు॥ ఉ॥ పచ్చనివాఁడు విష్ణు
పద ధ భక్తి వెలింగెడువాఁడు వాణిపై । ముచ్చటగల్గువాఁడు నలు ధ
మోములవాఁడు త్రయీపురాణముల్ । మెచ్చినవాఁడు లోకముల ధ లీ
ల సృజించినవాఁడు పాపముల్ । వ్రచ్చినవాఁడు తద్భువనఽవల్లభుడైన
విధాత ప్రీతితోన్॥ క॥ కనియె సనకుని సనందను । సనత్కుమారుని స
నత్సు ధ జాతుని వారల్ । దనుజారిపాదపద్మము । లనుపమగతిఁ గొల్పు
చుండు ధ రాత్మలయందున్॥ చ॥ హరిపదభక్తియుక్తులు స ధ మంచిత
తేజులు బ్రహ్మభావనా । పరులు మహానుభావులు కృ ధ పారసపూర్ణులు
యోగిన త్తముల్ । పరిహృతకామరోషులు సు ధ పర్వగణస్తవనీయు లా
గమా భరణులు శాంతిదాంతిముఖిధన్యగుణుల్ సనకాదు లిమ్మహి॥
క॥ ఆనలువు రొక్కతఱి చతు । రాననగృహనికటకల్ప ధ కారామగ
తా । నూనమణివేదియం దా । నీను లగుచు విష్ణుమహిమఁ ధ జెప్పుకొను
తఱి॥ క॥ స్ఫురితము లయ్యెను వారల । పరిశుద్ధము లైనహృదయ ధ స
ద్గంబుల ని । ధర్మణీతలంబు సకలము । దురితాన్విత మగుట పుణ్య ధ దూ
ర మగుటయున్॥ క॥ కరుణారసభరితాంతః । కరణు లగుచుఁ జింతఁ
బొంది ధ కమలభవనుతుల్ । హరితోడఁ జెప్పి జనములఁ బరిశుద్ధులఁ జేయ
మదిని ధ భావించి తగన్॥ ఉ॥ అంబుజమిత్రమండలస ధ హస్తలసన్న
కాంచనప్రభా । డంబర మెల్ల దిక్కులఁ గ ధ డల్కొనుదివ్యవిమాన మె
క్కి మా । గ్గంబునఁ బుణ్యలోకములు ధ గాంచుచు వానిసమృద్ధి కాత్మచి
త్తంబుల సంతసిల్లుచును ధ దాపసు లేగిరి చక్రివీటికి॥ స్రగ్ధర॥ కని
రావాగ్దానిసూనుల్ ధ కలితనవతటి ధ ధ్వర్జవేళాదిమధ్యం । దినమార్తండా
ర్భుదాంచ ధ ద్విపులమణివిభా ధ దీప్తసౌధాగ్రజాగ్ర । ధ్వనభేరిభూరినిహ్నా
దదళితజలదా ధ ధ్వస్సుటాలంబదండ । ద్విసతాసూనుస్వజాళి ధ వినుతపట
చమా ధ స్వీతవైకుంఠలక్ష్మిన్॥ తే. గీ॥ హీరమయగోపురప్రభా ధ పూర

మగ్న । వినుతతాళశోత్తల ♦ కనకసాల । మాపురంబున నావర ♦
 నాంబుగుంభి । తాంబుజభవాండభాండంబు ♦ డంబుఁ బూను॥ మ॥ సరసీ
 జాత్తసహస్ర మొక్కతటిఁబ్రా ♦ క్కైలంబునం దోచునై । ఖరి వర్షావ
 సరంబునం గగనభా ♦ గం బెల్ల విద్యుత్ప్రభా । భరితంబైన తెలుంగునం
 బీరములో ♦ బ్రహ్మాండభాండోద్ధవక । గ్వరజాంబూనదభూరికాంతివితత్తునీ ♦
 భాసిల్లు నశ్రాంతమున్॥ తే. గీ॥ తత్త్వము కట్టుతటి వన్నె తక్కు నైన
 పసిడిపూదెలు నభముపైఁ ♦ బాటవైచి । రవియె సుమ్ము సుధాంశుచం ♦
 దాంశుతార । కాగ్రహమ్ములై వెలుగు లో ♦ కంబులందు॥ క॥ యోగం
 బును గర్మఫల । త్యాగము వేదాంతబుద్ధి ♦ దనరుజనులకు॥ భోగార్హ
 మైనతత్త్వర । మేగతి వర్ణింప శక్య ♦ మెప్పురి కై నన్॥ నీ॥ మణిగోపురా
 గార ♦ మండపోజ్జ్వలము కాం, చనమయప్రాకార ♦ సప్తకంబు । బహుళ
 మందారాది ♦ పాదపోద్యానంబు, గోమేధికోపల ♦ కుట్టినుంబు । ఘనత
 రామృతపూర్ణ ♦ కాసారనిర్మలం, బమృతాతిశాయిఫ ♦ లాన్విలోంబు ।
 సైంధవద్విపభట ♦ స్యందనోదీర్ఘంబు, హరినీలకృతకృత ♦ కాచలంబు ॥
 తే. గీ॥ వజ్రమయదండకల్పిత ♦ ధ్వజయుతంబు । స్థూలముక్తామయవి
 తాన ♦ జాలకంబు । గోష్ఠయుతకామధేనుసం ♦ ఘుష్టమగుచుఁ । బరంగు
 నప్పురి కన్నుల ♦ పండువుగను॥ చ॥ జలధరనీలదేహులు వి ♦ శాలవి
 లోలవిలోచనాంబుజుల్ । కలితచతుర్భుజాన్వితులు ♦ కాంచనచేలు
 హీరరత్న కుం । డల కటకాంగుళీయమకు ♦ టప్రముఖాభరణాన్వితుల్
 సము । జ్వలితసింహార్ధ్వపుండ్రు లగు ♦ చక్రీభటుల్ చరియింతు రప్పురిన్॥
 నీ॥ తొలుకా మెఱుంగుదీ ♦ గెల మించు దేహముల్, తళతళలాడు నీ ♦
 త్రములసాబగు । కలవు లే వని యెంచఁ ♦ గాఁ దగుమధ్యముల్, కాదం
 బినులఁ బోలు ♦ కచభరములు । బింబఫలంబుల ♦ బెడరించు మోవులు,
 తలిరులరీతి భా ♦ సిలుపదములు । కనకకుంభములట్లు ♦ కనుపట్టుకుచ
 ములు, హల్లకంబులఁ గేరు ♦ హస్తములును॥ తే. గీ॥ నిండుచందురు
 హసియించు ♦ నెమ్మొగములు । స్వర్ణ కాంక్షాశములట్లుగాలు ♦ జంఘికలును ।

గరికరంబులవైఖరిఁ ♦ బరఁగుతోడలు । గలిగి చరియింతు రప్పరి ♦
కాంత లెఘుడు॥ క॥ భేరీమృదంగకాహళి । భూరితరఘ్వానములను ♦
బోపించుచు శ్రీ । నారాయణకరగతశం । ఖారావములేత్పరమ్ము ♦ సం
దలరారున్॥ మ॥ ప్రళయాదిత్య సహస్రమండలవిభా ♦ ప్రఖ్యాతమై
దానన్ । జ్వలదృగ్భీషణమై స్ఫురత్క-హాకహా♦ధ్వానాన్నితంబై రమా ।
లలనావల్లభ పార్వ్యభాగగతమై ♦ రాజత్నహస్తారమై । జలజాతాసనసే
వ్యమై వడిఁ దగున్ ♦ జక్రాయుధం బప్పరిన్ ॥క॥ అనుచున్ సూతుఁడు
దెల్పిన । విని శౌనకముఖ్యమాని ♦ విభు లెల్ల ముదంగును సవ్యలికధ
మాకున్ । వినిపింపు మటంచు భక్తి ♦ వెలయుఁ బలుకఁగన్॥

మ॥ సవకారుణ్యనదీన దీనజనదై ♦ న్యధ్వంసనాయ త్తసుద్రవిణా
సంఖ్యనిధీన ధీనయయుతో ♦ ద్యన్కిత్రసంతాన తా । నవయాతాహిత
మాన మానవనుతా ♦ సంతోజ్వలద్దాన దా । సవవిద్వేషినమాన
మానమదశూ ♦ న్యస్తాజ్ఞకోటిస్తుతా॥ అంత్యనియమఘటిత షోడశవిధ
కండము॥ పీరాదిపీర ధర్మో । దారా చారుతరహార♦దైన్యవిదారామేరు
గిరిధీర దానా । ధారా సీరధిగభీర ♦ ధనవిస్తారా॥ లయగ్రాహి॥ క్రూరప
టుసారయుతపీరభటవారహతవైరివసుధారమణ చారుతరహస్తో । దార
సఖపూరదళి తోరుతరసారగణికారు చిరహారయుతభూరికుచకుంభా ।
శారదపటీర హిమనారదబలారిగజహీర సవహారఘనసారశశితారా
క్షీరమయవారినిధిపారదతుషారగిరిసీరజకుమార హయతారసితకీర్తి॥

గద్య॥ ఇదే శ్రీమదుభయకవిత్వర్చనానల్పచాతుర్య కొప్పెల
పూడివంశకమలవంశసూర్య ఘోరితనగోత్రధుర్య జ్యోతిషాగమాచార్య
శ్రీమన్నారాయణాంబు జఘానగత్కసైర్య సకలమతవేదాంత సిద్ధాంతాని
వార్య వేంకటకృష్ణసోమయాజుమారవర్య కోదండరామార, కార్యం
బైన ప్రపదనపారిజాతంబునందుఁ బ్రథమాశ్వాసము॥

శ్రీకృష్ణార్పణమస్తు॥

శ్రీరస్తు. ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీజానిపాదయుగళాం । భజవిధేయా దయాది ♦ భూరిసుగుణవి
 భ్రాజత సుగుణాధేయా । రాజా శ్వేతాచలపతి ♦ రంగారాయా॥ వ॥
 అవధరింపుము సూతుండు శౌనకాదిమహామునుల కిట్లునియె॥ క॥ ఈరీతిం
 దనరాదుము । రానిపురముఁ జేరి గోపు ♦ రాంతికమునఁ దా॥ వారికులచెంత
 బ్రహ్మకు । మారులు పుష్పకము డిగ్గి ♦ మహితగమనులై॥ క॥ నైకుంఠ
 పురముఁ జొచ్చి నిరా । కులులగువిష్ణుభట్టు ల ♦ సం దఱుగనుచున్॥
 శ్రీకాంతుగృహమునకు ను । త్సేకముతోఁ బోయిమాని ♦ శేఖరులచ
 టన్॥ సీ॥ దివ్యాయుధోపేత ♦ దీర్ఘబాహుచతు, మ్ముమునందుఁ గంక
 ణాం ♦ గదము లలర । సజలధారాధర ♦ చ్ఛాయదేహమునందు, సిరి
 మించు హేమకా ♦ శేయ మొప్ప । హరిసీలఫలకన ♦ మగ్రవక్షము
 నందుఁ, గౌస్తుభంబును రమా ♦ కాంత వెలుఁగ । రాకాంతశశిబింబ♦
 రమణీయముఖమందుఁ, జుగద్రికావిశేదహా♦ సంబుతోఁప॥ తే॥ గీ॥ మాళిభా
 గంబునను రత్న ♦ మకుట మమరఁ । గమలనిభలోచనమ్ములఁ ♦ గరుణ
 దోప । నమితమాణిక్యఘటితసిం ♦ హాసనమున । వేడ్కఁగూర్చున్న
 శ్రీమహా ♦ విష్ణుఁజూచి॥ చ॥ అతులితభక్తితోడ నన ♦ కాదులు
 నల్వరు పాఁగిమొక్కి రం । చితకరుణార్ద్రప్రీక్షణవి ♦ శేషనిధూరివి
 యచ్చరా ర్తికి॥ శతధృతిశర్వశక్రముఖసర్వసురాధిపక్రవ ర్తికి॥ శ్రిత
 మునివధ్యచిత్తసరఃసీమావ ర్తికి విష్ణుమూ ర్తికి॥ తే॥ గీ॥ ఇట్లు సాష్టాం
 గదండంబు ♦ లింపుతోనొ । నర్చి ముకుళితహస్తు లా ♦ నందబాష్ప ।
 కలితనేత్రులు కంపిత♦ కంటకితవి । నమ్రతనులై మురారిముం ♦ దటను
 నీలిచి॥ వ॥ ఇట్లు వినుతించిరి॥ చ॥ జయ జయ పద్మనాభ హరిః॥ చక్రి
 ముకుంద మురారి విష్ణురా । శ్రయ మధువైరి శార్వర్యహయ ♦ శార్ఙ్గి
 జనార్దన వార్ధికన్యకా । ప్రియ పరమేశ కేశవ క ♦ రిస్తుత వామన పౌరి

జోజ్జ్వల! న్నయన సువర్ణచేల సుర ♦ నాథ కృపానిధి భక్తరక్షకా! ॥ १ ॥
 దండంబు పద్మగ ♦ రాఘండరక్షకునకు, దండంబు పాలిత ♦ పాండవు
 నకు! దండంబు మార్తాండ ♦ మండలస్థితునకు, దండంబు లలితవేదండ
 పతికి । దండంబు భండనో ♦ ద్వంద్వోర్బలునకు, దండంబు సన్నతా ♦
 ఖండలునకు! దండంబు సద్గుణ ♦ కాండనారాళికి, దండంబు మణిహేమ
 కుండలునకు ॥ తే.గీ॥ దండ మప్తాపదాంబర చండితునకు । దండ ముజ్జ్వ
 లవైకుంఠ మండనునకు । దండము నిశాటభయదప్ర చండఘృణికి । దండ
 ములు నీకు శార్ఙ్గకో ♦ దండపాణి ॥ ఉ॥ సారసలోచనాయ దర చక్రగద
 సిధనుర్ధరాయ సం । సారపయోధిమగ్నఘన సంయమిరక్షణ తిత్పరాయ
 విస్తారికృపాభయే దివిజ ♦ సంఘనుతాయ పరాత్పరాయ ల । క్షీరమణ
 యదేవముని ♦ కీర్తితసద్గుణినే సమోస్తుతే ॥ క॥ ప్రళయపయోరాశిజ
 మ్ములలో సేతువు జనించు ♦ పోల్కిదనువు భా । సిలఁ బ్రామినుకులు నలు
 వకు । నెలకొల్పిన మత్స్యమూర్తి ♦ నిన్నినుఁగొల్తున్ ॥ క॥ పరిణయము
 కొఱకు మకరా । కరుకన్నియ నడుగఁ బోవు ♦ గతిఁ గమతమవై । గి
 క్రిందఁజొచ్చి యమృతము! సురలకుఁ బాడమించునీకు ♦ జోహారుహరీ!
 క॥ చిలునవ్వు మొలకవై ఖరి । వఱలువిహణాగ్రమందఁ ♦ వసుమతి మ
 రా । కరపంక మంటుగతిఁ దగఁ బరఁగుకిటిప్రభుని సిన్ను ♦ భావించు హ
 రీ ॥ క॥ నిర్ఘాతసదృశసఖముల । దుర్ఘటబలు హేమకళింహు ♦ దుని
 మి సుధల కత్యర్థానంద మొనర్చిన । దీర్ఘసటాపటల మొప్పు ♦ దేవునకు
 నతుల్ ॥ క॥ శ్రీమహితుం డైనబలిక । వామనరూపంబుచేత ♦ పంచ
 చి సురగ్రామినికికా స్వారాజ్యము । సేమముతో నొసఁగునీకుఁ ♦ జెం
 మోడ్తు హరీ ॥ చ॥ సమదకుతారినిర్దళిత ♦ శాత్రునరక్తనదీతరంగసం
 ఘములను దోచుమాధ్యమిక ♦ కంజహితప్రతిబింబోటిచం దమున న
 జప్రతాపదిన ♦ నాయకమండలముల్ వెలుంగ భూ । రమణగజేంద్ర
 సింహు భృగురాముని నిన్ను నుతింతు మాధవా ॥ ఉ॥ రామునిఁబం
 కంధరవిరాముని దానదయాదినద్గుణ! రాముని సంగరాంగణతిథస్మక్

శభార్గవరాముని మహాద్వాముని గోటిసూర్యనిభాముని బాలిత
సర్వదేవతాగ్రాముని సుందరాంగజిత కాముని నిన్ను నుతించి మ్రొ
క్కదన్ క॥ లాంగలము ముసలముం గొని సంగరరంగమున శత్రు
జనుల యమపుర ప్రాంగణవాసులఁ జేసి చె॥ లంగెడుబలదేవు నినుఁ డ
లరితు ముకుందా॥ క॥ నల్లవహల్లకగంధీ పల్లవసదృశాధరోష్ఠ పానని
రతనం పుల్లహృదయాబ్జభరితమ హోల్లాసుని నిన్నుఁ గొల్తు నుర్వీ
రమణా॥ క॥ పురం క్తంచరభామల వరపుల్లుగ నేలి పారి వల్లభుల
మహే శ్వరుబాణవహ్ని వేల్చిన నిరుపమబౌద్ధావతాయు నిన్నినుఁ
గొల్తున్ క॥ రంగదభంసి తాంగతు రంగముపై నెక్కి యవన రా
జుల నసిచే ద్రుంగింపఁగలికితనువు ప్పొంగి కొనం దలంచు నిన్ను భూ
షింతు హరీ॥ నీ చిదచిద్విశిష్ట స శేషకల్యాణగు, శాధారు సకలవే
దాంతవినుతు విశ్వసర్గస్థితి విలయకార్యస్వతంత్రుని సర్వశిబ్దవా
చ్యుని బరేశు జీవప్రకృతిభిన్ను జడవిచ్ఛరీరి బోధానందరూపు స
ర్వాత్మ శేషి స్వాజ్ఞానిబద్ధమా యాకాలకర్తుని, బరమపదాధీశుఁ బ
రమపురుషు॥ తే॥ గీ॥ నిత్యసంకల్పసిద్ధనిర్దిష్టద్రదివ్యమంగళాకారుదానవము
ర్దను నిఁబ్ర పన్న జనవత్సలుని భక్త పారిజాతు నిను నుతించఁగ మే
మేమి నేర్తు మయ్య॥ క॥ దాసానుదాసులము కగు నాసాంద్ర కటా
క్షువీక్షు ణంబుల మము మీ దాసులలోఁ గూర్చి భవ యాసము
లణింగింపు తాప సాశ్రితచరణా॥ క॥ నిగమము లన్నియుఁ దానక
సుగుణలవము చెప్ప లేని చోనిక మేమాపొగ డెదము మందబుద్ధుల
మగుమాపైఁ గరుణఁ బూన వయ్య ముకుందా॥ క॥ నీవు కదల్చక బ్ర
హ్మ డావలిలో గఱికిపోచ యైన గదలునే తావకఘనకృప వెలిగా
నేవిధమున లగు గల్గు నెవ్వరి కైన॥ తే॥ గీ॥ ముక్తి కోరినవానికి ముఖ్య
సాధనంబు నీదయ గాని యన్యంబు గాదు కానిచో భక్తియోగుల
కన్నఁ దొలుతఁ బరమపద మేటి కరుగు బ్ర పత్తిపరుడు॥ నీ సవ
నతుల్యములై సభవదీయనామముల్, పలుకఁ జాలనిజిహ్వా పాడుజహ్వా

కందర్పుఁ గేరుని శుండరాకారంబుఁ, జూడఁ జాలనికసుత్ ♦ పాడు కను
 లు ! మధురంబు లైననీ ♦ కథ లెల్ల నాలకిం, పఁగను జాలనిచేపుల్ ♦ పా
 డుఁచెపులు । మోక్షదం బైననీ♦మూర్తి పూజించుటఁ, బరిహరించుకరం
 బు♦పాడుకరము॥ తే. గీ॥ అరుణకమలోపమానమై ♦ యురుగునీడు!పదము
 దలఁపనిహృదయము ♦ పాడుహృదయ । మిదియమానిశ్చయంబునీ♦రదీని
 భాంగ । శంఖచక్రగదాఖడ్గ ♦ శార్ఙ్గపాణి॥ దండకము॥ శ్రీమద్రమా
 మానినీపీఠముతోజకాశ్చీరిపంకాంకితోరకస్థ లీవ్యోమభా గోల్లసత్కొస్తు
 భా శీకబాలారు శోణప్రభాఫుల్లభక్తావళీనేత్రపద్మా మహాయోగిచిత్తా
 బ్జనద్వా పుటస్వర్ణమాణిమయసిద్ధకోటీర కేయూరమంజీరహాగో ర్ధికాకురో
 డలద్వంద్వకాంచీరటత్కుంకణాలంకృతశ్యామలాకార కాదంబినీ నిత్యశం
 పాల తాప్రస్ఫురద్వివ్యకాశేయవాసా లస్త్వనందహాసా శిచీవల్లభోద్దండ
 శుండాలశుండాయతో గ్యచ్ఛతుర్బాహుదండో జ్వలత్పాంచజన్యాసికా
 మోదకీచక్ర ముఖ్యాయుధానీకనిర్భిన్నదై తేయనాథా స్రసంసిక్తభూ
 మండలా రక్షితాఖండలా శంఖచక్రాబ్జవ్రాంకుశచ్ఛత్రచాపాసిమత్సాన్వి
 దిమాంగళ్యరేఖావళీకేసరాన్వీతపాదాంబుజాత స్రవద్భూరిమారందధా
 రాయమాణోరు భాగీరథీవారిసంసిక్తమర్త్యాఘసంఘాతవిధ్వంసకా చుప్త
 దై త్యావళీహింసకా పద్మగర్భాత్రినేత్రామ రేంద్రాదిదేవేఘచూడామణీ
 రంజితాంఘ్రిద్వయీసంస్థితస్థానచాంపేయ వీతాశ్రితానేకపాంచాలికా
 మ్రేడితాసంఖ్య వేదాంతభామాస్తుతా సర్వవస్తుస్థితా పద్మగర్భాండభాం
 డ్భుజ లెల్లఁ లయంబైనకాంబునన్ జ్ఞానశూన్యత్ జగప్రాయులై
 న్వాపవేళిన్ బలెన్ మాయలోఁజిక్కిదుఃఖించుచున్నట్టియీజీవులన్ భోగ
 మోక్షార్థులన్ నీవు వీక్షించి కారుణ్యవారాశివై యుద్ధరింప న్న
 దింబూని జాయస్వ యంచు న్వచింపంగనీయిచ్చ మాయామహాదేవిపైఁ
 బడ్డనమ్మాయచేతన్మహాతత్త్వమున్ దానియేందీయహంకారమున్ దానఁద
 న్నాత్రలున్బుద్ధిచిత్తంబులున్ నెమ్మనం బింద్రియంబుల్ సురల్ భూత
 ముల్ పుట్టెఁదద్భూరిజాలంబులన్నీవుసంయోజనఁబాచరింపంగ బ్రహ్మం

జముల్ స్థూలభూతంబులుం గల్గెనంత నిజానాదికర్తస్ఫురద్వాసనా
యోగ్యదేవాది దేహంబులం దీనమస్తాత్కలం జొచ్చి కర్మానురూపంబు
లై నట్టిభోగ్యంబులం జెందుచు న్వాసనాయోగ్యకర్తంబులం జేయుచు
న్తానవుల్ తొల్లిసృష్ట్యాదియందంచితజ్ఞానసంపన్నులున్ దీర్ఘజీవుల్ మహా
త్ముల్ సుపర్వోపముల్ ధీకులై యుండియున్ గొంతకాలంబు పోవంగ
నంతంతకున్ గామలోభాసృతద్వేషదంభాదులం గూడి శిశ్నోదరాధీను
లై నప్తవిజ్ఞానులై జ్ఞానకర్తంబులన్ మాని పాపంబులం జేయుచున్ గీ
టకప్రాయులై యున్న చోవారిరక్షింపఁగా నీవువేడ్కున్ సజాతీయకార్యా
వళీయుక్త దేవాదిదేహంబులం బూనుచున్ ద్వాపరాంతంబునన్ గృష్ణ
దేహంబుతోదుష్టులంద్రుంచి శిష్టావళిన్ నిల్పి ధర్మంబు వర్తింపఁగాఁజే
సితాధర్మముల్ నాల్గువేలబద్ధముల్ భూమియందు న్వేలింగెన్ భవద్వివ్య
లీలావతారంబు లెన్నంగ మాకుందరంబే ముకుందా మురారీ హృషీ
కేశ దాశార్హ చక్రాయుధా మాధవా కేశవా వాసుదేవా నమస్తే
సరోజాతనేత్రా నమస్తే నమస్తే పురారాతిమిత్రా నమస్తే నమస్తేధరిత్రీ
కళతానమస్తేనమస్తే సురస్తోత్రపాతానమస్తే నమస్తేనమః॥ క॥ అను
చున్ సనకసనందనసనత్కుమారకసనత్సుభాతులులెన్నున్ వినుతింపనం
తసిల్లుచువనజాతాత్ముండుపల్కెఁ వారలతోడన్॥ క॥ మీకున్మీతండ్రికి
వా। ణీకాంతకు సోదరులకుఁ నిత్యము శుభమే । చీకాకుపడదు గద భూ।
లోకం బంతయును బౌద్ధ • లోకముచేతన్॥ శా॥ ధన్యుల్ మీరలు
మాధవార్చనరతుల్ ధారాశచిత్తుల్ జగన్తాన్యుల్ సత్యదయాక్షమా
న్వితులు కామక్రోధమాత్సర్యలో । భాన్యుల్ మామకదివ్యమూర్తులు
సమ • స్తాదిత్యసంస్తుత్యసౌ । జన్యుల్ యోగపరాయణుల్ కృతమతుల్ •
శక్యంబెమిమైనన్ గన్॥ తే. గీ॥ కమలకంటెను గరుడుని • కంటె మరుని
కంటె విధికంటె మామకాంగంబుకంటె । గంగకంటెను బాలేటికంటె
భక్తు । లనయమును మాకుఁ బ్రియులైన • జనులు వినుడు॥ క॥ దార
పుతధనంబులపై । కూరిమి దిగఁద్రోచి సుఖము • గోరంతైనన్ । గోర

క సన్న భజించెడి । వారియుణముదీర్చికొనఁగ ♦ వశమే నాకున్ ॥ క ॥
 అనుచు శ్రీహరి పలికిన । విని సంయము లిట్టు లనిరి ♦ విశ్వేశ్వరసీ ।
 ఘనకారుణ్యము గల్గిన । మనుజులకు శుభమే కాని ♦ మఱియొండగు
 నే ॥ క ॥ ధారుణికి విభూషణ మగు । భారతఖండంబు దురిత ♦ భరితం
 బగుటఁ । వారిజలోచనసీతో । వారక విన్నపము జేయ ♦ వచ్చితిమిట
 కు ॥ తే. గీ॥ కేవల మహింసయే కాదు తావకాంఘ్రి । భక్తుడనురక్తి
 తోడను ♦ శక్తికొలఁది । బ్రాణులకు మేలు సేయుట ♦ పాడియనుచు
 జాటిచాటి వచించె బ్రాఁ ♦ జదువు లెల్ల ॥ క ॥ దానము మిత్త్రత్వము
 బహు । మానంబు నభేదదృష్టి ♦ మామకభక్తుల్ । మానకప్రాణులపై
 నగఁ । బూనుడనుచు మీరుచేయు ♦ బోధ కలుగుట ॥ క ॥ మనుజు
 లకుమేలు సేయఁ । మనమునఁ దలపోసి నీదు ♦ మనుమల మగుమే ।
 మనఘా వచ్చితి మిచటికి । విన వలె మే మాచరించు ♦ విన్నపమెల్ల ॥
 మ॥ హలికిం బ్రీతి యటంచుఁ గాళి కిది యో ♦ గ్యం బంచు సౌత్రా
 మణి । కలితం బంచు సుపర్వులెల్లు సురలై ♦ కన్పట్టి రంచున్ మహా । ఘ
 లదం బంచును వైదికం బనుచు భూ ♦ పాలార్హ మంచున్ స్వశి । ఘృల
 కుం జెప్పుచుఁ గల్లుద్రావెడిమను ♦ ఘృల్ నిండి రుక్మీస్థలిన్ ॥ ఉ ॥ శూరు
 లమందిరస్థలులు ♦ సూడఁ దరం బగు టెట్టు భూమిబృందారకులంతభీరు
 లు గ♦నం బడ రంచుఁడదీయవిత్తముల్ । చోరులు హింసకుల్ గొనినఁ
 చో బలియుల్ తమ రాక్రమింతు రా । చోరహృత్థార్థ మంతయును ♦
 జూడరు దండధరప్రభావముల్ ॥ నీ॥ సురరా జహల్యతో ♦ సురతంబు సే
 యఁడే, కూడఁడే కృష్ణుండు ♦ గోపసతులరతిసేయఁడే మహాని ♦ సతుల గి
 రీశుండు, కలియఁడే పుత్త్రికఁ ♦ గమలభవుండు । మాండకర్ణిసురప్రమ
 దల రమింపఁడే, వ్యాసమునీంద్రుడే ♦ వరుసఁబుట్టె । మానెనే కాశిక ♦
 మహాని మేనకపొత్తు, గురుకాంతను విధుండు ♦ కోరలేడె ॥ తే. గీ॥ య
 నుచుఁ బండితులును వారిఁ♦గనియితరులు । వావి వరుసయుఁగులమును ♦
 వన్నె వాసి । దలఁపక పరాంగనలయందుఁ ♦ దగులుకొనిరి । వారిసతు

సన్మనరులకు ♦ వశ్యతైరి॥ తే.గీ॥ మాటవానికి ధర్మకర్తములతెలుగు
 ఖీతిసురులు పలక నవి తమ ♦ చెవి కరుంతు । దమ్ములై సోక ఖలులు
 క్రో ♦ ధమున వారిఁజంపుదురు యజ్ఞపశువులఁ ♦ జంపుమాడ్కి॥ తే.గీ॥
 అన్యతములు బూసటలు కుహ ♦ నాన్వితము ల । రుంతుదంబులు కొం
 డెముత్ ♦ పంతములు ప । రాపవాదము లాడెద ♦ రఘుజనులు । పార్థి
 ప్రనిచెంత నై నను ♦ భయములేక॥ తే.గీ॥ కూటసాక్షిత్వమును లంచ ♦
 గొండితనము । తగవులందును బక్షపా ♦ తంబు గొనుట । నిగమముల గు
 సవుల వట్టి ♦ నిందనేత । ధరణిజనులకు నిత్యకృ ♦ త్యంబు లయ్యె॥ ఉ॥
 కముల వృద్ధులం బశుల ♦ శాలురఁ బక్షులఁ గీటకంబులన్ । భామల
 సుక్షీకంబులను ♦ బంగుల మూకుల విప్రవర్యులన్ । గోమటులన్ ఝషం
 బులను ♦ గొక్కెరలన్ బులులన్ వృకావళిన్ । వేమఱుఁజంపుచుండ్రు వృధి ♦
 గగలమర్త్యులువల్లపడ్డవోన్॥ నీ॥ పెండ్లియాడుటె కాని ♦ ప్రియభామఁ
 నాడెడు, పరభామినులతోడఁ ♦ దిరుగుచుండునప్పునేయుట కాని♦యది
 భవదలఁపడు, కానికార్యములకుఁ ♦ గర్భనేయుఁ । గత్తి పట్టుటెకాని ♦
 బులులపై నడవడు, సాధుజనంబులఁ ♦ జంపుచుండుఁ । జదువుకొంటయె
 కాని ♦ చక్రీ గొల్వఁగఁబోడు, సంభావనల కంచు ♦ జగతిఁ దిరుగు॥
 తే.గీ॥ బరులసామ్మ హరింప లో ♦ పలఁ దలంచి । జన్నములు నన్నదా
 ముల్ ♦ శౌరినేవ । తపము జపమును గావించుఁ♦దప్పకుండఁ । గానినగ్గతిఁ
 లఁపఁ డొ ♦ క్కనరుండైన॥ చ॥ శివునకు రక్తపూర మభి ♦ షేకమొ
 ర్తురు భగ్రకాళికిన్ । వివిధమృగోరుమాంసములు ♦ వేమఱు గూర్తురు
 కేవతీసతీ । ధవునకు భోగ్య మంచు సుర ♦ తప్పకయిత్తురు నీనిచేత సం ।
 పవ మగు మోక్ష మందు రివి ♦ మర్త్య లొనర్చెడిభక్తికృత్యముల్॥
 ప॥ హనుమద్దేవరు వీరవర్యుఁడును గీ ♦ శాధీశుఁడు గాన నా । తనికిం
 గ్రతి యటంచుఁ బూజనము లు ♦ త్సహంబుతోఁ జేసి చం । న్రనిభా
 ష్చచ్ఛపు లొప్పుమద్య ముపహా ♦ రం బిచ్చి కంతంబుదాఁ । కను శా
 రం బొనరించుచుండెదరు వే ♦ డ్కన్ బ్రహ్మపంశోద్భవుల్ ॥ క ॥ బల

దేవశిష్యుఁడు మహా । బలనందనుఁ డౌట మద్యఁ దానొన్నతా । త్తు
 రక్షించు ననుచు శి । ష్యులకుం జెప్పెదరు భూమిఁ సురవరు లకటా ॥
 సీ ॥ అతిపాతకములఁ దాలవాలములు మ, హాపాతకములఁ దా
 ములు । సమపాతకములకుఁ జన్తదేశము లుప, పాతకములకు దీఁ న్య
 ద్భూమములు । సంకరికరిణౌఘఁ జాతికిఁ గంద్రులు, మలినీకరణదోషి
 ములకు గురులు । భవిని జాతిభ్రంశిఁ ముల కాటపట్లపా, త్రీకరణ
 ములకుఁ దివ్యఖినులు ॥ తే-గీ॥ తలఁపఁబ్రాసంగికములకుఁ త్వదినమ్ము
 లలప్రకీర్ణకములకు రాశ్రయములు । జనులు తద్వర్తనంబు లీసరణి
 నున్న । వేమి వదియింపఁ గలవారఁ మిఁక మహాత్మ ॥ సీ॥ స్నానంబు
 సంధ్యయుఁ సత్యవాక్యము పితృ, తర్పణం బనుమాటఁ తలఁప రాదు ।
 హోమంబు జప మట్లయుడిగె సభ్యాగత, పూజనం బతిఘనంఁ పూ
 నంబు । శౌచంబు సమ సశిష్టాచార మడఁగెను, దేవపూజ యొనర్చు
 తెఱఁగు దొలఁగె । వేదముల్ చెవులకుఁ వింతలు పంచయ, జ్ఞంబులు
 సున్న దానంబు విధ్య ॥ తే గీ॥ మఱియు నైమిత్తికంబులుఁ మడిసె
 గామ్య । కర్తముల్ సెప్ప నేటికిఁ గమలనాభ । నిన్నుఁ దలపోయు
 దురె యట్టిఁ సంచజనులు । నైదికం బిట్లు సలియించెననుభలోన ॥ తే-గీ॥
 కల్లలాడుట దున్నుటఁ నల్లమందు । భక్షణముసేయుటయు భూమఁ
 పాన మన్య । సుదతిఁ గూడుట లోభంబసూయ విప్ర । జాతిలోఁ గల్గి
 యుండె భూచక్రమంబు ॥ మ॥ జగముల్ మిథ్యలు బ్రహ్మ సత్య మను
 చున్ఁ స్వాంతంబులో నమ్మి హె । చ్చుగ వర్తింతుము మాకు ము
 నిష మంఁ చుం బాపకర్తంబు లె । ల్ల గరిష్ఠంబుఁగఁ జేయుచుండెదరు
 లీలం గొండ అర్వీసరుల్ । తగునే వారికి వారిఁ జూచినజనుల్ఁ
 ధర్మచ్యుతిం జెంది రే ॥ శా॥ పర్యంకంబుల నాంధ్ర గుంచి పురుషుల్ఁ
 పాకం బిలాశుద్ధి సత్కార్యం బంచు వచించి చేసెదరు కాంతల్ భర్త
 చేతం బనుల్ । ధూర్వత్వంబునఁ గొందు రేటి కిఁక మీఁ తోఁ జెక్కు
 వేల్చెప్పఁ ద । చ్చర్యల్ చిత్రవిచిత్రముల్ ప్రతివిధిఁ సల్పన్ వలెన్

సీనికె || సీ|| ఒరునిల్లు మాపెడి తటి సత్యవాక్యంబు, వేద్యకాంతల
 పట్ల వితరణంబు । సారసాక్షులు తన్నుఁ గోరంగ శౌచంబు, తా
 తప లేకున్న తటి నహింస । కూరకార్యము సమఁ కూడ సంశో
 షంబు, సుస్థిరత్వంబు సుఁ ఘృష్టివేళ । హాలారసము గోలుఁ నప్పడు
 మబుద్ధి, సాగతాగమనదఁ స్యముల శ్రద్ధ || తే. గీ|| ప్రబలరోగము రా
 వితఁ భాషణంబు । చిన్నతనమున బ్రహ్మచఁ ర్యోన్నతియును । గాని
 ముత్యమొండు వేళలఁ గలుగవిందునొక్కగుణ మైన వినులకుఁ నిక్కున
 ముగ || క|| బలియు రగుమాను లీగతిఁ । బలికిన విని సభ్యులను గృఁ
 స్థామతిఁ గని శ్రీ । జలజాతనేత్రుఁ డిట్లనె । జలధరగంభీరరవముఁ చం
 సము దోఁపఁ || ఉ|| వింటియె నీరు చెప్పుపృథిఁ పీఠనవృత్తము సభ్యు
 లార మీ । వంటిమహాత్ము లుండియు నివారణసేయక యుంట ధర్మ
 మే । బంటుతనంబు గల్గు నొకఁపార్షదుఁ డైన మ తెవ్వ నైన నా ।
 పంటచెలిం జనించి పరిఁ పాలన సేయుఁడు ధర్మమార్గముల్ || మ||
 అనుచుక విష్ణుఁడు పల్కుచో నుదయవేఁ శాదిత్యబింబస్ఫుర । ధ్వజ
 నూతకన్యసహస్రసంయుతఫణాఁ గ్రస్థారకాంతిచ్ఛటల్ । వసజాతాక్షు
 సభాంతరాళమునఁ బఁ ర్వన్ వేడ్కతో లేచి ని । ల్ప నిజప్రాణిమ కల్ల
 వారు చెలఁగఁ ఁ శేషుండు సన్నద్ధుఁడై || వ|| నిల్చి భగవంతునితో నిట్లు
 నియె || చ|| వలదు రథాశ్వదంతిభటఁ వర్గ మనర్గళచాపబాణముల్ ।
 పల దొకమర్త్యుఁ డైన సమఁ వర్తిగృహంబున కేగకుండ మే । నులు
 కసిగండ కుండఁగ నఁ నున్ మనుజుల్ నుతి సేయునట్లు భూతలమున
 మోక్షధర్మము యఁ ధావిధి నిల్పెదఁ బంపవే యనఁ || తే. గీ|| ముద
 ముతోడ ముకుందుఁడఁమునులఁ బడ్డ । గర్భపురి కంపితసమోలఁ
 గ్రాలుచున్న । శేషు సీతీంచి కారుణ్యఁ సింధుఁ డగుచు । నతనితో నిట్లు
 లనియె సఁ మగ్రఫణితి || ఉ|| ధీరుడ వైన నీవు పనుఁ దేవున కుద్భవ
 పూచు దుష్టసంహారము సేయఁగా విరళఁ మయ్యెఁ బ్రజావలి యిప్పు
 డాగతిన్ । శూరగుణంబు చూపక విఁ శుద్ధచరిత్ర త్వగీయవాక్యవి ।

స్తారముచేత మానవులఁ జక్క నొనర్చి యశంబుఁ బూనుమీ ॥ మ॥
 తటచై యొప్పెణిపొద్దులన్ గెలిచి మఁ ధర్మంబు శుక్లేందువై । ఖ॥
 పద్మిల్లగఁ జేయుఁ డంచు మును మఁ తొక్కేయకొద్దద్దదా । ద॥
 చక్రప్రముఖాయుధంబుల సము ఁ ద్యద్భూషణశ్రేణి ను । ర్వరకుఁ
 బంపితిఁ జేయ లేరయిరి వాఁ రల్ మామకాఙ్గాక్రియల్ ॥ తే॥ గీ॥ అప
 నీచప్పన్నదేశంబు ఁ లందు దుష్టు । లధికులై యున్న వారిప్పు ఁ డందు
 లోన । ద్రవిడభూముల దుర్జనుల్ ఁ ప్రబలు లగుట । సచట జన్మించి
 సాధింప ఁ వయ్య జగము॥ తే॥ గీ॥ ద్రవిడదేశంబులోఁ గంచి ఁ దరిని
 భూత । పురవరంబున నాసూరి ఁ కులవరుండు । కేశవాఖ్యుండు హా
 భక్తి ఁ కీలితుండు । కలఁడు వానికి జనియింప ఁ వలయు నీవు ॥ ఉ॥
 ఆతనిపత్ని రూపసుగు ఁ శాన్విత పద్మముఖలలామ వి । ఖ్యాతచరిత్ర
 కాంతిమతిఁ కాంతునియాఙ్గా జరించుచు న్ననుంబ్రీతి దలిర్పఁ గొల్పుచు
 ధఁ రిత్రికి భూషణమై వెలుంగు నీ । వాతలిరాకుఁబోడికి మఁ హాత్మ
 జనింపుము దాన మే లగున్ ॥ తే॥ గీ॥ పాంచరాత్రోక్తరీతి నాఁ గ్రా
 హ్మండు । పుత్రకామేష్టి మముఁ గూర్చి ఁ భువి నొనర్చు । చున్నవాఁ
 డేగు మని చెప్పి ఁ వెన్నుఁడూర । కున్నచో శేషుఁ డపుడు సఁ ముత్సన
 మున ॥ మ॥ వనజాతప్రతిమానముల్ మునిమనో ఁ వాసంబు లుద్య
 ద్విక । ర్తనబింబచ్చపు లాగమాంతనుతిపా ఁ త్రంబుల్ రమాసేవ్య
 ముల్ । ఘనచక్రాసిగదాబ్జశంఖముఖరే ఁ ఖాశ్రేణులై నట్టియా । తని
 పాదంబుల కాచరించెను నతుల్ ఁ దాసోహ మంచుం దగన్ ॥ క॥ ఈ
 గతి వందారుండై । భోగీంద్రుండు విష్ణునాఙ్గాఁ బొంది ధరిత్రీ । భాగ
 మ్మున కరుదేరం । గా గమనోన్ముఖతఁ బూను ఁ కాలంబందున్ ॥ నీ॥
 క్షీతిమండలమునఁ గాం ఁ చీదేశమున భూత, పురమున నాసూరి ఁ
 వరకులుండు । కేశవాచార్యుండు ఁ కీర్తిమంతుండు తన, దేవి యైనట్టి
 కాం ఁ తిమతి తాను । బుత్రులు లేకున్నఁ బుత్రకామేష్టి ది, వ్యాగమ
 పద్ధతి ఁ నపుడుచెసి । యవభృథిన్నాతుండై ఁ నంతరే చూ లయ్యె,

ఘణిపతి దానిగఁ దృఢమునఁ జొచ్చె॥ తే.గీ॥ సంత సనమాసములు
 సంజెఁ దసపుడు మేష॥ మాసమున శాస్త్రభమున సఁ మస్తఖగము॥
 లుచితగతి నున్నతఱిఁ బుత్రుఁ ఁడుదయ మయ్యె॥ జాతకర్తాదు లొన
 గించెఁ జనకుఁ డపుడు॥ తే.గీ॥ కోరి రామానుజుం డనిఁపేరు పెట్టి॥
 యుంసయనము వివాహముఁ హోతృవంబు॥ సలిపి కాంచినఁ బం
 పించెఁ జదువుకొనఁగ॥ సతఁడు యాదవశిష్యుడై యచటఁ జదివి॥
 శా॥ శ్రీరంగంబునఁ బూర్ణదేశికుకడఁ సిద్ధాంతవిజ్ఞానమై॥ ధీర
 త్వంబున సన్నయించి సకలఁ ద్వీపంబులఁ ద్రొక్కి పొ॥ ధారం
 భంబులు మాన్చి భూధలి విశిఁ ప్తాద్వైతమాంగంబు వి॥ స్థారంబై
 తగఁ జేయుచుం బ్రపదనాఁ ధ్వం బేర్పరించెఁ దయన్॥ వ॥ ఇట్లు
 సూతుండు పలికిన శౌనకుండు రామానుజుం బ్రశంసించి యతండు
 సెప్పు ప్రపదసప్రకారంబును దదీయశిష్యవర్కులు సేయు ప్రశ్నంబు
 లును వారల కతం డొసంగుప్రత్యుత్తరంబులును సవిస్తరంబుగాఁ
 జెప్పవే యనిన సతం డిట్లనియె॥ మ॥ ధరణీభాగము సర్వముఁ గెలిచి
 డిఁ గ్దంతావళనాతబం॥ ధురదంతంబులకున్ స్వకీయయశ మఁ స్తో
 కద్యుతుల్ గూర్చుగా॥ స్థిరచిత్తుం డగుకేశవార్యసుతుఁ డంఁ తేవా
 సులుం దాను గ్ర॥ మ్మఱ నేతెంచెను గాంచికిఁ టీతనితంఁ బ్రప్రస్ఫుర
 త్కాంచికిన్॥ నీ॥ ఈరీతిఁ గాంచికిఁ నేతెంచి వరదరాజస్వామివనము
 లఁ దృనముచేసి॥ మండపంబందు సఁ మాసీనుఁ డైనరా, మానుజు
 చార్యుని యాదవుండు॥ యజ్ఞమూర్తియుఁ జేరి ఁ సాష్టాంగము
 లొనర్చి, వీనుల కింపుగాఁ వినుతిఁ జేసి॥ ముకుళితహస్తంబులఁ ముందరఁ
 గూర్చుండి, ప్రపదనం బనుమహాఁ పాయ మడుగ॥ తే.గీ॥ నిట్లు
 పల్కి జగద్గురుం ఁదేను మీకుఁ॥ బ్రపదనం బెల్లఁ జెప్పుడఁగపట
 ముడిగి॥ భక్తి యాసక్తి ధృతి బుద్ధిఁ బలము శ్రద్ధఁ గలిగి వినుడు
 గతేతరఁ కాంక్షు లగుచు॥ నీ॥ బహుజన్మకృతకర్మఁ పటలమత్తుగ
 జేంద్ర, పంచాసనరవంబుఁ ప్రపదనంబు॥ స్వామినిచ్చేతుకఁ వాల్మ

భ్యక్తముక్తి, భామినీవదనంబు ♦ ప్రపదనంబు । శమదమహరిభక్తి ♦
 సత్యశౌచక్షమా, రజ్జవదయాసదనంబు ♦ ప్రపదనంబు । కామలోభక్రోధ ♦
 గర్వమత్సరదంభ, భంజకకదనంబు ♦ ప్రపదనంబు॥ తే.గీ॥ ప్రకటితా
 గామిమథనంబు ♦ ప్రపదనంబు । భాగవతజీవితధనంబు ♦ ప్రపదనంబు ।
 ప్రబలసంస్మృతినిధనంబు ♦ ప్రపదనంబు । భవ్యతరసాధనంబు రంభ
 తృప్తిపదనంబు॥ రగడ॥ భగవంతునిశ్రీ ♦ పాదముఁ జేర్పఁగఁ । దగ సాపా
 నపథంబు ప్రపదనము॥ శ్రీమై కుంఠ విశేషకృపాసం । భావితనిజసంభ
 వము ప్రపదనము । జనులకు ముక్తికి సలుపు పెండిలికి । ఘనముహూర్త
 యోగంబు ప్రపదనము । సంచితకర్తని చయతమమునకు స । మంచితర
 విబింబంబు ప్రపదనము । గౌరవసహితా గామికర్తదృఢ । నీరదర్శుం
 ఝానిలము ప్రపదనము । దాసవినుతశమదమకరుణావి । శ్వాసవిచా
 రాశ్రయము ప్రపదనము॥ వైరాగ్యాహ్వాయ ♦ వారిరాశికిని దారకాధిపా
 దయము ప్రపదనము । సంసారార్ణవ చటులాటవికి బ్ర । శంసితవహ్ని ♦
 జ్వాల ప్రపదనము । కామలోభమదగర్వమత్సర । గ్రామవినాశనక
 రము ప్రపదనము । శ్రవణకీర్తనార్చనవందనముఖ । నవభక్తులకును
 నగరి ప్రపదనము । యాదృచ్ఛికసుకృతాన్వితమనుజన । మాదృతసా
 లభ్యంబు ప్రపదనము । సకలమునీశ్వరసాధ్యసిద్ధసుర । నికరముచే
 వర్ణితము ప్రపదనము । పరమపదస్థితభవ్యజనములకుఁ । బరమానంద
 ప్రదము ప్రపదనము । ధర్మము కామము ♦ ధనము మోక్షమును ।
 గూర్చి గోర సమకూర్పుఁ బ్రపదనము । జననజరామృతిసర్వదష్టులకుఁ
 వినతాసుతమనువితతి ప్రపదనము । హరి మెచ్చినకా ♦ ర్యంబు ప్రపదన
 ము॥ మురవిరోధికిని ముద్దు ప్రపదనముఁ । వేదాంతములకు విధి ప్రపదనము
 పాతిత్యంబులఁ బాపుఁ బ్రపదనము । కోరినకోరులఁ గూర్పుఁ బ్రపద
 నము । తీఱనివేడ్కలఁ దెచ్చుఁ బ్రపదనము । సకలసిద్ధులను సల్పుఁ
 బ్రపదనము । వికలతఁబొందక వెలుగుఁ బ్రపదనము । ప్రపదనతుల్య
 పాయము లే దని । విపులశాస్త్రములు వేదము లనియెన్॥ వ॥ శాస్త్ర

కలక్షణలక్షణం డగుగురునికడ నైనను భగవంతునిపాల నైనను
 నైదికసంస్కారసంపన్నుండైనపురుషుండు తప్తచక్రాంకసంబును బుం
 ద్రమాలాధారణంబును భగవద్దాసాహ్వయంబును దిరుమంత్రద్వయ
 సుంత్రచరమ మంత్రమంత్రార్థోపదేశంబును భగవదర్చనంబును ననియె
 శిషంఛపంస్కారంబులుం గలిగించుకొని చిదచిదీశ్వరతత్త్వత్రయప్రకా
 సంబును విశ్వసర్గస్థితీప్రళయలక్షణంబును విష్ణు పరాత్పరత్వంబును
 బ్రహ్మతీహేయత్వంబును బరమపదనైభవంబును విశిష్టాద్వైతక్రమం
 బును నెఱింగి మధ్యమనిష్ఠాగరిష్ఠంజ్ఞై హరియందు నవవిధభక్తులం
 జేయుచు సంసారనివృత్తికై భగవత్ప్రపదనంబు గావింప వలయు ననిన
 దేవా దీని నన్నిటి వివరింపవేయని యాదవశర్తాదిశిష్యులడిగిన రామా
 సుజుండు తొలుత గురులక్షణంబులు వినుం డని యిట్లనియె॥ తే. గీ॥
 నిదచిదీశ్వరతత్త్వవి ♦ శేషములు ను | పాయము లపాయములు కర్త ♦
 పథము లెఱింగి | బుద్ధిమంతుండు వక్ష్యుఁ బోధకాగ్ర | గణ్యుఁ డగు
 నెష్టపునిదేశి ♦ కత్వ మొప్పు॥ క॥ అంతర్బాహ్యశుచిత్వము | శాంతియు
 సత్కర్తృనిష్ఠ ♦ సద్వృత్తము వే | దాంతజ్ఞత గలిగి రమా | కాంతునిఁ
 గొలుచువానిదేశి ♦ కత్వం బొప్పన్॥ క॥ కేవలము కరుణచే శి | ప్యావ
 గిన్ గూర్చి ద్రవిణ ♦ మాసింపనిభూ | దేవవరేణ్యుండు గురు డగుచో
 యష్టనిష్ఠోలు తనకుఁ ♦ జొర సాధ్య మగున్ ॥ క॥ విను మేడుతరము
 లెంచిన | జననీజనకాన్వయముల ♦ సచ్చరితముఁ బా | యనిసత్కులీను
 నైరా | గ్యనిధిం గొన వలయు గురునిఁ ♦ గా బుద్ధియుతుల్ ॥ క॥ తన
 గౌరవు హరిపై నెవ్వనిమూలంబునను బెట్టి ♦ వైరాగ్యయుతుండను
 శాంతుండు తా నగు నా | తని గురువరు డని నుతింపఁ ♦ దగు భవి
 ర్గానన్॥ సీ॥ ఆచారవంతు గృ ♦ హస్త యావనయుతు, సద్వృత్తశీలుని ♦
 పద్యశిస్సు | భగవత్పరాయణ ♦ భాగవతారాధ్యు, నిస్సంశయుని
 ధాన ♦ నిధిమహాత్ము | భార్యాసుతసమేతు ♦ భక్తు సుదారు లో, కప్రి
 యు హృద్యవా ♦ క్కులితు సదయు | సమృద్ధియుని గృతజ్ఞఁ సత్యసంధునిఁ

గ్రోధ, కామూచివర్జితః ♦ గలుషరహితః॥ తే.గీ॥ క్లేశశూన్యని ధీరు స ♦
క్లిప్తకర్తు । సామ్యవేషు సరోగుః బ్ర ♦ శస్త్రదేహు । వినయవంతు
నిజగురునే ♦ వసవిశిష్టు । గురునిగాఁ గొన్న సులభంబు ♦ పరమప
దము॥ క॥ న్యూనాంగుని వికలాంగుని । మానమదక్రోధదంభ ♦ మత్స
రసహితున్ । దానదయాసత్త్వార్జవ । హీను గురునిఁ జేసికొన్న ♦
హీనత గల్గున్॥ తే.గీ॥ గురుల మని శిష్యులను దోచు ♦ కొనెడివాఁడు ।
కలుషములె చూపుఁ గాని మేల్ ♦ గఱపఁ డెపుడు । వాని నన నేల
సద్గతిఁ ♦ బడయఁగోరి । వానిఁ జేరిననరు నన ♦ వలెను గాక॥ నీ॥ వేష
ధారియుఁ బర ♦ విత్తాపహారి ను, రాపానరతుఁడు క ♦ రాశరూపుఁ ।
డనధీతవేదవే ♦ దాంతుండు పరభాని, నీబద్ధహృదయుండు ♦ నిందకుం
డు । సపక్షీర్తిభాజనుం ♦ డార్యవంచకుఁ డన, త్యాలాపుఁడును గుహ ♦
నాన్వితుండు । స్వాచారశూన్యుండు ♦ హరిభక్తిరహితుండు, పాపకర్తుండు
కృ ♦ పావిహీనుఁ॥ తే.గీ॥ డైనమనుజుండు హరి యేటి ♦ కనుచుఁ దాన
ముక్తి యొసఁగెద నను నను ♦ రక్తి దనకు । ధనము లర్పింపుఁ డను నట్టి ♦
దనుజసదృశు । గురునిగాఁ గొన్న సద్గతి ♦ తెఱఁగు సున్న॥ క॥ తగిన
ట్టిగురువు దొరకిన । భగవత్తుల్యునిఁగవాని ♦ భావింప వలెన్ । దగని
గురుం జండాలుని పగిది విడిచి యొందుగురునిఁ బ్రార్థింపఁ దగున్॥ తే.గీ॥
మంచిగుణ మొక్కటియునైన ♦ మానరాదు । కానిగుణ మొక్కటి
యునైనఁ ♦ గలుగ రాదు । గురున కట్టిగురుం డెందు ♦ దొరకఁడేని ।
వసజనాభుని గురునిగాఁ ♦ గొనుట మేలు॥ ఉ॥ దూరము పోఁ డొకిం
తయును ♦ దోషము లేదు సమస్తసద్గుణా । ధారుండు సర్వవేదసము ♦
దాయము పుట్టినయిల్లు విత్తముల్ । గోరఁడు భక్తియున్ మతియుఁ ♦
గూర్చగ సద్గతిఁ జేర్పఁ గర్తయై । వారిజనాభుఁ డుండఁ బెర ♦ వానిగురుం
డనివేడ నేటికిన్॥ ఆ.గీ॥ ఆడుదానిచేత ♦ నబ్రాహ్మణునిచేత । వైష్ణవుండు
గాని ♦ వానిచేత శత్రునిచేతఁ జనదు ♦ చక్రాంకితుండౌట । మిగులఁ బడిన
విదువఁ ♦ డగును వాని॥ క॥ హరిమూర్తి లోహ మనియును । గురు

డు నరుం డనుచుఁ దలఁపఁ ♦ గూడదు సాక్షాత్ | చ్చరరూపి యైనదై
 నము | పరమాచార్యుండు సుగుణ ♦ భరితుండైనన్ || చ|| వననిధి
 దాఁట భిన్నమయి ♦ వర్తిలునోడయు నాజి శత్రులన్ | దునుమఁగ
 గారుఖిడ్గమును ♦ దుష్టభుజంగముఁ బట్ట మంత్రలాం | ఛనమును రాజ్య
 భారము వె ♦ నన్ భరియింపఁగ మూఢమంత్రయున్ | జననత విష్ణుఁ
 జేర్చఁగ న ♦ సద్గురుఁడున్ సమ మంద్రు పండితుల్ || తే.గీ|| గురుఁడు
 లేకున్న శాస్త్ర మే ♦ కరణిఁదెలియుఁ | బరమపురుషునికరుణ స ♦ ద్గు
 రుఁడు దొరకు | నాతఁ డేజాతి యైన స ♦ మర్చనీయుఁ | డైనఁ దగ
 దొరునకు ముద్ర ♦ లాచరింప || క|| జ్ఞానము భక్తియుఁ గర్తవి | ధా
 నము మంత్రము ప్రపన్న ♦ తయు దేశికుచేఁ | బూసన్ సఫలత యా
 తఁడు | లేనియెడల నొక్కటియు ఫ ♦ లింపదు సుమ్మి|| క|| తనువు
 ధనము చుట్టలు తన | కనిత్య మని జన్తమృతిజ ♦ రాదులు నిత్యం |
 బని తెలిసి గురునిపాలికిఁ | జన వలె మోక్షార్థి భక్తి ♦ సంయుక్తుండై ||
 తే.గీ|| సంసరణమందు విరతి మో ♦ తుంబునందు | రక్తి భగవత్పదం
 బుల ♦ భక్తి లేని | జనున కేటికి గురుసమా ♦ శ్రయము తెఱఁగు | వాని
 వచియించె శ్రుతి నడ ♦ పీను గనుచు|| వ|| ఇంక శిష్యులక్షణంబాలు
 వివరించెద|| సీ|| విషయభోగములందు ♦ విరతుండు శుచి దాంతుఁ,
 డనసూయుఁడు దయాళుఁ ♦ డాశ్రయతుఁడు | శ్రద్ధాన్వితుఁడు సదా ♦
 చార్యవరాన్వేషి, మేధావి దక్షుండు ♦ మృదువచనుఁడు | చతురుండు
 ధీరుండు ♦ సత్స్వభావుఁడు ధార్మికుఁడు హరిపాదభ ♦ క్తుండు సత్య |
 సంధుఁడు శాంతుఁ డా ♦ ర్జవయుతుండు కుటుంబ, వంతుండు సామ్యం
 డ ♦ వంచకుండు|| తే.గీ|| మోక్ష కామి సమిత్వాణి ♦ ముకుళితకరుఁ | డ
 గుచుఁ దనుఁ జేరి ప్రార్థించు ♦ నట్టిశిష్యుఁ | గొన్ని నాళ్ళు పరీక్షించి ♦
 గురుఁ డెఱింగి | పంచసంస్కారము లొసంగ ♦ వలయు నంత|| తే.గీ||
 మంచిగుణములు లేనిదు ♦ ర్కనుజలకును | బంచసంస్కారములు సేత ♦
 పాతకంబు | శిష్యపాపం గురో యని ♦ చెప్పె శాస్త్ర | మది యెఱుం

గనివాని కన్ద మరుదె || చ|| గురుడు వచించుకార్యములఁ గూర్చుచుఁ దద్గురుదారపుత్రులన్ | గురునిగతిం దలంచుచును నూతనవిద్యలఁ జెప్పికొంచు న | త్తటి ధన మెవ్వ రిచ్చిన ము దంబున నొజ్జకొనంగుచున్ గునున్ | హరివలె భక్తిఁ జూచి విన యమ్మున శిష్యుడు ద్రిమ్మర స్వలె || క|| ఆచార్యుడు కోపించిన | వాచాలతఁ బూనరాదు నీచపుఁబనియైనను సం | కోచింపక చేయవచ్చు గురుభక్తుఁ డిలన్ || క|| త్తమఁ దాపము పుండ్రము నా | మము మంత్రము యాగ మనునమంచితసంస్కారము లైదును గలమనుజుడె | కమలాక్షునిభటులలోన గణుతికి నెక్కు || తే.గీ|| పుండ్రమును శంఖచక్రాంకములును సార | సాక్షమాలయు జన్నిదమంబరంబు | సంతతముఁ దాల్ప వలె దాస జనుఁడు నిమిష | మైన విడిచిన గీ డగు నంద్ర బుధులు || తే.గీ|| పాదుకాశయనాసన ప్రభృతులకును | దక్క దక్కినవస్తుసం తటికి బుత్త | దారపశుభృత్యులకుఁ బుండ్ర ధారణంబు | శంఖచక్రాంకన మొనర్ప జను బుధుండు || మ|| ధరణీదేవులు రాజు లార్యులును గాం తల్ శూద్రులు బాహులన్ | దరచక్రాంకితు లూర్ధ్వపుండ్రసహితుల్ దాశార్వాదాసాహ్వయుల్ | వరణీయద్వయమంత్రసక్తు లగుచున్ వైకుంఠం బూజించినం | బరమస్థానము వారిసా మ్ముచు సం భవించు రార్యోత్తముల్ || తే.గీ|| దక్షిణభుజంబునందు సుదర్శనాంక | మన్యభుజమందుఁ బాంచజ న్యాంకమును ధ | రించునది విష్ణులోక మా సించు జనుడు | తప్తముద్రలు దాల్చు టు త్తమము సుమ్ము || క|| సురగరుడోరగవిద్యా | ధరకిన్నరవరులు తప్తదరచక్రాంక | స్ఫురితభుజులై ముకుందుని | ముఱవక చరియింతు రెల్ల మౌనులు పొగడె || క|| చక్రాంకితుఁ డగుమర్త్యుఁ డ | వక్రగతిన్ యోగిజనులు వర్ణింపంగా | శక్తాదిదుర్లభం బగు | చక్రిపురము జేరు దురిత సంఘచ్యుతుడై || తే.గీ|| తప్తచక్రాంకనం బైన తటికి గలుగు | పాతకంబులు నశియించు

భక్తతతికి । సతఁడు మధ్యమనిష్ఠయం ♦ దధివసింప । వెన్నునిపదంబు
 తంకేటి ♦ జున్నుగాదె॥ తే.గీ॥ పాంచరాత్రోక్తసరణిఁ గా ♦ వించుకొ
 నఁగ । వలయు నాచార్యుచే నైన ♦ వనజనాభు । చేత నైనను దర
 చక్ర ♦ చిహ్న లవిధి । కృతము లైనను మరల ధ ♦ రింపవలయు॥ మ॥
 కమలాభర్త విధాతకుం దెలిపె వే ♦ డ్కన్ దేవదీక్షావిధా । నము పూ
 ర్వంబును దాని మీకుఁ దెలియఁ ♦ వాక్రుత్తు వైకుంఠలో । కము
 వాంఛించినవాఁడు ముందుగ నుషః ♦ కాలంబునన్ లేచి శౌ । చముఖ
 యౌశసమజ్జనాదివిధు లు ♦ త్సాహంబుతోఁ జేయుచు॥ మ॥ సతీయుం
 దాసు విశుద్ధవస్త్రధరులై ♦ సద్వైష్ణవోపేతులై । కృతనిష్ఠన్ హరిమం
 దిరంబునకు న ♦ ర్థిం బోయి నారాయణుఁ । జితదైతేయు ననాది
 మధ్యనిధనున్ ♦ దేవుఁ జగన్నాథు న । చ్యుతునిం గూర్చి ప్రదక్షిణ
 త్రితయ మ ♦ చొచ్చి భక్తిఁ జేయ న్వలె॥ తే.గీ॥ దండసదృశప్రణా
 మముల్ ♦ దైత్యవైరి । కాచరించి యథావిధి ♦ నర్చనంబు । సలిపి సద్భ
 క్తితోడ సఁ ♦ స్తవమొనర్చి । వందనం బొనరింపంగ ♦ వలయు మరల॥
 చ॥ శ్రితజనవాంఛితప్రదు న ♦ శేషసుపర్వసమర్చితుఁ దయా ।
 నివృత్తు జగదేకసగ్గురుఁ బ ♦ విత్రచరిత్రుని విశ్వనాథు నం । చిత
 సుగుణాంబురాశి నినుఁ ♦ జేరి భజించితి నాజవంజవో । ధృతజల
 రాశిమగు నను ♦ దానవమర్దన యుద్ధరింపవే ॥ తే.గీ॥ నీవు నిర్వర్త
 తుకకటాక్ష ♦ నీరనిధివి । భక్తజనరక్షణైకత ♦ త్వరుండ వగుట । నబ్జ
 లోచన యిపు డన ♦ న్యాహ్ను నన్నుఁ బాలనము చేయు నిత్యసం ♦ బంధ
 మొసఁగి॥ తే.గీ॥ శంఖచక్రాంకనము మాకు ♦ సల్పుటకును । నేడు
 మాయంటి కరుదెమ్ము ♦ నీరజాక్ష । యనుచు విజ్ఞాపనముఁ జేసి ♦ య
 రని యెదుటఁ । బంచగవ్యంబొనర్చి త్రా ♦ వంగ వలయు ॥ మ॥ ఇనుఁ
 డస్తంగతుఁ డైనవేళ సతితో ♦ శ్రీశాలయక్షోణికిం । జని పూజాదిక
 మాచరించి పిదపన్ ♦ సర్వేశు నాజ్ఞం దద । ర్చను సంబంధులచేతఁ
 గైకొని తద ♦ హ్వాచ్ఛత్రవాదిత్రవే । దనినాదంబులు మీఱ వాహనము

మీఁదఁ విష్ణునిన్ నిల్పుచున్ || మ || కరదీపంబులతోడ నర్చకులతోఁ
 ఘంటామృదంగాదిబం | ధురవాద్యంబులతోడ భాగవతసా • ధుశ్రేణి
 తోడఁ రమా | వరునిం దోడ్కొని చామరద్వితయసే • వాదతుండై
 యాత్మమం | దిరదేశంబున కేగుదెంచి యచటఁ • దేవార్వాప్రీతంబునన్ ||
 శా || శౌరి నిల్చి నమస్కరించుచును బూ • జల్ స్తోత్రముల్ భక్తిస
 త్కారంబుల్ తగ సల్చి శాంతియుతుఁడున్ • దాంతుండు దానైజప
 ప్రారంభంబు మహోత్సవంబు చెలువా • రం జేసి యాపిమ్మటన్ | నారీ
 రత్నముతో జనార్దనునిచెం • తన్ వేడ్క నాసీనుడై || తే. గీ || వేదవే
 దాంగతత్త్వజ్ఞ • విష్ణుభక్తు | మంత్రమంత్రార్థవిదుని స • మర్థు నొక్క
 మనుజు నాచార్యునిఁగఁ గొని • మఱియు నట్టి | బ్రహ్మఋత్విజులను వరిం •
 పఁగను వలయు || తే. గీ || వినుము సూత్రవతీశపూ • జనముఁ జేసియం
 తఁ బుణ్యాహవాచనం • బాచరించి | డంబుగాఁ బంచవర్ణచూ • ర్ణంబు
 చేత | నిలుప వలయు దళాప్తక • నలిన మచట || క || ఆనలము వర్ణపం
 చక | సూనంబుల శాస్త్రవిహిత • శుద్ధపథమునఁ • శ్రీనాథభక్త
 వర్యుఁడు | తా నర్చన మాచరింపఁ • దగు నవ్వేళన్ || క || ఆచార్యబ్రా
 హ్మ్యంబుల్ | ప్రాచేత్యంభుమండ • పములు క్రమముతో | వే చేసి
 శంఖచక్రం | కౌచరణార్థంబు వైది • కాగ్ని నిలుపుచున్ || క || వీణాసం
 గీతములఁ బురాణములఁ • దానునాఁటి • రాత్రి గడవిని | ద్రాణుండయి
 కాల్యకర్త | శ్రేణి యుదయవేళ జనుఁడు • సేయవలెఁ దగన్ || ఉ || అంతట
 యాజకుండు జల • జాతునిముందర నిల్చి భక్తి స | త్యంతవినము • డై
 ముకుళి • తాంజలియై వదనంబుఁ జూచి శ్రీ | కాంత ప్రపన్నపాల భవ • ఖం
 డన వీనికిఁ బంచసంస్కృతుల్ | సంతసమొప్పఁజేయుమని • శౌరికిఁ దెల్చి
 తదాజ్ఞఁ బూనుచున్ || తే. గీ || జనుఁడు పుణ్యాహవాచన • శంఖచక్రపూ
 జనములు యథాక్రమం • బున నొనర్చి | వరుణకలశాంబువులు కీమ్యు •
 శిరమునందుఁ | జల్లి యగ్నిముఖం బొప్ప • సలిపి మఱియు || క || అనలశి
 ఖలంచ సాద | ర్చనహోమ మొనర్చి శంఖ • చక్రంబులు రెం | డును

యాజకుండు త ప్రము । లొనరిచి స్వకీయహస్తాయుగమునఁ గొనుచున్ ॥
 తే.గీ॥ చక్రికరములచే జేయు ♦ సరణి శిష్యు । దక్షిణభుజంబునందు ను ♦
 వర్చనంబు । సవ్యబాహువు పైఁ బాంచ ♦ జన్య మంకి । తములు గా
 నింప వలయు మం ♦ త్రములతోడ ॥ క ॥ ధవళోర్ధ్వపుండ్రమును శ్రీ ।
 ఫశ్రునామ మొనర్చి హరికి ♦ దక్షిణమున శిష్యువరేణ్యు నిలిపి యామ్యు ।
 శ్రవణంబున మం త్ర జపము ♦ సలుపఁగ వలయున్ ॥ క ॥ మను పుపడే
 శించినపిదపను దరచక్రములు యెంచు ♦ పంచామృతనే । చనమునఁజల్లా
 ర్చి జనా । ర్ద్రుపూజ లొనర్చు మనుచుఁ ♦ దగఁ డెల్పు వలెన్ ॥ క ॥ ఈవి
 ధమునఁ జక్రాంకితుఁ । డై వైష్ణవుఁ డబ్జనాభు ♦ నర్చకు బ్రహ్మ । వావిరి
 ఋత్విగ్భాగవ । తావళిఁ బూజించి ద్రవిణ ♦ మధిక మొనఁగుచున్ ॥
 తే.గీ॥ ఉత్సవుల శిబిక నునిచి ♦ యుత్సవములు సలుపుచును బద్ధనా
 భుని ♦ సదనమునకుఁ । గొంచుఁ బోయి ధృవాంతిక ♦ తోణి నిలిపి । వారి
 నచ్చోటఁ బూజింప ♦ వలయు భక్తి ॥ మ ॥ దరచక్రాంకన మట్లు మాధ
 వునిచెం ♦ తన్ దేవదీక్షావిధా । నరతుండై యగునట్టివైష్ణవుఁడు నా ♦
 నాదేవతాసన్తునీ । శ్వరసంస్తుత్యచరిత్రుఁ డౌచును దుదిఁ ♦ వైకుంఠలో
 కంబు శ్రీధరుకారుణ్యముచేతఁ బొందు నిది త ♦ ధ్యం బెట్లు చర్చించి
 నన్ ॥ తే.గీ ॥ దేవదీక్షావిధానంబు ♦ దెలిసినాఁడ । నింక నాచార్యదీక్ష
 మీ ♦ కెఱుకపఱతు । సద్గుణాన్వితు లైనయా ♦ చార్యశిష్య । జనులు
 సమకూఱినదీక్ష ♦ సలుప వలయు ॥ నీ ॥ కాల్యంబునను లేచి ♦ కరణీ
 యములు దీర్చి, హరిపూజ గావించి ♦ గురుఁడు స్నాతుఁడగు శిష్యునకుఁ
 గరం ♦ బందుఁ గౌతుకబంధ, మొనరించి రజతకాం ♦ చనముఖప్రకల్పి
 తశంఖచ ♦ క్రములు విష్ణుని మోల, నర్చించి గృహ్యగ్ని ♦ నచట నిలిపి
 పురుషసూక్తమునఁ ♦ జరు వాజ్యమును వేల్చి, సలలితాష్టోత్తర ♦ శత
 ము మూల ॥ తే. గీ॥ మనువునను విష్ణుగాయ త్రి ♦ నొనరువిష్ణుమంత్ర
 మున హోమ మొనరించి ♦ మఱియు ధూప । దీపనై వేద్యముఖములఁ ♦
 గృప్తిచేసి వహిత ప్రంబు లొనరింప ♦ వలయు వాని ॥ క ॥ పూజాహో

మామలు నిర్వాజంబుగ సలిపిశిష్యపరుఁడుగురుండంభోజాక్షునకున్
 ముద్రలకోజఁ బ్రదక్షిణముచేసియురుతరభక్తిన్॥ తే.గీ॥ ప్రాజ్ఞుఁడయి
 శిష్యునిభక్తియుతుని మంత్రజలములఁదడిపి సమగ్రశంఖచక్రచిహ్న
 ముల్ భుజములసలిపి ముద్రలంబువులఁ జల్లఁ జేసి దండంబు లిడుచు
 క॥ వనజాక్షుముద్రలను బూజనము మరలఁ జేసి వహ్నిఁ జక్కఁగ
 నుద్వాసన మొనరిచి పుండ్రాదిక మనుమతి గురు డాచరింపసగు
 శిష్యునకున్॥ సీ॥ అర్చాకృతి ధరించి హరి యున్నదివ్యభూ, మిని ధవ
 శంబై నమృత్తుఁ దెచ్చి లాకికసంస్కృతు లను శుద్ధిఁ జేసి మంత్రం
 బుఁ జెప్పుచుఁ దిలఁకంబు నాసి కాగ్రంబు మొదలు ఘాతంబు
 బుగా విష్ణు, పాదంబురీతి సాధ్యమొప్ప ధవళయుగంబు మధ్య
 ధ్యమభాగవిరళంబు, చతురంగుళవిశాల మతిమస్మణము॥ తే.గీ॥
 గాఁ గరాంగుళిచే దాల్చు గా వలయును మధ్యమవిరళమందు హే
 మప్రభలఁ జెలంగుశ్రీచూర్ణరేఖఁ బూసంగ వలయు విష్ణులో
 కంబు గోరిన విబుధవరుఁడు॥ మ॥ వికృతాకారము పాదవర్జితముని
 ద్వీర్యంబు నచ్చిద్రమున్ వికలంబున్ గుటిలంబు భీషణము నన్వేష్యం
 బుగా బొట్టు దాల్చక పూర్వోక్తగతిన్ ధరించిననరుల్ ప్రాపింతు
 రబ్బాక్షులో కకనత్కంచన రత్నసంఘటితజాగ్రతైధభాగంబు
 లన్॥ తే.గీ॥ మోక్షము లభించు నంగుష్ఠమునను లక్ష్మీ తర్జనిని
 బశుసుతులు మధ్యమముచే ననామికను మోక్ష మతులఘు నత్వ
 ముచు గనిష్ఠికను వశ్య మగు బొట్టు నిల్పెనేని॥ క॥ ఉరమునఁ గడు
 పున భుజముల శిరమున నంసముల బృష్ఠ సీమల నుదుబన్ హరి
 భక్తుఁ డూర్ధ్వపుండ్రము లురువుగ మంత్రములతోడ నుంపఁగ వల
 యున్॥ క॥ శ్రీచూర్ణరేఖలు మృతా శౌచంబుల మాని యితరసమ
 యంబుల సంకోచింప కుంప వలె శిష్టాచారము శాస్త్ర మిట్టు
 లలరారుఁ జూచి॥ మ॥ పితృదేవాతిభిభక్తపూజనము భూబృందారకా
 రాధనంబు తపం బగ్నిసమర్చనంబు జప మం భోజాక్షసంసేవయున్॥

స్తుతిపాఠంబులు దానయజ్ఞములు సం ♦ శుద్ధోర్ధ్వపుండ్రంబు ఘా । లత
 లంబండు వెలుంగఁ జేయ వలె ను ♦ జ్ఞానంబుతో మానవుల్ ॥ చ॥
 తిలకము లేక మర్త్యుడు పి ♦ తృప్తముఖార్చన మాచరించుచో । ఫలి
 తము గాదు కర్త కళు ♦ భం బగుఁ గావున నెల్ల వేశలన్ । వలయు
 సిఞ్చోర్ధ్వపుండ్ర మటు ♦ వంటిమనుష్యులు గానిపించినన్ । దొలఁగెద
 రబ్జబాంధవత ♦ నూజునిభృత్యులు భీతచిత్తులై ॥ మ॥ హరిదాసుండు
 ముకుందదాసుఁడు నయో ♦ ధ్యానాధదాసుండు శ్రీ । ధరదాసుండు
 మురారిదాసుఁడును నీ ♦ తారామదాసుండు శ్రీ । వరదాసుండును జక్రి
 దాసుఁడును శ్రీ ♦ నైకుంఠదాసుండు వి । ట్టరదాసుం డని శిష్యవర్యు
 నకు వే ♦ డ్కంబేరు పెట్టం దగునన్ ॥ మ॥ హరి నారాయణ కృష్ణకేశవ
 పుప ♦ ర్వాధీశవైకుంఠమం । దిర సంకర్షణపద్మనాభ సనకాదిస్తుత్యగో
 విందచక్రిరమానాథ ముకుందవామనహృషీ ♦ కేశాదినామాదియైపరఁ
 గంగా వలె దాసనామ మని సం ♦ భావించు రార్యోత్తముల్ ॥ క॥ హరి
 దాసు లెల్ల జీవులు । హరి సర్వేశ్వరుఁడు గాన ♦ హరిదాసునిఁగా ।
 పరుని వచించుట యోగ్యమి । తరనామముచేతఁ బిల్వఁ ♦ దగ దెన్న
 టికిన్ ॥ తే॥గీ॥ తనకు నై సర్గికము హరి ♦ దాస్యమగుటఁ । దద్భటుం డని
 రామంబు ♦ చాల్ప వలెను । గాని మఱియొండు నామంబు ♦ పూనఁ
 కగునె । పూనిన నసత్యదోషంబు ♦ పొంద కున్నె ॥ క॥ హరిదాస్యచి
 హ్న ములు గలహరిదాసాహ్వయులఁ జూచియమకింకరు లా । సరణిఁ
 న భీతు లగుదురు । హరి తనదాసులను విడువఁ ♦ డని తెలియుటచేన్ ॥
 ॥ గుండెలు తీసిన పని నుమ్మండజవాహన భటాహ్వ ♦ యము గల్గున
 పన్ । దండధరకింకరులు గొని । దండించెద రనుట బ్రహ్మ ♦ తరమె
 దెనకఁగాన్ ॥ తే॥గీ॥ వైష్ణవులు తక్కఁ దక్కిన ♦ వారిపుణ్య । పాపవి
 నశన మొనరింపఁ ♦ బద్ధజుండు । దండి కధికార మిచ్చె నా ♦ దండి
 పకు । లేనిపెద్దతనం బేల ♦ పూనఁ దలఁచు ॥ క॥ ప్రణవనమృపదనారా
 మణశబ్దచతుర్థ లేక ♦ మైన మనువు కా । రణ మగుముక్తికి విను మి

ర్వణచక్రాదికముఁ జూడ ♦ వల దణు వైనన్ || క || ఈమనువునకుఁ దుల
 యగు మ । హామను వెయ్యదియు జగము ♦ లందుఁ గలుగమిన్ । శ్రీ
 మన్నారాయణపద । తామరసభటుండు దీనిఁ ♦ దగదు విడువఁగన్ || మ ||
 సురలం దిందుఁడు చుక్కలందు శశి ర ♦ తోజాతిఁ బ్రహ్లాదుఁ డాభర
 ణవ్రాతములోఁ గిరీటమును స ♦ ర్పశ్రేణిలో శేషుఁడున్ । నరులం దువ్వి
 విభుండు మంత్రములలో ♦ నారాయణాష్టాక్షరీ । వరమంత్రంబును బెద్ద
 యంచును శ్రుతుల్ ♦ వాక్రుచ్చి వర్ణించెడిన్ || శా || స్నాతుండై పరిశుద్ధ
 వస్త్రధరుడై ♦ సత్పండ్రమాలాసనా । స్వీతుండై కృతనిత్యకర్ముడయి
 సా ♦ విశ్రీజపం బైనత । ర్వాతన్ దేశికపం క్తి నెన్నుచు హరిన్ ♦ వర్ణించి
 యష్టాక్షరిన్ । బ్రీతిం బ్రత్యహమున్ జపింప వలె మా ♦ రీచారిదాసుం
 డిలన్ || సీ || చక్రచాపగదాసి ♦ జలజాంకములతోడఁ దనరారుసవ్యసా
 దంబు సాచి । దాసపాపాఘవిధ్వంసక మగుదక్షి, కాంఘ్రి తలం బిం
 చుం ♦ కంత వంచి । మణికంకణోర్మికా ♦ మహితవామేతర, హస్తంబు
 జానువు ♦ నందు నిలిపి । యుషధానముగను స ♦ వోజ్జ్వలహస్తంబు,
 నహిరాజపర్యంక ♦ మందుఁజేర్చి || తే.గీ || శత్రుభయదంబులగు ♦ శంఖ
 చక్రములు త । దన్యపాణులఁ బూని ర ♦ మాంగనావి । భూషణమ్ము
 లతోఁ దగు ♦ శేషశయను । ధ్యాస మొనరించుచును సర్ప ♦ దగు
 జపంబు || మ || ఇతరాలాపము లన్యకార్యములు స ♦ న్యేచ్ఛల్ వినర్జించి
 శ్రీ । పతిపాదాంబుజబద్ధచిత్తుఁడు నతి ♦ ప్రహ్విభవద్గాత్రుఁ డా । నతశీ
 ఘ్నండు నిమిలితాక్షుఁ డగుచు ♦ నారాయణాష్టాక్షరాం । చితమం
 త్రంబు జపించుమానవునకున్ ♦ సిద్ధించు మోక్షోన్నతుల్ || క || విను
 మప్తవారములకును । ననూనముగ శక్తికొలఁది ♦ సప్తాక్షరి తా । నను
 దినము జపము సేయం । జనుఁ దక్కువ యైన నఘము ♦ సమకూరుఁ
 జుమి || క || ఆచారవంతుఁ డగుచు స । మించినగతిం జపింప ♦ మే
 లగు రోగ । ప్రాచుర్యమందు విధివిహి । తాచరణము లేని జపమె ♦

యతిశయ మొందున్ || తే. గీ|| భువిని జపసంఖ్య యాచార ధములును
 శక్తి కనుగుణంబుగఁ బూనఁగాఁ జను సశక్తుఁడధికమూనుట శక్తుఁ
 డై యల్పతరము | నేయుటయుఁ గూడ దిశ వేయుఁ జెప్ప నేల || మ||
 ధరణీ భూమినుపర్వవర్చనకు సంధ్యావందనంబు బలెన్ | సరసీజా
 క్షుదాబ్జదాసతతికిన్ | నారాయణాష్టాక్షరీ వరమంత్రోరుజపంబు నిత్య
 మగుటఁ | వర్జింపఁగాఁ గూడ ద | స్థిరుఁడై మానినవాఁడు పాపి యను
 చుం | జెప్పెం జుమీ వేదముల్ || క|| అంగకరన్యాసాదుల | సంగతి మే
 లవియు లేక | జపియింపఁగ నీ | బంగారువలువదాల్పరిమంగళమంత్రంబు
 ముక్తి ధమార్గమె చేర్చున్ || చ|| అనలగుణం బెఱుంగక జ | డాత్ముడు
 ముట్టినఁ గాల్పదే విషంబని మదిలో నెఱుంగమి భయం బణు వైనను
 లేక క్రోలినన్ | జనుఁడు మృతుండు గాఁడె మను | శక్తి తదర్థ మెఱుం
 గనట్టిమ | ర్మ్యనిజప మేటికిం దొలఁగఁ | దొలదు తద్దురితవ్రజంబు
 లన్ || క|| తొలుతం బదియేనక్షరముల మఱి పదియక్షరముల | బుట్టిన
 మంత్రం | బలరు ద్వయ మన దానిం | జలజాక్షభటుండు విడువఁ | జన
 దెవ్వేళన్ || క|| శుచి యయ్యు నశుచి యయ్యును | విచక్షణుఁడు ద్వ
 యము సర్వవేళల భక్తిం | బ్రచురముగ జపము నేయుచు | ముచికుండా
 ర్చితునిలోక | మునకుం బోవున్ || తే. గీ|| చరమమంత్రం బనంగ శ్రీ |
 హరి రథస్థుఁడగుధనంజయునకుఁజెప్పినట్టిబ్రహ్మ | విద్యతుద మాశుచాం
 తమై | వెలుఁగుప్రపద | నార్థయుతమైన ద్వాత్రింశ | దక్షరంబు || క||
 ప్రతిదిన మీమనువు త్రిరావృత మైన జపింప వలయు | విడువఁదగదు
 సద్గతి తనకుం గావలె నని | మతిఁ గోరినవిష్ణుదాస | మండల మెపు
 డున్ || క|| మంత్రార్థ మెఱుంగనిజప | తంత్రముకన్నను ఫలప్రదంబై
 లేనరున్ | మంత్రార్థజ్ఞనిజప మని | మంత్రాగమములు వచించె | మానులు
 మెచ్చున్ || వ || కావున స్వరూపప్రతిపాదనపరంబును సకలవేదాంతశా
 స్త్రరుచిపరిగృహీతంబును నగునారాయణాష్టాక్షరీమంత్రంబున కర్థంబు
 తొలుత వివరించి స్వరూపానురూపాపాయ పురుషార్థసంప్రతిపాదనపరం

బైనద్యయమంత్రంబునకును ద్వయార్థవివరణరూపం బైనచరమమంత్రంబునకును గలభావార్థంబులు వివరించెద సావధానచిత్తులై వినుఁ
 డని శిష్యులతో జగద్గురుం డిట్లనియె || తే. గీ|| వేదముల కాది వేదనిఁ
 వేశనము స్వారశ్రుతిస్తోతివిశ్వసంస్థాప్రభవము | వర్ణిత త్ర్యక్షరమువిష్ణుఁ
 వాచకంబు | నగుచుఁ దగుఁ బ్రణవంబు జ ధ్యముల మేటి || ప || ప్రణవపద
 చేబ్బదంబుననగునకారోకారమకారంబులం దకారనారాయణపదంబు లు
 కారనమఃపదంబులు మకారనారపదంబు లేకార్థప్రతిపాదకంబు లగుటఁ
 బ్రణవవివరణంబు నమోనారాయణయనుమంత్ర శేషం బయ్యెఁ దన్నా
 రాయణమంత్రంబునంగలయుపాయోపేయ స్వరూపనిరూపణ రూపకం
 బైనద్యయమంత్రంబును దట్లతోపాయోపేయ స్వరూపాపేక్షిత ప్రాస
 కాంతరపరిత్యాగ సకలపాప నివృత్తికథారూపకం బైనచరమమంత్రం
 బును బూర్వోత్తరసాపేక్ష మంత్రత్రయంబును బ్రణవార్థవివరణంబు
 చేసె నని మఱియు నిట్లనియె || మ || కరుణన్ సృష్టియొనర్చి ప్రాణు
 లను బ్రా ధర్మానుగుణ్యంబుగా | ధరణిం ద్రిప్పి తుదిక్ వారించుచు
 జగ ధర్మంబు తానై తదం | తరమం దంతట నిండియుండుట
 జగ త్కర్తృత్వ విష్ణుత్వముల్ | వరుసం బూనినవాఁ డకారము
 నకున్ ధాచ్యుం డనెక్ వేదముల్ || క || అవధాతు విచ్చునర్థ |
 మ్మవనము వ్యాపకత యగుట ధారెండురమా | ధవుపాలను బరిపూ
 ర్ణము | లపుట సతఁ డకార వాచ్యుఁ డై తనరారెన్ || తే. గీ || ణత్వ
 మగు నయనపదగఁ సత్వ మసుర | వైరిపరమును నారపూ ధర్మము
 నైన | నితరపర మైన సత్వంబె యెసఁగు ననుచుఁ | బాణిని పచించె
 శబ్దప్ర బంధమంచు || క || నారాయణుఁ డన విష్ణుఁడు | నారాయణశబ్ద
 మన్యుఁ సకుఁ జెల్లదు ల | క్షీరమణుపర మటంచును | బారాయణ
 మాచరించెఁ బాణిని వేడ్కన్ || మ || శ్రుతి నారాయణుఁ డంతరాత్మ
 గురుఁడున్ శుద్ధుండు సర్వేశ్వరుం | డతిశాంతుండు పరాత్పరుండు నిగ
 మాం తారాధ్యుఁడున్ హేయవ | ర్జితుఁ డానందమయుండు కర్త

యును ల ధీభర్త సంహర్త సం । స్తుతిపూజాన్తుఁడు విశ్వదేహిప
 గుఁ డం ధుం జాటి చెప్పెం జుమి॥ మ ॥ భవపద్మాసన భానుశక్రము
 ఖశ ధీశ్రేణికిన్ వాచ్యుడై । శివపంకేరుహగర్భముఖ్యవిలస ధీజీవా
 ర్చితుండై శచీ । ధవపద్మాసన శిర్వముఖ్యులకు సం ధీతర్యామియై యుం
 డుమా । ధవుఁ డంచున్ వచియించె నారణమబా ధ్యం బై నశబ్దం
 బుతోన్ ॥ వ ॥ నారాయణమహానారాయణోప నిషత్తులయందుఁ జెప్పం
 బడిన నారాయణ పరాత్పరత్వంబునకుఁ బ్రతిఘటింప నెవ్వరికిం దరంబు
 గాదు అపృథక్సిద్ధసంబంధంబునం జేసి దేహవాచక పదంబులు దేహి
 క్కగుం గావున సకలచిదచిదంతర్యామి యైననారాయణుని యందు సక
 లదేవతాప్రతిపాదక వేదవాక్యంబులు శరీర శరీరిన్ద్రాయంబున వ్యవధా
 నావ్యవధానోభయవిధానంబులం బ్రవర్తించుటంజేసి యకారవాచ్యం
 డు శ్రీమన్నారాయణుం డయ్యె నదియునుం గాక సకలవేదాది యైన
 ప్రణవంబునకు మూలంబై సకలశబ్దమయం బైనయకారంబు సకలశబ్ద
 వాచ్యుం డైనశ్రీమన్నారాయణునిపరంబు గాక యన్యదేవతాపరం
 బగు ననుకంటె విరుద్ధంబు గలదే యని మఱియు నిట్లనియె॥ తే.గీ॥
 భూతకర్తృబుద్ధింగ్రియం ధీబులును విషయ । ములును జిత్తచతుష్టయ ధీ
 మును శరీరి । యనెడితత్త్వంబు లెల్లను ధీగాదివర్గ । వర్గ వాచ్యం
 బులై యుండు ధీవరుసతోడ॥ తే.గీ॥ కావునను నిత్యముక్తులు ధీకేవ
 లులును । బద్ధు లనెడిచతుర్విధ ప్రాణులకును । వాచకము పంచవిం
 శమాధివర్గ మగును । కార మాహల్లు బిందు వన్ ధీపేరుఁ బూను
 క॥ తనయిచ్చ వచ్చినట్టుల । వినియోగింపంగఁ దగిన ధీవియె శేషప
 ణం । బుసకున్ వాచ్యము లంచును । వినఁబడియెను శేషశబ్ద ధీవివర
 ణవేళిన్ ॥ క॥ చేతనజాత మచేతన బాతంబును శేష మగును ధీజక్రధరు
 లకుం । జేతనజాతికి సకలా । చేతనముల కచ్యుతుండు ధీశేషియనఁ
 దును॥ తే.గీ॥ హరికి శేషంబు లీయాత్మ ధీలనియుఁ దనకు । శేష మను
 కొన్నప్రకృతియు ధీశేషశాయి । శేష మనియు మకారంబుచెప్పెను

దద| కారము చతుర్థితోఁ గూర్చు ♦ కాలమందు॥ తే.గీ॥ పరమపురుషుని
 వస్తువు ♦ ప్రాణి యనియుఁ బరమపురుష గతికుండు ♦ ప్రాణి యనియుఁ
 బరమపురుషున కుదయించె ♦ బ్రాణి యనియుఁ దెలిసి చరియింప వల
 యును ♦ ధీరుఁ డెపుడు॥ క॥ వినుము చతుర్విధజీవులు । వనమాలికి
 దాసు లగుట ♦ వారల కెల్లన్ । వనమాలి సామి యగుటయు । శన
 యంబు స్వభావసిద్ధ ♦ మనియె నిగమముల్॥ తే.గీ॥ అచ్యుతశరీర మీ
 యాత్మ ♦ లగుట నాతఁడెట్లు త్రిప్పినఁ జరియింతు♦ రట్లే కాని తారొకిం
 చుకయును జేయ ♦ లే రటంచుఁ । దెలియ వలయు నకర్తృత్వ ♦
 ధీయుతుండు॥ ఉ॥ ఆతఁడె వహ్ని సూర్యుఁ డతఁ ♦ డాతఁడె వాయువు
 చంద్రుఁ డాతఁ డీ । చేతనజాతము న్నతీ య ♦ చిత్తును సర్వ మతండు
 గాన శౌ । రీతర మెద్ది గా దనుచు ♦ నెంచి శరీరశరీరభావసం । కేత
 ము గల్గునట్లు శ్రుతి ♦ కీర్తనఁ జేసె నభేదపద్ధతుల్॥ క॥ జీవులకుఁ
 జక్రికింబలె । సేవకన్యపతులకు శేషి ♦ శేషత్వంబుల్ । లే వనుచు
 నిశ్చయార్థక । మై వెలసె జమీ యుకార ♦ మాప్రణవములో॥ తే.గీ॥
 సకల దేవవిభుండొట ♦ శంక రాది దేవతారాధనమువిష్టు ♦ దేవునొందుఁ గా
 నియజ్ఞానకృత మాటఁ ♦ గ ర్తయైన శౌరి స్వల్పఫలంబట్టి ♦ వారి కొనఁగు॥
 తే.గీ॥ ఇదియెఱింగి సుమీ పెద్ద ♦ లింద్రముఖ్యి ఖచరులనునిత్యవై మిత్తి ♦
 కములఁ దక్కి దక్కినప్పుడు గొలువక ♦ దనుజువైరి । పూజనముచేతఁ
 గాలంబుఁ బుత్తు రెపుడు॥ క॥ పదములు మూఁడిటి కర్థము । విదితము
 చేయఁబడె నింక ♦ వినుఁడు ప్రణవసం । పదయున్ వాక్యార్థం బని । సద
 యుం డై యతఁడు వలికె ♦ శాస్త్రోక్తముగాన్॥ సీ॥ మును భూభువ
 స్సువ ♦ యని ఋగ్యజుస్సామ, ములు మూఁడు సారవా ♦ క్కుల జనించెఁ
 గ్రమమున వాని క ♦ కార ముకారమ, కారముల్ పొడమి సం ♦ గతము
 లగుచు । నోంకార మగుటఁద ♦ దోంకార మఖిలవే, దార్థసారంబు నా
 రాయణపర । మపవర్గకారణం ♦ బఖిలసమారాధ్య, మని సన్నుతించెద
 రార్యజనులు॥ తే.గీ॥ కమలనేత్రునకును దాస ♦ గణములకును । నిత్యసం

బంధ ముండుట ♦ నిశ్చయంబు ప్రణవశబ్దార్థ మిట్లు లే ♦ ర్పటచి మీకుఁ
జెప్పినాడను వింటిరే ♦ శిష్యులారా॥ తే. గీ॥ మనన మొనరించుజీవుండు ♦
మంత యగును । మంత యగువానిఁ బ్రోచుట ♦ మంత్ర మయ్యె । దై
వతములందుఁ జక్రివి ♦ ధమున మనువు । లందు నారాయణునిమను ♦ వ
ధితరము॥ చ॥ ఇదె భుజ మెత్తి సత్యముగ ♦ నేను వచించెద శిష్యు
లార మో । క్షుదము భవాభితారకము ♦ స్వర్గఫలప్రద మాగమాంతసం ।
విదితము పాతకఘ్నము ప ♦ విత్రము సర్వమనూత్తమంబు నా । రదము
ఖయోగినేవ్యము ని ♦ రంజన మీమనువర్య ముర్వరన్॥ క॥ ధర్మార్థికి
భర్మార్థికి । శర్మార్థికి ముక్తిఁ గోరు ♦ జనముల కేత । నిర్మలమంత్ర మె
జప్యము । దుర్మతు లిది యెట్లు తెలియు ♦ దురు భువిలోనన్॥ వ॥ ఇంకఁ
బ్రణవనారాయణశబ్దమధ్యగతం బైననమఃపదంబు సఖండఖండభేదం
బున ద్వివిధంబై యుండు సం దఖండం బేకపదంబు సఖండంబు నపద
మఃపదవిభక్తం బిట్టి నమశ్శబ్దంబు ప్రణవయుక్తంబై “ ఓంనమో ” య
నియును నమఃపదాన్వితంబై “నమో నమో , యనియును జతుర్థ్యంత
నారాయణశబ్దయుక్తంబై “నమోనారాయణాయ ” యనియును ద్విప్ర
కారాన్వయంబై వర్తిల్లు నందు సఖండనమశ్శబ్దంబునం గలనకారంబు
నిషేధవాచకంబు మకారంబు జీవవాచకం బింక ఖండరహితనమఃప
దంబు శరణాగతి బోధకం బుట్లగుట సఖండనమఃపదంబు ప్రణవయు
క్తంబై జీవునకుం గల శేషత్వంబును సఖండాన్వితసఖండనమఃపదంబు
భగవత్ప్రాప్తికి భగవంతుండె సాధనం బనుప్రపదనోపాయంబును మర
లఁ జతుర్థ్యంత నారాయణశబ్దాన్వయసఖండనమఃపదంబు షడ్గుణైశ్వ
ర్యసంపన్నుండును శ్రీమంతుండును సర్వవ్యాపియు సగునారాయణుని
కైంకర్యం బే నొనర్చెదఁ గాని మదగ్ధంబు గా దని కైంకర్యగమ్యం
బైనస్వప్రాప్యభగవత్స్పృహంబునుం దెలిపి స్వాతంత్ర్యంబును నిజరక్ష
ణసామర్థ్యంబును సకలజగద్వశీకరణసంజాత కేషిత్యానురూపసముచి
తస్మత్త్రియును భగవంతునకు నై సర్గికంబులై కలిగి యుండుం గాని జీవు

లయం దించు కంతయుఁ గలుగ వనుట నమశ్శబ్దార్థం బని వెండియు
 నిట్లనియె॥ తే. గీ॥ హరికి శేషంబు లీయాత్మ ♦ లగుట నాతఁ డేమిచేసి
 న నట్లాడు ♦ నెట్లుత్రిష్టానట్లు తిరిగెడ నే జేయు ♦ నదియొకించు । కై న
 లే దను టాత్మత ♦ ధ్యస్తబోధ॥ క॥ ఒకగతిఁ దగునాత్మను వే । తొకగ
 గతి వచియించుకంటెనుండునె పాపంబకటా విను మాత్మస్త్రీయికిఁ జే
 యుగ రానికార్య ♦ మెయ్యది జగతిఁ॥ ఆ. గీ॥ ఆత్మగానిదేహ ♦ మా
 త్మగాఁ దెల్పుట । కర్తగాని తాను ♦ గర్త ననుట । జన్మమరణహేతు ♦
 సంసారశాఖికిఁ బెరలునూటినట్టి ♦ బీజయుగము॥ శా॥ కామకోపమ
 దాంబుసకలము జా ♦ గ్రచ్చోకమోహోర్మికా భీమం బీషణమోహ
 లోభమకరా ♦ భీలంబు తాపత్రయా । ర్వామోఘం బగునాజవంజవ
 దురం ♦ తాంభోనిధిం దాటఁగా । శ్రీమన్మధననావిహీనుఁ డగుచో ♦
 జీతాత్మకున్ శక్యమే॥ ఉ॥ కర్తయు భోక్తయుం బ్రభుఁడు ♦ కారణ
 కారణ మీశ్వరుండు సంహర్తజగత్ప్రవర్తకుఁ డ ♦ నంతఁ డమేయుఁడు
 సంతరాత్మ సం । భర్తయు వేత్త వేదన మ ♦ బాధ్యుఁడు వేద్యము సర్వ
 మున్ రమా । భర్త యటంచుఁ గాంచు నెడఁ ♦ బంశితుఁ డొందును
 మోక్షసంపదల్ ॥ ఉ॥ ఇంతకు మించుమార్గము మ ♦ తెయ్యది లే దని
 తెల్పు వేదవే । దాంతము లెల్లఁ దొల్లి సన ♦ కాదిమునీంద్రులు సంబరీ
 షభా । కాంతకిరీటిధామ్యశుక ♦ గర్గపరాశరసూన్వరుంధతీ । కాంతము
 భోరుభక్తులును ♦ గైకొని పూనుపథం బిదే సుమీ॥ క॥ నారాయణచరణ
 ద్వయ । సారససద్భక్తియుతుఁడు ♦ సంసారాకూ । పారము గోపత్స
 పదా । కారమ్ముగ దాటి సౌఖ్య ♦ కలితుఁ డగుఁ జుమీ॥ క॥ భరము
 తనయందు నిలిపిన । నరులను రక్షింతు ననుచు ♦ నాళీకాక్షుం । డిరు
 కాలఁ గట్టుకొనియెను । బిరుదు లయిన దొడ్డగండ ♦ పెండేరమ్మల్ ॥
 చ॥ హరుసకు సేవ్యుఁడైనచతు ♦ రానను నేలినవాఁడు పొక్కిటన్ । విరి
 గలవాఁడు వేల్పులకు ♦ వేల్పుగువాఁడు సమస్తవేదముల్ । గఱపిన
 వాఁడు భక్తుల క ♦ ఖండశుభం బిదె గూర్తు నంచుఁ బె । నిర్బుదులు

పూనువాఁ డసుర ♦ భేది యటంచు వచింపవే శ్రుతుల్ || క || కరుణారస
భరితాంతః | కరణుండై లక్ష్మితోడఁగలిసి జగములం బరిపాలించుచు
నుండును | సరసిజనేత్రుం డటంచుఁ ♦ జాటె నిగమముల్ || క || సకలస్థలా
పసరముల | సకలావస్థలను బార్థ ♦ సఖుకైంకర్యం బకుటిలగతిఁ జేయుట
దేహికిఁ గర్తవ్యం బటంచు ♦ నెఱుంగ వలె జనుల్ || చ || ఇతరుల కెద్ది
మున్సలుప ♦ నేను స్వతంత్రుఁడ నౌట యెట్లు మ | ద్గతియె మురారి
కి వశము ♦ గాని మదీయవశంబు గాదు నే | నతనికి దేహ మాట
విజ ♦ మై కనుపట్టు శరీర మింద్రియ | ప్రతతి మదీయ మెట్లనుచుఁ ♦
బండితుఁ డూహ యొనర్చు నిత్యమున్ || క || మమ యను రెం డక్షరములు |
మమలోక ప్రాప్తికొఱకు ♦ సగుచు నరులకున్ | న మమ యనుమూఁడు
నర్ణము | లమృతాఖ్యం బైనముక్తి ♦ కగును నిజముగాన్ || తే.గీ || విను
చునన్యార్థ శేషత్వ ♦ మును దదన్య | భోగ్యతానర్హతయు నన్య ♦ పురు
షశరణ | పద్ధతియు లేమి జీవస్వభావధర్మ | మనుచుఁ దెల్పె నమకి
సదం ♦ బర్థశక్తి || ప || నారాయణశబ్ద పదచ్ఛేదంబునం గలనార
సదాయనపదంబులలో నారపదవివరణం బెట్లనిన క్షయార్థకరీంధా
కూత్పన్నరశబ్దంబు క్షయిష్ణువాచి యగుట నిషేధార్థబోధక నష్టపూ
ర్వకరశబ్దంబు నరశబ్దం బయ్యె నరశబ్దంబుచేత నాశరహిత పదా
ంబు బోధితం బగుం గావున నరసమూహంబు నారం బని యెఱుంగ
వలయు గత్యర్థబోధక మగునిచ్ఛాతూత్పన్న మగునయనశబ్దంబు కర్త
వ్యత్పత్తిచేతఁ బ్రాప్యవాచియుఁ గరణవ్యుత్పత్తిచేతఁ బ్రాపకవాచియు
సధికరణవ్యుత్పత్తిచేత నాధారవాచియు నగు నని మఱియు నిట్లనియె ||
|| జ్ఞానసత్యానంద ♦ సలలితరూప మై, శ్వర్యశక్తిబలాది ♦ షడ్గుణము
లు సౌశీల్యముఖధర్మ ♦ సమితియు దివ్యమం, గళవిగ్రహంబు తఁ త్కాంతి
సౌకు | మార్మలావ్యసాం ♦ దర్యాదులును దివ్య, భూషణాయుధర
మా ♦ భూమిసీల | లును నిత్యసూరు లా ♦ లోలచామరరథ, పాదుకా
స్ఫుతత ♦ ల్పప్రభృతులు || తే.గీ || ద్వారపాలురు నుపనిష ♦ త్వంచకం

బు | ముక్తులును బరమాకాశ ♦ మును నిబద్ధ | జీవమూలప్రకృతి
 విశు ♦ ధ్వావసరము | లెల్ల నారపదార్థంబు ♦ లేకరీతి || తే.గీ || మహద
 హంకారభూతత ♦ స్వాత్రభౌతి | కంబులు ప్రవాహరీతి నా ♦ రంబు
 లయ్యె | వేయు నేల విభూతిద్వ ♦ యాయుతాఘ | లార్థములు నార
 శబ్దవా ♦ చ్యంబు లగును || క || నారములకుఁ బ్రాప్యం బా | ధారము
 ప్రాపకము నగుట ♦ దాశార్వానకున్ | నారాయణుఁ డనుశబ్దము | వారక
 నకలాగమముల ♦ వాచ్యం బయ్యెన్ || తే.గీ || జగతి నాధారపద మధి ♦
 స్థానవాచి | యగుట పష్టీబహుప్రీహి ♦ నాశ్రయించి | యర్థ మొన
 రింప నారాయ ♦ ణాఖ్య యతనిసకలజగదంతరాత్మత్వశక్తి దెలిపె ||
 క || నారము లన నీరమ్ములు | వారిధిలోఁ బ్రళయవేళ ♦ వటపత్రముపై |
 శౌరి శయించుకతమున | నారాయణశబ్ద మతని ♦ నామంబయ్యెన్ || మ ||
 లకలంకజ్జిత గల్లు నా కిపు డవి ♦ ద్యావాసనాకర్తృబంధకముల్ వాపి
 స్వరూపసంగతభవ ♦ త్పదాబ్జకైంకర్యముల్ | సకలావస్థల సర్వవేళల
 సమ ♦ స్తత్యోగులన్ వారిజాం | బక కూర్పం దగు నంచు వేడుట ను
 మీ ♦ మంత్రార్థమై భాసిల్లు || తే. గీ || స్వస్వరూపాను దాస్యం బా ♦
 సంగ వయ్య | దాని కగుబంధకములు వ ♦ దల్ప వయ్య | మించుదయ
 నన్ను ♦ రక్షించి కాంచవయ్య | యనుచుహరి వేడుకొనుట మం ♦ త్రార్థసర
 ని || తే. గీ || ప్రణవమున శేషతయు సమః ♦ పదముచేతఁ బారతంత్య్రం
 బు నారాయ ♦ ణోరుపదము | చేతఁగైంకర్యమును ముందు ♦ చెప్పఁబడి
 యె | మహిని గల విందులకును బ్ర ♦ మాణకోటి || తే.గీ || బాంధవాసక్తి
 దేహాత్మ ♦ భావమును ని | జస్వతంత్రత యితరశే ♦ షత్వ మాత్మ | ర
 త్కణమనీష విషయాను ♦ రక్తి యనెడి | ప్రపదనాదుల నీమంత్ర ♦ జప
 మణించు || తే. గీ || జడము దుఃఖమయంబు స ♦ శ్వరము తనువు | జ్ఞాన
 రూపుడు నిత్యుండు ♦ సౌఖ్యయోగ్యుఁ | డాత్మ యనుచును దెల్పి దే ♦
 హాత్మబుద్ధిఁ బాపును మాకార షడ్ధ మే ♦ ర్పఱచువేళ || మ || కమలానాథు
 ని విశ్వసర్గలయదీ ♦ తూడీక్షీతుఁ హేయసం | గమసంశూన్యసమస్త

మంగళగుణః గ్రాముః జగచ్ఛేషిః గాఁ । గ మధుధ్వంసి నకార మేర్ప
 అచి వేఁడ్కుఁ స్వాత్మక ర్మత్వదు । ర్భ్రమ నారాయణమంత్రజాపకు
 లకుం ఁ బ్రాపింప నీ దెన్నఁడు॥ మ॥ హరికిఁ జీవులు శేషభూతులు
 సమ ఁ స్తాత్పారికిఁ శేషి శ్రీ । హరియే కాని యొరుండు కాఁ డని యు
 కా ఁ రాధంబు లక్ష్మీపతీ । తరశేషిత్వగతభ్రమాత్మకమతిఁ ఁ దామి
 స్రీముఁ బాలభా । స్మరుమాడ్కిఁ నిమిషలబులోపలఁ దొలం ఁ గం జే
 యు దాసానికిఁ॥ క॥ హరి యొకఁడె తనకు రక్షకుఁ । డొరుఁడెవ్వఁడు
 గాఁ డటంచు ఁ నొగిఁ దెల్పి ద్విధా । భరితనమఃపద మాత్మకు । హరి
 యించుం బ్రబలసాధ ఁ నాంతరబుద్ధి॥ మ॥ తనకుఁ విష్ణుఁడె తల్లి
 తండ్రి హితుఁ డా ఁ ధారంబు ప్రాప్యం బటం । చును నారాయణశబ్ద
 మాజలరుహఁ ఁ ట్ను నిత్యసిద్ధాత్మబం । ధునిఁగాఁ దెల్పి శరీరబాంధవు
 లయం ఁ దుఁ గల్గుమోహవ్రావ । ర్తన మెల్లఁ హరియించు మంత్రమ
 హితా ఁ రజ్జాని కొక్కుమ్మడిఁ ॥ వ ॥ మనుజుండు విధివిహితావిహితవి
 షయభోగలాలసుం డై నయెడ భగవద్గుణానుభవజనితప్రీతికారితాశేష
 నస్థాచితాశేష శేషతైకరూపనిత్యనిరవద్యనిరతిశయభోగ్యభగవత్కైంక
 ర్యప్రార్థనాప్రకాశకసఖండనమఃపదాన్వితనారాయణ పదోపరిస్థి తావ్య
 క్తచతుర్థి తన్నిరసనంబున సాధుతరంబై యుండు మఱియును వ్యక్తచ
 తుర్థ్యునసంధానంబుఁ జేసినఁ దదుఃక్లంకర్యంబు భగవంతునకే కాని
 తనకు లే దను నమఃపదంబుచేత స్వాత్మ పరమాత్మోభయాధానకైంక
 ర్యంబునందు స్వాత్మత్వంబు మరలుటవలనఁ గేవలస్వార్థరూపప్రతీయ
 మానాత్యంతస్వరూపవిషయాంతరనివృత్తి కైముతికన్యాయసిద్ధం బగు
 టవలన భగవదేకాతి శయాధాయకకైంకర్యేతర భోగరాహిత్యలక్ష
 ణానన్య భోగ్యత్వంబు సార్థకంబై తోచుటవలనఁ దదితరసుఖలవజని
 తపరిణాతిరూపవిరసదుఃఖబహుళచంచల హేయవిషయవిముఖుం డగు నని
 మఱియు నిట్లనియె॥ తే. గీ॥ ప్రాప్య మగుబ్రహ్మతత్త్వంబు ఁ ప్రాప్తికా
 ముఁడైన జీవుండు ప్రాప్త్యుపా ఁ యప్రపత్తి । ప్రాప్తిఫలహరిలోక ముఁ
 పాయనైరి । కర్మత్రయు సర్థపంచకా ఁ ఖ్యత పహించు ॥ తే. గీ॥ అర్థ
 పంచకమునకంటె ఁ నన్య మించు । కై న వేదంబులోన లే ఁ దట్టి యర్థ ।
 పంచకము విష్ణుతత్త్వప్రపంచమును స । మంచితస్ఫూర్తిఁ దగె దిరుఁ

మంత్రముందు॥ ఉ॥ శౌరి సమస్తజీవులకు ♦ సామి శరీరియు శేషి జ్ఞేయ
మా । ధారము భర్త రక్షకుడు ♦ తండ్రియు భోక్త యటంచు వేడ్క
మూ॥ డాటు తెఱంగులఁ విశదమై కనుపట్టెడి బాంధవంబు చెన్నారఁ
గఁ జెప్పె నీమనువు ♦ సంతయు మీకు వచించితిఁ దయఁ ॥ క॥ అని
శిష్యులతోఁ గేశనతనయుండు వచించె ననుచుఁ ♦ దాపసులం గన్గొన్పి
సూతుం డమృతరసం । బునకుం జెల్పియైనవాక్య ♦ ములఁ దెల్పె దగఁ॥
అంత్యనియమఘటిత సయమకము క్తపదగ్రస్తమత్రైభము ॥ అకలం
కస్తుతసార సారతరమే ♦ ధాధార ధారాధరా । ధికదాతృత్వవిహార
హారహిమరు ♦ గ్నివ్యాగకర్పూరపూ । ర కిటీశేష్వరతార తారగిరి
హీ ♦ రస్వచ్ఛవిస్తారతా । రకకీర్త్యున్నతివార వారణరిపు ♦
ప్రాంచత్ప్రీతా పోదయా ॥ అంత్యనియమఘటితపోడశ విధకందము॥
మారసుకుమార సారా । చారా కూరజనదూర ♦ సన్నతసారా ।
చారుపరివార సౌమ్యవి । చారా భూరిగుణపూర ♦ సంభృతచారా ॥
లయగ్రాహి ॥ సోమసుత సోమ నల ♦ కామ సకలామరల ♦ లామతన
యామలసు ♦ కోమలశరీరా । సామజముఖామితని ♦ రామయచమూమ
హిత♦భీమరిపుభూమిపతి♦నామహరధామా । తామసవిలోమగుణ♦కామి
తవిరామవర♦భూమిసుర కామకర♦హేమమయధామా । రామపద తామ
రస ♦ గామిఘనధీముదిత ♦ భీమహిమభూమిధర ♦ భామసితకీర్తి ॥
గద్య॥ ఇది శ్రీమదుభయకవిత్వరచనానల్పచాతుర్య కొటికెలపూడివంశ
కమలవనసూర్య హరితనగోత్రధుర్య జ్యోతిషాగమాచార్య

శ్రీ మన్నారాయణ చరణాంబుజ ధ్యానగతస్థైర్య

స క ల మ త వే దాం త సి ధాం తా ని వా ర్య

వేంకట కృష్ణమృ సోమయాజి కుమారవర్య

కోదండరామార్య కార్యంబై న

ప్ర ప ద న పా రి జా త ము

దివ్యప్ర బంధంబునందు

ద్వితీయాశ్వాసము

సంపూర్ణము.

శ్రీరస్తు.

ప్రపదనపారిజాతము.

తృతీయాశ్వాసము.

శ్రీజానకీమనోహర! రాజీవసమానచరణః ధర్మక్రియతమనోఽభోజ
మహారాజశ్రీ! రాజా శ్వేతాచలపతిః ధర్మగారాయా || వ || అవధరిం
పుము సూతుండు శౌనకాదుల కిట్లనియె || క || ఈరీతి నప్తవర్ణో! దార
మనువుభావ మెల్లఁ ధర్మగఁ దెల్పి శుభా! ధారద్వయమంత్రాగ్ధ!
ప్రారంభముఁ జేసి యిట్లుఁ లనె గురుఁడు దయన్ || నీ || పురుషకారిణి
యైనఁ సిరితోడ నిత్యసంబంధి యశాట హరి శ్రీఁ మంతుఁ డయ్యె!
స్వామిత్యపాశీల్యఁ వాత్సల్యసులభతా, జ్ఞానపూర్తిప్రాప్తిఁ శక్తిస
హితుఁ డగుట నారాయణుం డయ్యె నాతనిపాద, వసజముల్ చర
ణంబుఁ లన వెలుంగు! శరణ మనంగ మో ఁ క్షప్రాపణోపాయ,
మయ్యుపాయము తన్నుఁ నాశ్రయించె || తే.గీ || నిష్ప డను తెల్వి యే
ప్రపఁ ద్యే యనంగ! శ్రీమతే యన లక్ష్మితోఁజెలఁగిమిథున! రూపక
ప్రాప్యఁ డునుట పఁ దుండు శేషి! సామి నారాయణపదార్థఁ సరణి
వినుము || ఆ.గీ || సకలవస్తుదేశఁ సమయశుభం బైన! తావకీనసేవఁ ధ
దగ నొసంగు! మనుచుఁ జక్రివేడు ఁ కొనుట సుమీ తచ్చ! తుఱి
కథఁ మగుఁ గుఁ తూహలముగ || తే.గీ || తాను భోక్తయు భోగ్యంబుఁ
తనకుఁ బ్రకృతి! యనునహంకృతి మమకార ఁ మఖిలవాస! నాన్వితం
బులై దొలఁగుచోఁ నైన తెల్వి! సముచితార్థం బగును నమఁ శబ్దము
నకు || మ || పది యర్థంబులు నాఱు శబ్దములు దీ ఁ వ్యభిచారియగుగ్గంబు గ!
ల్లి దురంతాఘనివృత్తి మోక్షగతియై ఁ గీలొప్పఁగాఁజాలి స! మృద
మొప్పం గగవల్లి యెన్నఁ దగు నీ ఁ మంత్రాబ్జరాగంబునం! పద
శ్వేతాశ్వతరాగమాంతమునఁ జె ఁ ప్పంగాఁబడన్ సర్వము || మ ||

శివతాతీర్థము గల్గునీర్వయమను ♦ శ్రేష్ఠంబు వాక్రుచ్చి మా । సప్తః
 డేవ్యం డయినన్ దయాసహితు శ్రీ ♦ నారాయణున్ నన్న గౌ । రస
 మొప్పన్ శరణంబుఁ బొంద నతనిన్ ♦ రక్షింతు నంచున్ రమా । ధవుడ
 బ్రాసనుతో వచించె నని పా ♦ ద్ధం బందుఁ దెల్పంబడెన్ ॥ మ॥ తొలుతన్
 బ్రహ్మకు లక్ష్మీ యీమనువు సం ♦ తోషంబుతో నిచ్చెఁ దా । జలజాతా
 సనుచే వసిష్ఠుఁ డుపదే ♦ శంబై మునిశ్రేణికిం । దెలిపెం బెద్దయుఁగాల
 మేగుట ధరి ♦ త్రిన్ లీన మైనట్టిత । ద్విలసన్తంత్రము మీకు నేఁ దెలిపి
 తిన్ ♦ వేదంబులో నుండుటన్ ॥ సీ॥ జగదీశులకు నధీ ♦ శ్వరుకాంత
 నిత్యాన, పాయనియగు రమా ♦ పద్మగంధి । నాశ్రయించుట స్వాశ్ర ♦
 యణయోగ్యసకలస, ధుణవంతుఁ డగునచ్యు ♦ తునిపదాంబు । జప్ర
 పన్నత సుఖ ♦ సాధనంబై నాకు, సంభవించెను రమా ♦ సహితుఁ డ
 నఘుఁ । డాత్మేశ్వరుం డైన ♦ హరి కహంమమకార, హీనుండనై
 న నే ♦ నిక నశేష॥ తే. గీ॥ దాస్య మప్రతిహతము ని ♦ త్య మ్మై
 నర్తు । ననెడుప్రార్థన మదిఁ గల్గె ♦ ననెడియెఱుక । సుమ్ము ద్వయమంత్రము
 నకు న ♦ ర్థమ్ము దీనిఁ । దెలిసి వర్తించునాతండు ♦ దేవనిభుఁడు॥ తే. గీ॥
 తన్ను నియమించి ప్రపదనా ♦ ధ్వమునఁ ద్రిప్ప । కర్త హరి గాని య
 న్యుండు ♦ గాఁడు గానఁ । జక్రిపైఁ గల్గురుచిచేత ♦ సల్పుదాస్య । మతుల
 మగునట్లు సేయు ద్వ ♦ యాఖ్యమనువు॥ క॥ తొలుతన్ లక్ష్మీకటాక్ష ।
 మ్ములకుం బాత్రుఁడయి పిదపఁ ♦ బురుషోత్తమనిం । గొలిచినచో ల గ్గు
 నని । తెలుపుచు నుండును జమీ శ్రు ♦ తిస్సృతు లెల్ల॥ క॥ హరి ల
 క్ష్మీమాట దాఁటఁడు । హరి నెప్పుడు లక్ష్మీ విడువ ♦ దది గాన రమా । త
 రుణిడయ గల్గుమనుజుఁడు । పరమపురుషువిపులకృపకుఁ ♦ బాత్రుఁ డగు
 జమీ॥ సీ॥ స్వల్పదోషంబులు ♦ స్వజనంబు చేసిన, సహించి యుంట
 వా ♦ త్వల్యగుణము । సకలాత్మలకు స్వదధర్మన మొసంగుటకు న, చాన్
 రూపుఁ డగుట సా ♦ లభ్యగుణముతన కొకకార్య మై ♦ నను లేక నరు
 లకు, మేల్ సేయుచుంట స్వా ♦ మిత్వగుణము । అల్పాత్మఁ డగుజీవు ♦

సధికునిఁ గావించి, చెలి యంచుఁ గొనుట సౌ ♦ శీల్యగుణము॥ తే. గీ॥ సకలవి
షయాపరోక్షత ♦ జ్ఞాన మఘట॥ సఘటనసమర్థత గనుంగొనంగ శక్తి॥
సకలకామాప్తి యగుఁ బూర్తి ♦ సకలశేషి । యగుట ప్రాప్తి గుణాప్త
కం ♦ బయ్యె నిట్లు॥ క॥ ఈయప్తగుణంబులు నా । రాయఁచునకును సహ
జములు ♦ ప్రాణులకు రమా । నాయకుఁడు తండ్రి యగుఁ బాద్యాయతన
జనని తదన్య ♦ లగుట మృష సుమీ॥ తే. గీ॥ ఆశ్రితజనోపయుక్తం
బు ♦ లగుపదాఱు । సద్గుణము లాజనార్దను ♦ సతికి సహజసిద్ధము లటం
చుఁ జెప్పెను ♦ శ్రీ పదంబు । పాదుకొని యున్నప్యత్నత్తి ♦ భేదములను॥
క॥ సురగరుడోరగమానవ । శరణ్యుఁ డగువిష్ణునందు ♦ జనుఁడభిరుచిచే ।
వరియించినట్టిగీతా । చరమశ్లోకమున కగ్ధ ♦ సమితి వినఁ దగున్॥ ఉ॥
పాండవకౌరవావళికి ♦ భండన మయ్యెడివేళ సత్కృపా । మండితుఁడుం
జమూయుగళ ♦ మధ్యగతుండు రథస్థుఁ డైనయా । ఖండలసూతిఁ గాం
చి హరి ♦ కర్తము జ్ఞానము భక్తియోగముం । ఒండితు లెన్నఁగాఁ దెలి
సిపల్కెఁ బ్ర పత్తిఁ దుదిన్ ముదంబునన్॥ సీ॥ సౌవర్ణకుండలో ♦ జ్వలర
త్నదీధితుల్, గండభాగంబుల ♦ గంతు లిడఁగ । నాలోలధవళవి ♦ శాల
నేత్రము లని, లాహతపంకేరు ♦ హములఁ గేర । నరుణబింబాంచితా ♦
ధరపల్లవమునందు, దంతకాంతులు సంత ♦ తంబుఁ బర్వఁ । గించిదాన
మ్రవి ♦ షీ ప్తసుభూలితల్, మదనచాపములసం ♦ పద వహింప॥ తే. గీ॥
మకుటకాంతులు మెఱువుల ♦ మాడ్కిఁ దనరఁ బార్థునకు రథమం దుం
సి ♦ బ్రహ్మవిద్య । గజపుకృష్ణునినవ్వుమొ ♦ గంబుకంటఁ గట్టినట్లున్నది
పుడేమొ ♦ కాని మాకు॥ ఉ॥ హరికిరీటకుండలము ♦ ఖాభరణప్రభ దిక్కు
బందుఁ జె । న్నార వినీలనీరదస ♦ మంచితగాత్రము నేత్రీపర్వమై ।
మీఱఁగ రత్నకంకణస ♦ మిద్ధకరంబుఁ గదల్చుచున్ సునా । సీరకుమా
కుతోఁ బలుకు ♦ శ్రీహరిపాదము లాశ్రియించెదన్॥ మ॥ హరిదంతో
జ్వలదంతితుండనిభదీ ♦ వ్యధ్వామహ స్తంబుచే నరుహ స్తంబు గ్రహించి
సంయమివరుల్ ♦ నానామరవాితముల్ । కురుసైన్యంబు యుధిష్ఠిరధ్వ

జనిసం ♦ కోచించుచుం జూడఁగాఁ । బరమార్థంబు వచించుయాడ,
 పర ♦ బ్రహ్మంబు నే వేడెదన్॥ మ॥ నయన ద్వంద్వము సంపల్లింపఁ
 బొమల్ ♦ నర్తింపఁ గెంగేలుని । ర్ణయముం జూప మొగంబున్
 నగవుగ ♦ స్పట్టంగఁ జిత్తంబునన్ । దయ రెట్టింపఁగ నవ్యసాచికి సము
 ద్యద్వేదవే దాంతని । శ్చయవాక్యంబులు డెల్పునయ్యదుకుల ♦ స్వామి
 బ్రశంసించెదన్॥ ఉ॥ పల్లవపంక్తి క్లె నవ ♦ వర్ణ మొసంగినవాడ
 బ్రాహ్మణీ । పల్లవపాణులం దయకుఁ ♦ బాస్రలఁ జేసినవాడు భక్తిరా
 జల్లుకిరీటికిం జదువుఁ ♦ జెప్పినవాడు యుధిష్ఠిరుఁ మహీ । పల్లభుఁ జేయ
 వాఁడివుడ ♦ వచ్చి ననుం గరుణించుఁ గావుతన్॥ క॥ ఈరీతి భక్తిప్ర
 వశుఁడై రామానుజుఁడు సార ♦ సాక్షునకు నమ । స్కారములు సేసి
 క్రమము । వారలతో నిట్లు లనె న ♦ వారితఘటిన్॥ ఆ॥ గీ॥ సర్వధర్మము
 లను ♦ సాకల్యముగ మాని । యొక్క నన్నె శరణ ♦ మొంద వయ్య ।
 నిన్ను నేను బాపఁనివహంబువలన వి । ముక్తు జేతుశోక ♦ మును విష
 వుము॥ తే॥ గీ॥ అనుచు శ్రీకృష్ణమూర్తి య ♦ ర్జునునితోడ । నానతి
 చెన్ను గావున ♦ దీనియంచుఁ । గలపదముల కర్థంబు ♦ తొలుత మీకుఁ
 డెలిపెద నటంచు నిట్లని ♦ పలికె గురుఁడు॥ మ॥ ననుఁ జెందఁ మది
 గోరితేని విజయాఁనాచేత నీకింత సేపును మోక్షోచితసాధనంబు లను
 చుఁ ♦ బోధింపఁగాఁ బడత । ధ్వనయోగ త్రితయంబు వాసనలతోఁ ♦
 ద్యాగంబు గావించి కీ । డన కీమధ్యమనిష్ఠలో నిలిచి వు ♦ ణ్యాఖంబులన్
 మానుమి॥ తే॥ గీ॥ వాసనారుచియుతకర్మ ♦ వర్జనంబు । గలిగినను నిత్య
 నైమిత్తి ♦ కములు సాధ । నాశయము ఫలబుద్ధి శూ ♦ న్యముగఁ బ్రత్య
 వాయభీతిని దగ నట్లఁ చేయ వలయు॥ ఆ॥ గీ॥ అనిన యజ్ఞశర్మ ♦ హరిము
 భోల్లాసార్థ । మధ్వరములు సేయు ♦ నతనినిష్ఠ । చెడ దటంచుఁ దోచుఁ
 జెప్పవే యని వేడ । నతనితోడ నిట్లు ♦ లనియె గురుఁడు॥ ఉ॥ మానిన
 బాతకం బగుట ♦ మధ్యమనిష్ఠకు భంగ మంచుఁ దాఁ । బూనఁగ వచ్చు
 నిత్యములు ♦ బుద్ధిసమన్వితుఁ డంతె కాని హిం । సానిబిడంబులై

డము ♦ జన్నము లెట్లానరింప వచ్చు శ్రీ । జాని జగచ్చరీరి గద ♦
 తన మెట్లగుఁ దాదృశక్రియన్॥ చ॥ ధుమధుమలాడునే మునుపు ♦
 యజనాభముఖంబు దానినిం । దమరు వికాసిఁ జేసెదరె ♦ తత్తను
 తము లై నప్రాణులన్ । సమయఁగఁ జేసి జన్నములు ♦ సల్పఁ బ్రస
 త యెట్లు కల్గుఁ గ । య్యమునకుఁ జంకదుడ్డుశర ♦ ణార్థి యనన్ మఱి
 తెకల్గునే॥ చ॥ మనుజుఁ దుపస్థసౌఖ్యము స ♦ మగ్రముగా మదిఁ గోరి
 ణులం । దునుమఁగ ముక్తి గల్గునెడ ♦ నోటికి సౌఖ్యముఁ గోరి మేఁ
 లన్ । హననము నేయువానికి ము ♦ రారిపురిన్ స్థితి యేల చెప్పఁగాఁ
 జుదు వృథాప్రలాపములు ♦ చాలును మానుము హింస యెయ్యెడన్॥
 మ॥ అమరావాససుఖంబు గోరుమనుజుల్ ♦ యజ్ఞార్థమై ప్రాణులన్ । సమ
 యింపన్ నిరయంబు లే దనుచు శా ♦ స్త్రంబుల్ వచింపంగ మో । క్ష
 ము హింసాక్రియచేతఁ జెప్పఁ దగునే ♦ సన్యాసికే కాదు యో । గము
 వాంఛించినవాని కై నఁ దగ వీ ♦ కర్తంబు లూహించుచోన్॥ క॥ వే
 దాంతవిదునకున్ యో । గాదరణము గలుగు తండు ♦ లాదుల మఖ
 ము । త్వాదింప వచ్చు నదియును । గాదు సుమీ మనప్రపన్న ♦ గ
 ణమున కెందున్॥ మ॥ హరిని హేతుకజాయమానకరుణా ♦ వ్యాపార
 జన్యప్రప । త్తి రహిం గర్తముచేత సాధ్య మగునే ♦ దీనత్వముం గల్గి
 ని । ర్భరుడై దాస్యముసఖ్యమున్ స్మరణముం ♦ బాదార్పణం బాది శ్రీ ।
 ధరుకైంకర్యము మాని జన్నములచేతన్ గుండఁగా వచ్చునే॥ తే॥ గీ॥
 న్యాస మనఁ గామ్యకర్త సన్న్యాస మగుటఁ । గామ్యములు చేసి న్యాసి
 యే ♦ కరణి నగును । హరిముఖోల్లాసమున కన ♦ నదియె సుమ్ము । సాధ
 నాంతరమనఁబడు ♦ జగతిలోన॥ క॥ భగవంతునకున్ సంతసమగుకార్య
 మె సుకృతకర్త ♦ మట్టిసుకృతముం । దగఁ జేయువాఁడు నిర్భరుఁడగునే
 రెంటికిని భ్రష్టుఁ ♦ డగుఁ గాని భువి॥ క॥ తనకు స్వరూపాచిత మా
 జనార్దనునిసేవ దాని ♦ సలుప వలయుఁ గాక నరుఁడు హింసాకర్తము ।
 లొనరించుచుఁ బోద్దుఁ బుచ్చు ♦ టుచితమై చెపుమా॥ సీ॥ అలుకంగ

రాదె శ్రీ ♦ హరిమందిరంబులు, నలినాత్ముకథలు వి ♦ సంక రాదె । చ
 క్రిపూదోటకు ♦ జలము తోడంగ రాదె, శౌరినామంబులు ♦ సదుప
 రాదె । తుడువంగ రాదె మ ♦ ధుధ్వంసివాకిలి, ధ్యానింప రాదె శ్రీ ♦
 ధవునిమూర్తి । సమకూర్ప రాదె యీ ♦ శ్వరునకు శాకముల్, తే రాదె
 తులసి దై ♦ త్యాదికొటకు॥ తే.గీ॥ గంసవైరికిబూదండ ♦ గట్ట రాదె ।
 వెన్నుని బ్రదక్షిణములు గా ♦ వింప రాదె । కర్మయోగియు జేయని
 ధర్మరహిత । కర్మములు సల్ప నేల శ్రీ ♦ కాంతభటుడు॥ క॥ శ్రీలను
 దాస్యమున కే । కాలము చాలదు మఱెట్లు ♦ కావించును గా । మ్యా
 హరికి గైంకర్యము । బోలె ముదము సలుప లేవు ♦ భవి జన్మంబుల్॥
 ఉ॥ వెన్నుని సర్వశబ్దములు ♦ వేడ్క వచించె నటంచు జ్ఞానసం । పన్నత
 భక్తియుం గలిగి ♦ ప్రాణుల జంపక తండులాదులన్ । జన్మము లాచరిం
 చుచు మ ♦ సంబున గర్మత మాని మానవుల్ । చెన్నుగ గర్మయో
 గులయి ♦ చెందెద రచ్యతుఁ బెక్కునాళ్ళకున్॥ వ॥ ఇది ప్రథమపాద
 వాక్యార్థంబు ద్వితీయపాదవాక్యార్థంబు వినుం డని యిట్లనియె॥ సీ॥
 రూఢి స్వరూపవి ♦ గుడ్డముల్ దుష్కరం, బులు విలంబము లంచు ♦ మూ
 డు సాధ । నమ్మల రుచివాస ♦ నాయుతమ్ముగ మాని, మత్పరప్రాప్తికి
 మామకోజ్జ్వలానుగ్రహమె ముఖ్య ♦ మైనసాధన మంచు, సామర్థ్యఘ
 నదయా ♦ శక్తియుతుండ । నాశ్రితాశ్రియణోచి ♦ తాప్తగుణాధ్యుండ
 వైనట్టివాడుపా ♦ దాంబుజముల॥ తే.గీ॥ ఘల్లునా నీవు విశ్వాసభాసమా
 న । హృదయపంకరుహుండవై ♦ ముదముతోడ । శరణ మొందు మ
 టంచును ♦ జలజనేత్రు । డనుటసుమ్మ ద్వితీయపాదార్థ మయ్యె॥ చ॥ శ్రిత
 జనరక్షణక్షమవి ♦ శేషగుణాధ్యుండ వైననేను నిక । గృతశరణున్ వి
 మూఢుని ని ♦ కృష్ణు సకల్తుల సర్వపాతక । ప్రతితులచే నదలైనను ।
 బాండుకుమార స్వరూపయోగ్యమై । హిత మగుసాధనంబు లభి ♦ యి
 చెను శోకము మానుమీ యనన్॥ సీ॥ బడి నవిద్యాకర్మ ♦ వాసన
 రుచిశరీ, రములు సంసారచ ♦ క్రీ మనఁబడును । గలిగె దానికి సహం

కారంబు మమకారమును వానిఁ గూడి కర్తననిమనుజుఁడొనరించిన
 కర్తమాగామిసంచిత, ప్రారబ్ధమనఁ ద్రిప్రకారమయ్యె. నంచులోఁ
 బ్రారబ్ధమభ్యుపగతమన, భ్యుపగతమన ఖండయుగ్మమయ్యె॥
 తే. గీ॥ వరుస నాగామి బుద్ధిపూర్వకమబుద్ధి. పూర్వకం బన ద్వివిధ
 ప్రాపాలిచెనందఁ బుద్ధిపూర్వకములు సనభ్యుపగతములు సంచితములు
 నశించును శరణ మొంద॥ తే. గీ॥ అనుభవంబున నశించు సభ్యు
 పగత మది శరీరంబుతోడిది యండ్రు బుధులు బుద్ధిపూర్వకృతా
 గామి పుత్రపశుధ. నక్షయంబులఁ గావించి నాశ మొందు॥ తే. గీ॥
 బుద్ధిపూర్వకమనఁ దన బుద్ధి కెఱుక మైనప్రామాదికాఘంబ
 టండ్రు బుధులు కోరి కావించునే నన్ను గూర్చి శరణ మొందిన
 జనుండఘము మిన్ను క్రిందఁబడిన॥ తే. గీ॥ అమితకళ్యాణగుణపూర్ణ
 నగుణుడనుట యన్యధాజ్ఞాన మగును బ్రహ్మ లీశు లనుట
 విపరీతబోధము రారి జీవుడనుట యజ్ఞత యిది యవి ద్యావి
 ధంబు॥ క॥ భువి సుకృతము దురిత మనన్ ద్వివిధం బగు కర్తసమితి
 వినుజ్ఞానాజ్ఞా నవిశేషములఁ జతుర్విధ మవుట డెలుపఁబడును శాస్త్ర
 ముం దుచితగతి॥ తే. గీ॥ కడఁగి యజ్ఞానవాసనా కర్తవాస నాప్ర
 కృతివాసన లనంగఁ ద్రిప్రకార మైనవాసన పాడము న భ్యాస
 మునను దాని సంస్కార మందురు దాత్తమతులు॥ క॥ తనకుం
 గర్తవ్యము లగు పనులపయిం బాడమునట్టి ప్రబలతరేచ్ఛన్ విను
 మురుచి యందు రారుచి యనేకవిధముల వెలుంగు నాశయమం
 దున్॥ క॥ తనువుల్ సూక్ష్మస్థూలము లన రెండు తెఱంగు లయ్యె
 నందుం దిర్వ్య జ్ఞానజామరతరుభేదము లను స్థూలము నాల్గువిధము
 లందనరారున్॥ ఉ॥ పండితుడైనమానవుడు పాయవశంబున
 నైన శాశ్వత్కో దండుప్రపత్తిచే నయినఁ దద్విరజానదిసీరమందు
 స్నాన తుండయి వాసనాదికము తోడను వేఱయి విష్ణులోకమం
 దుండును నిత్య మాతనిన మున్నతిఁ జెప్ప దరంబె యేరికి॥ తే. గీ॥

తాను శరణాగతుం డైనంతటికిఁ గలుగు । సుకృతదుష్కృతకర్తృరా •
 సులకు సంచి । తాహ్వాయము గల్గె నాగామి • యనఁ దదుత్త । రం
 బానర్సినద్వివిధక • ర్తములు సుమ్ము॥ తే.గీ॥ అనుభవాన్ధంబు సంచిత •
 మున విభక్త । మైనకర్తంబు ప్రారబ్ధ • మయ్యె నం ద । నభ్యుపగతము
 దేహంత • రానుభావ్య । మభ్యుపగతంబు ప్రకృతభో • గాన్పదంబు॥
 తే.గీ॥ క్షీతి ననభ్యుపగతము సం • చిత మబుద్ధి । పూర్వకాగామి
 నిర్భరుఁ • బొంద వెపుడు । యోగికిని సంచితమె నాశ • మొందుఁ
 గాని । చెడదు ప్రారబ్ధమాగామిఁ • బొడము ఫలము॥ తే.గీ॥ శేషి హరి
 యని తెలియక • చేయఁ బూను । టాత్తు గానట్టియొడలు జీ • వాత్తు
 యనుట । తనది గానట్టిదేహంబు • తనది యనుట । కర్తృత యహం
 కృతియు మమ • కార మయ్యె॥ నీ॥ చిదచిదీశాంచద్వి • శేషవరో
 షజ, న్యశ్రద్ధ యగును శా • ప్రార్థబుద్ధి । కర్తృత్వరహితుఁడై • కావి
 చుయజ్ఞదా, నాదులు కర్తృయో • గాఖ్యఁ బరఁగు । జితచిత్తుఁడై
 శుద్ధ జీవు భావించుట, బుద్ధియోగం బనఁ • బాలుపుమిగులుఁ । బ్రత్య
 క్షదర్శనో • పమకృతాత్మేశ్వర, ధ్యానంబు భక్తియో • గాహ్వాయంబు॥
 తే.గీ॥ అలయమాదులె విషయంబు • లౌట సాత్త్వి । కం బయినచిత్త
 వృత్తిని • గంసవైరి । దివ్యమంగళతను వందుఁ దెలిసి • కూర్చు
 ప్రాథమయె యోగ మని చెప్పఁ • బడు ధరిత్రి॥ మ॥ చిరసాధ్యంబు
 లుపాయభూతములు దు • శ్లేయంబులు విఘ్నబం । ధురముల్
 పౌరుషమూలబద్ధఫలముల్ • దుఃఖాధికంబుల్ పర । స్వరసాపేక్షము
 లున్ విలంబవహుసో • పానాన్నితంబుల్ సుదు । మ్మరముల్ యోగ
 ము లంచు మానఁగ వలెఁ • సన్నాసవంతుం డిలె॥ మ॥ నిరపాయఁ
 బు విలంబవర్జితము మా • నిస్తుత్యసర్వాంగమున్ । హరివాల్లభ్యసమ
 ద్భవంబు నిజరూ • పాహంబు శాస్త్రోక్తముం । బరమస్థానఫలప్రదంబు
 సులభ • ప్రాయంబు సంసారసా । గరమున్ దాట సధూమనౌక యగ
 చుం • గన్పట్టు న్యాసం బిలె॥ తే.గీ॥ నిమిషమునఁ జేయుపాపంబు

కమలగర్భ | కల్పశతము భోగించినఁ ♦ గాని చెడ ద | నాదికాలకృతా
మి తాం ♦ హస్స మాజ | మొక్కపరి చక్రిఁ దలఁచిన ♦ నుక్కు
వక్కు || తే.గీ॥ దురితంబును సుకృతంబును | బరమపదముఁ జేరఁ దుల్య ♦
బంధకములు బం | గరుసంకిలి యగు సుకృతము | దురిత మినుపసంకి
లనుచుఁ ♦ దోఁచె న్న దికిన్ || క॥ హరి సకలభూతహృదయాం | తరముల
వసియించి సూత్ర ♦ ధారునిరీతిన్ | నరులఁ దనమాయచే ను | ర్వరఁ
ద్రిష్టట సకల మతని ♦ వశమై యుండున్ || క॥ హరికిఁ బ్రియ మైనక
ర్మంబె ♦ యగును బుణ్య | మతని కప్రియ మగుకర్మ ♦ మయ్యెఁ బాప
మట్టిపాపంబు నవవిధం ♦ బనుచు ధర్మ | శాస్త్రమునఁ దెల్పఁబడియె
ల ♦ క్షణయుతముగ॥ మ॥ పరమవ్యోమముఁ జేరువానియఘముల్ ♦
ప్రత్యర్థులం బొందు ని | ర్భరపుణ్యంబులు వానిమిత్ర తతికిన్ ♦ బ్రాపించు
నట్లెటచే | హరిభక్తుం గనునస్పడున్ వినునెడన్ ♦ హాస్యంబు క్రోధం
బుధి | క్కరణం బెప్పుడుఁ జేయఁ గూడదు నమ ♦ స్కారంబు సల్ప
స్వలెన్ || సీ॥ మామకసర్వక ♦ ర్మములు సీయధీ, నము లొటఁ గర్మ
యో ♦ గమును బుద్ధి | యోగంబు మఱి భక్తి ♦ యోగంబు సేయం
గ, మానంగ నాకు సా ♦ మగ్ధ మేది | లేదు విశ్వాసంబు ♦ లే దార్తి
యును బుణ్య, వితతు లేవిధమున ♦ విడుతు నెట్లు | నేను బ్రపన్నుండ ♦
నై నెగడెద నాకు, గతి లే దటంచు శో ♦ కంబుఁ బడకు॥ తే.గీ॥ ఫల్గు
నా నన్నుఁ దలఁచినఁ ♦ బాప మున్నె | నీకు మోక్షంబు లభియింప ♦
నేనుబూట | యనుచుఁ గరుణాపయోనిధి ♦ యైన చక్రి | పలికె నని
మాశుచాఖ్యశ ♦ బ్దంబు దెలిపె॥వ॥ ఇదిచరమమంత్రార్థంబు॥ తే.గీ॥ మూడు
మంత్రంబులునువాని ♦ ముఖ్యభావములునుసంతోషముగమీకు ♦ దెలిపితిని
ను | ధార్మరీమాధురీధురం ♦ ధరవచఃప్ర | పంచ మంచితవృత్తి రా ♦ ణిం
చిమించ॥ మ॥ ఇదిభక్తిన్ జదివించినన్ వినిన వాి ♦ యింపించినన్ వాి
సినన్ | నదయుండై పెరవారికిం దెలిపినన్ ♦ సర్వామరస్తుత్యసం | పదలం
బెం పగువాసుదేవునిపురిన్ ♦ మర్త్యండు నిత్యంబు స | మ్మద మొప్పార

వసించు నైజనుఖసా * మర్థాతిరేకంబుతోన్ || క || వినరయ్యజనార్దను
 పూ | జన మొనరించెడిక్రమంబు * సకలము మీకున్ | వినిపింతు నిదియె
 భవబం | ధననిమోచకము మర్త్య * తతికి నిజముగాన్ || మ || దినకృ
 ద్భింబము పావకాచులు మణుల్ * తేజస్వరూపంబు లయ్యును దేజో
 గుణకంబు లైనగతి సంహోమద్దనుండున్ గుణంబును రూపంబును జ్ఞా
 నమై తగఁ బరా * మూర్తాపరామూర్తసం | జ్ఞను భూతిద్వయపూర్ణుడై
 వెలుపలన్ * సాంద్రప్రభన్ భాసిలున్ || శా || జ్ఞానానందగుణస్వరూపము
 లతో * సర్వాత్మకం బైనల | త్తీనాథాకృతి చూచికోల్పఁ బటుయోగి
 శ్రేణికిన్ సాధ్యమై | కాన స్వచ్ఛుఁ దదన్యమర్త్యుల కశ * కన్యం బాట
 యోగీతరుల్ | దానిం బూని భజించుయత్నము మదిం * చాల్పంగ రా
 దెన్నఁడున్ || తే. గీ || జ్ఞానగుణసంయుతుండు వి * జ్ఞానరూపుడైనమా
 ధవునకు మూర్త * మగుశరీర | యుగము గల దందులో విశ్వ * మొక
 టి దివ్య | మంగళాకార మొకటి య * నంగఁ దగును || క || ఆవిశ్వరూ
 పమందునాజీవాఖ్యశరీర మన న * చిద్దేహ మనన్ | దేవునకు రెండుదే
 హము | లీవిధమునఁ గలవు పూజ * కివి దగవు సుమీ || క || తనకున్
 బంధకమును జడ | మును ద్రిగుణాత్మకము శేష * మును హేయము
 నై | గనుపట్టు ప్రకృతి గొలువన్ | జనునే యెటువంటిమూఢ * జను
 నకు నైనన్ || తే. గీ || చక్రధరుపరతంత్రులు * సకలజీవు | లగుటఁ
 గేవలనిత్యము * క్తాత్తులను భ | జింపఁగూడదు వారలు * సేయుకార్య |
 మించు కంతైనదనకులేదిది నిజంబు || మ || మనుజుండజ్ఞతచేత విష్ణుభటు
 నా * త్త్వస్వామియంచున్ భజిం | చినచోదదృఢజనంబుగైకొనకల * త్తీనా
 యకద్రవ్య మాచును భాసిల్లెడి పూజనాదికము లి * చ్చో నన్నుఁజెందింతు
 వేయనిక్రోధంబున శిక్ష సేయఁగమనంబం దూహఁగావించెడిన్ || క || కేవ
 లులనిత్యముక్తుల | దేవతలం గొలువ రామి * దెలిపినచో దుఃఖావభుల
 తోడఁ గుండెడి | జీవులఁ బూజింపఁ దగమి * చెప్ప వలయునే || క || హేయ
 మగుప్రకృతి కెపుడు వి | ధేయుండై తిరుగుచున్న * దేహిని గొలువం |

గా యోగ్య మెట్టు లగును నృ | ధాయాసము మొదల నరక ♦ మగు నప్పి
దవన్ || మ|| ధనహీనుం డగుమానవుండు ద్రవిణా ♦ ర్థం బెన్నఁ జై నం
దరి | ద్రుని నేవించునె పద్మగంధి తగఁ బు ♦ త్త్వం గోరి భామన్ వరిం |
చునె తాపత్రయ దుఃఖదావదహని ♦ స్ఫూర్తల్ దొలంగింపు మం | చును
గామాదినిషీడితుం డగుమను ♦ ష్యన్ వేడఁగాఁ గూడునే|| మ|| ధవ
ళాంభోరుహలోచనుండు సకలాం ♦ తర్యామియై యుండుఁ గా | క విధా
త్రాదుల నిత్యకర్తములఁ ద ♦ క్కం గొల్వ రా దంచు వే | దవిధుల్
సెప్పను దీని కేమి విబుధాం ♦ తర్యామి యైయున్నమా | ధపు వైసన్
భజియింప మర్త్యసకు స్వా ♦ ర్థప్రాప్తి లే దింతయున్ || తే. గీ|| ప్రకృతి
హేయంబు తద్గత ♦ ప్రాణిహేయ| మగుటఁ దద్దేహి'యని చక్రి ♦ సర్వ
సంబు | సలుపునెడఁ బ్రాకృతాత్మపూ ♦ జనము దాని | తోడ
సమకూడుటను నది ♦ గూడ దెపుడు|| శా|| ఆరూఢుం డగుయోగి
నల్లభుండు స ♦ ర్వాంతస్థితుండైనదై | త్యారిం బ్రాణులయందుఁ
బ్రాకృతపదా ♦ థానీకమందున్ సమ | స్కారారాధన పూజనాదికము
వే ♦ డ్కం జేయఁగా వచ్చు దు | ర్వారం బాతనిచర్య విష్ణుఁ డెదుట
న్ ♦ వర్తించెడిన్ వానికిన్ || తే. గీ|| విష్ణుసకు దివ్యమంగళవిగ్రహాఖ్య |
మూర్తరూపంబు గల దని ♦ మున్ను చెప్పినాడ నది పంచవిధమై జ ♦
నమ్ము లెన్నఁదనరుఁ దద్దేదములు చెప్ప ♦ దను వినుండు|| క|| పరమున్
పూహము విభవాం | తరాత్మ లర్చయు ననంగ ♦ దైత్యారి కసం | ఖ్య
రుచిరదేహము లొప్పును | బరికించి వచింప వశమె ♦ ఫణిపతి కై నన్ ||
మ|| అవి పంచోపనిషన్త యంబు లఖలా ♦ త్తానందవర్ధిష్టువుల్ | రవిశో
టిప్రతిమానతేజములు స ♦ ర్వస్తుత్యసాందర్యముల్ | జవనత్వాన్విత
ముల్ పురాతననిజే ♦ చ్ఛాసిద్ధముల్ చక్రిపం | చవిధోదంచితదివ్యవిగ్ర
హము లెం ♦ చంగొల్వఁగాఁ దుల్యముల్ || ఉ|| కొన్ని సువర్ణ వర్ణములు ♦
కొన్ని మయూర్షిఖాభిరామముల్ | కొన్ని సుధాంశుదీప్తితులు ♦ కొన్ని
దీప్తిల పయోధరాకృతుల్ | కొన్ని సితాసితాభములు ♦ కొన్ని సరోరు

హరాగళోణముల్ । వెన్నునిమేను లేన్నఁబది ♦ వేలవిధంబుల కెక్కుటై
 తగున్ ॥ సీ॥ దంష్ట్రాకరాశవ ♦ క్రిసహస్రములు కొన్ని, కమసియముఖ
 మండ ♦ లములు కొన్ని హవ్యభుగ్రిచిభీష ♦ ణాక్షిపంక్తులు, కొన్ని క
 మలసంకాశనే ♦ త్రములు కొన్ని । భయదసిఘాతశుం ♦ భద్ధానము
 లు కొన్ని, సుమధురాలాపవం ♦ తములు కొన్ని ప్రళయవేశానటా ♦
 ద్భగాకృతులు కొన్ని, సుమశరాసననుండ ♦ రములు కొన్ని ॥ తే. గీ॥
 బహుళపదఘట్టనంబులు ♦ బాహుకోటి । సంభృతాయుధదునిఁదీ ♦ ష
 ములు కొన్ని । పల్ల వోపమపదయుగా ♦ భయకరద్వ । యములు కొన్ని
 మురారిదే ♦ హములలోన॥ మ॥ నరబృందారక తిర్యగాకృతులు నా
 నాప్రాణిరూపద్వయ । స్ఫురితంబుల్ బహుళాంగకంబు లమలం ♦ బుల్
 సూక్ష్మముల్ దీర్ఘముల్ । పరుషంబుల్ బహుళాంతముల్ ప్రబలముల్ ♦
 భక్తాఘనవ్యంబులై । హరికిం బంచవిధాంగముల్ గలవు శ ♦ క్యం జానె
 వర్ణింపఁగన్ ॥ ప॥ అందుఁ బరరూపం బెట్టి దనిన॥ మ॥ హరిసీలాభము
 చంద్రమండలనిభా ♦ న్యం బిందిరాయ క్తబం । ధురవక్షంబు సరోజలోచ
 నము సం ♦ స్తుత్యాయుధోపేత మా । భరణోద్యన్తణి ధాగధగ్యము
 చతు ♦ ర్బాహర్గళాస్వీతమై । పరరూపం బలరారుచుండును గృహ ♦
 పాథోధికిన్ శౌరికిన్ ॥క॥ ఆరూపము భజియింతురు । సారెకు నిత్యులును
 ముక్త ♦ జనములు మఱియె । వ్వారును భజింపఁ జాలరు । శౌరి కదియె
 సు మ్మనాది ♦ శారీర మగున్ ॥ క॥ విరజానది కవ్వలఁ దగు । పరమస్థా
 నంబునందుఁ ♦ బరరూపముతో । హరి దనరున్ వ్యూహము లా॥ పరణఁ
 బులలోపలను ని ♦ వాసము సేయున్ ॥ తే. గీ॥ పరమపదమందు నిందిరా
 వరునిదివ్య । మంగళాంగసహస్రముల్ ♦ మఱి వెలుంగు । వ్యూహాకో
 టులు తాదృశ ♦ దేహాయతము । లవి భజింతురు సనకాదు ♦ లచట
 జనులు॥ సీ॥ బ్రహ్మాండబాహ్యవ ♦ రణలోకములఁ గేశ, వప్రముఖ
 వ్యూహ ♦ వర్గ మలరు । వరుస సంకర్షణవాసుదేవులును బ్రద్యుమ్నా
 నిరుద్ధు ల ♦ త్యున్నతాబ్జ । గర్భాండవివరలో ♦ కముల నుందురు పద

యోనికిఁ దక్క ♦ నన్యులకు వారి । చరణముల్ పూజింప ♦ శక్యంబు
గా దవ, తారముల్ విభవాఖ్యుఁడనరుచుండు॥ తే. గీ॥ వేదములకును
సురలకు ♦ విప్రులకును । జగములకు గొప్పబాధలు ♦ సంభవించు । నపు
డు భక్తజనానుగ్రహి ♦ హార్థ మవని । వెన్నుఁడు ధరించురూపంబు ♦ విభవ
మయ్యె॥ క॥ విను ముఖ్యంబు లముఖ్యము । లన ద్వివిధము లగుచుఁ
జుక్రి ♦ యవతారంబుల్ దనరారు నందు ముఖ్యము । లనయము ద్వివిధం
బులంశఁమావేశ మగున్॥ తే. గీ॥ అల్పకాలంబు పద్ధనాభాంశ మా
త్త । యందు నిలిచినఁ దాత్కాలి ♦ కావతార । మగును జరకాలము
వ్యసంప ♦ నదియె సుమ్ము । ధీరమతు లందు రంశావతార మనుచు॥ క॥
వినుమీ రెండు నముఖ్యము । లనంగఁ బడు నింక ముఖ్య ♦ మన రాఘ
వవా । మనఘలిబుద్ధనృపంచా । ననకిటిర్పుషనందనంద ♦ నముఖ మగుఁ
జుమీ॥ తే. గీ॥ ఉపనిషత్సంచకముపురు ♦ షోత్తమాన్వి । తమ్ము సంగీ
కృతమనుష్య ♦ దై వతిర్య । గంగత త్తత్సజాతిధ ♦ ర్తాన్వితంబు । ముఖ్యవి
భవం బనంగ సంపూజ్య మయ్యె॥ తే. గీ॥ జనులకు స్వజాతివగుటచేఁ
జను సృసింహ । కృష్ణరామవ్రతము లన్యఁమెద్ది వలదు । హరి నిజాంశం
బు దేహియం ♦ దావహింప । నది యముఖ్యంబు పూజ క ♦ నర్హ మగు
ను॥ మ॥ పరమున్ పూహము నై భవంబు ననఁగా ♦ భాసిల్లుచున్నట్టి
శ్రీ । ధరురూపంబులలో నుపాసకునిచి ♦ త్తం బెందు వర్తించు నా । కర
ణిన్ వాని మనోజ్ఞమధ్యమున వే ♦ డ్కన్ శౌరి నైకొన్ననుం । దరది
వ్యాంగమె సుమ్ము చెన్నలరు నం ♦ తర్యామినామంబుతోన్॥ మ॥ అన
తారంబులు గల్గునప్పటిమను ♦ ష్యానీకముం దక్క మా । నపులం దన్య
ల కెట్లు సంభవ మగున్ ♦ దత్పూజనం బింక యో । గివరుల్ దక్కఁ ద
దన్య లేకరణి లఁక్షీనాయకుం జిత్తప । ద్దవిశిష్టన్ భజయింతు రిన్నియు
నేసా ♦ ధ్యంబుల్ ప్రపన్నాళికిన్॥వ॥ పరామూర్తాపరామూర్తసంజ్ఞితం
బైనభగవంతునిజ్ఞానస్వరూపంబును బరపూహవిభవాంతర్యామిలక్షణ
లక్షితమూర్తచతుష్టయంబును బూజించుట సకలజనసులభంబుగా దని

యును విశ్వరూపంబ సేవ్యం బనియును దెలిపితి నింక సర్వావతారప్ర
కారం బెఱింగించెద వినుం డని యిట్లనియె || నీ॥ పరమేష్ఠిముఖమ
హా ♦ పనిష్ న్నయాంగంబు, పాంచరాత్రాగమో ♦ దంచితంబు । పరవి
భవాదిదీ ♦ వ్యచ్ఛక్తిసహితంబు, భక్తవాంఛితరూప ♦ బంధురంబు ।
సకలమూఢామూఢ ♦ జనసేవనార్హంబు, త్సుద్రీమాంసమయద్యుగ్గోచ
రంబు । కరుణావిశేషసంఘటితస్వరూపంబు, సఖలప్రపన్నలో ♦ కార్పి
తంబు॥ తే. గీ॥ సకలకళ్యాణగుణపూర్తి ♦ సంయుతంబు । భవ్యమును దే
శకాలస్వ ♦ భావవిప్ర । కర్షవర్జిత మగుచు జ ♦ గంబులందు । శ్రీరమా
నాథు సర్వావ ♦ తార మొప్పు॥ క॥ చరము నచరం బనంగను । బర్హ
మేశ్వరునర్చ రెండు ♦ పద్ధతు లయ్యెన్ । జరములు పెక్కువిధంబు ల ।
చరము లగుఁ జతుర్విధములు ♦ జగతీస్థలిలోన్॥ నీ॥ హరి తనంతటఁ దా
నె యర్చాకృతి వహించి, యలరారు నది స్వయంవ్యక్త మయ్యె॥బ్ర
హ్మాంధ్రముఖులు సం ♦ ప్రార్థింపఁబూజార్థ, మైన రూపంబు దై ♦ వార్చ
యయ్యె । సనకనారదముఖ్య ♦ సంయముల్ వేడినఁ, జనుడెంచుబేరంబు ♦
సైద్ధ మయ్యె । మానవుల్ ప్రార్థింప ♦ మహి కేగుడెంచిన, హరివిగ్ర
హము పౌరు ♦ మార్చ యయ్యె॥తే.గీ॥ నీచతుర్విధముల నెద్ది ♦ చూచి
నను స । మానములె కాని భేదమిం ♦ తైన లేదు । తాఁ బ్రతిష్ఠించిన
ట్టిమా ♦ ధవుని మూర్తి । పంచవిధమూర్తములలోనఁ బ్రబలతరము
మ॥ పరమున్ పూజహము నై భవంబు మొదలై ♦ భాసిల్లుచున్నట్టిశ్రీ
హరిమూర్తాకృతు లెల్ల నన్నిటను దు ♦ ల్యస్ఫూర్తి భాసిల్లుఁగా । క ర
హిం బ్రాణుల కర్పతోడ సమముల్ ♦ గా నెవ్వయయ్యర్చయందరయం
దాను బ్రతిష్ఠ సేయునది స ♦ ర్వాధిక్యమై భాసిలున్॥ చ॥ పరమపదస్థ
మూర్తియై కృ ♦ పామతితోడ ధరిత్రి నర్చయె । పరఁగుచునుండె భేద
గతిభావన సేయుట దోష మంచుఁ జె । చెప్పరఁ గపిలుండు తల్లికి వ
చించెను దీని నెఱుంగువారు శ్రీ । ధరునిచతుర్విధార్చనకుఁ ♦ చాల్య
ముఁ జెప్పక భేద మంచురే॥క॥ అర్చాకృతి లేకుండిన । నర్చింపఁగఁ దర

మె విష్ణుఁ ♦ నఖిలజనులకుం । జర్పింపుఁడు సౌలభ్యం । బర్చాకృతిఁ బూని
 కాదె ♦ హరి గైకొనియెన్॥ఉ॥ ధర్మము గోరి గొల్చినను ♦ ధర్మము మో
 ట్లు మొసంగు వేడుకన్ । భర్మము గోరి గొల్చినను ♦ భర్మము మోట్లు
 మొసంగుఁ గామముల్ । గూర్చిని గోరి గొల్చినను ♦ గూర్చును గామము
 మోట్లు మెద్దియే । నర్చిలిఁ గోరకుండిన జ ♦ నావళి కర్పయొసంగు మో
 ట్లుమున్॥ తే. గీ॥ హాస్యమున కైన దంభార్థ ♦ మైన మత్స । రం
 బుచే నైన నొరుని ని ♦ ర్బంధపటిమ । చేత నైన ముకుందుఁ
 బూ ♦ జించువాని । కవును మోక్షంబు నాల్గవ ♦ భవమునందు ॥ తే.
 గీ॥ పరధనముఁ గోరి యైనను ♦ బరునివనితఁ । గోరి యైన నొరుం
 జంపఁ ♦ గోరి యైనఁ । గాంచనాంబరుపూజఁ గా ♦ వించువాని । కవును
 మోక్షంబు మూడవ ♦ భవమునందు ॥ తే. గీ॥ ధర్మములు గోరికొని
 యైన ♦ ధనము గోరి । యైన సముచితభోగార్థ ♦ మైనఁ గార్య । సిద్ధికొఱ
 కైన విష్ణుఁ బూ ♦ జించువాని । కవును మోక్షంబు రెండవ ♦ భవము
 నందు ॥ తే. గీ॥ ఇంచుకయు నెద్ది గోరక ♦ యించువిల్తు । తండ్రిపూజ
 స్వరూపోచి ♦ తం బటంచుఁడెలిసి నిర్భరుడై సేయు ♦ ధీరమతికి । నవును
 దజ్జన్మమందె మో ♦ ట్లతిశయము॥ సీ॥ బహుజన్మకృతతపో ♦ వ్రత
 యజ్ఞదానతీ, ర్థనిషేవణాదిస ♦ త్కర్మములను । క్షీణపాతకుఁడైన ♦
 ప్రాణికి హరిభక్తి, సంభవించును నట్టి ♦ సమయమందుఁ । దమకంటె
 నధికుడై తగు నని మత్సర, మున వేల్పులును గూర ♦ బుద్ధి దైత్య ।
 తతియును హింసింపఁ ♦ దలఁచి శాస్త్రపులును, విషయభోగమ్ములు ♦
 వీని కకట ॥ తే.గీ॥ దూర మయ్యె నటంచు మి ♦ త్రులును దమ్ముఁబాసి
 చను సంచుఁ బుత్రులు ♦ భార్య తండ్రి । తల్లి సహజులు నెల్ల బాం ♦
 ధవులు విఘ్నఁగోటి యొనరింతు రెంతయుఁ ♦ గుటిలు లగుచు॥ క॥ శర
 ణాగతజనరక్షౌ । పరుఁ డగునారాయణుండు ♦ పాలించుట భా । స్కరుఁ
 డుదయించినఁ దమముల్ । విరియుకరణి నతనిసకల ♦ విఘ్నము లణఁ
 గున్॥ తే.గీ॥ శ్రవణకీర్తనవందన ♦ స్మరణధాస్య । సఖ్యపాదాబ్జసేవనా ♦

ర్చనము లాత్మ । భరసమర్పణ మనునవ ♦ భక్తు లొప్ప । శౌరి గొల్పి
 ననరుగు మో ♦ తుమున కరుగు ॥క॥ మోతుం బనంగ సరసీ । జాతు
 ని నవభక్తులొప్ప ♦ ననవరతంబున్ । వీక్షించుట యని బుధులు వివక్ష
 యొనర్చెదరు పొగడ ♦ వశమే వానిన్ ॥క॥ చాలదె జనునకుఁ గాంచన
 ఛేలునినవభక్తు లుంట ♦ చింతింప మఱి । కేలా పరమవ్యోమం । జా
 లోకమునందు నింక ♦ నధికము గలదే ॥ ఉ॥ తాను సమర్థుఁడైనతఱి ♦
 దానవనైరికి దివ్యభూషణో । ద్యానతటాకగోపురసు ♦ ధాలయమండపస
 త్కృతివ్రజా । నూనగజాశ్వగోవృషమ ♦ నుష్యవితానమహా గ్రహారముల్ ।
 పూని యొసంగి తచ్చరణ ♦ ముల్ తగఁ బూజ యొనర్పఁగా వలెన్ ॥సీ॥
 తనశక్తికొలది వి ♦ త్తము గూర్చి స్వానుగు, ణ్యంబుగా శిలచేతఁనైన
 నిష్టకలచే నయిన లోహ ♦ ముల నైన దారుతృణాదుల నయిన దే ♦
 వాలయంబుతగఁ గట్టి స్వాభిమ ♦ తం బైనహరిసుంద, రాంగంబు పాం
 చరా ♦ త్రాగమోక్ష పద్ధతి నందులో ♦ పలఁ బ్రతిష్ఠించి ని, తోయ్య
 వంబులును బ ♦ ట్తోత్సవములు ॥ తే. గీ॥ మాసవర్షోత్సవాదులు ♦ మహి
 తభక్తి । సలుపుచును దత్పదాంబుజా ♦ ర్చనమె తనకు నిత్యకృత్యంబుగాఁ
 గొని ♦ నెగడువాని కహహ మోతుంబు సిద్ధప ♦ దార్థ మగును ॥ తే. గీ॥
 ఎవ్వనికి మోక్ష మీజూచు ♦ నీశుఁ డతని । కిట్టి కార్యంబు సమకూరు ♦
 నట్టు చేయునే నరుని సంసృతిని ద్రిప్ప ♦ బూను వాని । కేల యిటు
 వంటి పని ఘటి ♦ యింపఁ దలంచు ॥ చ ॥ హరి కొకవస్తు విచ్చిన మ ♦
 హాత్ముడె ముక్తికిఁ జోవు నంచు బం । ధురగతి శాస్త్రముల్ దెలుపఁ ♦
 దోయజనాభునకున్ మణివ్రజా । భరణమహా గ్రహారముఖ ♦ భవ్యపదా
 ర్థము లిచ్చువానికిన్ । బరమపదంబు కైముతిక ♦ పద్ధతి సిద్ధము గాదె
 యిద్ధరన్ ॥ శా॥ నీలాంభోధరదివ్యవిగ్రహునకున్ ♦ నిత్యంబు మత్తద్విపేం
 ద్రాభీభవ్యతరా గ్రహారమణిహా ♦ రాంచత్కిరీటాదికంబేలా భక్తివిహీ
 నుడైన మనుజుండ్డిచ్చున్ ముదం బొప్ప దానేలాకాలముఁ బుచ్చు
 దత్పదయుగం ♦ బీక్షించిపూజించుచున్ ॥ మ॥ లలితక్ష్మాద్లితమైనకాంచనము

జైత్రాత్యారాతి కర్పించి సం । తతముం దచ్చరణాబ్జనిగ్గతమరం ♦ దస్సార
 ధారాసమం । చితమాధుర్యరసంబు గోలుచును ల ♦ క్షీనాథ నీవే సు
 మీ । గతి యంచున్ వచియించువాని కపవ ♦ ర్గప్రాప్తి గాకుండునే॥ సీ॥
 హరినామసంకీర్త ♦ నాఖ్యకంఠముతోడఁ, దద్దాస్యనామహా ♦ స్తముల
 తోడఁ । దత్కథాకర్తనా ♦ తతకర్తములతోడఁ, జరణసేవనశుభా ♦ స్యంబు
 తోడఁ సఖ్యాభిధానభా ♦ స్వన్నేత్రములతోడ, వందవాహ్వానహార ♦ వల్లి
 తోడఁ । బరమేశ్వరధ్యాన ♦ గురుకుచమ్ములతోడఁ, దత్పదార్పనఫాల ♦
 తలముతోడ॥ తే. గీ॥ భరసమర్పణమనుకచ ♦ భరముతోడఁ । బరగు
 హరిభక్తిదూతిక ♦ చరమజన్మరాత్రులఁబ్రపన్ను లను విట ♦ వ్రాతము
 లకు । ముక్తిభామను సమశూర్చి ♦ మోద మొసఁగు॥ తే. గీ॥ భక్తిగల్గిన
 చోటనే ♦ ముక్తిగల్గు । భక్తి లేనట్టివానికి ♦ ముక్తి లేదు । భక్తి కన్యం
 బొకటి లేదు ♦ ముక్తియందుఁ । గాన భక్తిసమము మో ♦ తుంబుగాదు॥
 డ॥ తామరసాప్తదీధితులు ♦ తప్త సువర్ణమయంబు లంచితా । యామ
 విశాలకర్ణములు ♦ దంచితగోళము లై నపద్మజాం । డామితకోటు లేలుకమ ♦
 లాక్షుండుకొంచెపుని త్రమైన మున్ । బ్రేమ నొసంగు మానవుని ♦ బెద్ద
 యటంచు గణించు నెప్పుడున్॥ తే. గీ॥ ధనము లేనట్టిభక్తుండు ♦ దళ మొ
 సంగనిమ్ము విమలోదక మొసంగ ♦ నిమ్ము దానఁదృప్తుఁ డగుఁగాని విత్తం
 బు ♦ తె మ్మటంచుఁ । బీడఁ బెట్టుట కాశౌరి ♦ బీద కాడు॥ చ॥ జలము
 లు లేవె విష్ణుని కొ ♦ సంగ జలమ్ము లభింప కుండినన్ । దళములు లే
 వె భక్తివలె ♦ దానము విష్ణుని కింపునే య దు । జ్వలతరవిత్తముల్ గ
 లుగు ♦ వాఁ డిడుకాంచనరత్న భూషణ । మ్ములును దరిద్రుఁ డిచ్చుదళముల్
 సరిగాఁ గొను భక్తుఁ జైనచోన్॥ తే. గీ॥ భక్తివిరహితుఁ డొసఁగిన ♦
 భర్తకోటి । తృణముగాఁ దలపోయును ♦ దేవవిభుండు । భక్తుడొసఁగినతృ
 ణమైన ♦ భర్తకోటి । కంటె నెక్కుడుగాఁ జూచుఁ ♦ గంసవైరి॥ సీ॥ బృం
 దావనములోన ♦ విప్రంగన లొసంగు, చలిదికూటికి గాదె ♦ సంతసిల్లెఁ ।
 గడిమితోడఁ గుచేలుఁ ♦ డిడినట్టియడుకుల, ముష్టిఁ గైకొని కాదె ♦

మోదమందె | దండకాటవిలోనఁ ♦ దాపసుల్ సమకూర్పు, ఫలమూల
 ములఁ గాదె ♦ యెలమిఁ బొందె | భక్తితో శబరి యే ♦ ర్వఱచునుచ్చిష్ట
 ఫ, లమ్ములం గాదె యా ♦ హ్లాద మొందె || తే. గీ॥ గుంతి పెట్టినపుల
 గంబు ♦ గొప్ప యేమి | వెల యగునె మోక్షలక్ష్మీకి ♦ విదురువిందు | వన
 జుగోచనునకు బీడ ♦ తనములేదు | తె మ్మనఁడు సొమ్ము భక్తుల ♦ సొమ్మ
 వాఁడు || సీ॥ లయఁ దప్పి నడిచి మో) ♦ లఁ బడుతన్నరుఁ జూచి, మొ
 క్కినాఁ డితఁ డంచు ♦ మోక్షమొసఁగె | గుడిమట్టు గ్రద్దకై ♦ నడచు
 శ్వాసము గాంచి, వలగొనె నని ముక్తి ♦ ఫల మొసంగె | దనసుతుఁ
 ప్రేమఁ బి ♦ ల్చిన నజామిళుఁడు తన్, దలఁచె నంచును నిజ ♦ ధామ మొ
 సఁగె | గల్లు ద్రావి నటించు ♦ భిల్లుండు తనయుత్స, వముఁ జేసె నని
 యప ♦ వర్గమొసఁగె || తే. గీ॥ దమల మొనరించి చూర్ణహా ♦ స్తంబు
 వ్రాయువిప్పుఁ గని కోవెలకు గార ♦ వెట్టె ననుచుఁ | బరమపద మిచ్చె
 విష్ణుని ♦ కరుణ దెలుపఁదరమె పన్నగపతి కై న ♦ గురుని కై న || క॥ ఏ
 రీతి నై న విడువక | వారిజలోచనునిఁ గొల్పు ♦ వారి కగును గా | కూరక
 తిని కూర్చుండిన | వారల కెట్లగును మోక్ష ♦ వైభవము భువిన్ || క॥
 తాంబూల మన్నమును గును | మంబులు భక్త్యములు గంధ ♦ మాల్వ
 ఫలాదుల్ | జాంబూనదాంబరునకు ము | దంబున నిడ వచ్చు వరలఁ ♦
 దాఁ గొన వచ్చున్ || తే. గీ॥ వీని కన్యంబు లగునట్టి ♦ వానిలో న | బు
 ధిపూర్వకముగ నై న ♦ బాధిపూర్వకముగ నై నఁ దృణం బై నఁ ♦ గంస
 వైరి | ధనము గైకొన్న నరకంబు ♦ తప్ప దెపుడు || క॥ హరికి మొదల
 భోగ్యములై | మరలన్ భోగ్యములు కాని ♦ మాల్వాదులు తా | నురు
 వుగఁ గొన మే లగుఁ దది | తరములు గైకొన్న నిరయ ♦ ధామము
 చేరున్ || తే. గీ॥ తా నొసంగిన దై నను ♦ దనశరీర | బాంధవు లొసం
 గునది యైనఁ ♦ బరు లొసంగు | నట్టి దై నను హరిధనం ♦ బాసనేయుఁ
 వానికి నిరయదేశ మా ♦ వాసమగును || మ॥ తనకుం జందనపుష్పభోజ్యము
 లమీఁదన్ వాంఛ వ ర్గించుచో | వనజాతాక్షున కాదియం దొసఁగి త♦

ద్వస్తవృజం బెల్లఁ దాఁగొని భోగింపఁగ వచ్చు నట్టిమనుజున్ ♦ గోవిం
 మఁ డాత్మీయలో । కనితాం తోజ్జ్వలసాధమండలగతుం ♦ గావించుఁ
 దధ్యంబుగన్॥ తే॥ గీ॥ అతిథి కిచ్చినఁ దనకు లే ♦ దనఁగ వచ్చు । నట్లు
 కామ ముకుందున ♦ కర్పణంబు । సలుపునన్నాదులు. ప్రసాద ♦ సంజ్ఞ
 నొంది । యైహికాముష్మికసుఖంబు ♦ లాచరించు॥ చ॥ అతిథికిఁ బెట్టుకం
 తెను హు ♦ తాశనలోపల వేల్పుకంటె నాశ్రితుల కొసంగుకంటెఁ బి
 తృ ♦ నేవకుఁ గూర్చుటకంటె సర్థికిం । బ్రతిదిన మిచ్చుకంటెను బ్ర ♦
 పల్ ఘటియించుటకంటె భక్తి నాచ్యుతునకు సర్పితం బయినసామ్య స
 హస్రగుణమ్ములం దగున్॥ ఉ॥ పాఱునిఁ జంపుకంటె గురు ♦ భామినిఁ
 బట్టుటకంటె వేదముల్ । దూఱుటకంటెఁ గాంచనము ♦ దొంగిలు
 కంటెను మద్యపానమున్ । గోరుటకంటె బౌద్ధులను ♦ గూడి చరిం
 చుటకంటె దైత్యసం । హోరకువిత్త మొక్కతృణ ♦ మైన హరించుట పా
 తకం బగున్॥ మ॥ స్థిర నెవ్వారికి హింసఁ జేసినను బా ♦ తిత్యంబు ను
 మ్నందులోఁ । బరమేశ్వరనముఖ్యకార్యముల లో ♦ పం బైనచోఁ దప్ప
 శ్రీ । హరికైంకర్య మొనర్చుభృత్యతతి కా ♦ యాసంబు గావించి
 నన్ । దురితం బుత్కట మా నటంచు శ్రుతులం ♦ దుం గానఁగా
 నయ్యెడిన్॥ మ॥ అరవిందాక్షుని మూర్తిఁ జూచియును సా ♦ ప్తాం
 గంబు వర్జించుదు । ర్నరునిం బట్టి పరేతరాట్పటుభట ♦ వ్రాతం
 బు నిర్ఘాతని । పురకాలాయనదండపాతహతశీ ♦ ధ్వం జేసి దుర్దాం
 తవై । తరణీతప్తజలోజ్జ్వలజ్వలనజా ♦ తంబందు వైచుర్ వడి॥మ॥
 ధరణీదేవులు రాజు లధ్యులును శూ ♦ ద్రశ్రేణి గోపాదినం । కరులున్
 భామలు యక్షుకిన్నరదివో ♦ కస్సిద్ధసాధ్యాదు లం । దఱు జాత్యర్హము
 నర్ణయోగ్యముగ శ్రీ ♦ దాశార్హుని భక్తిబం । ధురులై పూజ
 యొనర్ప వచ్చు ననుచున్ ♦ బోధించు శాస్త్రావళుల్॥ మ॥ జలజాతాక్ష
 ముఖేందుబింబవిగళ ♦ త్సెందర్యవారామృతో । జ్వలవారాశిని నేత్ర
 గోళముల ను ♦ త్సాంబుతోఁ గ్రోలుదుం । జలదచ్చచ్చవిచామరా

నివృత్తకరా ♦ బం బొప్ప సద్భక్తిసం । కలితుండై హరిఁ గొల్చు మధ్య
 నకు మో ♦ శ్రీ లభించుం జమి॥ మ॥ అతివేగం బతిమంద మత్య
 ధిరనం ♦ బత్యల్పనాదంబు సం । గతవర్ణం బగునట్లు పల్కక స్వర ♦
 గ్రామంబు వర్ణంబు లం । చితవృత్తి దగ మంత్రముల్ పలుకుచున్ ♦
 జిత్తంబు కామాదివ । ర్జితమై యొప్పుగ భక్తితోడ హరిఁ బూ ♦ జలిప
 న్వలెన్ మానవుల్॥ చ॥ అవనితలంబు పంక మగు ♦ నట్లుజలంబులు
 వింప రాదు పా । త్రవితతి సంక్రమించి నిన ♦ దం బగునట్లైనరింపఁ
 గూడ ద । న్యవచనముల్ వచింపఁ దగ ♦ దన్యమనీషయుఁ బూన రాదు
 మా । నవుడు మురారిపాదనలి ♦ నంబులు పూజ యొనర్చునత్తటిన్॥
 మ॥ మొదలఁగ్గ సాన మొనర్చి శుభ్రవసనం ♦ బుల్ గట్టి పాత్రంబుచే
 నుదకంబుల్ గొని దీపగంధఫలమూ ♦ లోత్కృష్టతాంబూలపు । వృద
 శాంగాదులు గూర్చి పట్టుకొని దీ ♦ వ్యధృక్తితో మానవుల్ । మదదం
 భాదులు లేక పూజ యొనరిం ♦ పంగా దగున్ మాధవున్॥ ఉ॥ దుర్జ
 యకామలోభముఖ ♦ దుష్టవిరోధుల గెల్చి సత్యశౌ । ఛార్జనశాంతి
 దాంతిసము ♦ దంచితుండై యితరప్రసంగసం । నర్జితుండై మురాంత
 కని ♦ వాసముపాలికిఁ బోయి భక్తితో । నర్జునసారథిం గొలుచు ♦
 టర్జము మర్త్యున కెన్నిభంగులన్॥ తే॥ గీ॥ హరిని బూజింప సకలప ♦
 దార్థములును । సంభవింపనివేశను ♦ జలముచేత నైనఁ బూజింప వలె
 గాని ♦ మానరాదు । మానిన లభించుఁ బాపంబు ♦ మానవులకు॥
 తే॥ గీ॥ తనకు దొరకినవస్తువుల్ ♦ తగ నొసంగి । లేనివస్తువు లన్నియు ♦
 మానసమునఁ బూర్తి గావించి పిష్టునిఁ ♦ బూజసేయ । వలయు నద్దాన
 హరి సంత ♦ సిలు నిజంబు॥ ఉ॥ యశావనవంతుండైన మను ♦ జాధిపు
 చెంగట భృత్యునట్లు రో । పావలమానసోగ్రభుజ ♦ గాంతికమందగదం
 డుఁబోలెఁ గ్రో । ధావృత మైనదంతికడ ♦ యంతవలెన్ మనుజుండు
 ద్రిమృతం గా వలె భక్తియున్ భయముఁ ♦ గల్గి ముకుందునిమందిరంబు
 నన్॥ తే॥ గీ॥ స్తనము గుడుచుకుమారునిఁ ♦ దల్లిరీతిఁ । బ్రాణనాథుని

సత్పతి ♦ వ్రతవిధమున | రక్షియును భక్షియును గల్గి ♦ రామచంద్రు!
 నర్చన మొనర్ప వలయు మో ♦ ఘోరిజనుడు || క || సకలఫలదంబు లగు
 నై | దిక్కర్తములందు విష్ణు ♦ దేవార్చాపూ | జకుఁ దుల్య మైనకర్త ||
 బొకటియుఁ గనఁబడదు శాస్త్ర ♦ మూహించుతఱిన్ || మ || సకలజనాం
 తరంగముల ♦ సంతతమున్ వసియించియున్ మద | ర్చకనులభార్గ
 మర్చనయి ♦ సర్వజగంబుల నిండి యున్నమా | మకఘనమూర్తులం
 దొకటి ♦ మర్త్యుఁడు గొల్చిన సంతసెంతు నం | చకుటిలఁడై వచించె
 ను ము ♦ రారి యధిస్థిరుతో నెఱుంగవే || క || యావజ్జీవంబును రా |
 జీవాత్మునిపూజనంబు ♦ నేయునరునిపా | పావళు లెల్లఁ దొలంగును |
 శ్రీనైకుంతంబు చాలఁ ♦ జేరువగుఁ జూచి || తే.గీ || ఏనరుఁడు నిర్భయమును
 రమా ♦ జానిపూజ | సలుపు చుండును వానికి ♦ జన్మములును దపము
 లును దానములును వే ♦ పములు కృచ్ఛ | ములును సంతతసంసిద్ధ ♦
 ములు గణింప || ఉ || కానఁగ రాదు రోగము వి ♦ ఖండితు లయ్యెద
 రెల్లచోరులున్ | మానవనాథు లెల్ల నయ ♦ మార్గము తప్పరు పావ
 ముల్ చెడున్ | వానలుఁ బంటలున్ గలుగు ♦ వారిజనాథునిపూజ
 శాస్త్రమా | గ్గానుగుణంబుగా సలుపు ♦ నట్టిజనంబులు గల్గుభూము
 లన్ || నీ || కమనీయనాసికా ♦ కర్ణకంఠకపోల, హస్తలోచనవద ♦ నాం
 ఘ్రివత్స | జానుజంఘోదరం ♦ బై నట్టికమలాక్షు, రమణీయదివ్యవి ♦
 గ్రహము మంచి | కాంచనంబున నైఁ ♦ గలఘోతమున నైనఁ, దుద
 దారువుననై న ♦ ముదము తోడఁ | గావించి శాస్త్రోక్త ♦ గతి నొక్కచో
 నిల్చి, ప్రత్యహంబును వాని ♦ పాదయుగము || తే.గీ || దలఁచుచును
 బూజనేయుచు ♦ దండములు ఘటించుచును సన్నతులనొన ♦ రించు
 చును ద | దేకపరతంత్రుడై భక్తి ♦ యెసఁగువాని | కమ్యతునిలో
 కము స్వకీయ ♦ మైవెలుంగు || చ || వలదు యమంబు తన్నియమ ♦ వర్గ
 ము ప్రాణమనోనిరోధముల్ | వలదు దృఢాసనంబులు ప్ర ♦ వర్తిత
 ఘోరతరవ్రతంబులున్ | వలదు మదీయవిగ్రహము ♦ వారక పూజ

యొనర్చునీకు ము! క్షీలనఁ గూర్తు నంచు మును ♦ దెల్పెను మాధవుఁ
 డంబరీషుతో॥ క॥ యోగాభ్యాసమునందు వి । రాగము గలవాఁడు
 ముక్తి ♦ రమణీమణితో । భోగించుట కర్చాపూ । జాగతి దప్పంగ
 నొండు ♦ సాధన మేదీ॥ సీ ॥ జ్ఞానరూపముకంటె ♦ సౌలభ్యగమ్యమై,
 పరరూప మొప్పుఁ ద ♦ త్వరముకంటె । పూహంబు సులభంబు ♦
 పూహంబుకంటెను, విభవంబు మేలు త ♦ ద్విభవమునకు । నధిక
 మంతర్యామి ♦ యంతకంటెను స్వయం, వ్యక్తార్చ మేల్ స్వయం ♦
 వ్యక్తమునకు । దైవార్చ సుకరంబు ♦ దైవార్చకంటెను, సైద్ధంబు లగు
 త ♦ తైస్సిద్ధమునకు॥ తే.గీ॥ జారుషార్చయె వరము త♦త్పేరుషార్చ
 లందుఁ దాను బ్రతిష్ఠించి ♦ నట్టివిష్ణు । విగ్రహము తోడ నెవ్వయు ♦
 వెలకు రా వ । టంచు శాస్త్రము లైకకం ♦ త్యమునఁబలికె॥శా॥ సాల
 గ్రామమునందు నిత్యముగఁ దా ♦ సాన్నిధ్యము జేసి ల । స్త్రీలోలుండు
 వసించి యుండుటను ద♦త్సేవార్చనధ్యానదా॥స్యాలాపస్తుతివందనశ్రవణ
 సభ్యాదుల్ జనున్ మోక్షభా॥మాలోలాచ్చకటాక్షపాత్రు నొనరిం ♦
 పన్ బూని యుండున్ జుమి ॥శా॥ సాలగ్రామమునందుఁ జక్రధరపూ ♦
 జల్ చేయుమర్త్యాభి కిం । కేలా యజ్ఞము దానమున్ దపము ల ♦ స్త్రీ
 శుండు తద్దాస్యసం॥శీలుం జేర్చు స్వకీయపట్టనగతా♦క్షీణస్వజాగ్రస్ఫర ।
 ద్వాస్యలోలాంబరజాతవాతయుతభా ♦ స్వద్రత్నసాధంబులన్ ॥ శా ॥
 తమ్మున్ గొల్చినవారిపాపములు వి ♦ ధ్వంసంబు గావించుచున్ । నెమ్మిం
 జూచినవారిబంధనములన్ ♦ నిత్యంబు భేదించుచున్ । సొమ్ముల్ గోరిన
 ధర్మ మాసపడినన్ ♦ భోగంబు యోగంబు మో । క్షమ్ముల్ గోరిన
 గూర్చుచుం దనరు భా♦స్వద్గండకీరత్నముల్ ॥తే.గీ॥ గండకీరత్నములను
 లో ♦ కంబు లెల్ల । నుండు విపున కవి దాన ♦ మొసఁగువాఁడు । సకల
 విశ్వంబు దానం బొ ♦ సంగుఫలముఁ । బొందు ననుచును శాస్త్రంబు
 పూని చెప్పె ॥మ॥ ముద మొప్పన్ హరిమూర్తి యేగృహములంబూ
 జాదులంబొందుఁద । త్సదనంబే కురుభూమి కాశి గయ కే ♦ దారంబు

సింహాద్రియున్ బదరీకాననముం బ్రయాగమును శ్రీభద్రాద్రియున్ గం
డకీ । హృదమున్ హస్తినగంబు పుష్కరిణి శ్రీ రంగంబు సుమ్రే
న్నఁగఁ ॥క॥ సాలగ్రామశిలాగహి । తాలయ మపవిత్ర మగుటఁనచ
టికిఁ బితృదే । వాళులు చేరరు విను బేతాళములుండెడి శ్మశానఁధర
ణియది సుమీ॥చ॥కరమున ముట్టినన్ విననఁగన్నులఁ జూచినఁగౌగి
లించినన్ । స్మరణ మొనర్చినన్ వినుతిఁ సల్పిన వందన మాచరించి
నన్ । విరులను బూజఁ జేసినను వేడుక వేడిన మర్త్యకోటికిన్ హరి
పురి గండకీమణి దయన్ సమకూర్చు నుతింప శక్యమే ॥క॥ పితృదేవా
త్తిథిపూజలు । వ్రతములు దానములు యాగ వైభవములు నం । చిత
సాలగ్రామాంతిక । కృతము లగుచు శతగుణములఁ గీర్తింపఁబడు ॥
క॥ కావున నర్చాకృతి యగు । శ్రీవనితానాథుచెంత శ్రీమూర్తులు
పె । క్షేవిధమున నైన నిడం । గావలయుఁ బ్రతిష్ఠనేయు ఁ ఘనుఁడు
ముదమునన్ ॥ క॥ రాజీవాక్షు యథావిధిఁ । బూజింపక మోహము
నను ఁ భుజియించు నరుం । దోజ నిరయంబు లెల్లను । భోజన మొన
రించి పిదపఁ బోత్రి యగుఁ జూచి ॥ క॥ అనివేదితాన్నభోజన । ముని
వేదితవర్జనంబు ఁ భువి గూడదు వి । ప్లునిసుప్రసాదభోజన । మున నుపవా
సఫల మొందుఁ ఁ బుంస్త్రీతతులున్ ॥ చ॥ హరికి నివేదితం బగువ ఁ రా
న్నము భక్షణ మాచరించినన్ । నరునకు సంభవించును ది ఁ నంబును
దీగము లాడుపుణ్యమున్ । ధరణితలంబు సర్వమును ఁ దాన మొసంగుఫ
లంబు దక్షిణాభరితసమస్తయజ్ఞములు ఁ పాయక చేసినవానిసద్గతుల్ ॥
చ॥ శతధృతిశర్వశక్రముఖ ఁ సర్వసుపర్వులు దైత్యజిన్నివే । దితవిమ
లాన్న మాసపడి ఁ ధీరత నిల్తురు దేవతార్చనారతునిగృహంగణంబున
ని ఁ రంతర మట్టిమహాప్రసాద ము । న్నతగతితో భుజించెడిజ ఁ నమ్ముల
కున్ హరిలోక మబ్రిమే ॥ చ॥ ప్రతికబళంబు మాధవునిఁ బల్కి భుజించు
టకంటె భూసుర । ప్రతికి మున్ను పెట్టి పిద ఁ పఁ భుజియించుటకంటె
నిత్యస । త్కృతువుల నేనిటన్ సలిపి ఁ తత్పరమందు భుజించుకంటె న ।

చ్యుతునిప్రసాదముం దినుట * యోగ్యతరంబు మనుష్యకోటికిన్ || మ||
 అరవిందాక్షనివేదితాన్నమున దే * వారాధనంబున్ ధరా | మరసంపూ
 జనముల్ పితృక్రియలు హో * మంబుల్ దగం జేయుచో | బరిశుద్ధిన్
 దసరారుఁ గాని మలిస * ప్రాయాప్రసాదంబు లే | వరుసం బెట్టుట కూడ
 దట్టిజనులన్ * వంచించు దైవం బిలక || చ || మురహరబింబవర్జిత *
 మున్నతగేహము రుద్రభూమి నా | వఱులును దత్కథారహిత * వాక్కు
 లు ఘూకరుతోపమానముల్ | ఖరరిపుదాస్యశూన్య లగు * కర్తర
 తుల్ నడపీనుగుల్ ధరక | హరి కనివేదితం బయిన * యన్నము దా
 విష మాఁ దలంపఁగక || తే.గీ || రామపదభక్తి లేనట్టి * బ్రాహ్మణాదిజనులకు
 నివేదితాన్న మొ * సంగఁ గూడ | దజ్ఞుడై యిచ్చినను బ్రసా * దాన్న
 భోక్త | పాతకం బెల్ల దాతను * బట్టుకొనును || తే.గీ || సాత్త్వికాహర
 ములచేత * సత్త్వవృద్ధి | రాజసాహరముల రజః * ప్రబలతయును | దా
 మసాహరములచే ద * మోమహత్త్వ | మగుట ననివేదితము తినఁ *
 దగదు జనుఁడు || క || హరిభక్తి లేనిమనుజుఁడు | హరినై వేద్యంబు దినుట *
 యట్టిజడునకున్ | హరిభక్తుఁడొసంగుటయును | దురితాస్పద మనుచుఁ
 జెప్ప * దురు శాస్త్రజ్ఞుల్ || క || భగవత్ప్రసాదనిందకుఁ | డగుదుర్జనునోటఁ
 గీట * కాదులు పడు భ | క్తిగరిష్ఠుఁ డగుచు దానిన్ | మగుడ భుజించు
 టయె మాను * మందై యొప్పన్ || క || హరిపాదాంబుజతీర్థము | శిర
 మున ధరియించువాఁడు * శివునకు సరియై | సురమునిగణములు పొగ
 డఁగఁ | బరమపదంబునకు నేగుఁ * బరమేశుదయన్ || తే.గీ || సకలతీర్థోదక
 ముల నా * శంబు గాని | ఘోరతాపత్రయాగ్ని చల్లాలుఁ దత్త్వ | ణంబె
 శ్రీహరిపాదతీ * ర్థంబు మూలి | భాగమునఁ జల్లుకొన్నట్టి * భక్తతతికి ||
 ఉ || ఏమిట గంగ కింత మహా * నీయత గల్గెను శంకరుండు తా | నేమి
 టి మూలిపై నిడి మ * హేశుఁ డనం దనరాఁడె దస్కరుం | డేమిటి
 గ్రోలి మోక్షమున * కేగి సుఖస్థితి నుండె నట్టిశ్రీ | రామపదాబ్జతీర్థ
 ములు * ద్రావిన నేగతి నిల్చుఁ బాపముల్ || తే.గీ || ప్రాతపాదోదకము

కంటెఁ ♦ భావనంబుఁ క్రొత్తపాదోదకం బంట ♦ రిత్త గాదుఁచోరుఁ డజ్జ
త నిది గొని ♦ శౌరిఁ జెందె । గంగలో మీల కపవర్గఁగమన మేది॥సీ॥
భవభయామోఘాస్త్ర ♦ పటలంబుల కభేద్య, భవ్యకంకటము శ్రీ♦పా
దజలము । అజ్ఞానసంఘగా ♦ ధాంధకారములకు, భానుబింబంబు శ్రీ♦
పాదజలము । కలుషసంఘాతమే ♦ ఘవాతములకుఁ బ్రభంజనద్రఢిమ
శ్రీ♦పాదజలము । దంభలోభక్రోధ ♦ దందశూకాళికిఁ, బక్షిరాష్ట్రము
శ్రీ♦పాదజలము॥దే.గీ॥సంచితాగామికర్మభా ♦ స్వద్గజేంద్ర । పంక్తికి మృ
గేంద్రరవము శ్రీ ♦ పాదజలము । తలఁచినను మాలిఁ బూనినఁ♦ ద్రావి
శ్మను స్పృ । శించినను ముక్తుల నొనర్చుఁ♦బంచజనుల॥మ॥ హరిపాదాం
బుమహత్వ మెన్నఁగ నుప ♦ ర్వాచార్యుఁడున్ శేషుఁడున్ । సరసీజా
సనుఁ డైనఁ జాల రిఁక నా ♦ శక్యంబె వర్తింపఁ దాద్యరతీర్థంబులు గో
లుపట్టిజనుఁ డి ♦ ధాత్రీస్థలిన్ మాతృబం । ధురవక్షోరుహకుంభసంభృ
తలస ♦ ద్దుగ్ధంబులఁ ద్రావునే॥క॥ శ్రుతులు పురాణంబులు సం । హిత
లున్ స్మృతులును వచించె ♦ శ్రీశాంఘిజలం । బలిపావనంబు గంగా
దితీర్థములకంటె నంచు ♦ దీనిఁ దెలియుఁడీ॥క॥హరిమూర్తికడకుఁ జని త
చ్చరణజలము గొనుట యోగ్య♦ సరణి యగున్ రు । గుభిరతుఁడగువేశ
డనమం । దిరమునకున్ హితులచేతఁ ♦ దెప్పింపఁ దగున్॥ శా॥ గోకర్ణా
కృతిగాఁగఁ బాణితలమున్ ♦ గుంచించి దేవార్చకుల్ । వీరకం దెచ్చిన
తీర్థరాజమును స ♦ ద్విద్యాప్రదం బంచు ను । తేనెకం బొప్ప నుతించు
చుం బృథివిపై ♦ శీర్ణంబు గాకుండల । క్షీకాంతాస్యముఁ జూచుచున్
జనుఁడు భ ♦ క్తిన్ దానిఁ గోలం దగు॥తే.గీ॥చందనంబును దీర్థప్ర♦
సాదములును । గుసుమములు తులసియు శత♦గోపమును ము । కుందుద
య యని నమ్మిఁడై ♦ కొనఁగవలయు । విష్ణుపూజన మొనరించు ♦ విబు
ధవరుఁడు ॥సీ॥ వర్ణాశ్రమాచార ♦ వర్తనంబులను జ్యోతి, తిష్టేమచయ
నవి ♦ శిష్టయజ్ఞాకర్తృంబులను రత్న ♦ కాంచనతలభూమి, కన్యకాహ
యదంతి ♦ ధాన్యముఖ్య । దానంబులను దీర్థ ♦ తపముల నారామ, కూప

తటాకని ♦ త్తేపణముల । సత్తప్రపాదిక ♦ సంధానములఁ బితృదేవతా
 చార్యభూ ♦ దేవగోస ॥ తే. గీ ॥ పర్యలను దీర్ఘయాత్రల ♦ బ్రహ్మచర్య
 ముల జపంబుల నుపవాస ♦ ములను బద్ధ । నాభునకుఁ జేయు నారాధ ♦
 నమ్మ లంగ । పూజ యగుఁ గాని యన్యుల ♦ పూజ గాదు ॥ తే. గీ ॥ సోప
 కరణౌపరమికని ♦ రుపకరణము । లనెడిసత్కర్తములు మాధ ♦ వాత్స
 నములె । యగుట తథ్యమె కాని మా ♦ ధ్యమికనిష్ఠ । తప్పి శరణార్థి
 పూజింపఁ ♦ దగదు హరిని ॥ తే. గీ ॥ విష్ణుభక్తి లేక ♦ వేదశాస్త్రంబులు చదు
 వుకొన్నవిప్ర ♦ జనునికంటె । శౌరిభక్తి గల్గు ♦ చండాలుఁ డైనఁ బవి
 త్రుఁ డనుచు నెల్ల ♦ విబుధు లండు ॥ తే. గీ ॥ సుకృతముల ముక్తి గల్గుట ♦
 శ్రుతి వచించు । దానిభావంబు యోగప ♦ దంబు చెప్పఁటని ప్రప
 న్నంబు దెలిసి పు ♦ ణ్యాఘవర్జితాధ్వమున సంచరించు ట ♦ ర్హంబు
 సుమ్ముక ॥ వనజాక్షుమందిరం బను దినము చుడిచి నీరుచల్లి ♦ దీపితమగున
 ట్లీనరించువానిపుణ్యం । బసంత మాబ్రహ్మ కై న ♦ నలవియె తెలుపన్ ॥
 క ॥ దీపప్రదానపుణ్యము । రూపింపఁదరంబు గాదు ♦ రూఢి మెఱసి యు
 ద్దీపితుఁ డగుమాంధాత్మమహీపతికథవలన దీని ♦ నెఱుంగంగఁ దగున్ ॥
 వ ॥ అనిన విని యాదవుండు తత్కథాప్రకారం బెఱింగింపు మనిన జగ
 ద్గురుం డిట్లనియె ॥ నీ తనగురుం డగువసి ♦ స్థునిఁ గాంచి మాంధాత,
 యేను బూర్వంబునం ♦ దేమి నోచుకతన నీయైశ్వర్య ♦ మతుల తేజము
 నిట్టి, వనితయు దొరకె నె ♦ వ్వరము మేము తెలుపు మంచును వేడఁ ♦
 దెలిసి యాతఁడు నీవు, తొంటిజన్మమున శూ ♦ ద్రుఁడవు ఘోర! పాప
 ముల్ చేసిన ♦ బాంధవుల్ వెలిఁ బెట్టి, రపుడు భార్యయు నీవు ♦ నచటు
 వాసి ॥ తే. గీ ॥ యొకపురంబున హరిగేహ ♦ మున్న నచటికరిగి సమ్యక్జ్ఞా
 భ్యక్ష ♦ ణాదికములు । సేయుచును దుది ముట్ట వ ♦ సింది నందు । వ
 లన మీ కయ్యె నిట్టియై ♦ శ్వర్యగరిమ ॥ తే. గీ ॥ విష్ణుకడ నున్న దీపంబు ♦
 వెలుగ కున్నఁ । బయ్యెదచెఱంగు చింపి యీ ♦ పడఁతి వర్తి । వైవ
 భోజనతైలంబు ♦ నీవు పోసి । తందుచే నిట్టి తేజంబు ♦ లయ్యె మీకు ॥

శా॥ మీ॥ ర చ్చో వసియించుకాలమున సా॥ మింజూడఁగాఁ గోరి సా॥ వీర
 త్సైరమణుండు తత్సతులు తీ॥ విం జేరఁగా వారిఁ గి॥ న్నారం జూచినమీ
 మనంబులు సమ॥ శై॥ శ్వర్యముల్ గోరుటం । బారం బింతయు లేని
 సంపదలు సం॥ ప్రా॥ ప్తించె మీకి॥ త్తఱి॥ తే॥ గీ॥ కమలనాభునిభజియిం
 చు॥ కాలమందుఁ । గోర్కి పుట్టుట మీ కిట్టి॥ గొప్పవిభవ । మయ్యెఁ
 గోరనిచో మోక్ష॥ మపుడె కల్లు ననుచుఁ దెప్పె నటంచు రా॥ మాను
 జుండు ॥ వ॥ మఱియు నిట్లనియె॥ సీ॥ కర్పూరమిశ్ర స॥ ద్గంధబంధుర
 హరి, చందనంబున విరా॥ జత్సరోజ । చంపకమల్లికా॥ చామంతికాదిపు,
 ష్పములను దులసీద॥ శముల భవ్య । వస్త్రభూషణధూప॥ వైభవముల
 దీపి, కానీకముల మధు॥ రాన్నపాన । నై వేద్యములఁ బతా॥ కావళీ
 మండప, ప్రాకారగోపుర॥ వాతములను॥ తే॥ గీ॥ నిఖిలధనములఁ దాం
 బూల॥ నృ॥ తగీత । తూర్యవాద్యాదులను ఘృ॥ త దుగ్ధఫలర । సాభిషే
 చనములఁ బయో॥ జాత్యుఁగొల్పు । జనుల ద్రవిణంబు సుమ్ము మో॥
 త్తమ్ము నమ్ము॥ చ॥ హరికి నఖండదీపము స॥ మర్పణ మేర్పడఁ జేయు
 పుణ్యులున్ । హరిగృహమందు గంధసహి॥ తాంబువు లింపుగఁ జల్లు
 మాసపుల్ । హరికిఁ బ్రదక్షిణంబు సము॥ దంచితభక్తి నొనర్చుధార్తి
 కుల్ । హరిపురసీమకుం బితృగ॥ గావళితో॥ జని యుండు రచ్చటన్॥ ఉ॥
 ఆర్తుల నెల్లఁ బాపు దురి॥ తాళులఁ గ్రుంచు సమస్తపుణ్యసం । పూర్తి
 యొనర్చు జక్రధరు॥ భూరికృపామహిమంబుఁ జేర్చు స । ద్వర్తిమధూ
 కతైలతిల॥ తైలసగుగ్గులుగోఘృతోజ్జ్వల । త్కార్తికమాసవిష్ణుగృహ॥
 కల్పితదీప మటండు॥ పండితుల్॥ తే॥ గీ॥ హరిగృహంబున సుధఁ గొల్పు॥
 నతఁడు క్రొత్త । పనులు చిత్తరువులు సేయు॥ జనుఁడు జీర్ణ । గృహము ని
 ల్పినమనుజుండు॥ శ్రీనివాసు । వేళ్ళమున నుండు నిజపితృ॥ వితతితో
 డే॥ తే॥ గీ॥ హరికి సాష్టాంగ మొనరించు॥ నపుడువాని । పాతకంబులు
 భూమిపైఁ॥ బడును మరల । జనునితో నవి లేవఁగాఁ॥ జాల వనుచు ।
 నారదుఁడు సంయములకుఁ జె॥ న్నారఁ జెప్పె॥ తే॥ గీ॥ హరికి వందన.

మొనరించు ♦ సతఁడు మోక్షుడు | దశ వహించు దశాశ్వమే ♦ ధము లొస
 గు | సతఁడు మరల జనించు న ♦ ట్లగుట వీని | తారతమ్యంబు మదిలో
 నఁ ♦ దలఁప రయ్యు || క || వనజాక్షునకున్ వందన | మొనరించినవాని
 కేను ♦ నొనరించెద వం | దన మని జముండు ముద్గలమునివద్యనితోడఁ
 బల్కె ♦ మును సద్భక్తిన్ || క || సాయంప్రాతఃకాలము | లాయతనసమేత
 ముగ ము ♦ రానికి మనుజుల్ | సేయుప్రదక్షిణములు యజ్ఞాయతశతఫ
 లకరంబు ♦ లండు) మహాత్ముల్ || క || బలిదానోత్సవవేళల | జలజాక్షుప
 ిక్షిణంబు ♦ సలుపుజనులకున్ | గలుగుం బ్రతిపదమున నుజ్జ్వలహయమే
 శఫల మనుచు ♦ శాస్త్రము చెప్పెన్ || క || హరిమందిరంబు చుట్టును | దిగు
 గుటచే భూమిచుట్టు ♦ దిరుగుఫలము చా | నరుల కగు సంచుఁబలికెను |
 నరసింహపురాణ మబ్జ ♦ నాభుఁ దెలుపుచున్ || తే. గీ || అర్థవాదంబు లే
 కుండ ♦ సనఘు లార | దేవునిమొగంబుఁ జూచుచుఁ ♦ దెలుపువాఁడఁపా
 కికి సద్భక్తి ముహూర్తంబు ♦ దిరుగు నతఁడు | మఱి జనింపఁడు సుండు భూ ♦
 మండలమున || వ || ఆసనంబును నావాహనంబును బాద్యంబును సర్వం
 బును నాచమనంబును బాదుకాసమర్పణంబును దంతధావనంబును దై
 లవిలేపనంబును సముద్వర్తనంబును గంధామలకప్రదానంబును దో
 యాభిషేచనంబును మూర్తిధావనంబును దడియొత్తుటయు వస్త్రయు
 గ్గంబును యజ్ఞోపవీతంబును గంధవిలేపనంబును భూషణంబును బు
 ష్పంబును సంజనంబును దర్పణదర్శనంబును భూపంబును దీపంబును
 బుష్పదామంబును నైవేద్యంబును దాంబూలంబును మంత్రోపుష్పంబును
 దర్పణంబును స్తుతియును ధ్వజంబును జామరంబును ఛత్రంబును వా
 హనంబును సనుద్వాత్రింశచుపచారంబులనై నను షోడశోపచారంబుల
 నై నను బంచోపచారంబులనై నను నిగమనపడి భట్టరుపడులయం
 దొక్కవిధంబున గృహార్చారాధనంబు గావింప నలయు నని తత్ప్రకా
 రంబు లుపదేశించి మఱియు నిట్లనియె || క || త్రైవిధ్యులకుఁ దక్క
 ముతేవర్ణమువారలును స్వ ♦ గృహమున హరిపూ | జావిధులు చేయఁ

నూడదు. దేవశే మందఱికిఁ గొలువఁ దెరునై యుండున్॥ క॥ తా నె
వ్వఁ డైన నెవ్వతె । యైనన్ గ్రామార్చ యగుము ♦ రారి సశుచి తాఁ
గాని సమయమున సామ । ధ్యానుగుణంబుగను జేయ ♦ నగు నర్చన
ముల్॥ శా॥ ప్రాతఃకాలమునందు శౌచము ముఖ ♦ ప్రత్యక్షనం బైనత
త్వాతన్ స్నానముఁ జేసి శుభ్రితరవ ♦ స్త్రంబుల్ తగం గట్టి కం । జా
తాతౌవళు లూర్ధ్వపుండ్రములు ని ♦ చ్చుం దిద్ది నిత్యక్రియాజాతంబుల్
గడతేర్చి భక్తియుతుండై ♦ శౌరిన్ మదిం బూనుచున్॥ మ॥ ఫలముల్
పువ్వులు మూలముల్ చెఱకులుం ♦ బాసీయతాంబూలముల్ । జలముల్
దక్షిణ దీపికార్హరసముల్ ♦ సాంబ్రాణి కర్పూరములదులసీప త్రిములున్
సుగంధములు న ♦ న్యూనంబుగాఁగొంచు శ్రీ । జలజాతాక్షునిపూజకుం
జన వలెన్ ♦ సంతోషసంయుక్తుండై॥ తే. గీ॥ ఎంత శృంగారముగ భ
క్తుఁ ♦ డేగుదెంచునంత సంతోష మొందు దై ♦ త్యాంతకుండుగాన
మనుజుండు తనయింటఁ ♦ గలిగె నేనిభూషణాదులు ధరియించి ♦ పోవ
మేలు॥ క॥ జనుఁ డీపదార్థములలోఁ । దనకు లభించినవి గొంచు ♦ దనుజు
రిగృహం । బున కేగి గోపురాంతిక । మునఁ గరపాదంబు నీర ♦ మునఁ
గడుగఁ దగున్॥ క॥ శుద్ధాచమనముఁ జేసి స । మిద్ధగతిన్ లోని కరిగి ♦
శ్రీశుపదములన్ । బద్ధహృదయాబ్జుండై యనిరుద్ధునిఁ గని వందనము
న ♦ రుడు సేయఁ దగున్॥ క॥ పక్షిం ద్రున కామిందఁ బ్రదక్షిణముల్
వందనంబు ♦ తగఁ జేసి నరుండక్షయ మగునద్భక్తినివీక్షించి సమర్ప
నములు ♦ వే చేయఁ దగున్॥ క॥ శుద్ధ మగుహరిగృహమ్మున । కిద్ధగతిఁ
బ్రదక్షిణంబు ♦ లెన్నేనియుఁ దత్పద్ధతిఁ గలజంతువులకు । విద్ధత గాకుం
డ సూక్త ♦ విధిఁ జేయ వలెన్॥ క॥ పరివారదేవతామందిరముల కవ్వే
ళఁ జుట్టు ♦ దిరుగుచుల క్షీవరకృప మా కోసఁగుం డనిపరిచర్య లాన
ర్ప వలయు♦భక్తియుతుండై॥ క॥ ముందుగఁ బ్రదక్షిణం బీ చందంబునఁ
జేసి భక్తి ♦ సహితుండై యిం । పొందఁగ దక్షిణసరణిన్ । మందరధరు
మందిరంబు ♦ మఱి చొర వలయున్॥ క॥ పక్షింద్రవాహునెడుటన్ । దక్షి

ణముగ నిలిచి తాను ♦ దబ్బుఖండై సం । రక్షింపు మనుచు వందన ।
 మక్షీణప్రాణిజేయ ♦ నగుఁ దొలుదొల్తన్ ॥ క॥ ఈరితిన్ వేడ్క సమ
 స్కారం బొనరించి భక్తి ♦ సహితుండై శ్రీ । నారాయణు వినుతించి
 యు । దారగతిన్ మనమునందు ♦ ధ్యానించి తగన్ ॥ క॥ ఆచమనము సం
 కల్పం । బాచరితము వైనపిదప ♦ హరిగేహము సం । కోచింపక తుడుశ
 వలెన్ । నీచత యది యనెడువాడు ♦ నింహ్యఁడు సుమ్మి ॥ క॥ ద్వయ
 మంత్రము పఠియించుచు । రయమున గంధోదకములు ♦ రాజీవాక్షౌల
 యమందుఁ జల్లి యలుకవలయు సచ్చో నపుడు పరిమళద్రవ్యములన్ ॥
 క॥ ఓర్చి కరయుగము మును దా । గూర్చు జలమ్ములను గడిగి ♦
 కొని మోదముతో నర్చకముఖమున మాధవు నర్చింపఁగ వలయుఁ దొ
 లుత ♦ సర్వ మొసఁగుచున్ ॥ క॥ ఆద్యంతవిరహితున కన । వద్యావయ
 వునకు దేవ ♦ వల్లభనుతసంపద్యుతునకు శ్రీపతికిం బాద్య మొసఁగ వ
 లయుఁ బిదప ♦ భక్తి దలిర్పన్ ॥ క॥ ఆచరితాజాండునకు స । మీచీనగు
 ణాన్వితున క ♦ మేయునకున స । ధ్రీచీనరూపవంతున । కాచమనంబొసఁగ
 వలయు ♦ నతులితభక్తన్ ॥ క॥ నందకధరునకుఁ గరధృత । మందరశైలు
 నకు దేవ ♦ మార్తాండునకున్ । గుండసమచ్ఛవి గలశ్రీ । చందన మర్చింప
 వలయు ♦ సమధికభక్తిన్ ॥ క॥ అసమశరవిసరసుసదృశ । లసదాకారునకు
 గోపలలనాజనదృక్పానవార్చనారతునకుం గుసుమం బర్చింప వలయుఁ
 గోవిదుడు తగన్ ॥ క॥ గోపవధూకుచకుంభ । ప్రాపితకర్పూరగంధ ♦ బం
 ధురహరినీలోపమవిగ్రహునకుఁ దగ । దీపము లర్చింప వలెను ♦ ధీయు
 తుఁ డగుచున్ ॥ క॥ పుష్పశరజనకు నాగమ । నిష్పాదితసుగుణనివవహు ♦
 నిర్జితదనుజున్ । నిష్పక్షపాతు విష్ణునిబుష్పంబులఁ దులసిచేత ♦ బూజిం
 పఁ దగున్ ॥ క॥ గంధయుతమ్ములు తేజో । బంధురములు మృదువు లై స ♦
 బహుశనుమములన్ । సింధురరక్షకుని దయా । సింధుని సద్భక్తి బూజ
 నేయవలెఁ జూచి ॥ క॥ ఇరువదినాల్గును వేయును మఱి నూనె న్నిదియు
 నామ ♦ మంత్రంబులు శ్రీ । ధరునకుఁ గలవు చతుర్థి । భరితములు సమ

పదాంతః భవ్యము లగుచున్ శా॥ నామంబుల్ సమవృత్తిఁ బల్కుచు
 జగఁ ద్నాథాస్యబింబంబుపైఁ బ్రేమంజూపులు నిల్పి హారసుర దోఁగ్గి
 హీరకర్పూరవా॥ గృహాసోమసమచ్ఛవిం దనరుదీఁ వ్యచ్ఛామరంబూ
 ని శ్రీ॥ రామస్వామికేఁ బూజ చేయవలె జాఁ గృద్వృత్తితో భక్తితోన్॥
 శ్రీ తనయింట నైన దేవళ॥ మున నైనన్ విష్ణుదేవుఁ బూజించుతఱిన్
 జనుఁడు నిలిచి యుండ స్వలెఁజన దొగిఁ గూర్చుండుటయును శయనించు
 టయున్॥ క॥ కోమలతులసీకుసుమ । స్తోమముచే జేయుపూజ ఁ తుది
 దాకను శ్రీ । తామరసాక్షునిముందరఁ । జామర మర్పించుచుండఁ
 జను భక్తిమెయి॥ క॥ చాపోతదివ్యశర । వ్యాపారత్రుటితలవణఁ
 వారాళిమహా । టోపునకు రావణారికి । ధూపము లర్పింప వలె బు
 ధుఁడు మోదమునన్॥ క॥ విద్యాస్వరూపునకు నన । వచ్యనకుఁ బరా
 త్పరునకు ఁ వైకుంఠునకున్ । సద్యస్సంభవములు నై । వేద్యం బొనరింప
 వలయు ఁ విబుధుం డెలమిన్॥ క॥ సారసభవశర్వసునా । సీరముఖామ
 రకిరీట ఁ సీమామణిమ । జీరాజితపదయుగునకు । నీరాజన మొసంగ
 వలయు ఁ నిండు మనముతో॥ క॥ అంబుదనీలశరీరున । కంబుజమిత్రా
 భునకు ని ఁ శాటహరునకున్ । జాంబూనదాంబరునకున్ । దాంబూల
 మొసంగ వలె ము ఁ దం బలరారన్॥ క॥ రాక్షససేనామర్దన । దక్షు
 నకు శంఖచక్ర ఁ ధరునకు లోకాధ్యక్షునకు స్వశక్త్యనుగుణా దక్షి
 ణ మనుజుం డొసంగఁ ఁ దగు వేమక్మతోన్॥ మ॥ సకలాఘౌఘహరంబు
 కృచ్ఛ్చనిభముఁ జాండ్రాయణప్రాదు మ । ర్చకదత్తంబు సమస్తరోగ
 హరమున్ ఁ సంసారసంతాపభం । జకమున్ వేదనుతంబు పావనము
 మో ఁ తుప్రాపకం బంచు న । మ్మితో శ్రీహరిపాదతీర్థము బుధుల్ ఁ
 మెచ్చుం గొనంగా వలె॥ క॥ కాంచనమయచేలునకుఁ బ్ర । పంచగు
 రున కొనఁగునట్టి ఁ పంచామృతముల్ । పంచజనుఁ డధికభక్తిని మంచి
 తుండై క్రోల వలెను ఁ హస్తముతోడ॥ క॥ శర్మకరము మణిగణ
 యుత । భర్తాభరణాధికప్ర ఁ భాయత మనుష్టుంగూర్కి శ్రీనారా

యణు | నిర్మల్యము దాల్చవలె న ♦ నిందితభక్తిన్ || క || రక్షితగజే
 ద్రునకు నతి | దక్షునకున్ శౌరి కర్పి ♦ తం బగుతులసీ | వృక్షదళము
 వేడుకతో భక్షింపంగ వలయు విష్ణుభవనములోన || క || అసదృశకర
 ణాసహితుం | డసమానాధికుఁడు దేన ♦ తారాధ్యుఁడు పా | ర్థసఖుఁ
 డగునారాయణు | ప్రసాదము గొనంగ వలయు ♦ భక్తిసహితుఁడై
 డే || దండితకంసదైత్యునకు ♦ దైవవరేణ్యునకున్ మణిప్రభా | మండి
 కుండలద్వయన ♦ మన్వితకర్ణునకున్ మహేశ్వరా | ఖండలముఖ్యు
 వనుత ♦ కర్ణునకున్ దురితాంధకారమా | ర్తాండునకున్ ముకుందునకు
 దండముఁ బెట్ట వలె న్నుదంబున || క || కరము లురమ్మును భుజములు
 చరణములు లలాటమును వె ♦ సన్ ధర దగులన్ | నరుఁడు హరి
 సాష్టాంగం | బురుతరసద్భక్తిఁ జేయు ♦ టుచిత మగుఁ జూమి || క
 పూజావసానమున సం | భోజాక్షున కెదుట నిలిచి ♦ ముకుళితహస్త
 డైజనుఁడు వేడవలె న | వ్యాజం బగుభక్తి నొసంగు ♦ మని యీ
 తిన్ || శా || ఏలోకంబున నెట్టిజన్మమున నే ♦ నేరీతితో నున్న నె | వ్వే
 న్నామది బాలభాస్కరవిభా ♦ విర్భావదీప్యత్వయో | జాళీకోమలకాం
 కాంతభవదీ ♦ యాంఘ్రిద్వయీభక్తి యు | త్తాలంబై తగు నట్ల
 చేయుము ముకుం ♦ దా దేవచూడామణీ || ఉ || జారిణి యైనభామినికి
 జారునిపై బలె లోభికిన్ విన | ప్టోరుధనంబునందుబలె ♦ నోదనుజ
 తక చక్రమార్గణం | భోరుహమీనచాపదర ♦ ముఖ్యస్థురేఖలత
 వెలుంగునీ | చారుతరాంఘ్రి నామనము ♦ సంతతముం దగులం
 జేయవే || మ || ధనమున్ ధర్మము భోగకోటియును మ ♦ త్కర్తాను.
 ణ్యంబుగా | నొనరింపం గలవాఁడ వౌట నివి ని ♦ న్నొక్కింతయు
 వేడ మో | క్షునివాసస్థలి యైనతాపకపదా ♦ బద్వంద్యసద్భక్తి నా
 కనయంబుం గలిగించి ప్రోవు మని కృ ♦ష్ణా నిన్నుఁబ్రార్థించెదన్ || ః
 ఇతరుల వేడ నెప్పుడు మ ♦ తెద్దియుఁ దెచ్చుని నిన్నుఁ గోర నా | క
 లితమోక్షనామకమ ♦ హర్షకగర్భభరాలసాలసాం | చితభవదీయ

దసర • సీరుహభక్తిపథామణిన్ గృహా । మతి దయసేయవే యనుచు •
 మాటికి మాటికి నీకు మొక్కిక్కడఁగ ॥ మ ॥ నిను వీక్షింపఁగఁ బూజసే
 యుగను మున్నెంపంగ వర్ణించి వందనమున్ సేయఁగ ముఖ్యహేతు
 వగుచున్ • వర్తించుచున్నట్టిత్వ ద్వనజాతప్రతిమానపాదయుగసే • వారూ
 పుద్భక్తి నా । మనమం దెప్పుడు బాయకుండ వరముం • బ్రార్థించె
 దన్ మాధవా ॥ మ ॥ సకలస్థావరజంగమాత్మకజగ • త్స్వరావనాంతంబు
 లు । త్పుకతం జేయుమురారి భక్తిని వ • శృం డంచు వేదాంతముల్ ।
 ప్రకటస్ఫూర్తిని జాటి చెప్పుట భవ • త్పదాబ్జసన్నిధికి మా । మక
 చిత్తంబున నిల్పు మంచును నినుం • బ్రార్థించెదన్ శ్రీధరా ॥ చ ॥ కలుష
 సమేతుడన్ జనుడఁ • గామయుకుండ శతుండ మూర్ఖుడన్ । దెలియవు
 నాకు ధర్మములు • దీనుడ నీభటుడన్ భవత్కృపా । విలసన మొండు
 దక్క మఱి • వేతె భవాద్ధి దరింప సాధన । మ్ముల నెఱుంగం గృహము
 తసి • బ్రోవు జనార్దన దైత్యమర్దనా ॥ సీ ॥ అజ్ఞానతిమిరగృ • యద్వేహ
 నర్తికి, బ్రబలదీపంబు నీ • పాదభక్తి । మోక్షనామకసాధ • మున
 కెక్క నరులకు, భవ్యనిశ్రేణి నీ • పాదభక్తి । భవభయాభోనిధి •
 బడ్డమానవులకు, బరమనాక యగు నీ • పాదభక్తి । తాపత్రయోజ్వ
 లా • తపత్రజనులకు, బధిగతద్రుమము నీ • పాదభక్తి ॥ తే.గీ ॥ పాత
 కవ్రాతవృద్ధిసం • పాతభీత । పంచజనులకు గొడుగు నీ • పాదభక్తి ।
 గొన నిను వేడుకొంటిని • గరుణతోడ । దాని నా కిచ్చి రక్షింపఁ •
 దగు ముకుండ ॥ క ॥ ఈరీతిమాటిమాటికి । నారాయణమూర్తి గాంచి •
 నరుడు తదీయో । దారతరభక్తిసంపదఁగోరవలయు నొండు కోర్కె •
 గూడదు సుమ్మా ॥ క ॥ గోపాలుపూజవేశనుదీపం బాటినను మరల •
 ద్విగుణితసున్నేహోపేతముగను దీపము । కాపట్యము లేక పెట్టఁ • గా
 వలయుఁ జూచి ॥ ఉ ॥ ఆతరువాతఁ జక్రధరు • సంగనపాలికి బోయి
 మొక్కి సం । ప్రీతిని గొంతసే పచటఁ • బెద్దలఁ గూడి వసించిలేచి కం
 జాతదళాక్షు నింటికి వె • సన్ వలగొంచు బ్రసాదముఖ్యముల్ । చేతు

లతోడఁ బట్టుకొని • చేర వలెన్ నిజగేహసీమకున్॥ తే. గీ॥ వినుము
 నూ ఆపరాధముల్ • విష్ణుపూజ । సేయఁతఱిఁ గల్గు వానిని • జేర
 నీక॥ భక్తిఁబూజింప వలె నని • పద్మగర్భుఁ । డానతిచ్చెను నారద •
 మానితోడ॥ తే.గీ॥ భక్తిసంయుక్తుఁ డగువాఁడు • పద్మనాభ । నర్చ
 సము సేయఁచో నిమ్మఁహాపరాధ । శతము గల్గిన నవి యెల్ల • సత్కృతమ్ము
 లంచుఁ దలపోసి వాని ర • ధీంచు నతఁడు ॥క॥ అపరాధము నేయు
 ను । విపులగుణావళు లొసంగి • వెలయును భగవ । త్కృప గలిగించును
 హరిభ । క్తిపటిష్ఠత తరము గాదు • కీర్తించుటకున్॥ చ॥ నలదు విధా
 సముల్ కుసుమ • వర్గ మనర్గళమంత్రతంత్రముల్ । తులసియు దీపికావ
 ళులు • ధూపము సంస్తుతి యంగరాగమున్ । జలము ఫలంబు మూల
 ములు • సర్వము నేటికి విష్ణుపూజకున్ । విలసితభక్తి యొక్కటియె •
 వేయు విధంబుల వన్నెఁ గూర్చెడిన్॥ తే. గీ॥ భక్తివిరహిత మగుపూ
 జ • పత్తిరికిని । జేటటంచును బెద్దలు • చెప్ప విందుభక్తి గలవాని
 కేటికిఁబత్తి రహహ । వెన్నుఁ డెప్పుడు నతనికన్ • సన్నదిరుగు॥
 తే. గీ॥ బలికి దావారికుం డయ్య • ఫల్గునునకు । నశ్వచోదకుఁడ
 య్యధ • రాత్తుజనకు । మంత్రి యయ్యను గాదె శ్రీ • మాధవుండు
 భక్తవత్సలవిరుడమేర్పడ వహించె॥తే.గీ॥విప్రనారాయణునకున్ • వెల
 వెలండుకకట కుంఠెనకాఁ డయ్య • సంతకంఠెఁగాని పని యేమిగలదు
 లో • కంబునందు । రంగనికటాక్ష మెన్నఁ దరంబె చెపుమ॥ వ॥ ఇది
 యాగప్రకారం బేతత్తాపపుండ్రనామమంత్రయాగంబులు గలిగించు
 కొనువాడు కరణత్రయప్రపన్నంజై వైష్ణవసంఘంబులోఁ బరిగణి
 తుం డగు నని రామానుజుండు శిష్యులకుం జెప్పిన ప్రకారంబు స్థూ
 తుండు శౌనకాదులకుం దెలిపి వెండియు ॥ అంత్యనియమఘటితముక్త
 పదగ్రస్తోత్పలమాల ॥ దుష్టనభీమ భీమనిభ • దోర్బలవైరివిరామ రా
 మపా । దోర్జితభక్తినిర్జితస • ముజ్జ్వలమారుతిసోమ సోమనం । తర్జకనిత్య
 సిద్ధసుకృ • తప్రజపూరితధామ ధామవీ । ర్యార్జితహేమ హేమకు

భృ♦ దంచితధైర్యధరప్రభూత్తమా॥అత్యంతనియమఘటితపోడశవిధకం
గము॥ లీలావిశాల పండిత । పాలా బాలఘరిలోల ♦ పాపవిఫాలా ।
లాలితకపోల భాసుర । ఫాలా శీలగుణమూల ♦ భవ్యనృపాలా॥ లయగ్రా
హి॥ సీలగళఫాలభవ ♦ కీలిఘృణిమాలిధృఢ ♦ కాలరుచిజాలయత ♦ హా
లహలకీలా । భీలకరవాలఘన ♦ శూలచయఖేలదిఘ ♦ పాళిహతిచాలి
తక ♦ రాళవిమతేలా । పాలబలపాలయత ♦ శైలజతమాలవట ♦ తాల
సురసాలముఖ ♦ సాలచయమూలోన్మూలననిరాళతుర ♦ గాలఘువిశాల
తర ♦ లోలపటువాలమరు ♦ దాళి నృపహేళీ॥

గద్య॥ ఇది శ్రీమదభయకవిత్వరచనానల్ప చాతుర్య కొటికలపూడివంశ
కమలవనసూర్య హరితసగోత్రీధుర్య జ్యోతిషాగమాచార్య
శ్రీమన్నారాయణ చరణాంబుజధ్యానగతస్థైర్య సకలమత
వేదాంతసిద్ధాంతానివార్య వేంకటకృష్ణమ్మ సోమయాజి
కుమారవర్య కోడండ రామయార్య కార్యంజైన
ప్రపదనపారిజాతం బనుదివ్యప్రబంధంబునంపఁ

శ్రీ తీ యా శ్వా స ము.

శ్రీరఘుమార్పణమస్తు.

శ్రీరస్తు

ప్రపదనపారిజాతము.

చతుర్థాశ్వాసము.

శ్రీజలజముఖపాదాం । భోజతులాకోటినినద ॥ ముఖరితనదన ।
వ్రాజ మహారాజశ్రీ । రాజా శ్వేతాచలపతి ॥ రంగారాయా ॥ న ॥ అవధరిం
పుము సూతుండు శౌనకాదులఁ గనుంగొని యిట్లనియె నట్లు రామా
నుజాచార్యుండు శిష్యులం జూచి మఱియును ॥ తే. గీ॥ పంచసంస్కా
రములును గ ॥ ల్గించుకొన్న । మీఁదఁ బాపం బొనర్చక ॥ మెలఁగువా
డు । చిదచిదీశ్వరతత్త్వని ॥ శేషములును । దెలియ వలయు గురుస్వామి ॥
వలన నపుడు ॥ క॥ తత్త్వత్రయంబు దెలిసిన । సాత్త్వికునకుఁ గాని ము
క్తి ॥ సమకూడమిఁ దాత్త్వముల మూఁటి మీ కతు । లత్పరతో
జెప్పినను జె ॥ లంగుచు వినుడీ ॥ తే. గీ॥ తన్నెఱిగి తనకుఁ గలబా ॥
ధక మెఱిగి । తన్నివృత్తి యొనర్చునాతని నెఱిగి । తత్పదప్రాప్తి నే
యుసా ॥ ధన మెఱిగి । తత్ఫలము దెలియ వలె మే ॥ ధావి పిదప ॥ వ॥
కావునఁ దొలుత జీవప్రకారం బెఱిగించెద వినుం డని యిట్లనియె॥
క॥ మేనులవలె దేవమనుష్యానోకహభేద మించు ॥ కై నఁ గలుగమిఁ
జ్ఞానాదిధర్మతౌల్యము । చే నేకత్వంబు గలదు ॥ జీవుల కెల్లన్ ॥ క॥ ఆపా
దమ స్తకంబును వ్యాపించుటఁజేసి యతఁడు ॥ వ్యాపి యనంగా । నోపు న
ధికాల్పతరదే । హోపేతుం డయ్య సామ్య ॥ మొంది సముండగున్ ॥ క॥
జననజరామరణాదులు । తనువునకుం గాని లే వ ॥ తనికిఁ బ్రకృతికన్న
ను వేఱై తగ్గుణములఁ గొనమినతఁడు నిర్గుణాఖ్య ॥ కుం బాత్రు డగున్ ॥
క॥ జ్ఞానగుణసమన్వితవి । జ్ఞానమయాణస్వరూప ॥ సహితు డతఁడు
స్వా । ధీనశరీరేంద్రియవిభుడై నెగడు నతండు ॥ శుద్ధుఁ ॥ డమలినుండు

సుమీ॥ క॥ కరవాలంబులచేత । స్నానుకలబడడు జలముచేత॥నశియిం
పడు బంధురవహ్ని నైనఁ గాలడు । పురాణమ్రుషుండు వాఁడు॥పూ
ర్ణు డొడలిలో॥క॥తనువునకుం బ్రాణేంద్రియమనమ్ములకు భిన్నుఁ డ
గుచు॥మఱియు మకారా । ఖిను బొంది హరికి శేషం । బనఁ బ్ర
శ్మతికి శేషి యనఁగ॥నాత్మ దగుఁ జుమీ॥ తే. గీ॥ కర్తృఫలభోక్త సం
కల్ప॥కర్తృ పంచావింశకుండు నహంకార॥వేద్యుఁ డఖిల । బోధనహి
తుండు నిగమాంత॥బోధ్యుఁ డపచా యోపచయశూన్యుడై జీవుఁ
డొప్పు జగతి॥ ఉ॥ కాడు సుపర్వుడున్ నరుఁ డ॥గంబు మృగంబును
బక్షి కీటమున్ । గాడు సపుంసకుండు ధరఁ॥గంజదళాయతనేత్ర మర్జ్యు
డున్ । గాడు శరీరమున్ మనము॥కర్తృము నిందితుకోటి బుద్ధియున్ ।
గాడు హృదంతరాళమునఁ॥గన్పడు వీనికి భిన్నుడై తగన్॥ మ॥
అమలుం డాచ్యుడు దుఃఖశూన్యుడు పరుం॥డానందవంతుండు జ్ఞానమ
యుం డచ్యుతుఁ డంతవర్జితుఁడు స॥న్యానన్యండు ధన్యుండు శ్రీ । రమణా
త్యంతహితుండు తన్మయుఁడు త॥త్ప్రీపుండు తద్దాసుడై యమరుం
జేతనుఁడతనిం బొగడ శ॥క్యం బానె యెవ్వారికిన్॥ తే. గీ॥ అన్నివే
ళల సమముగా॥సలరువాడు॥మోక్షఖని యైనవాడు ప॥ద్వాత్సున
కునుదాసుఁ డగువాడు ప్రాకృత॥ధర్మ మొకటి । యైన లేనట్టివాడు
మ॥హాత్ముఁ డాత్మ॥క॥ జ్ఞానానందమయం బణు । నైనది రూపంబు
ధర్మ॥మగుఁ దజ్జీవ । జ్ఞానము సర్వవ్యాపక । మై నెగడు నటంచుఁ
దెల్పు॥నాగమవితతుల్॥తే.గీ॥ మొగులు గప్పిన వెన్నెల॥మగుడు
నట్ల । ప్రకృతి గప్పటచే వాని॥ప్రబలబోధ । కొంచెపడి యది
తానను॥కొనుచు భ్రాంతి । చేతఁ జేడ్పడుచుండును॥జీవుఁ డకటా
చ॥అనలముచేతఁ దప్త మగు॥నట్టిఘటంబునఁ గల్గునీశ్వకు॥
ఘనతరబుద్బుదాదికము॥గల్గుగతిం బ్రకృతిస్థితాత్మకు॥జననము వార్ధ
కంబు మృతి॥సౌఖ్యము దుఃఖము ముక్తి బంధమున్ । మనుజునుపర్వ
భావ మవ॥మానము మానము గల్గు మాటికి॥ శా॥ జ్ఞానానంద

సమన్వితం డగుచు భా • స్వచ్ఛింబమట్లాప్పు విజ్ఞానాకారున కాత్మ
 కీప్రకృతితో • సాంగత్యమున్ గల్గుటన్ । దీనత్వం బుదయించి కుంభ
 విలస • ద్దీపంబుచందంబునన్ । హీనుడున్ జడుడున్ మృతుం డగుచి
 యున్ • హేయుండు నయ్యెం జమీ ॥ మ ॥ అవివేకాన్వితం లై నమ
 ర్మ్యులు విశు • ధాచార్యశక్తిన్ వివే । కవిశిష్టాత్మకులై నరీతి జడవై •
 కన్పట్టు దేహంబు న । త్వితానంబు మనంబు చిత్తమును వి • జ్ఞానా
 శ్రయప్రాణిచేత వడిన్ జ్ఞానసమన్వితాకృతిఁదగున్ • దత్తత్వ మూహం
 చినన్ ॥ తే. గీ॥ ధరఁ జతుష్కోణతయు నుష్ణ • తయు నయఃకృ । శాను
 లకుఁ బోలె దేహికి • మేరునకుఁ బరస్పరోపాధులను స్వధ • ర్తముల్లు
 వ్యత్య । యంబు లాటను బొడమె దే • హాత్మబుద్ధి ॥ నీ ॥ తాను విజ్ఞా
 నమ • హానందమయు డయ్యు, నకట జీవుఁడు నిజా • నాదికర్త । వాస
 నాహాపమై • వఱలునవిద్యచే, సఁకుచితాత్మవి • జ్ఞానుఁ డగుచు । స్వస్వ
 రూపంబు ప • రస్వరూపంబును, దెలియఁ జాలక దుఃఖ • జలధి
 మునిగి । కర్తానుగుణ్యంబు • గా హరిసంకల్ప, కల్పితప్రాకృతాం • గంబు
 చేత ॥ తే. గీ॥ బద్ధుఁ డగుచును భ్రాంతిచే • బంధనప్ర । ధానదేహంబె
 తానుగాఁ • దలఁచి యింద్రి । యప్రజాధీనబుద్ధి య • నర్హవిషయ ।
 దత్తసౌఖ్యండు నగుచు చు • ర్దశలఁ బొందె ॥ తే. గీ॥ త్రాచు గఱచిన
 తఱి నింబ • దశము మధుర । మైనగతి హేయ తరవిష • యముల
 జనుఁడు । తనకు భోగ్యులు లనుచును • దలఁచి వాని । కొఱకుఁ
 గర్తంబు లొనరించి • కుడుచు ఫలము ॥ క ॥ ఫలముకొఱకుఁ గర్తం
 బులు । సలుపుచు ఫలభుక్తి నేయు • జనులకుఁ గర్తం । బులు తత్తద్వా
 సనలును । కొలఁది మిగులు సంతకంత • కుం బ్రబలములై ॥ వ ॥ అది
 యెట్లనిన ॥ తే. గీ॥ రాసభమనుష్యముఖ్యజ • రాయజముల । సర్పవి
 హగాదిసకలాండ • జములఁ దరుల । తాదికోద్భిజములను యూ • కాది
 ఘర్త । జలజములఁ బుట్టుఁ గర్తవ • శమునఁ బ్రాణి ॥ క ॥ ఒకమనుజుజన్మ
 మునఁద । క్క కడనుజన్మముల సుకృత • కలుషములఁబొం । దక సుఖ

దుఃఖఫలంబులఁ | సకటా జీవుండు గుడుచు ♦ నజ్జితచేతన్ || తే.గీ|| విను
మవస్థాత్రయములొన ♦ విషయభోగ | మైన లేదు సుషుప్తియం ♦
దట్టివేళ | దక్కఁ దక్కినరెం డవ ♦ స్థలను దేహి | కర్మఫలములఁ గుడు
చుచుఁ ♦ గడుఁ గృశించు || వ || మఱియునుం బూర్వజన్మ కర్మఫలభోగావ
సానంబున నవశుండై స్వర్గనిరయంబులు వెలువడి క్రమంబున లింగశరీ
రంబుతో నిస్సంబోధుండై భూలోకంబున కరుడెంచి దైవవశంబున
భక్షణపదార్థంబులతోడఁ బురుషగర్భంబునం జొచ్చి సర్వాంగవ్యాప్తం
బై నతదీయశుక్లంబుతోడం గూడి నిజలింగశరీరగతాపంచీకృత భూతం
బులు పంచీకరణాభిముఖంబు తానంతకు మాసత్రయంబుకొలంది నచ్చో
నధివసించి యనంతరం బార్తవప్రవర్తి తమర్గంధబంధురశోణితవ్యాప్తం
బై నవధూగర్భకుహరంబున రతినమయమంబున శుక్లంబుతోడఁ బురు
షమేహనదండనిర్గతుండై యోనిద్వారంబునం బ్రవేశించి తద్రక్తసం
యోగరూపనిమిత్తకారణ సంపత్తి కలుగుటవలన షడ్భాసవర్యంతంబు
నిజలింగదేహంబుక్రమంబుగాఁ గలిపిండాంకురాస్థి చర్మకేశరూపపరిణా
తంబగునంతకు జడప్రాయుండై సప్తమమాసప్రారంభంబువఱకు సుసిద్ధశరీ
రుండై సుషుప్తజనుం డుత్థితుండగుమాడ్కిఁ బరిపూర్ణజ్ఞానంబు సంభ
వించిన సతిహేయజరాయుపూతిగంధమిళితమాతృ మలమూత్రదుర్వా
సనలకు రోయుచు జననీదుర్వారజాతరవై శ్వాసరోష్ణిమమునకు వెఱచు
చు విఱచి కట్టఁబడినవానివిధంబునఁ గాలుం గేలు మొగంబుం గదల్పం
జాలక యంధకారధురంధరం బగుట నెద్దియు వినిం జాలక వచియింప
శక్తుండు గాక మాతృభుక్తకట్యాష్టులవణోష్ణాదిపదార్థంబులవలనఁ గుసు
మకోమలం బై నతనలేతమేను తపింప నులుకుచుఁ బూర్వజన్మ శతజ్ఞాన
సంపన్నుం డగుట జననాంతరంబున మరల నిట్టిమృఖంబు రాకుండ భగ
వత్ప్రేమదనం బొనరించెద నని యాసచేత నిమిషంబు యుగంబుచందం
బున నందుఁ గాలక్షేపంబునేయుచు నల్పవివరస్థితుం డగుట నూహిలు దిరు
గక యేకాకి యగుట నెద్దియుందోషక యల్పం బై నయోనివివరంబువలన

నెట్లు వెలువడుదు నెన్నడు వెలువడుదు నెవ్వండు'ది క్కగు నేమి
 సేయుచు నీ ఘోరనరకంబు నిస్తరింప నెద్ది యుపాయం బని చింతిం
 చుచు జన్మాంబు దైవప్రార్థనంబు సేయుచుండ నంత నవమానంబులు
 నిండిన దైవ ప్రేరితంబై గర్భ గతార్భ కశరీరసంకోచక కార్యస్ఫురద్రా
 హిణానిలంబుద్భవంబై రజకుండార్ద్ర వస్త్రంబునులుపుచందంబున సర్వో
 వయవంబులం బినికి సకోచం బొసరించుతఱి బ్రాజాపత్యాహ్వాన
 ప్రసూతిమారుతం బుత్పన్నంబై యథోముఖంబుగాఁ బొరలించి జరా
 యుసమేతంబుగాఁ దన్ను దుగ్ధంధపూరితాల్పతరమాతృయోని ద్వారం
 బు వెంబడి శతఘ్ని కాంతగర్గతాయసగోళంబులను దదంతగ్గతకృతకా
 నలజ్వాలలు వెడలించుచందంబున బిగ్గన బహిర్గతుం గావింప నవ్వేళ
 వికలితశరీరుండును విశీర్ణావయవుండును వినష్టేంద్రియుండును విధ్వి
 స్తజ్ఞానండును నై మరణసమయంబునంబోలె మూర్ఛ మునింగి సక
 లజన హేయజరాయుర క్తజలంబులలోఁ గూడి నిజజననికి మరణావస్థాన
 దృశాయాసంబు చేయుచుం బ్రాణి యుత్పన్నుండై బాహ్యనిలకుఠ
 రధారావిదళితనిజజ్ఞానం డగుట జడప్రాయుండై మొఱవెట్టు నన
 గర్భనరక ప్రకారంబుఁ జెప్పి మఱియు నిట్లనియె || సీ || జనియించు
 బిదపఁ ద + చ్చాండాల మెల్లను, గడఁగి పొత్తికలలో + నిడినపిదప
 మలమూత్రములలోన + మగ్గుచు నాఁకలి, నొప్పి దప్పియుఁ గల్గి చెప్ప
 లేక | యవశుండై యేడ్చుచు + నంగంబు నల్లులు, చీమలు నీఁగలు
 దోమ లెపుడుఁ గలుచుచో వారింపఁ గా లేక కనియును, వినియును డె
 యక + వేడి నీళ్ళు || తే. గీ || మంచుఁ బోసినచో భీతిఁ + గుండుచును
 రుద్ధరుజలను బల్కాఱు + బద్ధుఁ డగుచు | హేయతర మైన స్తన్యంబు
 నింపుతోడఁ గొనుచు నత్తికై శవమునందుఁ + గుందుఁ బ్రాణి || శా || పా
 ఘాతీశునిఁ గాంచు లేడిగతిఁ బా + పాత్తున్ గురున్ జూచుచో శీఘ్ర
 బెచ్చటికై నఁ బాటుచును ని + స్సీమంబు లై నట్టిజ | హ్యోఘాతేంద్రిం
 భోగ్యముల్ గనినఁ దె + మ్మంచున్ గృహంబందు ని | వ్యాఘాతంబు

నేఘ్నుచుం జనుడు దా ♦ వర్తించు బాల్యంబునన్॥ శా॥ ఏదీ సౌఖ్యము
 బాల్యమందున ధరి ♦ శ్రీశాత్తజుండైన మ॥ ర్యాదావర్జితకార్యకోటులు
 జడుం ♦ డైచేయుచు మాత్రపి । త్రాదిక్షుద్రకశాభిఘాతములచే ♦ నా
 యాసముం బొందుచున్ । దాదుల్ బుగ్గలు గిల్లి కూ డిడిన సం ♦ తా
 ప్పించుచున్ నిల్వంగన్॥ ఉ ॥ ఆకలిబాధ వోపుటకు ♦ నన్నము మన్నన
 బాధఁ దీర్చు గాంతాకటుగంధగాత్రమును ♦ దప్పి దొలంపఁగ శీతవారి
 రో । గాకులవృత్తిఁ బొపుటకు ♦ నౌషధముంబలెఁ గానిపించెడిం । గాక
 సుఖప్రదంబు లనఁ ♦ గాఁ దరమే కర మెట్టివానికిన్॥ తే॥ గీ॥ సకలదు
 స్థణముల పోక ♦ జాడ్యగర్వ । మదములను బిల్చుకూఁక కామ ప్రభావ ।
 చంద్రబింబంబునకు రాక ♦ సద్గుణముల । కనయమును గట్టికాఁక జవ్వన
 మురాకాసీ॥ హాలారసంబు నిం ♦ డారఁద్రావినవాని, మాడ్చి నూరక మ
 దో ♦ న్నత్కడగును । సంధకారము గప్ప ♦ నట్టిరాతిరి బోలె, గర్వంబు
 చేఁ గన్ను ♦ గాన కుండు । బ్రహ్మరాక్షసి తన్ను ♦ బట్టికొన్నట్టిచం,ద
 మునఁ బెద్దలఁ గాంచి ♦ లెప్పఁ బలుకు । నల్లమందు భుజించు ♦ నరునల్ల
 యువవధూ, రక్తచిత్తుండై ప ♦ రాకుఁ బూను॥ తే॥ గీ॥ హు మ్మనును
 తొమ్ముఁ జూచు భు ♦ జమ్ముబిగ్గ । నులుచు వెకవెక నవ్వు భా ♦ మలను
 వేడ్కఁ బలుకరించును దాటును ♦ బాడు నాడు । జవ్వనము గప్పతటి నె
 ట్టి ♦ సజ్జనుండు॥ చ॥ ధనములు లేక భోగసము ♦ దాయము గల్గదు తద్ధ
 నేంబుపా । రజ్జన మొనరింపఁ జాలమిని ♦ రంతరమున్ బహుభోగ కాంక్షచే ।
 మనము చలించుచుండుటను ♦ మర్చ్యుడు యౌవనవేళ సంతతంబును బ
 హుదుఃఖివారినిధి ♦ ముగ్ధి చరించు సుఖంబు గాంచునే॥ ఉ॥ తల్లినిగొట్టు
 నన్నలను ♦ దమ్ములఁ దప్పవచించుఁదండ్రిపై । ద్రుల్భి పడున్ సహోదరి స
 దోష వటంచు వచించు భార్యపై । నుల్లముఁ బెట్టుఁ గ్రొంజదుపు లొల్లఁ
 పు పుష్పధనుశ్చ్యుతో జ్వలిదృష్టపరంపరాభిహత ♦ భావసమేతుఁడు జవ్వ
 సంబునన్॥ మ॥ పరభామారతి కష్టసాధ్య మనుచున్ ♦ బై తామహం బై
 సయు । ర్వర సర్వంబును విక్రయించి వెలయాం ♦ ద్రుం జేర్చి తద్యోని

మం । టిరనిష్కందిమహోగ్రహోగములచే ♦ దేహంబు దుఃఖప్రజాకరమై
యుండ దరిద్రుడై వడరు సా ♦ ఖ్యం బేది ప్రాయంబునన్ ॥ తే. గీ॥ ఇట్లు
దుష్కర్తములఁ గాల ♦ మెల్లఁ బుచ్చు నవసరంబున మల్లికా ♦ హారహీ
ర । చారుచామరనిభకేశ ♦ సహితమైనవాక్యకము వచ్చు యావన ♦ స్ప
ర్ధి యగుచు॥ ఉ॥ మింటికిఁ గాలు చాచుచును ♦ మిత్తికి ముద్దు లొసం
గుచున్ రుజల్ । బంటుతనంబుతోఁ గాలునభామిను లెల్లహసింపఁ గంప
ముఁగంటకముల్ నళుల్ నకల ♦ గాత్రములన్ గనుపట్ట వెల్లెనై । కంటి
విలోమముల్ గదలఁగాసిలు వృద్ధుఁడు దుఃఖయే కదా॥ తే. గీ॥ పండ్లు
డుల్లుటచే ముఖ ♦ పాటనంబు । దప్ప లోపలిమంద స్తి ♦ తంబు వెడలి ।
తనువునిండను జెదరుచం ♦ డమున వెల్ల । వెండ్రుకలతోడఁ గనుపట్టు ♦
వృద్ధుఁ డకట॥ తే.గీ॥ పుడమిఁ జలి లేని తఱి నై న ♦ నొడలు వణఁకు ।
దినుబడులు చూడ నపు డైనఁ ♦ దేవ గాఱు । సుఖము గలయప్పుడును
గంటఁజూపు నీరు । వృద్ధునకు విద్యపై నెట్లుశ్రద్ధ గలుగు ॥ తరలని
చుర పట్టదు తిండి తగ్గునునిల్వఁ జాలఁడు దంతముల్ । కుమరు డ
ప్పును జెవుడు గ్రమ్మునుగ్రుడ్డి వచ్చును బొక్కుచున్ । నదరుచుండును
నింటిలోపలివారు దిట్టిన దుఃఖయై । హృదయమందఁ దపించువృద్ధు
నఁకేదిరా సుఖ మయ్యయో॥ భుజంగప్రయాతము॥ శరీరఁబునన్ సర్వ ♦
సంధుల్ విడన్ దుష్కరం బైనదుఃఖఁబుసంప్రాప్త మయ్యున్ । హరిం
జిత్తపద్మంబునం దించు కై నన్ । స్థరింపండు వృద్ధుండుమర్యాద యే
దీ॥ ఉత్సాహవృత్తము॥ నరము లెల్ల బయలుదేరితనవ్వఁ బుచ్చు మో
మునన్ । బరులు కరముఁ బట్టి రేనిఁబైకి బోవ లేక యె । వ్యరయినఁ
గనుపింప దొంటివర్తనంబుఁ జెప్పి దు । స్తరపుటార్చి గుండువృద్ధు ♦
జన్మ మెంత వ్యర్థమో॥ వ ॥ ఇట్టిబాల్యకౌమారయావనవార్ధకదశలయం
దొక్కసమయంబున మృత్యుదేవతా గూఢేక్షణినిపాతం బగునప్పుడు
వాతారోగ్య మేహభగంధరా శ్చరీగ్రహణీ కుష్ఠపాండుక్షయ ప్రముఖ
మయంబుల వాతవైత్య శ్లేష్మో ద్రేకరూపం బైనసన్నిపాతంబుచే జనుం

దు గృహీతుండై మలమూత్రంబులచేత నంబరంబులం దడుపుచు వ
దనంబు దిరుగ దేహంబు కంపింప నాలుక తొట్టువడ నయనంబులు
నైరూప్యంబు వహింప మనంబు వికలత్వంబుఁ జెంద నరంబులు తెగి పడ
నెముకలయంచు సంధులు విడుచుండ జర్జ రితగాత్రుండును స్వేదపరిపూ
ర్ణుండునునై పొక్కుచుం బెదరిపడుచుఁ బలవరించుచు నేచ్ఛుచుఁ దన్నుఁ
గూర్చి దుఃఖించుబంధుజనుల రోదనంబుల కులుకుచు దారపుత్రాదులం
దలఁచి చింతించుచుఁ మూర్ఛిల్లుచుం దెప్పిలుచుఁ గంకంబు శోషింప
జ్లేషంబు గ్రమ్మ శరీరంబు శుష్కింప వదనంబు వాడ నూర్పులు నిగుడ
నస్వాధీనాంగుండై యున్న సమయంబున నుద్దండగదా దండమండితా
ఖండభు జాదం డంబులతో దండధరకింకరులు పఱతెంచి తత్సదృశకర్త
కార్యాతి వాహక దేహంబు గనఁ బఱచి యందుఁ బ్రవేశింపు మని
భీషణ భాషణంబుల బెదరింప దైవమాయా సామర్థ్యంబునం చేసి
వ్యానానిలా నీతపంచ ప్రాణమనోబుద్ధి దశేంద్రియరూపం బైనలింగ
దేహంబుతో నుత్క్రాంతుండై పూర్వదేహంబు విడిచి తద్దేహంబునం
ప్రవేశించు నిది మరణావస్థా ప్రకారం బింక నిరయ దుఃఖంబులు
వినుట డని యిట్లనియె || సీ || క్రకచరౌరవమహా ♦ రౌరవాగ్ని స్తంభ,
పూయకుంభీపాక ♦ ములను ఘోర । వై తరణ్యసిపత్ర ♦ వనఘనక్షు
రికావ, టాదినారకకోటు ♦ లందుఁ బ్రళయ । సమయఫాలాక్షదృ ♦
క్సదృశకరాశకీ, లాజాలముల శృంఖ ♦ శములతోడఁ । బడవైచి యమ
భటుల్ ♦ పట్టిసప్తసగ, దాముసలముల నిర్దయత మోడఁ॥ తే. గీ॥ గాక
గృధ్రశివావుక ♦ కంకసర్ప! భషకవృశ్చిక ముఖజంతు ♦ పటలి గఱచి
కండలు పెగల్ప నమితదుః ♦ ఖములఁ జెందుప్రాణి కే దయ్యసాఖ్యంబు ♦
యమపురమున ॥ తే. గీ॥ బహుజనో చ్ఛిష్టభూషణాం ♦ బరగృహాదిక
ములు ముచుసలి వెలయాంధ్రు ♦ గలిగి శక్ర । భటుల కులుకుచు స్వప
తన ♦ భయము విడువ । నట్టిప్రాణికి సుఖ మెట్టు ♦ లమరపురిని॥ తరల॥
ఘనులఁ గాంచి మనంబులోపలఁ ♦ గ్రాగుచున్ దనపుణ్యముల్ । దివది

సంబు నశింపదాని కు ♦ దీర్ఘదుఃఖముఁ బొంచుచున్ జనుఁడు స్వర్గవనం
 బులోపల. ♦ సంచరించుతఱింగృతాం । తునిభటుల్ సిగఁ బట్టి భూమి
 కిఁ ♦ ద్రోచివై చెద రయ్యయో ॥ ఉ॥ స్వర్గమునుండి భూమికి రఁవం బొన
 రించుచుఁ జేరుప్రాణులన్ మార్గములోపలఁ దనుజ ♦ మండలి చేతులఁ
 బట్టిపావకా । నర్గళకీలలంబచన ♦ మప్పుడ చేసి భుజించు చుండు రీ॥
 చుగ్గతి చాలదే నరక ♦ దుఃఖము లింతకు భీతి నేయునే ॥ ఉ॥ దుమ్ములు
 మూత్రము మలము తొమ్మిదిచిల్లులపచ్చిఁ శోలు రి క్తమ్ము నరమ్ములు
 గఫము ♦ కండలు వాతము లాడి గుల్కిపై । త్యమ్మును గూడి కాదె
 తను ♦ వయ్యెను దీనికి నెక్కు డైన హేయమ్ము ధరిత్రిలోఁ గలదె ♦
 యక్కట దీనికి వన్నె లేటికిన్ ॥ ఉ॥ ఎప్పుడు చచ్చునో తెలియ ♦ దెట్టి
 శరీరికిఁ జావు జన్మము । దప్పదు జవ్వనంబును ధ ♦ సంబును నిత్యము
 గాదు బంధులఁ జెప్పగ నేల భోగములు ♦ జీవులకు విషయుక్తభ
 త్యముల్ । గొప్పతనంబు సంస్మృతిని ♦ గుందుమనుష్యుల కెట్లు గల్గెడి ॥
 ఉ॥ కుక్కలు నిల్వవే పురిని ♦ గొక్కులు ధాన్యము సంగ్రహింపవే
 కొక్కెర మత్స్యకోటులనుఁ గూర్పదె ఘూకము రాజ్య మేలదే కుక్కుట
 పంక్తియుద్ధమున ♦ కుఁ బిఱుదీయునె నల్లి మంచముఁ ద్రొక్కదె వీనిఁ
 జూచియు న. ♦ గుండు హరిఁ విడనాడ వచ్చునే ॥ తే॥ గీ॥ కంఠమందుఁ
 గృతాంతుండుఁ కాల మనెడి । యరి దగిల్చి బిగించుచు ♦ నున్నవాఁడు
 దీనిఁ దెలియక మనుజుఁ డింద్రియసుఖములఁ బాయక భుజించు భువి
 బకు ♦ ప్రాయఁ డగుచు ॥ తే॥ గీ॥ ప్రాకృతప్రళయమ్ములఁ బ్రకృతిగర్భ
 మందు నైమిత్తికప్రళయముల విధిక । మండలుపునందు దుఃఖని ♦
 ర్మగుఁ డగుచు । బ్రాణి వసియించుడగ జడఁ ప్రాయముగను ॥ మ॥ ఇది
 యేగూర్చు ధనంబు మజ్జనకుచే ♦ నీబడ్డ భర్తాదికం । బిది పైతామ
 హసంచితం బిది తగఁ న్నీక్షించియే కర్చు జే । సెద బేహారముఁ జేసి
 పెంతు ననుచు ♦ జింతించుచో మర్త్యును । న్నదవృత్తి గొనిపోవు
 మృత్యువు మృగి ♦ శార్దూలమల్లయ్యెడ ॥ చ॥ గడగడలాడుచు

వణికుఁ డి గాయము మేన జనించుఁ జెప్పటల్ | తడఁబడు నెమ్మనంబు
గుటిఁదప్పను గుత్తుక దీనుఁడై యొరుక్ | గడువడి వేడఁగార్ జనుటఁకం
తెను గానల కేగి పర్ణముల్ | గుడువఁగ రాదె యల్లయినఁగొంచెపుపాఁ
డనునింద గాంచునే || తే. గీ || సన్నిపాతించువేళ యాచన మొనర్చు |
సమయమున నొక్కగతి గుణఁసమితి పొడము | నిట్టియాచకుఁబొమ్మని
ఁతిట్టుమదవిఁ ఘూర్ణితేక్షణుఁడై ధనిఁకుండు భువిని || తే. గీ || భగవద
నుభవజనితదీ ఁవృత్సుఖముల | మానుకొని హేయవిషయనిర్మగుఁ
డైన | వాడు చందనకాష్ఠముల్ ఁ వహ్నిఁగాల్చి | బాగు లమ్రెడిని
స్వాగ్యుఁబోలి యుండు || చ || కరణకళేబరంబు లిడిఁక ర్తము జ్ఞానము
వేదవాక్కులం | గఱిసి ధృతావతారుడయి ఁకష్టము లెల్లఁ దొలఁచు
చున్నత | న్నరసి భజింపనట్టికుజ ఁ నాళికి హేయతరోరు యోనిపై |
మెఱసెడుభోగ్యబుద్ధి బాడ ఁ మించినచక్రి వలంతియే కదా || తే. గీ || ధర
ణి నాధ్యాత్మికము లాధి ఁ దైవికమ్ము | లాధిభౌతికములును నా ఁ నల
రుచున్న | ఘోరతాపత్రయార్తులఁ ఁ గుందుచుండు | నరుడు పరమపద
మ్మున ఁ కరుగుదాఁక || క || ప్రకృతినిగృహీతుడగునరునకు విష్ణుఁడు తక్కు
రక్షఁణమునకు సన్యంఁడొకఁడును మఱి లేడుమునిను | తకమలలోచనునిఁ
దెలియఁ ఁ దగును ముముక్షుల్ || సీ || నారాయణుఁడు జగ ఁ న్నాఁకుండు
బ్రహ్మత, త్వంబును గర్తయు ఁ త్తమపురుషుఁడు | భ్యాతయు భ్యానం
బు ఁ జ్యోతిస్స్వరూపుండు, బాహ్యంతరస్థుండుఁ బ్రహ్మరుద్ర | నాయకుఁ
డనుచు నా ఁ నానిగమాంతంబు, దెలిపెను మొదట న ఁ ద్వేపుఁ డొకఁ
డె | గాని లేడు విరించి ఁ గరళకంఠుఁడు లేడు, లేదు రోదసియునుఁ
లేవు భములు || తే. గీ || లేవు నీరము లగ్నియు ఁ లేదు చంద్రుఁ డర్కుఁ
డును లేడు సర్వంబు ఁ సతనివలన | నుద్భవం బయ్యెఁ బాలించుఁచుం
డు వీని | నని మహాపనిషద్వాక్య ఁ మలరుచుండు || తే. గీ || విశ్వము
సృజింపఁ దలఁచుచో ఁ విష్ణుఘాల | మందు జనియించె ఘర్తాంబు ఁ
లిందుయుగళ | మందులో నొకదానఁ బ ఁ ద్వాసనుండు | పుట్టె వేటొ

క్కట శివుండు * పాడమె నుమ్మి మ॥ మును నారాయణుడేత శంక
 రుండు నం * భోజాననుం డింద్రుడున్ । వనజాతాపుండు సర్వదేవతలు
 న * ర్వజ్ఞానముల్ లోకవర్తనముల్ పుట్టెను నందె డిందు నతఁడంత
 ర్యామియై సర్వచేతనులం ద్రిప్పు నటంచుఁ బల్కెదగ వే * దంబుల్
 నిజం బొప్పగన్ ॥ నీ రుజలఁ గొట్టుటచేత * రుద్రుఁ డయ్యె మహత్త్వ,
 దీపుఁ జౌటను మహా * దేవుఁ డయ్యె । నీశనం బొనరించి * యీశానుఁ
 డయ్యె బృ, హద్వస్తుపాట బ్ర * హ్మ యతఁడయ్యె । నతఁ డింద్రుఁ
 డయ్యె మ * హైశ్వర్యయుతుఁ జౌట, నిట్టలె శబ్దంబు * లెల్ల విష్ణు ।
 పరము లటంచు సా * పన్తోపనిషదవా, క్యం బొప్పు వామన * సూంఘ
 యుగము॥ తే-గీ॥ పద్మభవచతురాస్యాది * పదములును గ । పాలిభ
 స్తాంగరాగాది * పదములు విధి । శర్వలవి గాని తక్కిన * శంకరాజ ।
 శివముఖపదంబు లెల్ల శ్రీ * ధవుని వనియె॥ తే-గీ॥ వేదవినుతగుణా
 ధ్యండు * వేదమయుండు । వేదవేద్యండు వేదని * వేశనంబు । వేదముల
 కన్నిటికిఁ గర్త * విష్ణుఁ డనుచు । వేదములు పల్కెను నిరప * వాదము
 గను॥ క॥ వేదములుం దపములుచయ । నాదిమఖంబులును నిశ్చ * య
 జ్ఞానము ల । క్షీదయితుపర మ టంచును । వాదం బొనరించి గెలిచె *
 వాల్మీకి తగన్ ॥ చ॥ వినుము సమస్తమానవులు * వేల్పులఁ గొల్తురు
 వేల్పు లెల్ల శ । క్రుని భజియింతు రింద్రుండును * రుద్రుని గొల్చును
 రుద్రు డంబుజా । సను భజియించుఁబద్మజుండు * శౌరిని గొల్చు నతం
 డు కర్తయై । తనరుటఁ జేసి యాశ్వరుండు * దైవము బ్రహ్మ మనంగ
 భాసిలున్ ॥ ఉ॥ ధ్యానములం దపంబుల ప్రి * తంబులఁ బూజల నెల్ల
 వేశలన్ । జ్ఞానమయుం బురాతనుని * సర్వమయున్ సకలేశు విష్ణు నీ ।
 శానవిరించిశక్రముఖ * సర్వసుపర్వులు చిత్తశుద్ధికై । మానుగఁ గొల్చు
 చుందు రట * మర్త్యులమాట వచింప నేటికిన్ ॥ నీ॥ ఆద్యంతవిరహితం *
 బచ్యుతం బమలం బ, సంతం బమేయంబు * శాంత మజర । మవ్యక్త
 మనఘం బ * నగువు సస్థూలం బ, కృశ మద్గ్ధంబు సం * కీర్తనీయము

ను నిర్మలము జగఁ ద్మూలంబు సత్యంబు, నిత్యంబు దివ్యంబు ♦ నిర్గుణంబు । విభువు సర్వేశంబు ♦ వీర్యశక్తిబలాది, షడ్గుణపూర్ణంబు ♦ శాశ్వతంబు॥ తే. గీ॥ ప్రకృతిజీవాంతరస్థంబు ♦ ప్రకృతిజీవ । గర్భితము సర్వసేవ్యం బ ♦ ఖండనకల । మంగళగుణాన్వితము దివ్య ♦ మంగళాంగ । ఖంతమై విష్ణుతత్త్వంబు ♦ వజ్రులుచుండు॥ తే. గీ॥ సకలజనయజనీయుండు ♦ చక్రధరుండు । సకలసత్కర్మఫలమండు ♦ జలజనాభుఁ డఘలలోకై కకర్త జ ♦ నార్దనుండు । గాని విధిగుర్రముఖ్యులు ♦ గారు సుమ్ము॥ క॥ మనుజుండు కామముచే నై । నను దన్ను భజింప నిమ్ము ♦ సరసఖుండు కృపా । వసధి యగుటఁ గామ్యము లి । చ్చిన మానిన మోక్షగతికిఁ జేర్చు నిజము గాన్॥ శా॥ భానుండై వెలిగించు విశ్వము జగఁ త్ప్రాణాకృతిం బ్రాణముల్ । నానాచేష్టల నొందఁ జేయు హరుండై ♦ నాశంబు గావించు వాఁగ్దానిత్వంబున సృష్టి సేయు జతరఁ బ్వాలాకృతిం జంతుభు । క్రానేకార్థములక బదించు జలమం ♦ డై శౌరి న్నించెడిక॥ మ॥ భరియించున్ ఫణినాథుఁ డౌచు ధరణిన్ ♦ భర్జించుఁ గాలాకృతిక । నరులం జందురుఁ డౌచుఁ నోషధుల నా ♦ నందింపఁగాఁ జేయు శీ । తరుజల్ మాన్పును వహ్ని యౌచుఁ బట్టుదై ♦ త్యశ్రేణులన్ హ్రాదినీ । స్ఫురణక ద్రుంచును విష్ణుదేవుఁ డతనిక ♦ భూషింపఁగా శక్యమే॥ మ॥ రవిచంద్రానలవిద్యుదాదికములక ♦ రాజిల్లు తేజంబు శ్రీ । ధృతేజం బనియుక దిలీపసలమాం ♦ ధాత్రంబరీషాదిరాజవరై శ్వర్యము లెల్ల దైత్యదమనై ♦ శ్వర్యంబు లంచుక సుతీ । త్లవసిష్ఠాదులశక్తి శౌరి దనుచున్ ♦ వర్ణించు వేదాంతముల్॥ క॥ సరహరిగోపాలకముఖ । శరీరములమాడ్కి సుమ్ము ♦ సకలజగంబుల్ । హరికిక దేహము లనుచును । సరుండు దెలిసి హింస నర్జ ♦ నము సేయ వలెక॥ క॥ లీలార్థము సంకల్పము చే లక్ష్మీశుండు సృష్టిక ♦ జేసి జగములం బాలించును విలయించును । బాలునిచందమునఁ దోచుఁ ♦ బ్రభునిచరితముల్॥ సీ॥ గడగడలాడుఁ బ్రా ♦ క్కర్తాధిదేవత, హరినామకీర్తనం ♦ బాచరింప భయముచేతను నుల్కి ♦ పడు

ను బ్రధానంబు, భగవంతునివ్యూహంబుదలఁపఁగదలకుండఁగ నిల్చుఁ
 గాలాఖ్యదేవత, యంబుజాక్షునిఘ్రాజంబం బొనర్పఁజదలవెంబడినిబంధ్య
 దరు యామ్యభటులు, నారాయణునిపురాఁ గములు చదువ॥ తే. గీ॥
 హరికి వందన మొనరించుఁ నవసరమున । భీతితోడను సంస్మృతిఁ బెడరి
 పాటు । నహహ హరివంటిదై వంబుఁనతనిసేవవంటి సత్కర్తమును లేడుఁ
 వసుధలోన॥ తే. గీ॥ అఖిలవిశ్వంబు హరిదేహఁమనియుఁదాను । హరికి
 దాసుండ ననియుఁ దఁన్నతఁడె కానిశర్వముఖ్యులు రక్షింపఁజాల రని
 యు । నిశ్చయము సేయవలయు మఁ నీషి మదిని॥ మ॥ ప్రశయాంతం
 బుఁడఁ గారణప్రకృతిగఁగర్భంబం దచిత్రాయులై । వెల లేనట్టిమహా
 గ్రదుఃఖతతిచేఁ విధ్వంసులై యున్నప్ర । ణుల వీక్షించి కృపాతిరే
 కమున నిండున్ సృష్టి గావింపఁగాఁ దలఁచెన్ జీవపురాకృతంబు వెలి
 గాఁదైత్యారి మోదంబునన్॥ చ॥ తలఁచినయంతలోపల నుదగ్రతరా
 బ్ధభవాండభాండల । క్షులును సమస్తదేహములుఁసంభవ మాటను వా
 నిలోన నా । తలఁగొని చొచ్చి విష్ణుఁడు ముదంబున రక్షణ మాచరిం
 చుచున్ గలుషసమేతు లై నయెడఁగ్రక్కున నందఱు ద్రుంచుచున్ ద
 గున్॥ మ॥ తనకున్ గార్యము లేక పోయిన నజాంతర్గునష్టాత్తలన్ ।
 గని తొల్దొల్తునుసృష్టి జేసి పిదపం గర్తానుగుణ్యంబులై । చను భో
 గంబుల నిచ్చుచున్ దురితముల్ సాంద్రంబులై తోచుచో । వనటం
 జంపెడిచక్రి కెట్లు గలుగున్ వైషమ్యనైర్ఘ్యముల్ ॥ తే. గీ॥ హరికి
 విశ్వంబు తనువౌటఁ నంగి యైన । దనుజవైరికి నన్య మిం తయు
 ను గార్యకారణవస్థలును లేమిఁగాంచి చెప్పఁ । బడియె నదైవతము
 విశిష్టభావమందు॥ మ॥ హరికంఠెన్ జగ మెల్ల భిన్నమును దధ్యం
 బౌట మచ్చాస్త్రము । ర్వర నదైవతము గాదు చక్రికిని విశ్వంబు
 గమున్ దేహి శ్రీధరు డంగాంగు లభిన్నులై పరఁగుటన్ దైవత
 బు గా దింక శ్రీ । హరి విశ్వంబులు రెంటు నుండుట విశిష్టాదైవతమై
 భాసిలున్॥ క॥ భేద మనిరూప్య మగుటను । భేద మభేదంబు లేక పు

భీష్మలిలోఁ | బ్రోది విశిష్టాద్వైతము | నాఁ దనరున్ మనమతము
 జన్మములు పొగడన్ ||వ|| మట్టియు నప్పగిసిద్ధసంబంధంబు దేహదేహు
 లకు నియతం బొటఁ జేసి చిదచిచ్ఛరీరి యైనభగవంతునకును భగవచ్ఛ
 రీరంబు లైనచిద చిత్తులకును నప్పగిసిద్ధసంబంధంబు ప్రసిద్ధంబైయుం
 డఁ గావున బాల్యశరీరంబు యౌవనశరీరంబునకుంబోలెఁ బ్రళయస
 మయంబునఁ గలభగవచ్ఛరీరభూతసూక్ష్మ చిదచిద్ద్వయంబు సృష్టి
 స్థితికాలంబుల స్థూలచిదచిద్రూపంబులుగాఁ బరిణమించుటవలనను సూ
 క్ష్మచిదచిద్విశిష్టం దైనచక్రధరుండె స్థూలచిదచిద్విశిష్టండగుటవలనను
 శ్రీహరికి జగదుపాదానకారణత్వంబు శరీరద్వారకంబై సంభవించు నని
 మఱియు నిట్లనియె || తే.గీ|| ఆత్మసంకల్పమున విశ్వఁ మాచరించి యీ
 జగంబులకు నిమిత్తఁ హేతునె న | శౌరి శారీరపరిణామశక్తిఁ జేసిజగ
 దుపాదానకారణం బగుచుఁ దనరె || తే.గీ|| అఖిలవస్తువులకు సంతఁ
 రాత్మఁ డగుట | సఖిలశబ్దంబులకు వాచ్యుఁ డయ్యె శౌరిదేహవాచక
 శబ్దముల్ ఁ దేహియందుఁ | డెటుపరే కర్తృకాండంబుఁ డెలియు బు
 ధులు ||తే.గీ|| కర్తయును భోక్తయును హర్తఁ కారకుండు | ప్రేరకుం
 డనుమోదియుఁగారణత్రయంబు రక్షకుండును బ్రభుం డంగి యగు
 చుజగము పాలించుచుండును ఁ జక్రధరుండు || మ || తనసంకల్పముచే
 జగజ్జననవి ఁ ధ్వంసాదికం బొట శ్రీ | వనజాతాత్ముండు దుఃఖిగాఁడు
 జగముల్ ఁ బ్రహ్లాదిజీవాళిత | త్తనుభూతంబు లనంగ నొప్పె నని తఁ
 ధ్యం బెంచుచో హేయసం | గనిమిత్తంబును లేదు వాని కని వేఁ
 డ్మన్ వేదముల్ దెల్పెడిన్ || మ || కరుణాపూర్ణుండు భక్తవత్సలుండు
 లోఁ కస్వామి సర్వజ్ఞుం డ | క్షరసామర్థ్యసమన్వితం డఖిలర ఁ త్నాదీ
 షీతుం దైనశ్రీహరికింబెన్ మముఁ బ్రోవ నన్యుల కసా ఁ ధ్యం బంచు
 నూహించి తచ్చరణంబుల్ శరణంబుఁ బొంద వలెనుత్సాహంబుతో
 మానవుల్ || క || పరమస్థానముఁ గోరిన | నరుం డంచితభక్తితోడఁ
 నారాయణు శ్రీ | చరణంబురుహద్వంద్వము | శరణముఁ బొందంగవలె

న ♦ సంశయబుద్ధిన్ || క || హరిచరణకమలయుగళము | శరణముఁ బొందక
 చరించు ♦ జనముల కెల్లఁ | బరమస్థానము దొరకదు | సరకమ్ములు వారి
 సొమ్మ ♦ నం గనుపట్టున్ || తే. గీ || శరణ మొందుటకంటె గే ♦ శవుని
 జేరఁమఱి యుపాయంబు లేదు భూ ♦ మండలమున | నట్టిశరణాగతుఁడు
 దృష్టుఁడనఁగ నార్తుఁడనఁగ రెండువిధంబుల ♦ నలరుచుండు || తే. గీ ||
 ఆర్తుఁ డసహిష్ణుఁడు షడంగి ♦ న్యాసి నిర్భ | రుఁడునశక్తుఁడు శరణాగ
 తుఁడు ప్రపన్నుఁడనఁగ నేకార్థబోధకం ♦ బగుస్వతంత్ర | భక్తిసాధ్య
 ప్రపత్తి తత్ప్రదనంబు || తే. గీ || సాధకుఁడు యోగిజనుఁ డుపా ♦ సకుఁడు
 దృష్టుఁ | డును సహిష్ణుఁడు భజనస్థుఁ ♦ డును మఱియుఁ బ్ర | పన్నుఁ
 డప్రాంగి శరణార్థి ♦ భక్తియోగిసాధనాంగ ప్రపన్నుడై ♦ జగతిఁబరఁగు ||
 క || ప్రపదనమున్ శరణాగతి ప్రపత్తి యనఁగను షడంగ ♦ భజనమ్ములఁ
 జె | ప్పపదము లప్రాంగం బం | గపదావళిచేతఁ దెల్పఁ ♦ గాఁ బడును
 జామీ || క || విను దృష్టుం డన నప్రాం | గనిరూఢుఁడు గాని మదము ♦ గదు
 రఁగ సుగ ద్రా | వినవానిగతిఁ జరించెడి | జనుండు గాఁ డనుచుఁ దెలియ ♦
 శాస్త్రము చెప్పున్ || తే. గీ || శీఘ్రకాలంబులో ముక్తిఁ ♦ జెందువాఁడు |
 సాధ్యసిద్ధికి మాధవు ♦ శరణమొందు | నంగములఁ గోరువాఁ ♦ డన్యనా
 శ్రయించు | సుకృతపరిపాకభేద మా ♦ చొప్పుఁ గనుట || మ || జననానేక
 శతంబులందు ఫలకాం ♦ క్షన్ ద్వాదసుల్ తీర్థసే | వనముల్ గోతిలధా
 న్యరౌప్యవసుధా ♦ వాసోగుడఁడై ద్ర కాం | చనకన్యాముఖదానముల్
 వ్రతములున్ ♦ జన్మంబులుం జేయుసజ్జనుఁడంహోరహితాత్ముడై నతఱి
 శా ♦ స్త్రజ్ఞానియై భాసిలున్ || సీ || సురసంఘములలోనఁ ♦ బరమేష్ఠికై
 వడి, గిరులలోపల మేరు ♦ గిరివిధమున | గ్రహసమూహములోనఁ ♦ గమ
 లబాంధవుపోల్కి, భములలోఁ జంద్రబిం ♦ బంబువగిది | హస్తసంఘము
 లలో ♦ వైరావణముజాడ, నదులలో జాహ్నవీ ♦ నదితెఱఁగున | త్మరు
 హంబులలోనఁ ♦ గల్పవృక్షమురీతి, ఖగములలోపల ♦ గరుడునట్లు || తే. గీ ||
 ప్రచురత్నంబులను గొస్తు ♦ భంబుకరణి | జాపధరులందు శ్రీరామ ♦

చంద్రురీవి । జనులలోపల వేదాంత ♦ శాస్త్రజనిత । సమధికజ్ఞాని దన
 రారు ♦ జగము లెన్న ॥మ॥ కరుణాపూర్ణుడు సత్యసంయుతుడు లో ♦
 కస్తుత్యచారిత్రు డా । దరణీయప్రబలప్రచారుడు దమా ♦ ధారుండు
 గతుండు మ । త్సరదంభాద్యరివర్జితుండు విపులై ♦ శ్వర్యుండు శాంతాత్మ
 డై । ధరణీన్ భాసిలు దై వద త్తనిగమాం ♦ తజ్ఞానధుర్యుం డొగిన్ ॥ తే.గీ॥
 కడుపుకూటికిఁ జదివెడి ♦ కప్టమతుల । కెల్ల వాదంబె కాని స ♦ ర్వేశు
 నెఱుంగ । మార్గములు బోధపడునె యా ♦ మాట కేమి । వినుము శా
 స్త్రార్థవిజ్ఞాని ♦ విధము మరల ॥మ॥ హరికిన్ జీవులు దేహ మాట సత
 డెట్లాడించు మే మట్ల త్రిమ్మరుచున్నారము గానఁ గర్తృఫలముల్ ♦ మ
 మ్మింతయున్ జెందవా । హరివే యంచుఁ దలంచు చుండియు ఫలత్యా
 గైకబుద్ధిన్ దయా । కరకర్తృబులు చిత్తశుద్ధికిఁజై ♦ కావించు నాతం
 డిలన్ ॥ మ॥ విమలాంతరికరణంబు గల్గి కృతియై ♦ వెల్లొందువిజ్ఞాని ని
 ర్కమతాపూర్తి వహించి కర్మగతిఁ జే ♦ ర న్నాని యష్టాంగయో ।
 గముపై నాసల నంగ సిద్ధికిఁజై ♦ కంసారిపాదాబ్జముల్ । విమలుండై
 శరణంబుఁ బొంది గురు సఃస్వేషించుచో న త్తఱిన్ ॥క॥ భగవంతునికృప
 చేతను । దగినగుర్నడు దొరకి యోగతత్త్వము దెలుపం । దగ విని
 నివృత్తిమార్గముఁమొగిఁ జొచ్చు నతండు గళిత ♦ మోహం దగుచున్ ॥
 క॥ యమము దశాంగయుతంబు ని । యమము దశాంగాన్వితంబు ♦
 నాసనములు పె । క్కమరు మరుదక్షరోధక్రమ మేకవిధంబు ధ్యాన ♦
 గతి ద్వివిధ మగున్ ॥ క ॥ ధ్యానము నిల్చుట ధారణ । మై నెగడున్
 ధారణము నిరంతరఘృతధా । రానూస మగుచుఁ దనరిన । దానిఁ దగ
 సమాధి యనియె ♦ దరు యోగవిదుల్ ॥ క ॥ క్షమయు సహింసయు
 నస్తే । యము సత్యము బ్రహ్మచర్య ♦ మార్జనమును శౌ । చము ధృతి
 మితాశనము దయఁయమదశకం బిదియె మొదటి ♦ షష్టాంగములో ॥
 క॥ జపమునుద త్త్వజ్ఞత కృష్ణపూజదానంబు వ్రతము ♦ శ్రద్ధయుమతియున్ ।
 దపమును హర్షము లజ్జయు । షిపులనియమదశక మండు ♦ వేదాంతవి

దుర్ ॥ తే. గీ॥ పద్మమునుస్వస్తికము బద్ధపద్మమును మ । యూరమును
గుక్కుటమ్ము కం ♦ నీరవమ్మునాది యగునా సనమ్ములనభ్యసించవలయు
సు వ్యూరురుక్షుండువలసినట్లు॥ నీ॥ ఆసనం ఒభ్యస్తమైనపిమ్మట విజ్ఞానము
సుఖప్రద మౌచు ♦ సమరుపాడు । గుడిలో నయిన గొండగుహలోన
నైన మఱొండుచో నైన గూ ♦ స్పండి పూర । కము కుంభకము
రేచ ♦ కము కలాకాస్థాది, కక్రమంబున హృషీకమ్ము లైదు । తనకు
వశ్య మగునం ♦ తకు లఘుశుచిమిత, హితమధురాహార ♦ యుతుండు
బ్రహ్మ॥ తే. గీ॥ చర్యకలితుండు సుస్థిరా ♦ సనుండు నగుచు । సమముగాఁ
గంతకాయమ ♦ స్థకము దనర । ద్వరపడక యేమటక వాత ♦ ధార
ణంబు । గురునికడ నభ్యసించుట ♦ గోర వలయు ॥ ఉ॥ ప్రాణముఖాని
లంబుల ను ♦ పాయముచే నరికట్టి యింద్రియ । శ్రేణుల నెల్ల నెమ్మదిని ♦
జేర్చి మనంబును లత్యమందు గీ । ర్వాణులు మెచ్చ నిల్పి ముని ♦
వర్యుడబీజము జోలి జోక ద । హ్రాణతర ప్రదేశమున ♦ సచ్యతు
ధ్యానము సేయఁగాఁ దగున్ ॥ నీ॥ తొలుకారు మెఱుంగుదీఁగెలచాలు
వలె దళ, త్తళ లాడువసిడిచు ♦ వ్యలువవాని । వేల్పురాయనిరాల ♦
వెల కమ్మ దగి చక, చ్చకలాడు చున్నమైచాయవానిఁబూఁపవేడివె
లుంగుపోడిమి గొని ధగ, ధగలాడురతనాల ♦ సగలవాని । నిండుక
ల్వలరాయనికి జోడుపడి నిగ, నిగలాడు లేనవ్వు ♦ మొగమువాని॥
తే. గీ॥ జుట్టువాలునుసంకుచేఁబట్టువానిఁగలిమిజవరాలుఱొమ్మునఁగలు
గువాని । బత్తి తనమదిలోపలఁబాదుకొల్పి పాయక కనంగ వలె నిరా ♦
బారితేడు॥ తే. గీ ॥ వైలధారానవిచ్చిన్న ♦ తానమేత । మైన శ్రీకృ
ష్ణవిగ్రహ ♦ ధ్యాన మిల స । మాధి యనఁబడు వానికి ♦ మాధవుండు ।
వశ్యుడై సంచరించును ♦ వలసినట్లు॥ చ॥ అతడు నిజాంగికంబులు న ♦
జాండభవంబులు నైన రిప్తసం । తతులను దేహపాతసము ♦ దంచితకాల
మెఱింగి యెంతయున్ । మతి నియతంబుగా నిలిపి ♦ మాధవుమందర
మర్చిరాదిప । ధ్ధతి జనుఁ గాని విఘ్నసముదాయము దీని లభింప నీ ది

లన్॥తే. గీ॥ కాన దృప్తప్రపత్తిసాం ♦ గత్య మెల్ల విడిచి యార్తప్రప
 న్నుడై ♦ వెలయు వలయు । యోగి కగుఁ గట్ట మార్తున ♦ కొడవు
 సుఖము! విశదముగ దీని మున్ను తె ♦ ల్పితిని గాడె॥వ॥ పంచసంస్కా
 రసంయుక్తుం డగునతండు మధ్యమనిష్ఠయందు వసించె నేని యోగంబు
 నకంటె సుకరం బగుషడంగప్రపత్తిచే భవబంధవిముక్తుం డగుఁ గావున
 మధ్యమనిష్ఠా పూర్వక షడంగప్రపత్తి వచించెద వినుం డని యిట్లు
 నియె॥ ఆ. గీ॥ అర్థసాధకము ల ♦ సర్థ సాధకము ల । సర్థహారకమ్ము ♦
 లనఁగ మూఁడువిధము లగుచుఁ గృతము ♦ వెలయు సందర్థసా । ధక
 ములను వచించెదను వినుండు॥ క॥ ప్రకటముగ నిత్యనైమి । త్తికా
 మ్యవిభేదమునను ♦ ద్రివిధం బగుచున్ । సుకృతము దనరారును డ ।
 ప్పక కొనవలె బుధుఁడు బుద్ధి ♦ భాసుఁ డగుచున్॥ తే. గీ॥ తమ్ముఁ
 జేయనియెడల బా ♦ తకళ్లంబు । నలిపి వర్ణాశ్రమవిభేదంబరణిఁ బ్రత్య
 హంబు సూక్తావసరముల ♦ నాచరింప । వలయునది నిత్యకర్తృబు ♦ వసు
 ధలోన॥ క॥ స్నానము గాయత్రీమం । త్రానుష్ఠానంబు పంచ ♦ యజ్ఞ
 ములు బృహ । ద్భానుసమర్చనమును మొదలైనవి సూ నిత్యములు
 ధ ♦ రామరతతికిన్॥ తే. గీ॥ నిత్యములరీతిఁ గర్తవ్య ♦ నియమ మెల్లఁ ।
 గలిగి యుండి నిమిత్తముల్ ♦ గలుగునపుడు । మానక యొనర్ప వల
 యుక ♦ ర్తములె సుమ్ము । ధాత్రి నైమిత్తికములు నాఁ ♦ దనరుచుండ॥
 క॥ సుతజన్తం బుపరాగము! పితృమరణం బతిథిరాక ♦ ప్రియభామినికి॥
 ఋతుదినము లగుట యాదిగ । క్షీతి నైమిత్తికము లనుచుఁ ♦ జెప్పఁ
 బడుఁ జూచి॥ తే. గీ॥ సమయనియమంబు ప్రత్యవా ♦ యమును జెప్పి
 బడిన వౌటను సంక్రాంతిఁ ♦ జార్జమాసి । హరిదినంబున మన్వాదు ♦
 లందుఁ జేయు । కర్తములు నిత్యనైమిత్తి ♦ కమ్ము లగును॥తే. గీ॥ చేయ
 కున్నను బాపంబు ♦ చెందకుండి । చేసినను గర్త కీప్రత ♦ సిద్ధి నేయు ।
 కర్తములు కామ్యము లగుఁ ద ♦ త్కామ్యతతి య । నియతనియత

ఫలం బనన్ ద్వివిధ మయ్యె॥ తే॥ గీ॥ క ర్తృసంకల్ప భేదంబు॥ కరణి భిన్న ।
 ఫలము లొన గూర్చు హయమేధ ॥ పాండరీక । సర్వ పృష్ఠాదులును
 బూర్త ॥ సమితి యనియ । తఫలకామ్యంబు లండ్రు పెద్దలు జగమున॥
 క॥ తరుజీజమ్ములగతి ఫల కరమ్ము లగు శ్వేనయాగ॥ కాశీ శేష్ఠ్యాద్యురుక
 ర్తంబులు తొకిక । సరణులగుచు నియతకామ్య ॥ సంజ్ఞ వహించెనే॥
 క॥ ఫల మాసింఁచి యొనర్చిన । ఫలమొసఁగున్ గోరకున్న ॥ బ్రహ్మ
 జ్ఞానం । బలవఱచు నియతఫలముల । వెలి యగు కర్తృత్రయం
 బు ॥ వినుడు తెలియఁగన్ ॥ వ ॥ ఇవి యర్థసాధకంబు లింక
 సతిపాతకంబులును మహాపాతకంబులును సమపాతకంబులును నుపపాత
 కంబులును సంకలీ కరణంబులును మలిసి కరణంబులును సపాత్రీకర
 ణంబులును జాతిభ్రంశకరంబులును బ్రక్షీర్ణకంబులును సరుసవవిధ పాత
 కంబులు సనర్థసాధకంబు లనఁబడుఁ దత్ప్రకారంబు లేర్పరించెద వినుం
 డని యిట్లనియె॥ క॥ తనతల్లితోడ నైనను । దనకోడలితోడ నైనఁ ॥
 దనయలతోనై । నను మదనకేళి సేయుట॥ జనముల కతిపాప మంశ్రు॥
 సంయమివయ్యుల్ ॥ క॥ సుర గ్రోలుటయును విప్రునిఁ బరిమార్చుట గురువ
 ధూటిఁ ॥ బట్టుట కార్త । స్వరచౌర్యము సేయుట సు । మ్మరసి మహాపా
 తకంబు॥ లని యండ్రుమునుల్ ॥ క॥ విను మీపాతకములఁ జేసినవలువు
 రు వీరితోడఁ ॥ జెలిమి మిగులఁ జేసినవాడనునీయేవురు॥ జనుల మహాపాత
 కులుగఁ ॥ జాటుమరు మునుల్ ॥ తే॥ గీ॥ నిర్నిమిత్తంబు గురువుల॥ నింద
 సేయుటయును మిత్త్రునిఁ దునుమాడు ॥ టయు నధీత । వేదవిస్తృతియు
 ను మతి ॥ వేదనిందాబ్రహ్మహత్యాసమంబులై ॥ పరఁగుచుండు॥ ఆ॥ గీ॥
 భువి నిషిద్ధసేవి ॥ యవుట యాత్మోత్కర్ష । కొఱకు నస్మతమాడు ॥ కొ
 నుట పుష్పవతిని ముద్దుగొనుట॥ మతిని గౌటిల్యంబుఁ । బూనుటయును
 మద్య॥ పాన సమము॥ క॥ తురగముల నరుల మణులం । దురుణుల నితే
 పములను ॥ ధర ధేనువులక । హరియించుటయే కార్త । స్వరచౌర్యస

మం బటండ్లు ♦ సకలముసింద్రుల్ || క || చెలికాని భార్యఁ గన్యను | జెలి
యలి నిజగోత్రజంబు లగు ♦ చేడియలం గో | డలి సంత్యజునివధూటిని | గలి
యుట గురుతల్పపాత ♦ కప్రతిమంబుల్ || నీ || తనతల్లితోఁ దన ♦ పినతల్లి
యును మేన, మామభార్యయు మిత్తు) ♦ భామినియును | దనమమేనత్త
యఁ ♦ చినతండ్రిభార్యయఁ, గోడలు శిష్యుని ♦ కోమలియును | బుత్తి
కయును దోడఁ ♦ బుట్టినకాంతయు, గురునివధూటియు ♦ గోత్రజయును |
బెంపుడుతల్లియఁ ♦ బృథ్వీశుభార్యయు, సన్న్యసింఁచినయట్టి ♦ జవ్వనియును ||
తే. గీ || శరణుచొచ్చినకాంతయు ♦ ధరణిసురుని | వనితయును గురు
పుత్రిక ♦ యును బతివ) | తయును సాపత్న్యమాతృసో ♦ దరియఁ దు
ల్యలనుచు నారదమునివర్యఁ ♦ డానతిచ్చె || నీ || క్షితి నకాలోపనీ ♦ తత
ధేనువధ దొంగ, తన మప్ప దీర్ఘమి ♦ యును ననాహి | తాగ్నిత లవ
గాదు ♦ లమ్ముట జ్యేష్ఠుని, కంటెను మును గర ♦ గ్రహణ మాట | వెల
యిచ్చి చదువుట ♦ వెలకుఁ జెప్పటయును, దాను బెండ్లాడక ♦ తమ్మునకు
ను | బెండ్లి సేయుట పర ♦ ప్రేయసీగమనంబు, వడ్డిచే బ్రతుకుట ♦ వసు
మతీశ || తే. గీ || వైశ్యశూద్రవరాంగనా ♦ వధయు నింది | తార్ఘముల
చేత బ్రతుకుట ♦ నాస్తితయు | బ్రహ్మచర్యవ్రతంబు లో ♦ పంబు సేత |
ఘనులు వీనిని నుపపాత ♦ కంబు లనిరి || నీ || పిల్లల నమ్ముట ♦ పితృమా
తృసుతపరి, త్యాగంబు సేయుట ♦ ధాన్యకుప్య | సీసపశ్వాదిక ♦ స్తేయ
శుయాజ్యయా, జనము కన్యాప్రదా ♦ షణము కుటిల | భావమా
రామన ♦ రోవరవిక్రయం, బును బరివిందక ♦ మనుజునకును | నా
త్తజ నిచ్చుట ♦ యాత్మార్థమై భక్ష్య, ములు వండుకొనుట క ♦ ల్లెలమిఁ
ద్రావు || తే. గీ || వనితఁ గూడుట స్వాధ్యాయ ♦ వహ్నివర్జ | నంబు పు
త్తుని కుచితకా ♦ లంబునందు | సంస్కృతులు సేయమియు బంధు ♦ జనవి
రోధ | మరయ నుపపాతకంబు లటండ్లు మునులు || నీ || వెలవక వంట
కై ♦ తరువు గొట్టుట గాను, గాడుట వ్యసనంబు ♦ లందుఁ బడుట | స్త్రీ
మూలమునను హిం ♦ సామూలమున భిష, గ్వృత్తిమూలమున జీ ♦ విం

నిత్యంబు సర్వార్థముల్ | చూడల్ సేయుచు సేవ సేయవలెనం ♦ చున్
మున్నె నేఁ జెప్పితిన్ || మ || హరికిన్ భక్తి నొసంగ వచ్చును గృహ ♦
యత్తాత్ముడై దీనులం | బరిపాలింపఁగ వచ్చుఁ గూవముఖిది ♦ వ్యతస్ప
సంతానముల్ | పరిశుద్ధంబుగఁ జేయ వచ్చు హరిబిం ♦ బశ్రేణులం
జూడ ను | ర్వరపైఁ ద్రిమూర్తి వచ్చు దేహబల మ ♦ ర్థశ్రేణియుం గల్గి
నన్ || సీ || హరిమూర్తిదానంబు లాచరింపఁగ వచ్చు, బీదమానుసులకుఁ
బెట్ట వచ్చు | మూకాంధవంగుప్ర ♦ ముఖులకు నీ వచ్చు, మంచిబ్రాహ్మ
ణులను ♦ మనుష వచ్చుఁ | దీర్ఘయాత్ర లొనర్చు ♦ దేహి కీయఁగ వచ్చు,
సత్త్రసంఘంబులు జరుపవచ్చు | ధన మిచ్చి పెండ్లిండ్లు ♦ దగఁ జేయఁగా
వచ్చు, హరిని దెల్పెడికృతు ♦ లంద వచ్చు || తే. గీ || బ్రహ్మ ఘటియింప
వచ్చుఁ జ ♦ పురము లుంపవచ్చు నై మి త్తికములందు ♦ వలసినట్ల | దాన
ము లొనర్పవచ్చు మా ♦ ధ్యమికనిష్ఠ | దీనిచేతను జెడచు సం ♦ దియము
లేదు || ఉ || శాంతి విరాగముంగర్భణ సత్యము శౌచము శ్రద్ధ లజ్జయున్ |
దాంతియు మైత్రి యార్జవము ♦ దానము శుద్ధియు సుస్థిరత్వమున్ | సంత
సమున్ సుబుద్ధియును ♦ సర్వసమత్వము నీతి ధైర్యమున్ | సంతతముం
బ్రహ్మనుఁడు ఘ ♦ నంబుగ గల్గి చరింపఁగా వలె || ఉ || కామము లో
భమున్ భయము ♦ గర్వము దంభము మచ్చరంబు హిం | సామద
మానత్వములును ♦ సాహసమున్ విషయానురక్తియుం | బామరవృత్తి
క్రోధమును ♦ బాప మహంమమకారముల్ మదిన్ | వేమఱు మానుచుం
డవలె ♦ విష్ణునిదానుఁడు దీ ప్తహానుఁడై || మ || దివిషల్లోక మొసంగుచో
ఘటినబు ♦ ద్ధిన్ శుద్ధి గావించుచో | సవనశ్రేణులఁబోలు సత్క్రియలు
భూ ♦ చక్రంబునన్ లేమి యో | గవిధానంబు వడంగిచందమున యా
గంబుల్ ప్రవన్నుండు మా | న వలెన్ మాననివాఁడు సాధనఫలాం
తఃపాతియై కుండెడిన్ || మ || శౌరిం జెప్పు పురాణముల్ చదువుచుం
జక్రాయుధధ్యాన మిం | పారక జేయుచు విష్ణుభక్తులకు ని ♦ త్యంబున్న
ధానంబు స | త్కారం బొప్ప ఘటించుచున్ జనుఁడు త ♦ త్వజ్ఞాన్

సంపన్నుడై । మీఱన్ మధ్యమనిష్ఠ పోవ దనుచున్ ♦ మీ కే నెఱింగించితిన్॥ ఉ॥ కూడవు తీర్థయాత్రలును ♦ కూడవు కామ్యఫలవ్రతావళుల్ । కూడవు సత్కర్మములు ♦ కూడ వయో మహిషాది దానముల్ । కూడవు తంత్రమంత్రములు ♦ కూడవు విష్ణు కథాన్య శాస్త్రముల్ । కూడదు దేవతాంతరము ♦ గొల్చుట మధ్యమనిష్ఠ బూనుచోన్॥ మ॥ తన వర్ణంబున కాశ్రమంబునకు సూ ♦ క్తం బైన మార్గంబునన్ । ధనముల్ గూర్చుచు యుక్తభోగములచే ♦ తం దృష్టుఁ డౌచున్ మహా । జనులెల్లన్ వినుతింప విష్ణునిపదా ♦ బద్ధవంద్యముం గొల్చుచున్ । మనుజుండుండిన నిష్ఠ వోవదు సుమీ ♦ న్యాసంబునం దింతయున్॥ క॥ కరణత్రయప్రపన్నుడు । హరిదాసవివృద్ధికోటకు ♦ నాత్మజులను బల్కురఁబుట్టింపఁగ వలయును । విరక్తుఁ డగునాతని కిది ♦ విధి గాదు చుమీ॥ క॥ తనమీఁదఁ గబ్బములఁ జే । సిసవారిని గృతులు దన్నుఁ ♦ జెందించినవా । రిని దనలోకంబునకుం । గొనిపోవును జక్రధరుఁ డ ♦ కుంతిదయతోన్॥ క॥ హరి సంబంధము గలయవి । విరతి చెలఁగు నవియుఁ గరుణ ♦ వెలయునవియుఁ ద । త్కరణత్రయప్రపన్నుడు । సురుచిరగతిఁ జేయవలయు ♦ సుకృతవిశేషితీలోన్॥ క॥ తనశక్తికొలఁది నిత్యము । లును నైమిత్తికచయంబు ♦ లును బ్రాయశ్చి । త్తనివహములోనఁ జేయఁజను మధ్యమనిష్ఠబూను ♦ జనుఁడు సతతమున్॥ క॥ దురితసమూహము శ్రీహరి । విరహితపుణ్యములు దయకు ♦ వెలి యైనపనుల్ । కరణత్రయప్రపన్నుడు । మఱిచియయినఁ జేయరాదు ♦ మహిమండలిలోన్॥ క॥ ఈ విధమున సుమతిం గ । ర్నావళి పరికించి చేయు ♦ నవియును మానం । గావలయు నవియుఁ దెలియం । గావలయును గాక చెప్పఁ ♦ గా వశమగునే॥ శా॥ శాపానుగ్రహశక్తిమంతులు నమః ♦ స్తజ్ఞానపూర్ణుల్ ఘన । ప్యాపరాన్వితు లయ్యు నీ ప్రపదనా ♦ ధ్వం బూహకున్ రామి సం । తాపం బొందును మానులండలును మున్ ♦ ద్వైపాయనుం జేరఁగానా పుణ్యాత్ముఁడు దెల్పె దీని మహిమం ♦ బల్పంబై చింతింపఁగన్॥ సీ॥ భువి

స్వర్గనిరయహే • తువులైన పుణ్యాఘ, కర్తృంబులును మోక్ష • కార
 ణంబు । లగుకర్తృధీభజ • నాఖ్యయోగములు కృ, చ్ఛామలు కరణ
 త్ర • యమున మాని । సలుపకున్న సఘంబు • సమకూడు ననుభీతి,
 మేలైననిత్యనై • మిత్తికాఖ్య । కర్మమూత్రంబులె • కావించుచును
 దాప, పుండ్రవందననామఃపూజనప్ర॥ తే. గీ॥ దక్షిణము లనుకాయకః
 తతియు మంత్ర । జప మనెడి వాచికము తద • ర్థపరతయను । మాన
 సము గల్గి హరిఁ గొల్చు • మనుజుఁ డలరు । చుండుఁగరణత్రయప్రపః
 న్నుం డనంగ॥ తే. గీ॥ కామ్యకర్తృంబులెల్లఁ ద్యాగంబు సేత । న్యాస
 శబ్దార్థ మనుచు ధ • సంజయునకుఁజక్రి వచియించె నది యిదిసమము
 లగుట । న్యాస మయ్యెను గరణత్రయప్రపత్తి॥ తే. గీ॥ న్యాస శబ్దార్థ
 మయ్యె యా • గాదికంబు । పాసనపదార్థ మయ్యెను • భక్తియోగ ।
 మింతకంటెను వేఱు లే • దీశుఁ జేర్చు । సాధనం బని సకల శా • స్త్ర
 ములు దెలుపు॥ తే. గీ॥ న్యాస మన యాగముఖము లు • పాసన మన
 యోగమును నగు సర్వశా • స్త్రాగమముల । నెంచహరిఁజేర్ప నింతకు
 మించుసాధ । నంబు లే దని నారదీ • యంబు పలికె॥ చ॥ నిగమపురా
 ణశాస్త్రములు • నేర్చినపండితుడైన బాతకం । బగు తెరు పూనె నేని
 విలయంబును జన్తము దక్కన్యాసయో । గగతులలోన నెద్దియునుగ
 ల్గదు పాపము మాని యోగియై । దగునుజనుండు పుణ్యదురితంబుల మా
 నినన్యాసియై తగున్॥ తే. గీ॥ న్యాసి యగువాఁడు తామసుండుడైన సా
 త్త్వి । కుం డయిన రాజసుం డైననొండు కూయి । మాని మధ్యమనిష్ఠ
 తాఁచునానవలయు । వసుచుఁ దెల్పనె చరమమంత్తార్థవేశసీ॥ వినుముపా
 సనమందు • వేదాంతవిజ్ఞాన, కార్యంబుక ర్తృయోగంబుక ర్తృయోగ కార్య
 ము జ్ఞాన • యోగంబు దానికా, ర్యం బగు భక్తియో • గంబు దాని
 కార్యంబు మోక్ష మీ • కరణి నేకారణ, ములఁ గోరక స్వతంత్ర •
 ముగను దాను । ముక్తి గూర్చుటకును • ముఖ్యకారణ మాట, వలన
 నీన్యాసప్ర • వర్తనంబు॥ తే. గీ॥ భువి నుపాయాంతరనివృత్తి • పూర్వ

కముగఁనగు స్వతంత్రప్రపత్తియ టండు బుధులు । మాధ్యమిక
నిష్ఠ దీనికి ట మఱవ దగద । టంచుఁ జెప్పెద మదిఁ బట్టు ట నల్ల
మీకు॥ నీ॥ అర్థసాధకముల ట సర్వహారకములు, భావిభూతానర్థభంజ
కమ్ము । లనెడికర్తృచతుష్ట ట యంబులోపలను బ్రా, యశ్చిత్తపాపపు ట
ఞ్శంబు లనెడి । కర్తృత్రయము మాని ట గావింప కుండినఁ, బాతకం
బగు నను ట భీతి గలిగి । మే లైననిత్యనై ట మిత్తికంబులను ద, తృప్త
సంగియును ఫల ట త్యాగి గాక॥ తే.గీ॥ చేత మధ్యమనిష్ఠయై ట చెలఁ
గు ననియుఁ । గలియుగంబున మోక్షంబు ట గలుగుటకును । దీనికంటె
నుపాయంబు ట గానిపింప । దనియు వచియించె లక్ష్మీ బ ట లారితోడ॥
తే.గీ॥ న్యాసి యయ్యును జనుడు మా ట ధ్యమికనిష్ఠ । వదలఁగా రాదు
ఘదలుచో ట వ్యభిచరించి । నట్టిసంపూర్ణచంద్రబిం ట బాస్యపోలె । వాని
వెలివేయవలె న్యాసి ట వర్గమెల్ల॥ క॥ అని యీగతిఁ గాంతిమతీ । తన
యుడు వచియింప శిష్య ట తతిలో ముఖ్యం । డనఁ దగుయాదవుఁ
డాతనిఁ । గనుఁగోని యీరీతి శంకఁగావించె దగ॥ తే. గీ॥ సాత్త్వి
కుడు గానివానికిఁ ట జక్రీపురము । గలుగ దంచు శ్రుతిస్మృతుల్ ట
దెలుపుచుండ । న్యాసిమాత్రుల కెల్ల ము ట రాధిపురము । చూఱ
యని మీరు పల్కుట ట చోద్య మయ్యె॥ ఉ ॥ వాతము పిత్తముఁగఘ
ము ట వర్తిలునప్పుడు తద్వికారముల్ । చేతనకోటిఁ జెందుగతిఁ ట జెంద
వె సత్త్వరజస్తమోగుణో । ద్భూతవికారకోటు లవి ట పొందినవానికి
సూక్తనిష్ఠ యే । రీతిని నిల్చు మాధవుపు ట రీస్థలి కేగతి నేగుఁ జెప్పమా॥
వ॥ అనిన రామానుజగురుం డిట్లనియె॥ తే.గీ॥ సాత్త్వికతలేక మోక్షం
బు ట సంభవించు । ననుచు నేనును దెల్ప లే ట దయ్య వినుము । పాప
ములు చేయఁ దగదంట ట పాడి గాదె । దీనికి గుణత్రయం బేల ట
తెలిపె దీవు॥ క॥ నరుడు రజస్తమములచేఁ బరిభూతుం డగుచు దురితఁ
పథమునఁ దిరుగన్ । నిరయమున కేగు నని నే । నెఱిగించితిఁ గాక
ముక్తి ట యేల వచింతు॥క॥ భువిని గరణత్రయముచేఁ ద్రివిధం బగు

ప్రపదనంబు ♦ త్రిగుణములచే । నవవిధ మగుఁ గావున న । త్వవం
తునికి సుమ్ము మోక్ష ♦ దశ లభించును ॥ వ ॥ తదీయప్రకారంబు
వినుము తామసకాయికంబును దామసవాచికంబును దామసమానసి
కంబును రాజసకాయికంబును రాజసవాచికంబును రాజసమానసి
కంబును సాత్త్వికకాయికంబును సాత్త్వికవాచికంబును సాత్త్విక
మానసికంబును ననం బడు నిందుఁ గరణత్రయంబు సాత్త్వికం బగు
నతం డానుకూల్య సంకల్పాదిషడంగంబులుం గలిగి తజ్జన్మంబున ముక్తుం
డగుఁ దత్ప్రకారం బొకర్ణింపుము ॥ మ ॥ తనభక్తుల్ వెలి గాఁగ నెల్ల
జనులం ♦ దత్పూర్వకర్తావ । ర్తసులం జేయుచుఁ దా స్వతంత్రుఁ
డగు చాత్తుల్ మోక్షబీజంబు లా । టను దాపాదులు గల్గి మాధ్యమి
కని ♦ ప్థం బూని యున్నట్టిదా । సనికాయంబులఁ బ్రోవఁగా హరివిశేః
షస్సూర్తితో వర్తిలు ॥ ఆ.గీ॥ ఒక్కదేశమందు ♦ నొక్కకాలమ్మున ।
నొక్కభాగవతున ♦ కొనఁగుఁ దొలుత । రమ్య మగుఘుణాక్ష ♦ రన్యాయమునను
యా । దృచ్ఛికాఖ్యసుకృత ♦ మీశ్వరుండు ॥ తే.గీ॥ దాని
మిషఁ జేసి విష్ణుండు ♦ దానజనుని । బ్రోవ సమకట్టు సంతటఁ ♦ బూర్వ
కర్త । గరిమచే మృతుడై పథా ♦ గర్భమునఁ బ్ర । విష్ణుడై వాడు
జన్మించు ♦ వేశయందు ॥ ఉ ॥ నల్లనితారకంబులు ద ♦ నర్వగ సంచి
తవత్తుకం క్తి రా । జిల్ల దయారసంబు విల ♦ సిల్లగ వీనులదాక నేసి
సం । పుల్లసి తాంబులుంబులను ♦ బోలి వెలుంగువిలోచనంబులం జల్లఁద
నంబుగాదనుజశాసనుఁ డాతనిఁ జూచుఁ బ్రీతితో ॥ క ॥ నరుండు జని
యించువేశన్ హరుండు కటాక్షింపఁ దామఁసాత్తుఁ డగు నజం దరసిన
రాజసుఁ డగు శ్రీ । హరి కరుణించినను సాత్త్వి ♦ కాత్తుఁ డగుఁ జమి ॥
మ ॥ హరినిష్ఠైతుకజాయమానకరుణా ♦ వ్యాపారు డై నట్టి తన్నరుఁ
డంగంతకు సాత్త్వికుం డయి హరి ♦ స్వర్ణించుశాస్త్రంబు లా । దర
ముప్పం గని తత్పదాబ్జయుగసంక్తస్వాంతుడై దేహసా । ఖ్యరతి న్నాని
చరించు సత్పురుషసాం ♦ గత్యంబు నిత్యంబుగనే ॥ క ॥ సంసారదుఃఖ
కోటిఁ బ్ర । శంసించుచు దీని విడిచి ♦ సంతతమును శ్రీ । కంసారిమ

యము జగ మని । హింస వదలి సంయమిందు ధైర్యము జరించు ॥
 చ॥ నరకమునం దపించెడిజ ధైర్యములకంటెను వహ్నికీలలం । బొరలెడు
 వారికంటె ఫణి ధైర్యముతోమోభరితాంధ కూపమందిరికినవారికంటెను
 స ధైర్యమునై దుఃఖయుతాశ యుండు సం । సరణసమన్వితం డనుచు ధైర్యము
 స్వాంతమునం దతఁ డాహు జేయుచు ॥ తే॥ గీ॥ దొరకైనా సాత్త్వికుం
 డైన ధైర్యముగనునిచేత లేనిచో నర్పయై నశ్చి ధైర్యముచేత । బంచసంస్కారి
 యై యార్థ ధైర్యమునా । నపుడె వాని వరించు ప ధైర్యముగూర్చి ॥
 క॥ వినుము షడంగంబులు గల । ఘనులకు నపవర్గసిద్ధి ధైర్యముగనుజ
 మటం । చును రామానుజుడు వచించినగతి సూతుండు వేడ్కఁ ధైర్యమునులకున్ ॥
 శా॥ సారాహారపటీరహీరదివిష ధైర్యముచేరమోదారడిం
 డీరస్ఫారమరాశ హారచయపా ధైర్యముగూర్చుతారని । హారక్షాధరతారతా
 రగిరికా ధైర్యముంద్రమందారక । రూపరాకా రయశోవిభాస్థగితివి ధైర్యము
 రజస్తహిమండలా ॥ క ॥ అక్షీణబలహతప్రతి । పక్షక్షానాధయాధ ధైర్యము
 భరితగిరిగుహ । ప్రక్షోభకరణదక్షును । లక్షణభంభానిరగ్గ ధైర్యముగను
 నదా॥ మాలిని ॥ సకలధననిధీనా ధైర్యముగీర్తిప్రధానా । సుకవివినుత
 దానా ధైర్యముగనుండుత్యసేనా । ప్రకటితపటుమానా ధైర్యముగేషదీ
 నా । స్వకులజననిధానా ధైర్యముగదానాద్యనూనా॥

గద్య॥ ఇదిశ్రీమచభయవిధకవిత్వరచనానల్పచాతుర్య కొటి

కెలపూడిపంశకమలవనసూర్య హరితసగోత్రధుర్యశ్శైలి

పాగమాచార్య శ్రీమన్నారాయణాంబుజధ్యాన

గతస్థైర్య సకలమతవేదాంతసిద్ధాంతానివార్య

వేంకటకృష్ణస్వామియాజుకుమారవర్య

కోదండ రామయార్య కార్యంబైన

ప్రపదనపారిజాతంబును

దివ్యప్రబంధంబునందుఁ

చతుర్థాశ్వాసము.

శ్రీరామార్పణమస్తు.

శ్రీరస్తు.

ప్రపదనపారిజాతము.

పంచమాశ్వాసము.

శ్రీజితఖగరాజ మహా । రాజ యశోజితమరాళ ధ్వజ
కుభ్య । ద్రాజ పరాక్రమజితమృగ । రాజా శ్వేతాచలపతి ధ్వజ
యా॥ వ॥ అవధరింపుము సూతుండు శౌనకాదులం గనుంగొని యిట్ల
నియె॥ క॥ అనుచు జగద్గురుఁడు వచిం । చిన విని యాదవుఁడు భక్తి
చే మ్రొక్కి షడం । గనిరూపణమ్ము దెల్పవె । యని వేడిన వా
క్కిట్టు ధ్వజం గురుఁడు దయ॥ వ॥ ఆనుకూల్యసంకల్పంబును బ్రా
కూల్యవర్జనంబును రక్షించు ననువిశ్వాసంబును గోప్యత్వవరణంబును
నాత్మనిత్యేపంబును గార్పణ్యంబును ననుషడంగంబులు విరోధిసహిత
బుగా నేర్పరించెద సావధానచిత్తులై వినుండు॥ మ॥ దనుజధ్వంసికటాక్ష
మొందు వెలిగాఁ ధత్వాప్తికిన్ వేతె సా । ధనముల్ లే వని నిశ్చ
యించుచుఁ దగం ధత్వారతంత్ర్యంబు మ । న్నన మీవేళను బూస
చున్నదనుజ్ఞా ధనంబాత్మనిత్యేపణం । బనుముఖ్యాంగముగా వచించెదర
వేదాంతజ్ఞ లెల్లన్ రహిన్ ॥ సీ ॥ మోక్షం బొసంగఁగా ధ్వజముఖ్యపే
తువు లైన, కర్తృధీభక్తియో ధ్వజములు దుస్త । రంబు లంచున
విలం ధ్వజంబు లంచును వాని, వాసనారుచులతో ధ్వజంబు సాధ్య । మగ
ముక్తి సిద్ధింప ధ్వజం హరికృపామాత్రమే, సాధనం బనెడి ని ధ్వజయవ
సీష । యపవర్గకాంక్షికి ధ్వజసమానఫల మంచు, దెలిసి నామది కృపా
జలధి శక్తుఁ డేగీ॥ ధ్వజలసంపూర్ణుఁడు సమర్థుఁ డైనశౌరి । చరణ
ద్వంబు లిప్పుడు ధ్వజ శరణ మొందు । చున్న దని సంతతము దెలి :
యుటయె మనుజు । నాత్మనిత్యేపణం బనా ధ్వజంబు జగతి॥ తే.గీ॥ ధ్వజ

ఫలశ్రద్ధయాత్మని ♦ త్షేపవైరి । యగు ఫలశ్రద్ధయనఁగఁ దా ♦ నాచ
రించు । నిత్యవైమిత్తికంబు ల ♦ స్నిటికిఁ దనకు । ఫలము గల దను
సంశయ ♦ భావ మునికి॥ సీ॥ అజ్ఞానతిమిరంబు ♦ నందు మగ్నుండనై,
వాసనాధీనప్ర ♦ వర్తనుండ । నపుటచే మోక్షహే ♦ తువు లై నకర్త,
ధీ, భక్తియోగంబు లె ♦ ప్పటికి దొరక । వది గానఁ దాపత్రయా
ర్కులఁ దొలఁగింప ♦ నాకు భవర్కురు ♦ ణారసంబు । దక్క మఱిండు
నా ♦ ధనము లే దని దీన, భావుఁడై యుంట కా ♦ ర్పణ్య మగును॥
శే.గీ॥ విరతియును జ్ఞానముచు గల్గి ♦ వేదవినుత । కర్తధీభక్తియోగసం ♦
గతి వహించిశౌరిఁ జెందెద ననియెడి ♦ ధీరబుద్ధి దీనికి విరోధి యంపు
వి ♦ జ్ఞానఘనులు॥ మ॥ తనకుం బ్రాణులచేత నయ్యెడినిమిత్తం బెద్ది
యున్ లేక యున్నను నిర్వైతుకజాయమానకృప త ♦ వై సర్గికం
జాటఁ జే । తనసంరక్షణలాలసుం డయినసీ ♦ తాభర్త న న్నేలు నం
చును నిక్కంబుగ నమ్మియుంటయె సుమీ ♦ చూపట్టు విశ్వాసమై॥
మ॥ తనకర్తానుగుణంబు గాని ఫలముల్ ♦ తా నొందునే శ్రీజనార్దను
సంకల్పము భిన్న మాట గలదే ♦ రాముండు వైషమ్యవ । ర్తనముం
బూనునె నన్న మాత్రమె దయన్ ♦ రక్షింపఁగా వానికిం । బని యే
మున్న దటంచుఁ బల్కుటయె త ♦ త్ప్రీత్యర్థమై భాసిలు॥ మ॥ కరు
ణాశక్తులచేతఁ బూర్ణుడయి భ ♦ క్తశ్రేణులంబ్రోవఁ బెన్నిరుదుల్ పూని
జగచ్చరీరి యగుచుం ♦ జెంపొందు శ్రీమద్రమా । వరుపాడంబులె
మాకు గోప్త లనుచున్ ♦ వర్తించుటే గోప్తతావరణం బంచ సమస్త
వేదములు భా ♦ స్వద్వృత్తితోఁ దెల్పెడి॥ క॥ జ్ఞానయుతుం డగు
లక్ష్మీ జానిగ్గుణహీన మైన ♦ జ్ఞానాకారిం । బై నెగడు ననుచు దలఁ
చుట । దీనికి విద్వేషి యనుచుఁ ♦ దెలియ పలఁ జూమి॥ తే.గీ॥
దేవుఁడు విధాయకుండు విధేయు లాత్మలగుటఁ బ్రామినుకులఁ గూడ ♦
దనువినోద । శాస్త్రము లఘుమ్ములును విస ♦ ర్జనము సేత । జగతిఁ
దగుఁ బ్రాతికూల్యవర్జన మనంగ ॥ క ॥ వనజాత్ముని వచియింపని ।

వినోదశాస్త్రములయందు ♦ వేడ్క పడుట త | ద్వనజాతుకథలు చను
 వమి | యును దీనికి వైరి యందు ♦ రుత్తములు భువిఁ || మ || హరికిఁ
 స్థావరజంగమాత్మకజగం ♦ బంగంబు తద్దేహి శ్రీ | హరి యంచున్
 మది నిశ్చయించి తనకున్ ♦ వ్యాఘాతముల్ నేయుదు | ర్నరు నై నఁ
 వధియింప కుండుటయె శ్రీ ♦ నాథానుకూల్యం బటం | చు రహిం ద్రి
 మ్మరు టానుకూల్యమతి యం ♦ చున్ వేదముల్ దెల్పెడిఁ || క || వేదో
 క్తం బగుహింస య | వైదికహింసయును దీనివైరి యగుఁ జూచి |
 కా దనక దీని నరుఁ డు | న్నాదంబునఁ బూన స్వర్గం నరకగతు లగుఁ ||
 క || నిపుణతఁ గరణత్రితయ | ప్రపదన మట్లఖిలమనుజ ♦ పాళికిఁ జొర
 వా | టపడదు షడంగసహిత | ప్రపత్తి విను సాత్త్వికైక ♦ భావ్యం
 బగుటఁ || క || నిమిషార్థ మైనఁ దనుయో | గమున బొడములేద్విలంబ
 గతి కోర్వనియు | త్తముఁడేషడంగి వీనికిఁ | గమలానాథునిపురంబు ♦
 గలుగు నిజముగాఁ || క || కరణత్రయప్రపన్నులు | హరిపురికిం బోదు
 రనుట ♦ కర్థము జన్తాం | తరముల షడంగయుతులై | వఱలినచో ముక్తి
 వారి ♦ వశ మనుట సుమీ || సీ || ఇది యెఱుంగనిమూఢు ♦ లీకరణత్ర
 య, ప్రపదనం బొకముక్త్యు ♦ పాయమనుచు | భ్రాంతిఁ బొందియును
 శా ♦ స్త్రములెల్ల క్షణమాత్ర, తనుయోగజవిలంబ ♦ తకు సహింప
 గాఁ జాలఁడు ప్రపత్తి ♦ కలితుం డటంచును, బలుకుట విని యట్టి ♦
 బహుతరార్తి | తనయంచు లేకుంట ♦ తలపోసి తలపోసి, ముజ్జగంబులు
 నవ్వ ♦ లజ్జ విడచి || తే. గీ || చచ్చునందాక సంసృతి సైఁ ♦ చుకతన |
 దృపులము మే మటండ్రు దు ♦ ర్వృత్తు లగుచు | నట్టిసిచులు గా
 వింప ♦ నట్టిపాత | కమ్ము లుండునె యెల్లలో ♦ కమ్ములందు || తే. గీ ||
 ఆర్తుఁడును దాఁబ్రపన్నాఖ్య ♦ లగుట నిష్ఠ | సమ మగుటఁ బంచసం
 స్కార ♦ సరణి యేక | మగుట విభ్రాంతుఁడై తనకార్తి లేమి | తాను
 దృపుఁడ నను న్యాసి ♦ తగవు దప్పి || చ || వినుము షడంగసిద్ధుఁ డగు ♦
 వేళను గల్గెడుమోక్షలక్ష్మి త | జ్ఞనసమునందె కల్గు నను ♦ చందమునన్

శ్రుతు లాస గొల్పు నొ | య్యనఁ గరణత్రయప్రపద ♦ నాన్వితఁ డింత
 యు భ్రాంతి నమ్మి వి | వ్లునిపుగ మట్టె తాను దగఁ ♦ జొత్తు ననున్
 విబుధుల్ హసింపఁగఁ ॥ తే.గీ॥ వినుము ధీకర్తయోగసం ♦ జనిత మైన |
 భక్తియోగంబు దృష్టప్ర ♦ పత్తి యయ్యె | న్యాస మయ్యెను గర
 ణత్ర ♦ యప్రపత్తి | గాని యీతండు దృష్టుండు ♦ గాఁడు సుమ్ము ॥ క॥
 విను దృష్టప్రపదనపరుఁ | డనఁ దగునష్టాంగయోగి ♦ కార్తునకున్ స |
 త్వనిరూఢి సమానం బాజను లిరువురుదలఁప శుద్ధ♦సాత్త్వికులు సుమీ॥
 తే.గీ॥ ప్రపదనద్వితయంబు శ్రీ♦భర్తృకరుణగలుగ నిమ్మం దహేతుక♦
 కరుణ మూలమయ్యె నార్తప్రపత్తి క♦ష్టాంగయోగమునకును సహేతు
 కకరుణ♦మూల మయ్యె॥సీ॥సాధనమ్ములచేత♦సాధ్యంబు గైకొంట, సాధ
 కుండయ్యె నీ♦శ్వరునియందు | సంగసిద్ధికి శర♦ణాగతుం డగుటనం,గప్ర
 పన్నుండు సాధ♦నప్రపన్నుఁ | డయ్యె విష్ణునిమంగ♦ళాంగంబున నిజాశ,
 యంబు గూర్చుట యోగి ♦ యయ్యె నింద్రి | యముల నిరోధించి ♦
 హరిని భజించుట, భజనస్థితుండు ను ♦ పానకుండు ॥ తే.గీ॥ నయ్యె య
 మనియమాదుల ♦ సధిగమించు | కితన సష్టాంగి యయ్యె మో♦క్ష
 మున మిగులు | సతులితైశ్వర్యసిద్ధి ద♦ర్శాతిశయముపరఁగుటను దృ
 ఘ్నుఁ డయ్యెను♦భక్తియోగి ॥ తే.గీ॥ చిరసమయసాధ్యవిద్య లా ♦ సించు
 కతన | వర్ష కోటులు బ్రతుకుట ♦ వలన ముక్త | జీవుండును బోలె మ
 హిమ లా ♦ ర్జించుకతన | భాసిలు సహిష్ణుఁ డనుపేర♦భక్తియోగి॥ సీ॥
 క్షణమాత్ర దేహసం ♦ సర్గవిలంబ మొక్కింత యోర్వమి నసహిష్ణుఁ
 డయ్యె | సష్టాంగములు మాని ♦ హరియె స్వముక్తికి, సాధనం బనుట
 న♦శక్తుఁ డయ్యెఁ | దనభార మెల్ల శ్రీ ♦ ధవునందు నిల్పుట, చే నిర్భ
 రుం డయ్యె♦ శ్రీనివాసుఁడేర నాటంకమై ♦ ప్రారబ్ధ ముండుట, కతిదుఃఖ
 యాటచే♦నార్తుఁ డయ్యెఁ ॥ తే.గీ॥ దొలుదొలుత ముక్తిగోరుట♦వలన
 సాధ్యభక్తుండు స్వతంత్రుఁ డయ్యె ని♦ర్దుక్తకామ్యుఁ | డగుటచే న్యాసి
 యయ్యె ష ♦ డంగకలితుఁ | డౌటను షడంగి యయ్యె రెం ♦ డవయ

తండు || క || అంతిమవేళ నశక్తుఁ డా | కింతయు జ్ఞానంబు లేక యెల్ల
 జనము ల | ట్లంతముఁ బొందును యోగి ని | తాంతజ్ఞానమున మై
 న ♦ దలుఁ దుదివేళ || క || ఒకటి యుపాయత్యాగం | బొకటి యుపా
 యావలంబ ♦ ముభయంబును మోక్షకరము లయ్యె హరి సహేతుఁ
 నిర్వేతుకకటాక్ష ♦ దోహలత భువి || తే. గీ || ఒకఁడు శక్తుండు దృఢు
 డు ♦ నొకఁ డశక్తుఁ | డార్దుఁ డీయిర్వరి తెజంగు ♦ లరయఁబూర్వపశ్చి
 మాంబుధిపథముల ♦ భంగి భిన్న | మయ్యె నేకవిధమున శ్రీహరిని
 జేర్చు || క || శతవర్షంబులలో శ్రీ | పతిలోకం బార్దునకును ♦ బ్రభవిం
 చును దృ | ప్రతతి కనేకాబ్దంబులుగతియించినఁ గాని ముక్తిగలుగదు
 సుమ్మి || తే. గీ || పిల్లి తనకూనలను బోలెనల్లనయ్యె | యార్దులను బట్టి
 తనపురి ♦ కరుగుఁ గోతి | పిల్ల కోఁతినిబలె దృఢుఁ డెల్లగతుల | హ
 రిని దాఁ బట్టుకొని ముక్తుఁ డగును జుమ్మి || మ || భజనస్థుండు శరీరజ
 శ్రమముచేఁ ♦ బల్కాఱుశుష్కించు నా | ర్తజనశ్రేణియు మానసశ్రమ
 ముచేఁదప్తం బగుం గాన నీ | సుజనద్వంద్వములోన మానసిక మ
 త్కుద్రంబుగాఁ జూచి వేగ జగద్వల్లభుఁ డార్తసంతతికి మో ♦ తుం
 బిచ్చు సంప్రీతితో || చ || తనువునఁ ప్రాణముల్ విడుచు ♦ దాఁక నశక్తుఁ
 డు విష్ణుదేవుని || మనమున నమ్మి నిక్కముగ ♦ మధ్యమనిష్ఠ వహిం
 చి యుండఁగాఁజను సటువంటివాఁ డఘము ♦ నల్పఁ డాకానొకవేళ
 జల్పినన్ | దన కది దైవికం బని పునశ్చరణం బొనరింపఁగాఁ దగున్ ||
 క || విను మరల ద్వయము చదువుటపునశ్చరణ మగును దానిఁబూనని
 చో నా | తని కై హికసంతాపము | లొనగూర్చుచు శౌరి మోక్ష
 మొసఁగు నిజముగా || చ || అలకరణత్రయప్రపదనాన్నితం దైవన
 రుండు మత్తుఁడై | కలుష మొనర్ప భ్రష్టుఁ డగుఁ ♦ గాని పునశ్చరణం
 బుచేత నా | ర్తు లయినవారిచందమున ♦ దోషవిహీనుఁడు గాఁడు ని |
 ర్మలుఁ డగుసాధనంబు శ్రుతిమండలి చెప్ప దిఁకేమి నేయుదు ||

క॥ భువి విశ్రాంతిర్విక్రమం విష । యవిరక్తుడు గామి నారూఁ ॥ బ్రాథం
 పక శ్రీ । ధవునిన్ భోగము మోక్ష । మువితభగతిఁ గోరు విష్ణుఁ ॥ జా
 తని కిచ్చున్ ॥ చ॥ హరి మధురాపురింబునకు ॥ యాన మొనర్చెడివేళ
 గోపికా । తరుణులు మిశ్రసత్వసము ॥ దంచిత లాటను భోగకోటి
 యుం । బరమపదంబు గూర్పు మని ॥ ప్రార్థన సేయఁగ వారి కన్ని
 యుం । గరుణ నొసంగినాఁ డనుచు ॥ గ్రక్కున భాగవతంబు చెప్పదే॥
 క॥ కరణత్రయ మొక్కటియై । పరఁగున్ సాత్త్వికున కట్టి ॥ భవ్యుడు
 హరికిన్ । శరణాగతుడై మఱవక । యెఱుక గలిగి యుంటయే స ॥
 శృచ్ఛరణ మగున్ ॥ మ॥ తనకున్ మున్ను ప్రపన్నుడై పిదప నౌ ॥
 ధత్యంబుతోఁ జంపఁ జూ । చినమర్యాదము నొక్కనిన్ వనమునన్ ॥
 జీవించుభల్లూక మిం । పున రక్షించెను గా ప్రపన్నుఁ డొకచో ॥ మూ
 ణాత్ముడై నిష్ఠ ద । ప్పను గా కాతనికిన్ స్వకీయపద మం ॥ భోజాత్ముఁ
 డీ కుండునే॥ తే॥గీ॥ సాధనంబుల విడిచి వి ॥ శ్వాసి యగుచు । నుండుట
 ప్రపత్తి యనుచు వ్యా ॥ సుండు మున్ను । వాహినీగతనామధ్య ॥
 ఎరులైన । మునుల కేర్పటచెను మీకు ॥ వినుట లేదె॥ వ॥ అనిన విని
 యజ్ఞశర్మ యిట్లనియె॥ చ॥ హరికి విరోధు లైనమను ॥ జావళి లాతని
 చేతఁ జచ్చి త । త్వరమపదంబుఁ జెంది రని ॥ భాగవతాదులు దెల్పు
 మండ శ్రీ । హరిచరణారవిందశర ॥ శాగతుఁ డొక్కఁడుదక్క ముక్తి
 కింబరుఁడు దగం డటంచుఁ దగఁ ॥ బల్కితి వీ విది యేమొ చెప్పమా॥
 వ॥ అనిన గురుం డిట్లనియె॥ మ॥ హరిచేఁ జచ్చినసర్వజైత్యులకు మో ॥
 టావాప్తి లే దందు లో । హరిపాదంబుల మానసప్రపదనం ॥ బాస
 క్తితోఁ జేసి నం గరనై మిత్తికకర్త సక్తుఁ డగుచుం ॥ గంసారిచే నత్తఱి ॥
 మరణం బొందినదానవుండు హరిధా ॥ మం బొందు సంప్రత్యముల్ ॥
 కే॥ వైరముచేత నెల్లపుడు ॥ వారలు హృత్పరసీరుహంబులన్ । సారస
 నాభు నిల్పుట వె ॥ సన్ దురితక్షయ మయ్యెఁ బిమ్మటన్ । భారము శౌరి

వై నిలిపి ♦ ప్రాణము లొల్లక యాజి సల్పి త । ద్భూరిశరంబులంబెగు
 టఁ ♦ బొందిరి విష్ణుని శంక యేటికిఁ॥ శా ॥ దారాధాత్మజమిత్త్రమంది
 రపరి ♦ త్యాగంబు గావించి చు । ర్వారుం డైనవిభీషణుండు పలభు ♦
 గ్రాజ్యంబు కాంక్షించుచుం । జేర న్వచ్చి ప్రపన్నుఁ డైన దనుజ ♦ శ్రీ
 కర్ణునిం జేసెఁ జె । న్నారణ మోక్ష మొసంగు నింక జలజా ♦ తాక్షుం
 డు దీవ్యద్దయఁ॥ క॥ పాతక మైనను సుకృత । వ్రాత మయిన నరుఁడు
 సంభ ♦ వం బగుచో న । న్నాతటి దలఁచిన నిష్ఠకు । ఘాత పొడమ
 నీయ ననుచుఁ ♦ గమల వచించెఁ॥ క ॥ తన కొకసహాయముం గై ।
 కొనకనరుల కీప్సితములఁ ♦ గూర్చునకామున్ । వనజాక్షుఁడేర్చు నీస్త్ర
 ప । దన మనుచు సనత్కుమార ♦ తాపసుఁ డనియెఁ॥ క॥ విశ్వాస
 వంతుఁ డగుచున్ । విశ్వేశుని శరణ మొందు ♦ విద్వాంసునకున్ । శాశ్వ
 తఫలము లభించు న । విశ్వాసికి నీశరణము ♦ వితథ మగుఁ జూచి
 శా ॥ సీతాన్వేషణకాంక్ష రావణపురిన్ ♦ శ్రీవాయుజం డున్నచో
 వై తేయాధిపసూతి వై నఁ దొలుదొ ♦ ల్తన్ బ్రహ్మబాణంబు సం । ప్రీతిం
 గట్టదె దాని నమ్మ కనురా ♦ రిశ్రేణి పాశవ్రజా । స్వీతుం జేసిన నిల్చెనే
 శరణమున్ ♦ విశ్వాసమూలం బిలఁ॥ తే. గీ॥ సాధనంబులఁగూడియుః
 సాధనాంత । రరహితం బయ్యు నరుల కీ ♦ ప్రపదనంబు । సాధ్యసిద్ధి
 యొనర్చు బీ ♦ జమును మనువు । నగుచుఁ బ్రణవంబు ఫలకరం ♦ బైశ
 రీతి ॥ క ॥ విని యోగము దుర్లభ మని । జనుఁ డపవర్గంబుకొఱకుఁ
 జక్రి శరణ మొందిన బోచుననుచుఁ దద్వర్తన విష్వక్సేనసంసా ♦ తం
 దనరారుఁ॥ తే. గీ॥ ఏకవారంబె నీవాడ ♦ నేన టంచు । నన్ను శర
 ణంబు నొందిన ♦ నరుల కభయ । మొసంగు టిది మద్వ్రీతంబంచుః
 నుదధితీర । మంచు రాముండు కపిసేన ♦ కాన తిచ్చె॥ చ॥ హరిచరణప్రపన్ను
 డగుఁసంతకుఁ బూర్వమె సుమ్ము కామమ । త్వరమదమానలోభభయః
 దంభసముజ్జ్వలవై భవంబు సం । సరణమహోగ్ర దావశిఖి ♦ సంభృత ఘో
 రతరార్తి స్వర్గభూ । నిరయదురధ్వయానమును ♦ నీరసభావము ప్రాణికో

౩౬౯॥ శా॥ శ్రీనారాయణ దివ్యపాదయుగరా ♦ జీవప్రపత్తిప్రభా ।
 నానూనం బగుజన్మ మొక్కటియె మ ♦ ర్వశ్రేణికిన్ సార్థకం । బై
 త్యంబు వెలుంగుఁ గాని మఱి య ♦ న్యం బైనజన్మంబు స । న్నానింపం
 డ దాతఁ డెంత ఘనుఁ డై ♦ నన్ దుఃఖముల్ వాయునే॥ క॥ ఎల్లజ
 పులకును శ్రీ హరి । తల్లియు జనకుండు నగుటఁ ♦ దనదాస్యమునం ।
 మల్ల మిడువారిఁ గరుణా । కల్లోలయుతేక్షణములఁ ♦ గనుఁగొని ప్రో
 మ॥ క॥ సర్వచరాచర హృదయాం । తర్వాసుం డైనదైత్య ♦ దమను
 శరణం । బుర్వి ఫలదము తదస్యసు । పర్వల సజ్జల భజంప ♦ ఫల
 మెట్టులగు॥ తే॥ గీ॥ వాసుదేవప్రపన్నుని ♦ నైదికక్రియాచయం బెల్ల
 పఫలమై ♦ యలరు చుండు । వాసుదేవాప్రపన్ను స ♦ ర్వక్రియలును ।
 వ్యర్థము లటంచుఁ బలికె స ♦ ర్వాగమములు॥ మ॥ ఫలభేదంబును
 గాలభేదము వయో ♦ జాతిప్రభేదంబు త । త్కులభేదంబును లింగభేద
 ము క్రియా ♦ కోటిప్రభేదం బవ । ఫలభేదంబును వర్ణభేదము గుణో ♦
 వ్యభేద మొక్కింతయున్ । వల దేరచ్చరణార్థి కంచును భర ♦ ద్వా
 బండు దెల్పెం దగ॥ ఉ॥ జీవులలోన నొక్కరునిఁ ♦ జేరి నరుండు
 ప్రపత్తి పూనఁ ద । జీవబలార్హలభములు ♦ చేకులు నట్ల తదస్య మైన
 త । త్వేవను సంభవింపవు వి ♦ శేషఫలంబుల కెల్ల సంభవం । బై విల
 పిల్లుచుండు శర ♦ ణాగతి దీని నుతింప శక్యమే॥ మ॥ ఘనకల్యాణగుణ
 ప్రజాంబునిధియై ♦ గన్పట్టులక్ష్మీకళ । త్రునిపైఁ జేయుప్రపత్తి స్వేష్టఫ
 లసం ♦ దోహంబులం గూర్చి త । జ్ఞనుతాపత్రయబాధలం దునిమి మో ♦
 షుప్రాప్తునిం జేయుటన్ । వనజాతాక్షునియందె యీప్రపదనా ♦ ధ్వం
 బుత్తమంబై తగున్॥ ఉ॥ ఎన్నటి కొను మర్త్యుఁడు త్ర ♦ యీశిఖ
 లందుఁ బ్రవీణుఁ డాతఁ డిం । కెన్నఁడు కర్మయోగి యగు ♦ నెన్నటికిన్
 లభియించు జ్ఞానయో । గోన్నతి భక్తి నెన్నటికి ♦ నొందు దు
 రాశలు మాని చక్రికిన్ । మున్నె ప్రపన్నులై చనుడు ♦ ముక్తికి శ్రీ
 హరిదాస్యయుక్తికి॥ క॥ కలియుగమం దార్తునకున్ । వెలిగా మోక్షం

బుఁ బొందు ♦ విద్యాంసుఁడు లేఁ | డలఘుతరసాధనం బిది | తలఁపుఁడు
 దీనికి సమంబు ♦ ధర లే దనుచున్ || క || యోగంబు దీనిలో శత
 భాగంబున కైన రాదు ♦ పరమపురుషునం | యోగం బాజన్తమున
 ని | రాగనుఁడై పొందుఁ బ్రపద ♦ నాన్వితుఁడు దగన్ || క || కరుణ
 సాగరుఁ డగుశ్రీ | హరియందు ననర్థసిద్ధి ♦ కై మానవుచే | బరికిం
 చేయఁబడు నిజ | భరార్పణము తామసప్ర ♦ పత్తి యనఁ బడున్ |
 క || కామైకవత్సలుం డగు | శ్రీమాధవు నుచితకామ ♦ సిద్ధికొఱకు ను
 ద్దామగతిఁ బొందుశరణము | త్సౌమండలి రాజసాఖ్య ♦ శరణ మను
 దగున్ || క || పరిహృతకాముఁడు తద్దా | స్వరతుండును భక్తియుక్తుఁ
 డగుచున్ స్వాత్మే | శ్వరు హరిని బొందుశరణము | పరికింపఁగ సాత్త్వి
 కప్ర ♦ పత్తి యనఁ దగున్ || క || విను కాయికంబుకంటెను | ఘన మగు
 వాచికము దాని ♦ కన్న నధికమైఁ | దనరున్ మానసికము గా | పు
 మానససాత్త్వికం బ ♦ వుచు ముక్తి కిలన్ || సీ || కామమోహద్వేష
 గర్వాదిసహితుడై, శరణాగతునిఁ దన ♦ శక్తికొలఁది | బ్రోవక వి
 నాడుపురుషుని బ్రహ్మహ, త్యాగహస్తము పొందునాక్షణంబ | వా
 డున్నభూముల ♦ వర్షింపఁ డింద్రుండు, వానికి నిమ్మతి ♦ గాన రాదు
 తనపాప మెల్ల నా ♦ ర్జనుఁ డాతని కిచ్చి, యతనిపుణ్యం బెల్ల
 నపహరించు || తే.గీ || వాఁ డొనర్చిన సత్క్రియల్ ♦ వ్యర్థము లగు
 వానికంటెను బాపాత్ముఁ ♦ డైనవాఁడు | గానఁగా రాఁ డటంచును
 బూని తెలిపె | నఖిలశాస్త్రము లై కకం ♦ త్యము వహించి || క || అ
 రాధి యయ్యుఁ దనకుం | బ్రపదన మొనరించు నెఱుకుఁ ♦ బాపాత్
 నిజాంగిపిశితమున రక్షించెను | గపాతము మనుష్యుఁ డంత ♦ కన్న నగ
 ముఁడే || మ || కరముల్ రెండును మోడ్చి దీనుఁ డగుచున్ ♦ గంపించ
 గాత్రంబుతో | శరణం బంచును నమ్మి చేరుజనుఁ దా ♦ శక్తాత్ముడై
 త్రోచును | ర్నరునిం బట్టి జముండు హవ్యవహజా ♦ గ్రజ్జ్వలికాభీలనై

తరణీ రౌరవభూములందుఁ బ్రళయాం ♦ తం బుంచుఁ గ్రుద్ధాత్ముడై॥
 తే.గీ॥ వేదశాస్త్రంబులను నిట్లు ♦ విష్ణుదేవుఁ డానతిచ్చియు శరణార్థుఁ
 లైనవారిఁ । గావకుండునె గజరాజు ♦ కంటె మనుజు । లల్పులే సందియం
 బేటి ♦ కయ్య మనకు॥ వ॥ ఇట్టి యార్త ప్రపన్నుండు శరీరావసానసమ
 యంబున సకలచేతనసమానంబుగా స్మృతివిరహితుండును గాష్టపాషా
 ణసన్నిభండును నుచ్చాస్వసమాత్రావశిష్టుండునునై యున్నసమయంబున
 భగవత్ప్రేరణంబున నర్చిరాదిదేవత లరుదెంచి తద్దేహంబు వెడలించి
 నే తొండుదివ్యదేహం బొసంగి దివ్యవిమానారూఢుం జేసిన నతం డుత్త
 రాయణశుక్లపక్షదివాగ్ని సూర్యపరిపాలిత దేవయానంబునం బోవుచు
 భూర్భువస్సునర్క హోజనతపస్సత్య లోకంబు లతిక్రమించి గ్రహతార
 కానక్షత్ర మండలంబులం దాటి బ్రహ్మాండోపరిస్థిత హిరణ్మయకటా
 హంబు నొరసి తదీయబ్రహ్మ రంభద్వారంబుఁ జొచ్చి పృథివ్యస్తే
 జోమరుదాకా శాహంకర మహత్త్వత్వ ప్రకృత్యావరణంబులు లం
 ఘించి పథిగతలోకనివాసులచేతఁ బూజితుం డగుచు క్షణమాత్రం
 బున విరజానదీప్రాంతంబుఁ జేరి తద్విమానంబు విడిచి పాదచారియై
 విభూతిద్వయసంస్థిత యగుతన్నదిలోన నున్నాతుం డగునట్టిసమయం
 బున॥ క॥హరిచేత నియోజితుడై । విరజానదిచంత కేగి ♦ విష్ణుభటా
 గ్రే । సరుఁ డగుసమానపుండు తత్కరము కరమ్మునను బట్టఁ ♦ గా నవ్వే
 శిన్॥ క॥ విలయ మగు లింగదేహము । కలుషసుకృతవాసనావి ♦ కార
 ము లణగున్ । బులుగడిగినము త్తియముం । బలె నిర్దులుఁ డగుచు నా
 త్త♦భాసిల్లుఁ జుమి॥ క ॥ అంతటఁ జతుర్ముఖంబు ని । రంతరతారుణ్య
 సహిత♦మసితచ్ఛాయా । వంతము హరితనునిభ మతి । కాంత.మగుశరీ
 ర మచటఁ ♦ గలుగు సతనికిన్॥ క॥ ఆతరువాత సమానపుం । డాతనిహ
 స్తంబుఁ బట్టియచ్యుతపురికిం । బ్రీతిఁ గొని పోవుటకు విర । జాతీరస్థి
 తమహిజ ♦ సన్నిధిఁ జేర్చు॥ ఉ॥ అంతటఁ గామినీశతము ♦ లచ్యుతు

పంపున గంధకజ్జలా । నంతలతాంత రత్నమయ ♦ హారకిరీట సువర్ణచేల
ముల్ । చెంతకుఁ దెచ్చినం బ్రియము ♦ చిల్కఁగ వాని ధరించి భక్తుఁ
డ । త్యంతము భాసిలున్ రవినహాస్రసమప్రభ లుప్పతిల్లఁగన్॥ చ॥ పర
మపదంబునం గలుగు ♦ భవ్యజనంబులు వెక్కువేలు త । న్నరయుట
కేగుదేరఁ గనియందఱఁ గౌఁగిటఁ జేర్చుచున్ మహా । దరమునఁ బల్కు
రించుచును ♦ దండముఁ బెట్టుచు వారితోడ శ్రీ । హరిపురసీమకేగి
కల ♦ యం గని యబ్బుర మందు నత్తఱిన్॥ ఉ॥ సూత్రవతీశుసంపున
వి ♦ శుద్ధచరిత్రులు హేమరత్నస । ద్వేత్రధరుల్ మహోజ్జ్వలులు ♦ వి
ష్ణుభటుల్ చనుదెంచి యాతనిన్ । స్తోత్రము లాచరించుచును ♦ దూ
ర్యరవంబులతో ధ్వజాళితోఁ । బాత్రలయాటతోడ హరి ♦ పాలికి వే
గానిపోయి యచ్చటన్॥ మ॥ ప్రళయాదిత్య సహస్రనిర్బుదనిభ ♦ ప్ర
ఖ్యాతనారాయణో । జ్వలతేజఃపటలంబు లొక్కటఁ గనన్ ♦ శక్యం
బు గా దంచుఁ ద । జ్వలజాతాక్షునిమోల హేమమణిభా ♦ స్వచ్ఛిత్ర
నేపథ్య మ । ర్కిలి నిర్మించి ప్రపన్ను నవ్వెలిని సం ♦ ప్రీతిన్ వసిం
పించుచున్॥ చ॥ క్రమమున విష్ణుదాసులు తి ♦ రస్కరిణిం బయికెత్త
శౌరిపా । దములును జంఘ లూరులు ని ♦ తంబము నాభి యురమ్ము హ
స్తప । ద్దుములు గళమ్ము నెమ్మెగము ♦ మస్తకమున్ ఘనభూషణాయు
ధో । త్రమములతోడ దర్శనము ♦ దాసుఁ డొనర్చి నమస్కరించుచున్॥
క॥ చకితాంతరంగుడై త । న్నికటప్రభజూడ లేక ♦ నివ్వెఱపడి తా
నొకవాక్యం బైనను బ । ల్కక పటికపుబామ్మగతి నిలంబడి యున్నన్॥
మ॥ కరుణాపూర తరంగితేక్షణములం ♦ గంసాంతకుం డామహా ।
పురుషుం గన్గొనిచెంతకుం దిగిచి సం ♦ పుల్లాస్యఁడైరత్నభా । సుర
కేయూర మహోర్మికావలయవి ♦ స్ఫూర్జ జగత్ప్రక్షణ । కరహస్తంబు
తదీయమాలిపయి వే ♦ డ్కంబెట్టి తా ని ట్లనున్॥ మ॥ సకలైశ్వ
ర్యసమ్పత్తి గల్గి నిజవి ♦ జ్ఞానంబుపూర్ణంబుగా । నకలంకాకృతితోడ

శాశ్వతసము ♦ గ్రానంద మొప్పార మా । మకదాసావళి గూడి
 మత్పరిని సా ♦ మర్థ్యంబు రెట్టింప ను । త్సుకత నిల్వము
 నీయభీష్టములు గూ ♦ ర్తు భీతి నీ కేటికి॥ మ॥ ధనదారా త్తజ
 భోగముల్ విడిచి మ ♦ త్పదాబ్జకైంకర్యవ । ర్తన మెల్లప్పుడు
 పూసుట శ్రమముచే ♦ త్ ధాత్రిలో గుండు ని । న్గని కా
 రుణ్యరసాతిరేక మెనగం ♦ గా మత్పరిన్ జేర్చినాఁ । డను నీ కే జన
 కుండఁ గాని పెరవాఁ ♦ డం గాను మాటాడరా॥ ఉ॥ పిమ్మట గొట్టి
 యీకరణి ♦ భీతి వహించెదవేల నేను నీ । సొమ్మయి నాఁడ సీతలఁ పు ♦
 చొప్పన ♦ నింకఁ జరించువాఁడ జ । త్తమ్మన నమ్మ భోగసము ♦
 దాయము గొమ్మ పురమ్మ సర్వము॥ । నమ్మతితోడఁ జూడు మనిచక్రి
 ప్రియ మైనగర్జ వచించిన॥ క॥ గడగడ వడఁ కుచు నడుగులు ।
 తడఁబడ నిశ్చేష్టఁ డగువి ♦ ధంబునఁ దాల్కి॥ విడిచి మఱుమాటఁ
 బలఁక । జడునిగతిన్ దానుఁ డున్న ♦ సదయుం డగుచు॥ నీ॥
 తమ్మితేకులరీతిఁ ♦ దగునేత్రములదానిఁ, దలిరులఁ బోలుపా ♦ దముల
 దాని హల్లకంబులమాడ్కి ♦ నలరుచేతులదానిఁ, జంద్రమండలనిభా ♦
 స్థంబుదాని । బసిండికుండలయోజఁ ♦ బరఁగుచన్నులదాని, బింబఫలా
 రుణో ♦ స్థంబుదాని । వల్లికానుచులన ♦ న్నందహాసముదానిఁ, గాదంబి
 నీతుల్య ♦ కచముదాని॥ తే॥ గీ॥ దివ్యవస్త్రవిభూషణ ♦ దివ్యగంధదివ్య
 సీమమాలికాంజన ♦ దివ్యసుగంధ । నివహ దేదీప్యమానయై ♦ నెగడు
 దానిఁ । బాలమున్నీటిపట్టిని ♦ బ్రభుఁడు చూడ॥ చ॥ మణిమయ
 కింకిణీగణన ♦ మంచిత కాంచన మేఖలార్పుణం । ర్పుణనినదంబు పాదజల ♦
 జద్వయనూపురహస్తకంకణ । క్వణసముకర్ణవర్ణమయి ♦ క్రాల విభూషణ
 దేహాదీఫితుల్ । ప్రణుతగతిన్ దిగంతములఁ ♦ బర్వ రమాసతి నిల్చి
 యత్తితి॥ చ॥ కలువలు తోరణావళులు ♦ గట్టి కదల్చినభంగి సారస
 య్ములు వికసించుపోల్కి ర్పుష ♦ ముల్ మదనంపద దాఁటుకైవడి॥ ।
 నొలకరిమించుమించు తెగ ♦ దోచి తళ తళలాడుమాడ్కి భా । సిలుకరు

గాకటాక్షముల ♦ శ్రీనతి యాతనిఁ జూచునంతటా॥ సీ॥ సలలితా
 ప్తైశ్వర్య ♦ సంపూర్తి వరియించు, సకలలోకాధిక ♦ జ్ఞాన మొదవుఁ
 బద్ధాక్షునన్నిభ ♦ ప్రబలశక్తి లభించుఁ, బ్రకటవేదాంతవా ♦ కృతిమ
 పొడము । నిరుపాధికాత్మైక ♦ నిబిడభక్తి జనించు, శేషత్వముపరోక్ష ♦
 సిద్ధ మగును । స్వానంద వార్ధి దే ♦ హం బెల్లఁ గప్పను, గల్యాణగుణ
 సమగ్రత వెలుంగు॥ తే॥ గీ॥ వింతయును భీతియుఁ దొలంగు ♦ విపులధృ
 తియు॥ శ్రద్ధయును దయ మేధ ల ♦ జ్ఞయు విశుద్ధి । చెంతఁ జేరును బరి
 చయ♦వంతునట్ల । దానుఁ డలరును శ్రీదేవి ♦ దయను జూడ॥ ఉ॥ నీవు
 మదీయపుత్త్రిఁడవు ♦ నీకు సమస్తశుభంబు లిచ్చితిం । గావునఁజూడునీజు
 నకుఁ ♦ గంజదళాక్షుని మేర్పుశైలసం । భావితరత్నకాంచనవి ♦ భాపరి
 పూర్ణమృగేంద్రదివ్యవీ॥ రావసభృజగత్ప్రభు న ♦ టంచురమాసతిపల్క
 దానుఁడు॥ మ॥ సరసీజాప్తకిశోరదీధితులు భా ♦ స్వచ్ఛక్రచాపాసిచా॥
 మరపద్మాంకుశశంఖమత్స్యముఖన ♦ మృకృస్యమృకేఖాధురం । ధరముల్
 వజ్రమయాంగుళీయవలయో♦ ద్యన్నాపురాన్వీతముల్ । పరమోత్కృ
 ప్తము లైసతద్వనధిజా ♦ పాదంబు లీక్షించుచు॥ ఉ॥ దండమువిష్ణువల్ల
 భ కు ♦ దంచితమంగళభూమికిఁ నతా॥ ఖండలశర్వముఖ్యసుర ♦ కంజద
 లాక్షికి వార్ధికన్యకు॥ మండితరత్న కాంచనసమగ్రనిభూషణభూషిత్వాం
 గికిం । బండితగేహవాస కని ♦ పల్కుచు మ్రొక్కు నతండు భక్తితో॥
 తే॥ గీ॥ భిల్లునతిచేసిశ్రీసూక్త ♦ మింపుతోఁ బఠించి వినుతించి తత్త్వవ ♦
 గాంచితాను । మున్న పడ్డ శ్రమం బెల్ల♦విన్నవించిమఱితదాజ్ఞ ముకుం
 దుముం♦ దరను నిల్చి॥ తదభిముఖుండై ఘర్తవేళామన్యందినప్రచండ
 మార్తండ మండలార్బుదంబు లొక్క మొగి గగనమండలంబెల్ల నిండి
 యుండుచందంబునఁ బ్రశయసమయసముదితజలధరపటలగర్భకుహరజని
 తబహుళవిద్యుల్లాతానీకంబులు రోదోంతరంబునం దెడతెగక నిలిచి
 యున్నవిధంబునఁ దోచు తేజోమండలంబులోపలవార్షికావసరసముత్థిత

కాదంబినీవినీలవిగ్రహుండును హారకటకకరీటకేయూర మంజీరాంగుళీ
 యకకుండలకాంచీగ్రైవేయక కాస్తుభప్రముఖానన్దమణివిభూషణవిభూ
 పితుండును రత్నసింహాసనోపరివిరాజమానశేషవర్మక సమాసీనుండును
 దప్తజాంబూన దాంబరుండును దివ్యమాల్యానులేపనతాంబూల శోభి
 తుండును విశుద్ధోభయ పార్శ్వగత సుందరీసుందరతరకరారవిందగత
 హైనుదండమండిత చామరవ్యజనసంవీర్యమానుండును నాఖిండలశుండా
 లశుండా దండమండితాఖిండ చతుర్భుజ విరాజమానసుదర్శన పాంచ
 జన్యాదిదివ్యాయుధుండును ధర్మాధర్మాభిమాన వేదాభిమానకాలాభిమాన
 ప్రకృత్యభిమాన పరమపదాభిమాన క్షేత్రజ్ఞాభిమాన యోగాభిమాన
 వేదాంతాభిమాన ప్రముఖదేవతా జేగీయమాన చరణకమలుండును
 సౌందర్య లావణ్య గాంభీర్య ధైర్య సైర్య వీర్య సౌలభ్య సౌశీల్య
 వాత్స్ల్య ప్రముఖ నిత్య నిరవద్య నిరతిశయ నిర్మల నిరుపమా నాన
 వద్య హేయప్రతిభ టాసంఖ్యేయ సహజ మంగళగుణగణాధారుండును
 జరణకమలనిష్ఠూత సౌందర్యమరంద ధారా విభ్రాంతిప్రద జాహ్నవీ
 ప్రవాహుండును సులలితమృగమదతిలక విలసితవిపులఘాలతలుండును
 నిర్దోతుకజాయమా నానూన కరుణారస పరిపూర్ణ ప్రఫుల్ల పుండరీక
 సంకాశ విలోచనుండును వదనరాకేందుమండల చంద్రికాయమానమం
 దస్మి తాఢికరణ బింబఫలనిభాధరుండును జతుర్ముఖముఖోద్భూత
 ఋగ్యజుస్సామాధర్వణవేదనినాద ముఖరిత నాభీసరోరుహుండును శ్రీ
 మదిందిరాసుందరీ సుందరతర పురందరమణిమయ మందిరాయమా
 న విశాలవక్షస్థల విభాసమానాసమాన శ్రీవత్స కాస్తుభ వైజయంతీ
 వనమాలి కాభిరాముండును నసంత గరుడ విష్వక్సేన నిత్యసూరి సంసే
 వితుండును నారద ప్రహ్లాద పుండరీక పరాశర వ్యా సాంబరీష ముఖ
 భక్తగణ స్తోత్రయమానుండును విమలాదిశక్తిపరివేషిత పాద పీఠండును
 నైన శ్రీమన్నారాయణుం గాంచి తదీయ చరణకమలంబులకు సా

హ్రాంగ దండప్రణామంబు లాచరించి లేచి ముకుళితహస్తండును వినయ
 శీర్షండును విగతశ్రముండును భక్తిపరవశుండును నగుచుఁ బురుషసూ
 క్తంబున నారాయణ మహా నారాయణ మహోప నిషద్వాక్యంబుల
 వినుతించి యపరాధక్షమణంబు వేడుచు న్నదాసునిం గని భగవం
 తుం డిట్లను॥ తే.గీ॥ పరమపదమందు మది కింపు ♦ వడ్డచోట | నీవు వసి
 యింపు మచ్చోట ♦ నేచు సిరియుఁ | గూఢి నిల్తుము నీమది ♦ కోర్కు
 లెల్ల | సంతత మొసంగుచును నీకు ♦ సఖుల మగుచు॥ మ॥ అనినా
 యణుఁ డానతిచ్చినఁ దదీ ♦ యాజ్ఞా శిరంబందుఁ గై | కొని లక్ష్మీసతి
 కిన్ ముకుందున కసం ♦ కోచంబుతో మ్రొక్కి ని | త్యనివాసాంతిక
 భూమి నొక్కయెడ దీ ♦ వ్యద్రత్న సాధాంతరం | బున సంవాస మొనర్చి
 యుండు నతఁ డం ♦ భోజాక్షుఁ బూజించుచు॥ క॥ అనుచున్ ముక్త
 జనన్తుల | ఘనచరితము గురుఁడు సెప్పఁ ♦ గా విని యతనిం | గని య
 జ్ఞ శర్మయాదవు | లనుశిష్యులు పరమపదమ ♦ హత్త్వ మడిగినన్॥
 వ॥ రామానుజుం డిట్లనియె॥ క॥ విరజానది కవ్వలఁ దగు | పరమపద
 ము దాని వినినఁ ♦ బంచజనులకున్ | హరికరుణచేత మోక్షము | దొర
 కొను నని బుఘలు చెప్పు ♦ దురు మోదముతోన్॥ మ॥ అమలం బవ్య
 య మప్రమేయ మజరం ♦ బానందరూపంబు శాం | తము తేజోమయ
 మాదిమధ్యలయ శూ ♦ న్యంబు మనోవాగగ | మ్యము నారాయణ
 తత్త్వతుల్యము తదీ ♦ యస్థాన మం చాగమాం | తము లెల్లన్ వచి
 యించియుం డెలిపె గౌ ♦ ణస్ఫూర్తిఁ దల్పద్రతుల్॥ సీ॥ పరమేష్ఠిముఖ
 మహో ♦ పనిషన్నయాంగంబు, భానుకోటిప్రభా ♦ బంధురంబు | జ్ఞాన
 శక్తిబలాది ♦ వద్గుణపరిపూర్ణ, మాదిమధ్యాంత శూ ♦ న్యప్రభవము |
 దివ్యాంగయుతవాసు ♦ దేవైకభోగ్యంబు, విక్రియాహేయత్వ ♦ విరహి
 కంబు | వాచామనోవృత్తి ♦ వర్తనాగమ్యంబు, గోవిందదాసాను ♦
 కూలరూప॥ తే. గీ॥ మపరిమిత మఘపిరహిత ♦ మతుల మమర | గణ

వినుత మజరమును దుఃఖమతిసుఖద । మగుచుఁ దత్పరమవ్యోమం
 మందు షడ్గు । ఇప్రకృతి త్రిచరణభూతి ♦ నావెలుంగు ॥ మ ॥ ఇన
 చంద్రానల విద్యుదాదికవిభా ♦ హీనంబుగాఁ దప్తకాం । చనమాణిక్య
 మరీచులం బ్రబలతే ♦ జిఘంజసంయు క్తమై । కనదారామగిరీంద్ర
 పట్టననదీ ♦ గ్రామప్రజాన్వీతమై । జనసంపూజితమై వెలుంగుఁ బరమ ♦
 స్థానం బనూనంబుగన్ ॥ నీ॥ కర్పూరచందన ♦ కస్తూరికాకోటి, బంధురం
 బచ్ఛోటి ♦ గంధగుణము । శర్కరామృతపయ ♦ స్సాంద్రమాధుర్య
 ధు, రంధరం బచ్ఛోటి ♦ రసగుణంబు । ఘర్తావసరమధ్య ♦ గతనిర్భు
 దార్కనం, యోగ మచ్ఛోటితేజోగుణంబు । కఠినస్తనీస్వయంఽగ్రహ
 సౌఖ్యార్బుద, సాదృశ్య మచటినం ♦ స్పర్శగుణము॥ తే. గే॥ షడ్జమధ్య
 మగాంధార ♦ సహితగాన । శతసుఖప్రద మచ్ఛోటి ♦ శబ్దగుణము ।
 సంతతముకుందపాదాంబు ♦ జడ్యయప్ర । చారసంయుత మచటివి ♦
 జ్ఞానగుణము॥ క॥ కాలాతీత మచంచల । మాలస్యజడత్వశూన్య ♦ మప్రా
 కృత ముత్తాలధ్వజగోపురసా । ధాళీసంయుతము తత్ప్రకారాకాశ మగు॥
 తే.గీ॥ కోటిసూర్యప్రకాశంబు ♦ కోటిచంద్ర । శీతలంబు నిజాంశువి ♦
 ద్యోతమాన । మర్చిరాదిపదాభిగ ♦ మ్యంబు యోగి । కామితార్థంబు
 తత్పరా ♦ కాశ మెన్న॥ మ॥ మురజిదైవభవతత్త్వమంగళగుణం ♦ బుల్
 దెల్ప లే నట్లు త । త్పరమవ్యోమనివాస దాసజనదీ ♦ వ్యద్వర్తనాకార
 ముల్ । వరుసన్ శేషవిరించివాక్పతులకున్ ♦ వాక్రుచ్చి వర్ణింపఁగాఁ ।
 దరముం గా దన నేను దెల్పఁగలనే ♦ ధారాశవాక్యంబులన్ ॥ నీ॥ అణు
 మాత్రదేశంబు ♦ సం దజాండావళుల్, రచియింపఁగాఁ జాలు ♦ రుచిర
 శక్తి । తా రున్నచోట సం ♦ తత ముండియును సర్వ, దేశముల్ చరి
 యించు ♦ దివ్యమహిమ । యతిసూక్ష్మలయ్యు డ్ద ♦ కార్థంబులోన వి,
 భూతిద్వయము గాంచు ♦ భూరివిద్య । నిమిషంబులోపల ♦ నిఖిలవేదం
 బులు, పారాయణమొనర్చు ♦ ప్రాధిమంబు॥ తే.గీ॥ గలిగి శ్రీశానుకూ

లని ♦ ర్మలనిజన్వ । భావులు నభోక్షజార్చన ♦ వ్రవణు లమిత । హరిజ
 దాంబుజభక్తియు ♦ క్లాత్తు లగుచు । దనరు చుందురు పరమప ♦ దన్ధ
 జనులు॥ మ॥ పరమవ్యోమమునక వెలుంగునకల ♦ ప్రాణుల్ మహానంద
 బం । ధురు లుత్కృష్టతరప్రభోధులు విశు ♦ ధుల్ చక్రికైంకర్యత । త్వ
 నిర్నిద్రతరప్రచారు లురుస ♦ త్వప్రాధిమాధ్యుల్ పర । స్వరతుల్యంగవ
 తుల్ విశోకు లజరుల్ ♦ శాంతస్వరూపుల్ చుమి॥ మ॥ సకలప్రాణుల
 తత్పరంబున నిజే ♦ చ్ఛాసిద్ధనానావిధాం । గకు లాత్మేశ్వరబద్ధశుద్ధహృ
 యుల్ ♦ కంసారిచాన్యప్రచా । రకులున్ వర్జితకామలోభమదగ
 ర్వద్వేషశోకాదికుల్ । ప్రకటార్కానలకోటి దీధితియుతుల్ ♦ ప్రజ్ఞాన
 చారాన్వితుల్॥ క॥ స్వర్గస్థితుండు నారక । దార్గత్యము బొందునరువి
 ధంబున వేధో । భర్గసురేంద్రముఖాండాంతర్గతులన్ వారు చూచె ♦ దర
 సతతంబు॥ నీ॥ ఒరులచే నగుబాధ ♦ లొక్కించుకయు లేవు, కామలో
 భాదులు ♦ గాన రావు । మరణజన్తము లను ♦ మాటయు విన రాదు
 నిత్యసుఖం బెందు ♦ నిండి యుండు । గామితార్థములు త ♦ త్కాలం
 సిద్ధించు, దారిద్ర్యమును రోగ ♦ తతులు వింత । షడ్గుణాష్టగుణముల్
 సంశతంబు వెలుంగు, దలచినరీతి మా ♦ ధవుండు దిరుగు । తే॥ గీ॥ నిత
 నిరవద్యనిస్తుల ♦ నిరతిశయని । తాంతనిర్మలనిజసము ♦ ద్యత్ప్రబోధ
 నిఖిలలోకంబులం దెల్ల ♦ నిండి యుండు । దరమె వర్తింప బరమప
 దన్ధ మహిమ॥ చ॥ తనయుల బ్రోచుకార్యములు ♦ తల్లియు దండ
 యొనర్చి సమృదం । బనుదిన మందుచందమున ♦ సంబుజనాభుండు ము
 జీవుని । చ్చ సనుసరించి ద్రిమ్మరుచు ♦ సంతస మొందుట జక్రిదాన్యః
 ర్తనమున వాని కించుకయు ♦ దాపము పుట్ట దనుక జుమి శ్రుతుల్
 శా॥ మాతంగాశ్వరథాదికంబు విలస ♦ న్నాణిక్యజాంబూనదనీ
 తాందోళికలున్ నటినటులు దా ♦ నీదాసులున్ వాద్యసం । ఘ
 తంబు గరదీపికాళులు పరా ♦ కల్ ఛత్రముల్ తానె యె

యాతం ధ్యాయతు సుత్యవప్రతతి ని ♦ త్యం బచ్చటం జేసెడిన్ || క || అ
 చ్చటి కేగినజనములు | ముచ్చటకు మరలి రారు ♦ ముతమర్గనుతో |
 నచ్చుపడి యుందు రిచ్చకు | వచ్చినగతిఁ దిరెగద రని ♦ వారితు లగు
 చున్ || మ || సకలా మ్నాయవిదుండు వక్తయు వయ ♦ స్సంపూర్ణఁ డా
 ర్యుండు రా | జకులీనుండు నరోగి శౌర్యబలవి ♦ స్తారుండు వేగాధికుం |
 డకలంకుం డతిసుందరుండు సకలాధ్ధాన్వితభూచక్ర నా | యకుఁ డైనట్టి
 మనుష్యునందుఁ దగు మ ♦ ర్త్యానంద మత్యున్నతిన్ || తే. గీ || మానవా
 నందశత మేక ♦ మైన నపుడు | మనుజగంధర్వులందు సా ♦ మర్థ్యయుతున
 కొక్కయానంద మగు నది ♦ యుండు నందు | శ్రోత్రియుం డైనకా
 మనం ♦ శూన్యనకును || నీ || మనుజగంధర్వస ♦ న్తానితానందశ, తము
 గూడి దేవగం ♦ ధర్వతతుల | కొక్కయానందమై ♦ యుండుఁ దదానం
 ద, శతము గూడినఁ బితృ స్థలసనాత | సస్థల కొక్కయా ♦ నందమై
 తగు నవి, శత మైన నాజాన ♦ జత్రిదశుల | కొక్కయానందమై ♦
 యుండుఁ దచ్చతము క, ర్తామరానందమై ♦ యమరుఁ దచ్చ | తము
 పురానంద మగుఁ దచ్చ ♦ తంబు గలిసి || తే. గీ || యమరపతి కొక్కయా
 నంద ♦ మగును దచ్చ | తము బృహస్పతి కొకప్రమో ♦ దం బి వెల్లె
 గలుగు శ్రోత్రియుఁడైనని ♦ ప్కామకునకు || క || అమరాచార్యానందశ
 తము కశ్యపముఖ్యులకును ♦ దగ నేకానం | ద మగు నవి నూఱుగూ
 డిన నమరుం బద్మజున కొక్క ♦ యానందంబై || క || కామవిరహితశ్రో
 త్రియుఁ డీమహితానందశతములెల్ల వెలుంగన్ | భూమిఁ జరియించు
 ధరమ | వ్యోమానందము తదర్బు ♦ దోన్నతము సుమీ || క || ఇట్టిమహా
 నందము లా | పట్టునఁ గలజీవతతికి ♦ బహుశతకోటుల్ | ద్విట్టముగఁ
 గలుగు బోధయు | నట్టిదయై వెలుంగుచుండు ♦ ననవరతంబున్ || క ||
 అందుఁ బ్రమోదనపుర మా | నందప్రదమై వెలుంగు ♦ నవసారసపూ
 ర్ణేందురుచిరమందరధర | సుందరతరవదనకాంతి ♦ శోభిత మగుచున్ ||
 ౩ || ఆవరవ్యోమంబు ♦ నందుఁ గాంచనరత్న, ఘటితములు విచిత్ర ♦

కల్పసములు । బహుయోజనోన్నతః । ప్రాకారములు మూడు, గలిగి
జాంబూనదః । నిలయములును । వజ్రసాధములు సాః । వర్ణగోపురములు
మణి హేమమయకుట్టిః । మన్థలములు । బలభేదిరత్నసోః । పానములే
ముక్తావి, తానజాలకములు । ద్యద్విమానః॥ తే.గీ॥ సముదయము లొప్ప
నూలు యోజనము లాయతమ్మునంతియెమటి విశాలమ్మునగుచు । బల
గుచుండుఁ బ్రమోదనః । పురము దానియందు వసియించు ననిరుద్ధః । డ
ముదమున॥ మ॥ మదదంతావళికోటినిర్బుదసదృశః । దృఢస్థలోచ్చాయమై
యుదయాదిత్యసహస్రదీధితిచయం । బాకుమ్మడిం దిక్కులం । బాదువ
ద్రష్టనిరీక్షణప్రతిహతిం । బుట్టించుచుం జిత్రసం । పదలం బూను చ
కరత్నరచితః । ప్రాకార మచ్చోదగు॥ ఉ॥ అంబరమధ్యభాగసము
దంచితభానుశతాయుతప్రభా । డంబరమై మురాంతకథః । టవ్రజసం
తియోగ్యశీర్షమై । తుంబురునారదాదిమునిః । ధూర్జటికోటినుతప్రభ
వమై । యంబుజరాగదుర్గమునః । కవ్వల వజ్రపుకోట భాసిలు॥ శా
స్రావృట్కూలపయోధరాంతరతటిః । ద్రావృతప్రభాన్వితమై । లావణ్యా
కనూత్నచిత్రయుతమైః । రాజన్తహాభేయమై । భావాతీతపటుప్రతా
యుతదీః । వ్యద్యోధసంవాసమై । సౌవర్ణోజ్జ్వలదుర్గ మావేలి విరా
జద్వృత్తితో భాసిలు॥ చ॥ మరకతనాళసంయుతసః । మంచితకాంచ
హల్లకాంబుజో । త్కరఘనవాసనాన్వితసుః । ధారసపూరతరంగజాతశీ
కరపరిపుష్టకూలగతః । కర్బురసాలచయమ్ములై సరో । పరములు పెక్కు
వేలు చెలుః । వమ్ముగఁ దత్పరమందు భాసిలు॥ చ॥ సరసులు నూత
లు నదులుః । జక్కరలున్ దిగుమెట్టుబావులుం । జెలువులు బట్టె లచ
టః । బః । సిండితోవల్ రతనంపుడమ్ములున్ । సురుచినమన్వితామృతవి
శుద్ధసుశీతరసంబు లొప్ప శా । ఘరబకహంససారసవిః । భావటలోజ్జ్వలిత
బులై తిగు॥ శా॥ అంభోజాక్షులు కంకణాంగదవిశుః । ధ్వాజానుబ
హగ్గభుత్ । జంభారాతిశిలాసితాంగసహితుత్ । సౌవర్ణచేలావృతుల్
శుంభద్విక్రము లిందుకోటివిలసః । చోభాన్వితుల్ సద్గుణా । దంభు

చక్రిభటుల్ చరించెదరు త ♦ త్ప్రాకారమధ్యంబులన్ || మ || నవరత్న
 ద్యుతిధాగధగ్యసహితాం ♦ తగ్గేహసావర్ణసం | స్తవనీయోన్నతపంజ
 రాంతరవిరా ♦ జచ్ఛారికాకీరముల్ | కవనంబుల్ హరిపై ఘటించి ♦
 యెలమిన్ ♦ గానంబు గావింప భాగవత్వ్రాతము లాలకింతురు మహా ♦
 త్కంఠంబుగా నచ్చటన్ || సీ || కలువపూదండలు ♦ గదలించుగతిఁదోచు,
 బెళుకుఁజూపులతళ ♦ తళలతోడ | బలుహజ్జమెకముల ♦ చెలువమ్ము
 హసియించు, రమణీయమందయా ♦ నములతోడ | శారదచంద్రికల్ ♦
 జగము గప్పినజాడఁ, దనరారుమండస్తి ♦ తములతోడ | శారికాపికీర ♦
 సముదాయములఁగేరు, మధురవాక్యములసం ♦ పదలతోడ || తే.గీ || గంధ
 కర్పూరపీటికా ♦ కజ్జలాంక | నములతోడను బుచ్చదా ♦ మములతోడ |
 వజ్రమయదివ్యభూషణా ♦ వళులతోడఁ | బరఁగుచుందురు భామ ల ♦
 ప్పరవరమున || మ || జలజాతప్రతిమాననేత్రములు రా ♦ జద్రాజబింబా
 నన | మ్ములు సావర్ణఘటస్ఫుట స్తనయుగం ♦ బుల్సంహమధ్యంబు లు |
 జ్వలకార్తస్వరవల్లిభాంగములు భూ ♦ చక్రాంచితశ్రోణులున్ | జలద
 శ్యామకచంబు లొప్ప హరిపూ ♦ జల్ సేతు రచ్చో సతుల్ || ఉ || హాట
 కరత్నసంఘటిత ♦ హర్త్యములందు వసించి భూమిభృ | త్కృటి హ
 సింపఁజాలుచనుఁ ♦ గొండల నంటఁగ వీణలూని య | చ్చోట వసించు
 ముక్తు లతి ♦ చోద్యముగా విని సంతసింపఁగాఁ | బాటలగంధు లచ్యు
 తునిఁ ♦ బాడెద రంచితభక్తియు క్తలై || తే.గీ || అచటికాంతల వర్ణిం
 ప ♦ నజ్జభవుని | కై న శక్యంబు గాదు వే ♦ యనఁగ నేల | యచట
 వసియించుకోఁతితో ♦ నై న సాటి | రాదు మనయూర్వశియు మన ♦
 రంభ వింటె || శా || భేరీశంఖమృదంగ తుంగపటహా ♦ భీలధ్వనుల్
 భూరిపై | న్యారావంబులు మింటఁ బర్వ జలద ♦ శ్యామోన్న
 తాంగంబు చెన్నారం బర్వతరాజతుల్యశీతవే ♦ దండస్థుడై వైష్ణవా |
 చారంబుల్ తగఁ బోచుచున్ దిరుగు వి ♦ ష్వక్సేనుఁ డుద్యద్గతిన్ ||

ఉ॥ కాంచనపక్షదీధితులు ♦ కాలసముత్థిత చంచలావళిన్ | మించి తె
లుంగ వజ్రనఖ ♦ నిర్మలదీప్తులు భానుమండలో | దంచితవృత్తి నొప్పు
గులి ♦ శాధిక తీవ్రతరప్రభాలన | చ్చంచువుతోడ నప్పరిని ♦ సంతత
మున్ గరుమండు ద్రిమ్మరున్ || మ॥ హతనక్రంబు నిజాంగవల్లనసము ♦
ద్యద్భూరినిర్హృదని | ర్జితరాత్రించర యోధచక్ర మయుత ♦ గ్రీష్మా
రూ బింబప్రభా | తతినిర్వక్రము రాహునిర్దళనజా ♦ తస్థైర్యసంతుష్టసూ |
ర్య తుషారద్యుతిశక్ర మాచు హరిచ ♦ క్రం బప్పరిన్ భాసిలున్ ||
మ॥ అరవిందా హితకోటిదీధితియుతం ♦ బై దక్షిణావర్తనుం | దరమై
రత్నసువర్ణ సంకలితమై ♦ దైతేయసేనాభయం | కరభూరి ధ్వనికారి
యై దివిజనం ♦ ఘస్తుత్యమై కంసభి | త్కరసంస్థం బగుపాంచజన్యఘ
నశం ♦ ఖం బప్పరిన్ భాసిలున్ || క॥ మణిమయ దండయుతమ్ములు |
గణనాతీతములు తప్త ♦ కాంచనచేల ప్రణుతములై గరుడధ్వజ | గణ
ములు తత్పట్టణమునఁ ♦ గర మొప్పుఁ జూమి॥ నీ॥ ఘనబృంహిత
ధ్వాన ♦ గర్జితంబులు గల్గి, జలధరమ్ములఁ బోలు ♦ సామజములు | చ
ద్రాతపోజ్వల ♦ చ్చవులతోఁ బాలేటి, తెరలవై ఖరిఁ దోచు ♦ తురగ
ములును | మణికింకిణీఝణం ♦ ఝణనిక్వణములతో, నలరారుచున్న శః
తాంగములును | గొడమసింగముల సం ♦ పద హరింపఁగఁ జాలు, వి
క్రమంబులు గల్గు ♦ వీరభటులు॥ తే. గీ॥ గలిగి భేరీపటహాశంఖ ♦ కా
హళోరు | దుందుభీముఖవాద్యసం ♦ దోహజనిత | మహితరవముల శ
బ్దాయ ♦ మానమగుచుఁ | బరఁగుఁ దత్పరి కన్నుల ♦ పండువుగను |
కు॥ విరజామధ్యగతామి తామృతరసా ♦ విరూపత కల్హారవా
రిరుహమోడ భరాలసాలసములై ♦ క్రీడావనాంతస్థితా | మరధాత్రి
తతాంతసంతతిగళ ♦ న్నారందధారాపరం | పరలన్ నిక్రములై నమో
రములు పేరి ♦ మన్ దత్పరిం ద్రిమ్మరున్ || మ॥ జవనారట్ట జకోటి పాట
వవిరా ♦ జద్భంగసంఘాతసం | భవసంపూర్ణఘమంఘమారవ సము

త్వన్నప్రతిభానసం । స్తవనీయో భయభాగకూలగతభా • స్వత్కాం
 చనత్కైజదీ ప్రవనంబై విరజాతరంగిణి సముద్యత్సూర్తితో భాసిలున్ ॥
 క॥ ఘన మగుప్రమోదపుటభే । దనమునఁ దనరారుసంప • దల నొ
 కలవ మే । వినిపించినాఁడఁ దత్పర । మునఁ దగువైకుంఠవిభవ • ము
 న్వినుఁ డింకన్ ॥ సీ॥ యోజంపఁగ సహస్ర • యోజనాయతము త, దర్శ
 విశాల ము • స్థాంశుకోటి । తేజంబు రత్నమం • దిరహేమగోపుర,
 వజ్రమయధ్వజ • వ్రాతకాంచ । నాట్టాలకము మణి • కుట్టిమస్థలమును,
 మరకతమయసౌధ • మండితంబు । నమృతనిర్దురము క • ల్పాగమ
 యారామ, బహుళంబు శ్రీసతీపద్మదాభ ॥ తే.గీ॥ సదృశపుం యావ
 తము బహూ • చ్ఛాయహేమ । రత్ననిర్మిత పంచమంగ్లంబు సగుచుఁ •
 దనరు వైకుంఠ మాపరంధామమందు । నచటఁ బ్రద్యుమ్నుఁ డెలమి
 తో • నధిసించు ॥ సీ॥ అమితార్చదాయామ • మమితవిశాలమ, రా
 గ్నివిమృన్నధ్వ • మంచితప్ర । భూతతేజఃపుంజ • మాతతమణినువ, ర్ణా
 గారచంద్రశా • లాన్వితంబు । మణిమయవేదికా • గణ మింద్రనీలధ్వ,
 జానీక మంబుజా • త్కాంచితోరు । దాసగణంబు శ్రీ • తరుణీనిభాంగనా,
 సముదయం బమృతర • సప్రపూర్ణ ॥ తే.గీ॥ వాహినీసంయుతంబు న •
 వచనహృదయ । గమ్యమును దుర్గసప్తకంకలిత మగుచు । పజలు సమ్మా
 దనా హ్వయ • పురము దాని । యందు సంకర్షణంబు చె • న్నారు
 చుండు ॥ శా॥ ఆనందాఖ్యపురంబు దానికిఁ బరం • బం దొప్పుఁ డేజో
 ధిక । జ్ఞానానందమయంబు హేమమణిభా • స్వత్కృష్టిమోద్భూతసం ।
 తానత్కారుహకల్ప వృక్షకుసుమో • ద్యద్వాసనాబంధురో । ద్యానా
 రామ సమాగతానిలకిశో • రాక్రాంతసౌ ధాళియై । మ॥ హరిదత్వా
 యుత కోటిదీ ధితిసమే • తాత్యన్నతద్వాదశా । వరణోపేతము నిత్య
 మంగళరవ • వ్యాప్తంబు మాణిక్యభ । వ్యరుచిస్సీతము యోజనార్బుద
 విశా • లాయామమై యొప్పుత । త్పరమం దుండును వాసుదేవుడు

జగఁ ♦ త్పూజ్య ప్రభావంబుతోన్॥ నీ॥ శతయోజనోచ్ఛాయ ♦ సావర్ణ
 సాధముల్, మరకతమయకుట్టి ♦ మస్థలములు । పుష్కరాగోజ్జ్వల ♦
 భూరిమందిరములు, గోమేధికాంచిత ♦ గోపురములు । శక్రోపలోజ్జ్వల ♦
 చ్ఛాదనంబులు సాంద్ర, శౌక్తికోరువితాన ♦ జాలకములు । మాణిక్య
 ఘటితన ♦ మంచితవేదికల్, నైడూర్యనిర్మిత ♦ ధ్వజచయములు ॥
 తే.గీ॥ విద్రుమస్తంభములు నరవిందరాగ । ఘనకవాటంబులునుశంఖ
 కాహళాది । వాద్యఘోషంబులును వేద ♦ వాదకోటి । గలిగి తనరారు
 శ్రీకాంతు ♦ నిలయ మచట॥ తే.గీ॥ అందు మధ్యందినార్కవి ♦ భాన్వి
 తంబు । విద్రుమస్తంభసాహస్ర ♦ విలసితంబు । ప్రబలసుజ్ఞానమయము
 ప్ర ♦ పన్నకోటి । భాసురం బైనయొకమండ ♦ పంబు గలదు॥ క॥ ఆమం
 డపమధ్యంబున । శ్రీమంతం బైనరత్న ♦ సింహాసన ము । ద్వామాకృతిఁ
 దనరుఁ ద్రుయా । భామాపరివేష్టితాప్త ♦ భాగం బగచున్॥ తే.గీ॥ అ
 ప్తవర్ణ దళాన్వితం ♦ బతివిశాల । మధికతేజోవి రాజితం ♦ బైనపలము
 దానిమీఁద వెలుంగుఁడ ♦ తృద్వగర్భ । మందు మాణిక్యకర్ణిక ♦ యల
 రుచుండు॥ ఉ॥ దానిపయిన్ సుధాంశుశత ♦ ధామముతోడ ఫణాసహ
 స్రస । న్నానితరత్నదీధితిస ♦ మగ్రతతోడ శిరీషమల్లికా । సూనమరాశ
 తల్పమృదు ♦ శుద్ధశరీరముతోడ సామము । గ్లానముతోడ నొప్పు
 నురగప్రభుఁ డంచితభక్తియుక్తుడై॥ ఉ॥ ఆతని దేహమందు ధవళాంబు
 జనేత్రుఁడు వేదశాస్త్రవి । ఖ్యాతచరిత్రుఁ డంబుదన ♦ మంచితగాత్రుఁడు
 ఘోరపాతక । వ్రాతతమోబ్జ మిత్త్రుఁ డమ ♦ రవృక్షకాననచైత్రుఁ
 డిందిరా । త్కృతరుణీకళిత్రుఁ డగు ♦ చక్రధరుండు వసింఁచుఁ బ్రీతి
 తోక॥ ఉ॥ హరకీరీటకుండలన ♦ మంచిత నూపురమేఖలాదివి । స్తార
 విభూషణావళులు ♦ దాల్చి సువర్ణపటంబు మేనఁ జెల్వార్చగ । దివ్య
 గంధకుసు ♦ మాంజనముల్ తగ దిద్ది మేలిక । స్తూరిని బొట్టు పెట్టు
 కుని ♦ తోయజనాభుఁడు చూడ భాసిల్క॥ శా॥ శ్రీభూనీలలు
 నిత్యముక్తులును బ ♦ ఖీశ్రేష్ఠుఁడు యోగవి । ద్యాభామామణి

మూర్తిమత్స్యకృతి ధాన్యధర్మకాలత్రయః శోభైశ్వర్యధృతి స్మృతుల్
 విజయరథః ధీనాథపుత్రాదినా । నాభక్తాగ్రణులుం జమూపతియు నా ధాన్య
 సందంబుతోఁ గొల్వఁగఁగఁ ॥ తే.గీ॥ శంఖచక్రగదాఖడ్గః శార్ఙ్గములును ।
 వైజయంతియు వనమాలః వనధికస్య । కయును శ్రీవత్సచిహ్నంబు ధాన్య
 కాస్తభంబు । వేడ్కతోఁ బూని దనరారు ధాన్య డచట॥ నీ॥ జలజ
 సన్నిభపాదః ములు కమతోపమ, ప్రపదముల్ కమలగః ధాన్యప్రశస్తః ।
 జంఘికల్ కరికరః సదృశోరువులు గొప్ప, పిఱుదులు నిమ్ననాభియు
 మృగేంద్ర । మధ్యంబు వటపర్ణః మహితోదరమ్ము విశాలవక్ష మసితః
 స్తనయుగంబు । నాజానుదీర్ఘబాహుః హాచతుష్టయ మున్న, తాంసముల్
 శంఖసః మగ్రగళము॥ తే.గీ॥ చంద్రబింబానసము బింబః శతసమాధి
 రము సునాసయు వరకపోః లములు పద్మ । నయనములును నవాంకకః
 ర్ణములు విపుల । ఫాల మసితాలకములు శ్రీపతికి దనరు॥ మ॥ మదదం
 తావతమల్యయానము సుధాః మాధుర్యభృద్వాక్యసం । పద చాంద్రీని
 భమందహాసము కృపాః పారీణదృష్టుల్ నవాం । బుదసంకాశశరీరనై
 ల్యము శతాం ధోజాస్తతేజంబు వా । రిదగంభీరరవంబు గల్గి యచ
 టఁగః శ్రీభర్త భాసిల్లెడిఁ ॥ చ॥ అగురుసుగంధబంధురసః మంచితనీలప
 యోదవిగ్రహ । స్థగితసువర్ణరత్నసముదగ్రవిభూషణ ధాగధగ్యదీ ।
 ప్తగరుడముఖ్య పార్శ్వచరః భక్తగణేషిత దానదక్షుడై । తగు నర
 కాసురాంతకుడుఁ తత్ఫణితల్యమునందుఁ బొందుగఁ ॥ తే. గీ॥ బొమ్మ
 దేవర వసియించు ధాన్యదమ్మి । తమ్ముల వసించుపడఁతుక ధాన్యము
 వడిన । వెడఁదఱొమ్మును మిన్నేటి ధాన్యవెలఁదివెలయు । నడుగులును గల్గి
 మున్నేటి ధాన్య డలరు॥ చ॥ కలుముల నీనుకొమ్మ దయఁ గల్గినచేడియ
 తమ్మిపువ్వులన్ । మొలచిన ముద్దరాలు నగు ధాన్యమువెలుంగుపడంతి
 పువ్వుము । ల్కులదొరఁ గన్నతల్లి జగి ధాన్యలైచక్కనిబోటి మే
 లొన । ములు దగుపువ్వుబోడి సిరి ధాన్యముద్దియ గొల్వ నతండు భాసి

లున్॥ తే. గీ॥ ఇట్టిపరమపదమున ♦ కేగుఁ బ్రపద । నాన్వితం దీప్ర
 పత్తి లే ♦ నట్టివాఁడు । జననమరణప్రవాహమం ♦ దున మునుంగుఁ ।
 గాని తుది ముట్టఁ డెన్నటి ♦ కైన నిజము॥ క॥ అని ప్రపదనమార్గం
 బె । ల్లను గారుణ్యమున శిష్యు ♦ లకుఁ దెల్పియుఁ ద । న్ననముల ధృడవా
 సన సం । జనితమగుటకొఱ కపుడు వి ♦ చారించి తగన్॥ క॥ కరుణార
 సభరితాంతః । కరణుండై శిష్యసమితి ♦ గని సకలజగి ద్గురుఁడు ప్రప
 త్తి ప్రకారము । మరల మితాక్షరములను స ♦ మస్తము దెల్పె ।
 వ॥ అది యెట్లనిన॥ తే. గీ॥ పరమపద మాసపడునట్టి ♦ నరుఁడు సత్త్వ॥
 గుణగరిష్ఠత గల్గిన ♦ గురునిపాల । నైన నారాయణునిపాల ♦ నైన వేడ్కఁ
 బంచసంస్కారి గౌ వలెఁ ♦ బ్రథమమందు॥వ॥ అవియెవ్వి యనిన శంఖ
 చక్రాంకనంబును బుండ్రమాలాధారణంబును భగవద్దాస నామకరణం
 బును దిరుమంత్ర ద్వయమంత్ర చరమమంత్ర తదర్థోపదేశంబును
 భగవదర్పారాధనానుజ్ఞయు సనంబడు నేతత్పంచసంస్కారవంతుండు
 కరణత్రయప్రపన్నుం డనంబడు సని మఱియు నిట్లనియె॥ తే. గీ॥ బంధ
 కంబుల నన్నిటిఁ ♦ బాపి నాకుఁ న్వస్వనూపార్హదాస్యంబొ ♦ సంగుమను
 చు । హరిని వేడుకొనుటయె నా ♦ రాయణాష్ట । వర్ణమంత్రార్థభా
 వమై ♦ వఱలుజగతి॥ మ॥ హరి కిల్లా లగులక్ష్మి గొల్చుటను నా ♦ కజ్జా
 క్షుపాదద్వయీ । శరణం బిప్పుడు సంభవించెను రమా ♦ సంయుక్త
 నాత్మేశు శ్రీ । ధరు నీమీఁద సహంమమాత్మకకుమే ♦ ధమాని సేవి
 తు సం । చు రహిన్ నామదిఁ గల్గె సన్ తెలివి యే ♦ సుష్టి ద్వయా
 ర్థం బగున్॥ తే. గీ॥ విజయుఁడా సర్వధర్మముల్ ♦ విడిచి యొక్కనన్నె
 శరణంబుఁ బొందు నే ♦ నిన్ను సర్వ । మరితములచే వదల్చెద ♦ దుఃఖ
 పడకు । మనుచు హరి ♦ యంట చరమమం ♦ త్రార్థ మయ్యె॥ తే. గీ॥
 ఇట్లు మంత్రత్రయార్థంబు ♦ లెఱిగిఁ పిదపఁ । జడచిదీశ్వరతత్త్వవి ♦
 శేషములను । దెలియవలెఁ దత్ప్రకారముల్ ♦ తెసిపెదను వి । నుం

డటంచును రామాను ♦ జుండు పల్కె॥ శా॥ జ్ఞానానందగుణస్వరూపుఁడు
 జగ ♦ జ్ఞప్తావనాంతానుసం । ధానానూనుఁడు సర్వదేహిసకలా ♦ ధారుం
 డనంతుండు ల । క్షీనాథుండు పరుండు కర్త యతనిన్ ♦ సేవించినం
 గాని మో । తొనందంబు లభింప దంచును దదీ ♦ యాం ఘృత్ భజిం
 పన్ వలె॥ తే.గీ॥ చక్రికిని శేష మనఘంబుఁజ్ఞానమయముసకలసద్గు
 ణవంతమ్మునసర్వగతము । నిత్య మణుమాత్ర మవినాశి ♦ నిర్మలము సు
 ఖార్హమై జీవతత్త్వ మొ ♦ ప్పారుజగతి॥ క॥ హేయతరప్రకృతిగుణస ।
 మాయోగంబునను బద్ధుఁ ♦ డై దుఃఖములం । బాయక జననజరామర ।
 శాయాసము లొందు జీవుఁ ♦ డని తెలిసి తగ్గ॥ తే.గీ॥ ఇట్టి మనుజుండు
 సుకృతంబు ♦ లెల్ల జేయ । యోగసంసిద్ధిచే ముక్తి ♦ కేసు నట్టియోగ
 మధికాంతరాయమై ♦ యుంట దాని । మాని మధ్యమనిష్ఠ దా బూనిన
 వలయు॥ తే. గీ॥ దురితసుకృతాధ్వములు మాని ♦ కరుణ గల్గి । నలుప
 కుండినఁ బాప మన్ శంకఁ దగిన । గతి జనుఁడు నిత్యనైమిత్తికములు
 మాత్ర । మాచరించుట యగును మా ♦ ధ్యమికనిష్ఠ॥ క॥ కరణత్రయ
 ప్రపన్నత । మెఱసెడిమనుజుండు మాధ్య ♦ మికనిష్ఠాత । త్వరుఁడై
 న్యాసి యగును స్వ । ర్నిరయములకుఁ బోఁడు న్యాస ♦ నిష్ఠం డెపు
 డున్॥ నీ॥ అతనికి స్వల్పజ ♦ న్తాంతరంబులలోన, యాదృచ్ఛికస్వసే ♦
 పాచరణము । గలిగించి తజ్జన్మ ♦ కాలంబునను శౌరి, కరుణలోడను
 జూడఁ ♦ గా సతండు । నైరాగ్యయుతుఁడు స ♦ త్వగరిష్ఠుఁడై మంచి,
 గురు నాశ్రయించి త ♦ త్కరుణచేతఁ । బంచసంస్కారముల్ ♦ పడసి
 మధ్యమనిష్ఠ, బూని తత్త్వత్రయ ♦ జ్ఞాని యగుచు॥ తే.గీ॥ దేవుఁ గొ
 ల్చుచుక్షణమాత్ర ♦ దేహయోగ । భవవిలంబాసహిష్ణుఁడై ♦ పరఁ
 గుచుండ । సతని వరియించు నపుడు ష ♦ డంగపూర్తి । వాఁడు త
 జ్ఞస్తమున నప ♦ వర్గ మొందు॥ ప॥ ఆనుకూల్యసంకల్పంబును బ్రాతికూ
 ల్యవర్జనంబును రక్షించు ననువిశ్వాసంబును గోస్తృత్వవరణంబును నా

త్తనిక్షేపంబును గార్వణ్యంబును సనుషడంగంబులు తత్త్వద్విరోధి యు
క్తంబులుగా నేర్పరించెద వినుం డని యిట్లనియె॥ తే. గీ॥ హరికరు
ణ దక్క హరిఁ జేర్ప ♦ నన్యములు ను । పాయములు గా వ టంచుఁ
ద ♦ త్పారతంత్ర్యి । మూనుచును నామనం బిప్పు ♦ డున్న దనెడి ।
శేముషీస్ఫూర్తి యాత్మని ♦ ష్టేప మయ్యె॥ క॥ జగతిన్ దీనికి వైరిఁగి ।
యగుచు ఫలశ్రద్ధ దగు న ♦ హంమమకార । స్థగితముగఁ గర్తము
లు న । ల్పంగ మనుజుఁడు పూనుటయెఫలశ్రద్ధ యగున్॥ తే. గీ॥ వా
సనాశూన్యయోగంబు ♦ వచ్చు టెట్లు । శౌరి నీదయ దక్క మో ♦
క్షమున కొండు । సాధనము నాకు లే దని ♦ జనుడు దీనుఁడై కృశించుట
కార్వణ్య ♦ మన వెలుంగు॥ క॥ కర్తజ్ఞానంబులచే । నిర్దిత మగుభక్తి
యోగ ♦ నిష్ఠగలిగి తా । భర్తాంబరుఁ జెందెద నను । నిర్మలమతి దీని
వైరి ♦ ణియగుధరిత్రిన్॥ తే. గీ॥ సహజకరుణాన్వితం డౌటఁ ♦ జక్రి
నరులఁ బ్రోచుఁ గావున నన్నును ♦ బ్రోచు ననుచు । నతని నమ్ముట
విశ్వాస ♦ మయ్యెఁ గర్త । పద్ధతులు దప్ప నీఁ డంట ♦ ప్రతిభఁటుండు॥
తే. గీ॥ కరుణ శక్తి సమర్థత ♦ గల్గి పూర్ణుఁ । డై నహరి తనకుం గో
ష్ఠ ♦ యనుచు నతని । వాఁ డగుట చుమ్ము గోప్తృత్వ ♦ వరణమ
తఁడు । నిర్గుణుం డనుకొంట దీ ♦ నికి విరోధి॥ తే. గీ॥ అచ్యుతుఁడు
శ్రుతిచేఁ గూడ ♦ దనువినోద । శాస్త్రముల పాతకముల వ ♦ ర్జన
ము సేత । జగతి దగుఁ బ్రాతికూల్యవ ♦ ర్జన మనంగ । వానిఁగై
కొంట సుమ్ము త ♦ డైవరి యయ్యె॥ క॥ వనజాక్షుసకున్ విశ్వము
తను వనునిశ్చయము గల్గి ♦ తన కె గ్గొనరిం । చినప్రాణిని హింసిం
పక । చనునడవడి యానుకూల్య ♦ సంకల్ప మగున్॥ క॥ దీనికి హింస
విరోధిని । యై నెగడున్ మనుజుఁ డీష ♦ డంగము లెలమిం । బూనిన
చో స్వప్రార । భానంతర మందు ముక్తుఁ ♦ డగుఁదధ్యముగన్॥ మ ।
అనుచుం గాంతిమతీతనూభవుఁడు శి ♦ ష్యాసీకముం జూచి ప । ల్కి

వా రందఱు మోదపూర్ణు లగుచుం ♦ గీర్తించి తత్పాదవం । దనముల్
 చేసి మముం బ్రపన్నతతిలో ♦ నం గూర్పవే యంచు వే । డిన నాతం
 డానరించె వారలకు రూ ♦ ఢిం బంచసంస్కారముల్ ॥ క॥ వా రంద
 ఱు హరికరుణా । పూరముచే విరతు లగుచుఁ ♦ బూజ్యతరషడం । గ్గో
 రుమహిమచేతను దై । త్యారాతిపురీవరమున ♦ కరిగిరి వేడ్కన్ ॥
 క॥ వినుతా హేతుక జాయమానకరుణా ♦ స్వీతాత్ముడై శ్రీజనా
 ర్దనుఁ డీవేళ మదీయమానసముచే ♦ తన్ మద్భరం బంతయుం । దన
 కున్ లోబడఁ జేసి కొంచు నిపు డు ♦ న్నాఁ డంచు నెల్లప్పు పా ।
 యనివిజ్ఞానమె తత్ప్రపత్తి యని ము ♦ ఖ్యాత్తం బెఱుంగం దగున్ ॥
 క॥ ఏతత్కథ పొయించిన । చేతనుఁడు మురారిపురముఁ ♦ జేరును మర
 లన్ । మాతృస్థనదుగ్ధంబులు । భాతిం గైకొనఁడు నిజము ♦ పల్కితిఁ
 జుండీ॥ చ॥ ఇది వినుమానవుండు మఱి ♦ యెన్నటికిన్ సమనర్థికింక
 రో । స్మదనినదంబులన్ విసఁడు ♦ మాధనలోక గతామితప్రభా । స్మద
 పుట హేమరత్నమయ ♦ సాధచరస్త్తణి సాలభంజకో । రుదృఢకరస్థ
 చామరమ ♦ పుత్తతీచేతను ప్రీతిఁ బొందెడిన్ ॥ చ॥ విపులశుభాస్పదం
 బును బ ♦ విత్రము పాపవిభేదకంబు వి । వ్లుపురనివాసహేతువు వి ♦
 శుద్ధసుధారస తుల్యగద్యప । ద్యపటుతరంబు సంయమిను ♦ తంబు మ
 న్నోపనిషత్స్వరూప మీ । ప్రపదనపారిజాతము కృ । పామతి దెల్పితి
 మీకు సర్వమున్ ॥ క॥ అనుచున్ సూతుఁడు పల్కిన । విని శౌనకము
 ఖ్యులతని ♦ వినుతించుచు శ్రీ । వనజాక్షునిఁ గీర్తించుచుఁ । జని రచ్చోఁ
 బాసి వారి ♦ సదనమ్ములకున్ ॥

శా॥ శుండాలాధిపహస్తసన్నిభభుజా ♦ స్ఫూర్జత్కపాణాహతో
 ద్గండాఝితిమండలాధిపవియ ♦ ద్యానక్రియాధ్వార్పితా
 ఖండానేకపటాలయన్నిజచమూ ♦ గ్రామోజ్జ్వలద్భూరివే
 దండ్రిస్యందనవాహయోధచరణో ♦ ద్యత్పాండ్ర పాంశువృజా.

క॥ రాజాధిరాజ రాజబి । డౌజ ధనుర్గుణమహోగ్రాంతాంకారవిభి
న్నాజరదిగ్గజకర్ణ । వ్రాజా శ్వేతాచలపతి ♦ రంగారాయా.

క॥ రాయడపాహ్వయధాతీ । నాయకతనయాగ్రగణ్య ♦ నారాయణపూ
జాయతనిజసుమనీహో । చ్చాప్రియా శ్వేతాచలపతి♦రంగారాయా.

పంచచామరము॥ సరోజనాభపూజనప్ర ♦ శస్త్రహస్తపల్లవా
కరస్ఫరత్కృపాణబాణ ♦ ఖండితారివల్లభా
శరత్సుధాంశుకాశహర♦శారదోజ్జ్వలద్యశో
ధురంధరాచ్ఛరావువంశ ♦ దుగ్ధవాద్ధిచంద్రమా.

మాలిని॥ దురితగణ విదూరా ♦ దుష్టసంహారధీరా
సురుచిరగుణవారా ♦ సూరిసంస్కృత్యసారా
హరిపదసువిచారా ♦ హాటకత్కాద్రధీరా
శరహతరిపువారా ♦ సర్వవీరాధివీరా.

గద్య॥ ఇది శ్రీమదుభయకవిత్వ రచనాసల్పచాతుర్య కొటి కెలపూడినంశి
కమలవనసూర్య హరితనగోత్రధుర్య వ్యతిపాగమాచార్య
శ్రీమన్నారాయణ చరణాంబుజధ్యానగతస్థైర్య సకలమత

వేదాంతసిద్ధాంతానివార్య వేంకటకృష్ణమ్మ సోమయాజి
కుమారవర్య కోదండ రామయ్యార్య కార్యంజన
ప్రపదనపారిజాతం బనుదివ్యప్రబంధంబు సందు
సర్వంబును బంచమాశ్వాసము

ప్రపదన పారిజాతము

సంపూర్ణము.

శ్రీరామాక్షణమస్తు.

శ్రీ

ప్రపంచపారిజాతము.

శుద్ధపత్రిక.

సంఖ్య.	అశుద్ధము.	శుద్ధము.
2	10 సగ గాత	సంగుగాత
8	10 చెం, ఛా	చెం, ఛా
9	13 యన్నయెడ	యన్నయెడ
	15 గుడజేసి	గుడజేసి
14	19 నట్టలయెడ	నట్టలయెడ
17	11 బాంధపుక	బాంధపుక
	13 సత్తమల	సత్తమల
	25 కిట్టివిహ	కిట్టివిహ
18	4 పుష్కరిణుల	పుష్కరిణుల
	19 జ్వలవారికా	జ్వలవారికా
19	11 చిట్టెడ	చిట్టెడ
23	9 భాస్కరుని	భాస్కరుని
24	22 ప్రగర	ప్రగర
	24 నిర్మాక	నిర్మాక
26	14 నిరాధిప	నిరాధిప
27	4 కమునదా	కమునదా
	6 నిరాకులు	నిరాకులు
	17 ముఖసర్వ	ముఖసర్వ
29	3 మొక్కడ	మొక్కడ
30	25 నాశన	నాశన

పుట.	పంక్తి.	అశుద్ధము.	శుద్ధము.
33	23	హనుమద్దేవరు	హనుమద్దేవర
38	22	ప్రపదనము	ప్రపదనము
39	25	మహాత్ము	మహాత్ము
44	18	రాణమ్ములఁదాను	రాణమ్ములఁదాను
48	15	లగుశంఖ	లగుశంఖ
50	14	వారించుచు	వారించుచు
62	8	జెప్పినవాఁడు	జెప్పినవాఁడు
65	10	నన్నుఁగూర్చి	నెన్నుఁగూర్చి
71	6	నందు ముఖ్యము	నందముఖ్యము
72	1	రూపంబ సేవ్యం	రూపం బసేవ్యం
79	19	బున్నెన	బున్నెన
97	20	వినింజాలక	వినింజాలక
101	12	బునంచేసి	బునంచేసి
103	21	లేదురోదసియును	లేవురోదసులును
107	2	మఱియు	మఱియు
128	20	దద్యర్థన	దద్యర్థన
144	12	బగచుక	బగచుక
	25	కని	కని
149	18	మఱిదెన్నితి	మఱిదెన్నితి

